

Erasmus+

REFINC

**Povečanje udeležbe beguncev v
evropskih šolah**

IZOBRAŽEVAL NE VSEBINE

**Co-funded by
the European Union**

2023-1-ES01-KA220-SCH-000166694

Uvod v gradivo

Z veseljem predstavljamo ta celovit vodnik o izobraževanju beguncev, ključni vir, razvit za podporo vzgojiteljem, moderatorjem in oblikovalcem politik pri obravnavanju izobraževalnih potreb begunskih otrok in mladostnikov. To gradivo je del naše stalne zaveze k podpori vključenosti, odpornosti in opolnomočenja prek izobraževanja, zlasti v kontekstu izzivov, s katerimi se soočajo begunske populacije po vsej Evropi.

Razvoj teh izobraževalnih vsebin prihaja v času pomembnih sprememb in negotovosti, zlasti po nenehnih svetovnih konfliktih in nedavni vojni v Ukrajini. Begunska kriza se je zaostрила, saj milijoni posameznikov, vključno z otroki, po vsej Evropi bežijo od svojih domov v iskanju varnosti. Te razmere so poudarile nujno potrebo po učinkovitih izobraževalnih strategijah, ki ne le obravnavajo akademske potrebe begunskih študentov, temveč tudi podpirajo njihovo čustveno dobro počutje in socialno integracijo.

Še posebej vojna v Ukrajini je močno vplivala na Evropo in v ospredje postavila nove izzive. Pritok ukrajinskih beguncev je dodatno obremenil izobraževalne sisteme po vsej celini, kar je poudarilo potrebo po prilagodljivih in vključujočih pristopih k izobraževanju. Ta priročnik je bil ustvarjen s temi cilji v mislih in ponuja praktična orodja, vpogled in metodologije, ki jih je mogoče uporabiti v različnih izobraževalnih okoljih, s čimer se zagotovi, da imajo vsi begunski otroci in mladostniki možnost učenja, rasti in uspevanja kljub težavam, s katerimi se soočajo.

V tem priročniku poudarjamo pomen prilagodljivega in prilagodljivega pristopa k izobraževanju beguncev. Ne glede na to, ali delajo v formalnih šolskih okoljih, neformalnih izobraževalnih programih ali skupnostnih pobudah, morajo biti vzgojitelji pripravljeni prilagoditi svoje metode edinstvenim potrebam begunskih učencev. To vključuje občutljivost za kulturne razlike, odpravljanje jezikovnih ovir in zagotavljanje potrebne podpore učencem, ki so morda doživeli travmo.

Kljub težavam smo dosegli pomemben napredek pri razvoju in izvajanju učinkovitih izobraževalnih programov za begunce. Ta prizadevanja so bila podkrepjena s sodelovanjem s številnimi partnerji, vključno z izobraževalnimi ustanovami, nevladnimi organizacijami in mednarodnimi organizacijami. Skupaj smo uspeli ustvariti učna okolja, ki niso le vključujoča, ampak tudi opolnomočujoča, ter pomagajo begunskim študentom, da si obnovijo življenje in prispevajo k svojim novim skupnostim.

Ko smo se lotili tega projekta, smo se močno zavedali izzivov, ki so pred nami. Nenehni vplivi pandemije COVID-19 so ustvarili dodatne ovire, vključno z motnjami v tradicionalnih učnih okoljih in povečanim pritiskom tako na vzgojitelje kot na učence. Vendar so ti izzivi spodbudili tudi inovacije, kar je vodilo do novih pristopov in rešitev, ki se odražajo v tem gradivu.

Ko zremo v prihodnost, pomena izobraževanja beguncev ne moremo preceniti. Zaradi nenehnih konfliktov in kriz razseljevanja po vsem svetu se bo potreba po učinkovitih izobraževalnih odzivih še naprej povečevala. Prepričani smo, da bodo orodja in strategije, opisane v tem priročniku, nudile dragoceno podporo tistim, ki delajo na tem ključnem področju.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so prispevali k razvoju tega gradiva, vključno z našimi partnerji in predanimi pedagogi, ki nas s svojo zavezanostjo spreminjanju sveta še naprej navdihujejo. Vaša prizadevanja pomagajo oblikovati boljšo prihodnost za begunske otroke in mladostnike in veselimo se nadaljevanja tega pomembnega skupnega dela.

Upamo, da bo ta priročnik dragocen vir za vse, ki sodelujejo pri izobraževanju beguncev, in da bo v prihodnjih letih navdihnil nove ideje, pristope in sodelovanja.

Spoštovani vsi, spodbujamo vas, da branje začnete z definicijami in teoretičnim ozadjem, vključno z definicijo izobraževanja beguncev, uvodom v moderiranje in pedagoško podlago za ta prizadevanja. Ti razdelki bodo gladko zgradili temelje in vas vodili skozi preostalo vsebino, tako da boste dobro pripravljeni, da svojim učencem zagotovite najkakovostnejše izobraževanje. Upamo, da se boste do konca tega priročnika počutili popolnoma opremljene in samozavestne v svoji sposobnosti podpiranja učencev beguncev in pomembnega vpliva na njihove izobraževalne vidike.

~ Konzorcij projekta REFINC

Uvod v izobraževanje beguncev

OPREDELITEV IZOBRAŽEVANJA BEGUNCEV

Od začetka globalnega &INMed evropsko begunsko krizo je bilo na področju izobraževanja beguncev opravljenega – in se še vedno opravlja – veliko dela. Ta širok

nabor pristopov je potreben, ker ljudje in skupnosti različno vidijo izzive begunstva. Izobraževalci delajo v različnih okoljih, organizacije in vlade pa imajo različne prioritete. Zaradi tega osnovne ideje izobraževanja beguncev ostajajo enake, načini njihovega izvajanja pa so lahko precej različni. Da bi v celoti razumeli trenutno stanje na področju izobraževanja beguncev, je koristno pogledati vloge in interese različnih vpletenih ljudi in skupin ter kako ti vplivajo na njihovo osredotočenost in pristop k izobraževanju beguncev.

Leta 2015 so Evropska unija in njene države članice priznale pomen izobraževanja beguncev pri spodbujanju družbene harmonije, stabilnosti in pomoči beguncem pri vključevanju v nove skupnosti. To razumevanje je bilo uradno potrjeno z različnimi politikami in programi, namenjenimi podpori izobraževanja beguncev po vsej Evropi. Evropska komisija in nacionalne vlade si še bolj prizadevajo za spodbujanje izobraževanja beguncev, predvsem prek javnih šol in posebnih programov, zasnovanih za zadovoljevanje edinstvenih potreb begunskih učencev. Ta prizadevanja temeljijo na prepričanju, da je izobraževanje beguncev pomembno ne le za osebno rast razseljenih otrok in mladostnikov, temveč tudi za ohranjanje stabilnosti družbe, spodbujanje demokracije in zagotavljanje dolgoročnega miru v državah gostiteljicah.

Glavni cilj Evropske unije v tem kontekstu je ustvariti vključujoče in pravično izobraževalno okolje po vsej celini, ki spoštuje njene temeljne vrednote človekovega dostojanstva, enakosti in solidarnosti. Te vrednote se odražajo v opredelitvah in pristopih EU k izobraževanju beguncev. Na primer, z močno zavezanostjo zagotavljanju, da imajo vsi otroci in mladi, ne glede na njihovo poreklo, dostop do kakovostnega izobraževanja, EU opisuje izobraževanje beguncev kot izobraževalne programe in dejavnosti, ki se osredotočajo na spodbujanje socialne vključenosti.

Nadaljnji kontekst

Sporočilo Evropske komisije o zaščiti otrok v migracijah (2017) in Akcijski načrt za vključevanje in vključenost (2021) poudarjata izobraževanje beguncev kot ključni del širših ciljev socialne vključenosti in človekovega razvoja. Ta dokumenta opredeljujeta izobraževanje beguncev kot širok pristop, ki vključuje izobraževanje, usposabljanje, ozaveščanje, izmenjavo informacij in dejavnosti, katerih cilj je učencem zagotoviti znanje, spretnosti in razumevanje, ki jih potrebujejo za pomoč pri izgradnji in ohranjanju vključujočih in odpornih skupnosti, s poudarkom na spodbujanju vključevanja in socialne harmonije. Tudi druge organizacije in skupine ponujajo definicije in smernice za izobraževanje beguncev. Visoki komisar Združenih narodov za begunce (UNHCR) na primer opredeljuje izobraževanje beguncev kot proces, s katerim razseljenim osebam omogoči dostop do učnih priložnosti, ki jim pomagajo pridobiti spretnosti in znanje, potrebno za obnovo življenja in prispevanje k novim skupnostim. Podobno Mednarodna organizacija za migracije (IOM) poudarja vlogo izobraževanja pri krepitvi odpornosti

begunskih populacij in pomoči pri vključevanju v gostiteljske skupnosti.

Izobraževanje beguncev je participativen proces, ki vključuje posebej zasnovane učne dejavnosti z uporabo kulturno ustreznih in primernih izobraževalnih vsebin. Namen teh dejavnosti je opolnomočiti begunce, da razumejo in obvladujejo svoje izkušnje, prevzamejo nadzor nad svojim življenjem in aktivno sodelujejo v svojih novih skupnostih.

Politika Evropske unije o izobraževanju beguncev poudarja pomen izgradnje univerzalne kulture učenja in vključevanja. Celovito izobraževanje za begunce ne zagotavlja le znanja o jeziku, kulturi in pravnem sistemu države gostiteljice, temveč jih uči tudi veščin, potrebnih za prilagajanje, prispevanje in uspeh v novem okolju. Izobraževanje beguncev pomaga razvijati stališča in vedenje, potrebna za spodbujanje družbene harmonije in medsebojnega razumevanja med vsemi člani družbe.

Nekatere zagovorniške skupine, kot sta Save the Children in Evropski svet za begunce in izgnance (ECRE), raje govorijo o »učenju za vključevanje« kot le o »izobraževanju beguncev«. Poudarjajo aktivno vlogo, ki jo ima izobraževanje pri opolnomočenju beguncev in njihovi pomoči pri polnem sodelovanju v družbi. Osredotočenost na učenje in ne zgolj na izobraževanje odraža osebni proces prilagajanja novi kulturi in družbi ter uporabe tega učenja.

Druge družbene skupine, kot so nevladne organizacije in lokalne organizacije, si običajno prizadevajo podpirati ranljive skupine beguncev, varovati njihove pravice, spremljati vladne politike in prakse ter spodbujati družbene spremembe. Vsaka nevladna organizacija ima svoj pogled na izobraževanje beguncev. Organizacija Save the Children na primer zagovarja stališče, da je »izobraževanje temeljnega pomena za odpravljanje temeljnih vzrokov izključenosti in marginalizacije begunskih otrok, preprečevanje nadaljnje škode, spodbujanje enakosti in krepitev sodelovanja beguncev v demokratičnih procesih odločanja«.

Vloga vzgojiteljev

Za vzgojitelje, trenerje in druge strokovnjake za izobraževanje beguncev, ki delajo neposredno z razseljenimi otroki in mladostniki, se običajno osredotočajo na veščine in metode. Pomembno je razumeti, da različne organizacije, ponudniki izobraževanja in akterji v izobraževanju beguncev uporabljajo različne definicije in pristope, odvisno od

njihove filozofije, namena, ciljnih skupin ali poslanstva. Vendar pa obstaja splošno soglasje, da izobraževanje beguncev vključuje tri ključne razsežnosti:

- Učenje o integraciji: Pridobivanje znanja o jeziku, kulturi, pravnem sistemu in izobraževalni strukturi države gostiteljice ter razumevanje, kako ti elementi vplivajo na življenja beguncev.
- Učenje z vključevanjem: Zavedanje, da mora biti način organizacije in izvajanja izobraževanja beguncev skladen z vrednotami vključevanja, sodelovanja in spoštovanja raznolikosti. Proces učenja je prav tako pomemben kot vsebina, da se begunci na svoji izobraževalni poti počutijo cenjene in podprte.
- Učenje za opolnomočenje: Razvijanje veščin, stališč in vrednot, ki jih begunci potrebujejo za uporabo pridobljenega znanja v vsakdanjem življenju, za ukrepanje – individualno ali z drugimi – za prispevanje k svojim novim skupnostim ter za zagovarjanje svojih pravic in pravic drugih.

Ko razmišljamo o tem, kako zagotoviti izobraževanje beguncev in kako pomagati beguncem pridobiti znanje, spretnosti in stališča, ki jih potrebujejo za uspešno vključitev v nova okolja, se zavedamo, da izobraževanja ni mogoče preprosto »poučevati«. Učiti se ga je treba z izkušnjami v resničnem življenju. Zato gre pri izobraževanju beguncev tudi za aktivno sodelovanje v skupnosti in seznanjanje z vrednotami gostiteljske družbe v praksi. To pomeni, da sta »kako« in »kje« izobraževanja beguncev ključnega pomena, kontekst in dejavnosti pa morajo odražati temeljne vrednote dostojanstva, enakosti in vključenosti.

V tem izobraževalnem okviru smo posebno pozornost namenili temu, da je ne glede na to, kako ustvarjalne in privlačne so metode in dejavnosti, povezava s krovnimi cilji izobraževanja beguncev bistvena za zagotovitev, da je učenje verodostojno in učinkovito. Poleg tega so predlagane različne strategije za ukrepanje in uporabo tega učenja na praktičen in smiselan način.

PEDAGOŠKE OSNOVE IZOBRAŽEVANJA BEGUNCEV

Pedagoški pristop k izobraževanju beguncev temelji na razumevanju, da mora izobraževanje za begunce obravnavati več kot le akademsko učenje. Upoštevati mora edinstvene izkušnje, izzive in potrebe beguncev, od katerih so se mnogi soočili s precejšnjimi travmami, izgubami in motnjami. Ta pristop združuje različne elemente učenja, pri čemer se osredotoča ne le na znanje, temveč tudi na čustveno dobro počutje, socialno integracijo in praktične veščine, ki bodo beguncem pomagale pri obnovi življenja in prispevanju k njihovim novim skupnostim.

Celostni učni pristop

Izobraževanje beguncev zahteva celosten učni pristop, kar pomeni obravnavo celotne osebe – njenih intelektualnih, čustvenih, socialnih in praktičnih potreb. Ta vrsta učenja presega tradicionalne akademske predmete in vključuje življenjske spretnosti, učenje jezika in kulturno orientacijo. Priznava, da begunci s seboj prinašajo raznoliko ozadje in izkušnje, ki jih je treba priznati in vključiti v učni proces.

Celostno učenje v izobraževanju beguncev poudarja tudi pomen ustvarjanja podpornega okolja, kjer se učenci počutijo varne in cenjene. To vključuje gradnjo zaupanja, spodbujanje občutka pripadnosti in spodbujanje sodelovanja v učni skupnosti. Z naslavljanjem celotne osebe lahko vzgojitelji pomagajo begunskim učencem ne le do akademskega uspeha, temveč tudi do razvoja odpornosti in samozavesti, ki ju potrebujejo za krmarjenje po novem življenju.

Diferencirano učenje

Begunci prihajajo iz različnih kulturnih, jezikovnih in izobraževalnih okolij, zato so morda imeli prekinitve v šolanju. Diferencirano učenje je bistvenega pomena pri izobraževanju beguncev, kar pomeni, da so učne metode in gradiva prilagojeni različnim potrebam učencev. To lahko vključuje prilagajanje pouka različnim jezikovnim ravnam, zagotavljanje dodatne podpore tistim, ki so zamudili šolanje, ali uporabo kulturno ustreznih primerov, da je učenje dostopnejše.

Diferencirano učenje pomeni tudi zavedanje, da se učenci učijo na različne načine. Nekateri se morda bolje odzivajo na vizualne pripomočke, medtem ko imajo drugi lahko koristi od praktičnih dejavnosti ali skupinskega dela. Z uporabo različnih učnih metod lahko učitelji zagotovijo, da imajo vsi učenci, ne glede na njihovo ozadje ali učni slog, možnost, da se vključijo v snov in dosežejo svoj polni potencial.

Izobraževanje, osredotočeno na travme

Mnogi begunski učenci so doživeli travmo, ki lahko vpliva na njihovo sposobnost učenja in sodelovanja v razredu. Izobraževanje, ki upošteva travme, je ključni vidik izobraževanja beguncev, kjer so učitelji usposobljeni za prepoznavanje in odzivanje na učinke travme na učence. Ta pristop vključuje ustvarjanje varnega, predvidljivega in spodbudnega okolja v razredu, kjer se učenci počutijo udobno pri izražanju in niso ponovno travmatizirani zaradi učnega procesa.

V razredu, ki je osredotočen na travme, vzgojitelji uporabljajo tehnike, ki učencem pomagajo pri obvladovanju čustev in vedenja, kot so vaje čuječnosti, strukturirane rutine in jasna komunikacija. Prav tako učencem omogočajo, da delijo svoje izkušnje in gradijo

povezave z drugimi, kar jim lahko pomaga pri predelavi travme in razvoju strategij spoprijemanja.

Participativno učenje

Izobraževanje beguncev daje močan poudarek participativnemu učenju, kjer so učenci aktivno vključeni v lastno izobraževanje. Ta pristop priznava, da učenje ni le v pridobivanju informacij, temveč tudi v interakciji z njimi, njihovem postavljanju pod vprašaj in njihovi uporabi v resničnih življenjskih situacijah. Participativno učenje spodbuja učence k aktivni vlogi v svojem izobraževanju, bodisi z razpravami, projekti ali praktičnimi dejavnostmi.

Ta pristop je še posebej pomemben pri izobraževanju beguncev, saj pomaga učencem graditi samozavest, razvijati kritično mišljenje in prevzemati odgovornost za svoje učenje. Prav tako omogoča učiteljem, da črpajo iz izkušenj in znanja, ki jih učenci prinesejo s seboj, zaradi česar je učni proces bolj relevanten in smiseln.

Socialno in čustveno učenje (SEL)

Socialno in čustveno učenje (SEL) je ključni del izobraževanja beguncev. SEL se osredotoča na pomoč učencem pri razvoju veščin, ki jih potrebujejo za obvladovanje čustev, gradnjo pozitivnih odnosov in sprejemanje odgovornih odločitev. Za begunske učence, ki so morda doživeli precejšen stres in pretrpe, je SEL bistvenega pomena za pomoč pri prilagajanju na novo okolje in uspehu tako v učilnici kot zunaj nje. SEL v izobraževanju beguncev vključuje učenje učencev, kako prepoznati in izraziti svoja čustva, kako se vživeti v druge in kako na konstruktiven način reševati konflikte. Vključuje tudi ustvarjanje podpornega okolja v razredu, kjer se učenci počutijo cenjene in spoštovane ter kjer lahko razvijejo občutek pripadnosti.

Kulturno odzivno poučevanje

Kulturno odzivno poučevanje pomeni prepoznavanje in spoštovanje kulturnega ozadja begunskih učencev ter vključevanje le-tega v učni proces. Ta pristop vključuje uporabo učnih metod, gradiv in primerov, ki so pomembni za kulturne izkušnje učencev, ter ustvarjanje učnega okolja, ki je vključujoče in prijazno do vseh kultur.

V izobraževanju beguncev je kulturno odzivno poučevanje bistvenega pomena, da se učenci počutijo cenjene in razumljene. Prav tako pomaga premostiti kulturne vrzeli ter spodbuja medsebojno spoštovanje in razumevanje med učenci iz različnih okolij. Z vključevanjem kulturnih identitet učencev v njihovo izobraževanje lahko pedagogi naredijo učenje bolj smiselno in učinkovito.

Krepitev odpornosti in opolnomočenja

Končni cilj izobraževanja beguncev je krepitev odpornosti in opolnomočenja med begunskimi učenci. To pomeni, da jim je treba pomagati razviti veščine, znanje in samozavest, ki jih potrebujejo za premagovanje izzivov, s katerimi se soočajo, in prevzem nadzora nad svojim življenjem. Izobraževanje je močno orodje za opolnomočenje, saj beguncem odpira priložnosti, da si zgradijo boljšo prihodnost zase in za svoje družine.

Krepitev odpornosti ne vključuje le poučevanja akademskih veščin, temveč tudi zagotavljanje podpore in virov, ki jih učencem potrebujejo za spopadanje s čustvenimi in psihološkimi vplivi svojih izkušenj. Pomeni tudi ustvarjanje priložnosti za učence, da uspejo in občutijo občutek dosežka, kar lahko okrepi njihovo samozavest in motivacijo.

Krepitev moči v izobraževanju beguncev vključuje tudi spodbujanje učencev, da prevzamejo aktivno vlogo v svojih skupnostih in se zavzemajo za svoje pravice in pravice drugih. Z gojenjem občutka za samostojnost in odgovornost lahko vzgojitelji pomagajo begunskim učencem, da postanejo aktivni in angažirani člani družbe.

Uvod v facilitacijo

V vsebini uporabljamo besedo »moderatorji« za ljudi, ki pripravljajo, predstavljajo in usklajujejo dejavnosti. Moderator je nekdo, ki »uresničuje nekaj«, »pomaga« in spodbuja druge k učenju in razvoju lastnega potenciala. Z moderiranjem ustvarite varno okolje, v katerem se ljudje učijo z eksperimentiranjem, raziskovanjem, dajanjem in prejemanjem. Ne gre za eno osebo, vodjo, ki je »strokovnjak« in daje znanje drugim. Vsi bi morali rasti z deljenjem izkušenj, tako udeleženci kot moderatorji.

Priložnosti za vlogo moderatorja za učitelje in delo v vzdušju enakosti in sodelovanja se po Evropi razlikujejo. V formalnem izobraževalnem sektorju opažamo razlike v ciljih in filozofiji izobraževanja, tehnikah vodenja razreda in učnih načrtih. Ni običajno, da učenci in študenti sami odločajo, kaj se želijo učiti, niti ni običajno, da bi učitelji lahko prevzeli vlogo moderatorja. V neformalnem sektorju so prav tako velike razlike, ne le v ciljih in filozofijah različnih organizacij, temveč tudi v dejavnostih in priložnostih, ki jih ponujajo, slogi vodenja pa se razlikujejo od avtoritarnega do demokratičnega. Te razlike so očitne tako med državami kot tudi znotraj držav.

Vsi živimo in delamo v okviru izobraževalnih in družbenih norm naših družb, zaradi česar zlahka spregledamo ali pozabimo na neizogibnost lastnega etnocentrizma. Posledično način, kako delamo, jemljemo za samoumeven in normalen. Morda vam bo v pomoč, če boste razmislili o svojem slogu, praksi in odnosu z mladimi, s katerimi delate, da bi razvili svoje moderatorske sposobnosti.

Težko je biti na vodstvenem položaju in »spustiti« del nadzora, toda kot moderator verske vzgoje morate biti pripravljeni prenesti odgovornost za njihovo učenje na učence in jim dovoliti, da analizirajo situacijo ali problem, da sami razmišljajo in pridejo do lastnih zaključkov. To ne pomeni, da je vsa odgovornost prepuščena mladim. Moderatorji imajo zapleteno nalogo ustvarjanja varnih prostorov, v katerih se mladi lahko učijo v okolju, ki jim ustreza.

Vprašanja begunskih otrok so pogosto kontroverzna, ker imajo različni ljudje različne vrednostne sisteme in zato na različne načine vidijo pravice in odgovornosti. Te razlike, ki se kažejo kot različna mnenja, so osnova našega izobraževalnega dela. Dva pomembna cilja izobraževanja o verski skupnosti sta, prvič, opremiti mlade z veščinami cenjenja – vendar ne nujno strinjanja – različnih stališč o določenem vprašanju, in drugič, pomagati jim razviti veščine iskanja medsebojno sprejemljivih rešitev za probleme. Ta vsebina in njene dejavnosti temeljijo na predpostavki, da se lahko različna mnenja konstruktivno uporabijo v učnem procesu. Kot pri mnogih neformalnih izobraževalnih dejavnostih namen ni toliko v tem, da se vsi strinjajo, temveč v tem, da udeleženci razvijejo veščine kritičnega mišljenja, poslušanja drug drugega, izražanja mnenj in spoštovanja različnih mnenj. Vodenje dejavnosti in konstruktivno reševanje konfliktov se morda zdi zastrašujoče, vendar ni nujno, da je tako.

Facilitatorji imajo ključno vlogo pri izobraževanju beguncev, saj ustvarjajo vzdušje enakosti in sodelovanja, kjer se cenijo različne izkušnje in mnenja vseh udeležencev. To je lahko še posebej zahtevno, saj se izobraževalna okolja po Evropi zelo razlikujejo. V formalnem izobraževanju na primer obstajajo razlike v izobraževalnih ciljih, tehnikah vodenja razreda in učnih načrtih. Ni običajno, da bi učenci imeli pomemben nadzor nad tem, kaj se učijo, niti ni značilno, da bi učitelji delovali predvsem kot facilitatorji.

Tudi v neformalnem izobraževanju, ki pogosto vključuje programe izobraževanja beguncev, obstaja široka paleta pristopov. Organizacije imajo različne cilje, filozofije in metode vodenja, od avtoritarnih do demokratičnih. Te razlike so očitne ne le med državami, temveč tudi znotraj držav, kar odraža raznolikost izobraževalnih in družbenih norm po vsej Evropi.

Moderatorji, ki delajo v tem kontekstu, se morajo zavedati lastnih kulturnih predsodkov in norm svojih družb, kar lahko vpliva na njihov pristop k izobraževanju. Razmislek o

lastnem slogu, praksi in odnosu z učenci je bistvenega pomena za razvoj učinkovitih moderatorskih veščin. Moderatorji morajo biti pripravljeni prilagoditi svoje metode, da ustvarijo vključujoče in podporno okolje, ki spoštuje ozadje in potrebe begunskih učencev.

Ustvarjanje varnega in vključujočega učnega okolja je temeljnega pomena za proces vodenja. Pri izobraževanju beguncev, kjer so učenci morda doživeli travmo, razselitev ali diskriminacijo, je še posebej pomembno graditi zaupanje in občutek pripadnosti. Moderatorji bi morali spodbujati sodelovanje tako, da zagotovijo, da se vsak glas sliši in spoštuje, ter spodbujati vzdušje, v katerem se učenci počutijo udobno, ko delijo svoje misli in izkušnje.

Vodenje razprav o begunskih vprašanjih je lahko izziv, saj so te teme pogosto občutljive in lahko vodijo do nesoglasij. Izobraževanje beguncev si prizadeva mlade opremiti z veščinami, s katerimi bodo lahko cenili različna stališča, tudi če se z njimi ne strinjajo. Prav tako si prizadeva pomagati učencem razviti sposobnost iskanja medsebojno sprejemljivih rešitev za probleme. Ta proces temelji na konstruktivni uporabi različnih mnenj, spodbujanju kritičnega mišljenja, aktivnega poslušanja in spoštovanja različnih perspektiv.

Moderatorji morajo biti veščci reševanja konfliktov in vodenja razprav na način, ki vsem udeležencem omogoča, da izrazijo svoja mnenja, hkrati pa ohranjajo spoštljiv in produktiven dialog. Ta pristop pomaga učencem razviti ne le razumevanje begunske problematike, temveč tudi sposobnost premišljenega in empatičnega sodelovanja z drugimi.

Kulturna občutljivost je ključni vidik učinkovitega vodenja, zlasti pri izobraževanju beguncev, kjer udeleženci prihajajo iz različnih kulturnih in jezikovnih okolij. Vodje se morajo zavedati teh razlik in se izogibati predpostavkam, ki temeljijo na lastnih kulturnih normah. To vključuje razumevanje edinstvenih izzivov, s katerimi se soočajo učenci begunci, in prilagodljivost pri prilagajanju metod vodenja njihovim potrebam.

Na primer, nekatere kulturne prakse, komunikacijski slogi ali vrednote lahko vplivajo na to, kako se udeleženci vključujejo v učni proces. Moderatorji bi si morali prizadevati za ustvarjanje učnega okolja, v katerem se vsi udeleženci počutijo spoštovane in cenjene, ne glede na svoje ozadje. To lahko pomeni prilagajanje komunikacijskih metod, zavedanje neverbalnih znakov ali vključevanje kulturno ustreznih primerov v učne dejavnosti.

Skratka, moderiranje v izobraževanju beguncev ni le vodenje skupine skozi dejavnosti – gre za ustvarjanje prostora, kjer je učenje skupna izkušnja, kjer vsi udeleženci prispevajo k procesu in imajo od njega koristi. Zahteva občutljivo ravnanje med vodenjem,

empatijo in prilagodljivostjo, skupaj z globoko zavezanostjo ustvarjanju vključujočega in podpornega okolja. Z sprejemanjem teh načel lahko moderatorji opolnomočijo učeče se begunce, da prevzamejo nadzor nad lastnim izobraževanjem, razvijejo svoj potencial in si zgradijo veščine, potrebne za uspeh v novih skupnostih.

Modul 1 – VKLJUČUJOČE POUČEVANJE

Uvod v modul

Naslov modula: **VKLJUČUJOČE POUČEVANJE**

Opis Ta modul se osredotoča na razvoj strategij za ustvarjanje prijaznega in podpornega učnega okolja za vse učence, vključno z begunci in marginaliziranimi skupinami. Zajema teme, kot so kulturno odzivno poučevanje, vključujoče učno okolje ter dostopnost in podporne tehnologije. Učitelji se bodo naučili praktičnih orodij za prilagajanje pouka in ustvarjanje vključujočih, na travme občutljivih in empatičnih prostorov za učence.

Ustrezne ključne besede: vključenost, raznolikost, kulturno odzivno poučevanje, dostopnost, podporne tehnologije, diferencirano poučevanje.

Enota 1: Kulturno odzivno poučevanje

Naslovna stran

Naslov enote: **Kulturno odzivno poučevanje**

Ustrezne ključne besede: spoštovanje, kulturne razlike, učinkovita komunikacija, raznolikost, prilagajanje.

Slika iz [brezplačnipik](#)

Glavni del za teorijo

1. Uvod v glavni del

Kulturno odzivno poučevanje (CRT) je pedagoški pristop, ki priznava pomen vključevanja kulturnih referenc učencev v vse vidike učenja. V razredih z begunskimi učenci je to še posebej pomembno, saj premosti vrzel med prejšnjimi izkušnjami učencev in novim izobraževalnim okoljem. CRT presega zgolj priznavanje raznolikosti; vključuje ustvarjanje vključujočega vzdušja, kjer se identitete, jeziki in ozadja vseh učencev spoštujejo in vključujejo v učni načrt.

Za begunske študente, ki se lahko soočajo z jezikovnimi ovirami, kulturno razseljenostjo in travmami, je lahko CRT močno orodje za spodbujanje vključenosti in akademskega uspeha. Z vključevanjem kulturnih kontekstov učencev v učni proces učitelji pomagajo spodbujati občutek pripadnosti, kar učencem omogoča, da vidijo svoje izkušnje in identitete, ki se odražajo v učnem načrtu. Prav tako opolnomoča učence s potrjevanjem njihovega kulturnega znanja in izkušenj, kar krepi njihovo samozavest in sodelovanje v učnem procesu.

V tej enoti bomo raziskali temeljna načela kulturno odzivnega poučevanja in kako jih je mogoče uporabiti v

razredih z raznoliko populacijo učencev. Ogledali si bomo praktične strategije za razvoj učnih načrtov, izbiro virov in ustvarjanje učnih okolij, ki so kulturno občutljiva in podpirajo begunske učence. S pomočjo kulturno odzivnega poučevanja lahko vzgojitelji ne le pomagajo begunskim učencem pri prilagajanju, temveč tudi ustvarijo bolj dinamično in bogatejše učno okolje za vse.

Osnovne definicije:

Kulturno odzivno poučevanje (CRT):

Kulturno odzivno poučevanje je izobraževalni pristop, ki prepozna in uporablja kulturno ozadje, jezike in izkušnje učencev kot pomembne vire za učenje. Njegov cilj je ustvariti vključujoče in spoštljivo učno okolje, ki ceni raznolikost in spodbuja akademski uspeh vseh učencev.

Kulturna kompetenca:

Kulturna kompetenca se nanaša na sposobnost pedagoga, da učinkovito razume, ceni in komunicira z učenci iz različnih kulturnih okolij. Vključuje nenehno samorefleksijo in prilagajanje učnih praks, da bi bile bolj vključujoče in pravične.

Kulturna identiteta:

Kulturna identiteta zajema vrednote, prepričanja, jezik, običaje in tradicije, ki oblikujejo posameznikov občutek pripadnosti določeni kulturni skupini. Za študente begunce je njihova kulturna identiteta lahko ključnega pomena za ohranjanje občutka lastne identitete in kontinuitete sredi razseljenosti.

Skladi znanja:

Skladi znanja se nanašajo na raznoliko znanje in izkušnje, ki jih učenci prinašajo iz domačega in skupnostnega okolja. Kulturno odzivno poučevanje si prizadeva te izkušnje vključiti v učilnico, da bi izboljšalo učenje in vključenost.

Razvoj konceptov

Kulturno odzivno poučevanje (CRT) v praksi

CRT aktivno vključuje kulturno ozadje učencev v učenje. Ključne strategije vključujejo:

- Uporaba kulturnih referenc: Vključite literaturo, zgodovino in primere iz kultur učencev, da bodo

učne ure relevantne.

- Gradnja odnosov: Vzpostavite zaupanje, zlasti z begunskimi študenti, ki se morda počutijo osamljene.
- Prilagodljiv učni načrt: Prilagodite pouk tako, da odraža izkušnje, jezike in perspektive učencev.

OdsevKako lahko vključite kulturne reference in zgradite zaupanje z begunskimi študenti?

Kulturna kompetenca kot vzgojitelj

Kulturna kompetenca zahteva samozavedanje in nenehno učenje:

- Samorefleksija: Prepoznavanje in izpodbijanje osebnih pristranskosti.
- Stalno učenje: Sodelujte v strokovnem razvoju in se učite od študentskih skupnosti.
- Prilagodljivo poučevanje: Spremenite strategije poučevanja in ocenjevanja, da bodo bolj vključujoča.

OdsevKatere pristranskosti bi lahko nevede prinesli v učilnico? Kako lahko še naprej izboljšujete svojo kulturno kompetenco?

Vloga kulturne identitete pri učenju

Begunski študenti pogosto doživljajo kulturno izgubo. Pedagogi lahko:

- Praznovanje kulturnih razlik: V pouk vključite kulturne tradicije, praznike in izkušnje učencev.
- Podpora vključevanju jezikov: Uporabljajte dvojezične vire, vrstniške prevajalce in večjezična gradiva.

OdsevKako lahko potrdite kulturno identiteto begunskih učencev in njihove jezike vključite v učenje?

Skladi znanja in integracija v razredu

Študenti prinašajo dragoceno znanje iz svojega okolja. Pedagogi lahko:

- Uporabite učenje v skupnosti: Povežite teme v razredu z življenjskimi izkušnjami učencev.
- Spodbujajte projektno učenje: Naj učenci ustvarijo projekte, ki odražajo njihovo kulturno znanje.
- Vključite pripovedovanje zgodb: Omogočite učencem, da delijo osebne in družinske zgodbe, da obogatijo učenje.

OdsevKako lahko izkoristite kulturno znanje učencev za izboljšanje razprav in projektov v razredu?

Vpliv CRT na begunske študente

CRT ustvarja vključujoča in podporna učna okolja, ki vodijo do:

- Večja angažiranost: Učenci se počutijo videne in cenjene.
- Akademska rast: Kulturno relevantno poučevanje pomaga premostiti vrzeli v učenju.
- Čustveno dobro počutje: Varna in prijetna učilnica zmanjšuje stres in spodbuja pripadnost.

OdsevKatere korake lahko sprejmete, da zagotovite, da se bodo begunski študenti počutili spoštovane in podprte?

Sorodni koncepti in teorije

CRT se povezuje z več izobraževalnimi teorijami:

- Večkulturno izobraževanje: Osredotoča se na raznolike vsebine, medtem ko CRT poudarja pedagogiko.
- Kritična pedagogika: Izziva neenakosti in opolnomoča marginalizirane glasove.
- Konstruktivistična teorija učenja: Priznava, da predhodne izkušnje učencev oblikujejo novo učenje.
- Socialno-čustveno učenje (SEL): Podpira čustveno dobro počutje in prilagajanje.

Z združevanjem teh pristopov vzgojitelji ustvarjajo bolj vključujoč in opolnomočujoč razred za vse učence.

Praktični primeri in študije primerov

Uporaba kulturno odzivnega poučevanja v resničnem življenju

Študija primera 1: Vključevanje kulturnega znanja učencev v pouk zgodovine

V osnovni šoli z velikim številom begunskih učencev iz Sirije je učitelj zgodovine uporabil CRT za ustvarjanje bolj vključujočega okolja v razredu. Namesto da bi poučeval prvo svetovno vojno z evrocentrične perspektive, je učitelj vključil lekcije o vlogi Osmanskega cesarstva v vojni, kar je odmevalo pri sirskih učencih. Te učence je nato spodbudil, da delijo svoje znanje o zgodovini in geografiji regije. Ta pristop ni le povečal vključenosti učencev, temveč je tudi pomagal učencem, ki

niso begunci, da so se učili od svojih vrstnikov.

Najboljša praksa: Vključevanje matičnih držav učencev v učni načrt ustvarja občutek pripadnosti in ceni njihovo kulturno dediščino.

Past: Ne dajemo učencem dovolj časa, da bi se počutili udobno pri deljenju, ali pa predpostavljamo, da so učenci kulturni predstavniki celotne države.

Študija primera 2: Uporaba skladov znanja za poučevanje matematike

V razredu osnovne šole z več učenci somalijskimi begunci je učitelj pri pouku matematike uporabil CRT. Ker je spoznal, da imajo mnogi učenci dobro znanje mentalne aritmetike zaradi izkušenj na neformalnih tržnicah, je vključil matematične probleme iz resničnega sveta, povezane s proračunom in trgovanjem z blagom. To je potrdilo izkušnje učencev, hkrati pa so bile matematične ure zanje bolj razumljive in smiselne.

Najboljša praksa: Nadgradnja obstoječega znanja in izkušenj študentov naredi učenje bolj relevantno in učinkovito.

Past: Neupoštevanje individualnih izkušenj študentov. Vsi študenti iz istega kulturnega okolja nimajo enakega predznanja.

Študija primera 3: SEL in CRT za podporo čustvenega dobrega počutja

Učitelj angleščine na srednji šoli je opazil, da se več begunskih učencev iz Afganistana neradi udeležuje razrednih razprav. Učitelj je za rešitev tega problema poleg CRT uporabil strategije socialno-čustvenega učenja (SEL). Z dejavnostmi pripovedovanja zgodb so učence povabili, da delijo svoje izkušnje, pri čemer so uporabljali tako angleščino kot materni jezik. To jim je omogočilo, da so izrazili svoja čustva v varnem, kulturno občutljivem okolju, sošolci pa so pridobili večjo empatijo in razumevanje izkušnje beguncev.

Najboljša praksa: Kombinacija socialnega izobraževanja (SEL) in intenzivnega izobraževanja (CRT) obravnava tako čustvene kot akademske potrebe begunskih učencev.

Past: Učitelji morajo biti previdni in ne siliti begunskih učencev, da delijo osebne zgodbe, če se ne počutijo udobno, saj lahko to sproži travmo.

Vaje

Ime dejavnosti:	Deljenje kulturnih zgodovin
Vrsta dejavnosti:	→ <i>Skupinsko delo in predstavitve</i>
Učni cilji:	→ - Spodbujati razumevanje in spoštovanje do različnih kulturnih okolij. → - Spodbujajte učence k deljenju osebnih zgodb in s tem spodbujajte vključenost. → - Gojite empatijo s povezovanjem kulturnih izkušenj učencev z vsebino učilnice. → - Razviti komunikacijske in predstavitvene sposobnosti.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ - Oprema: računalniki, projektor, bela tabla, flomastri. → - Viri: Predloge za predstavitve ali grafični organizatorji, dostop do interneta za raziskovanje. → - Delovni prostor: Učilnica s sedeži za skupine za sodelovanje.
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut) - Predstavite koncept kulturne dediščine in razložite njen pomen pri gradnji vključujočih skupnosti. - Pojasnite, da bodo učenci delali v majhnih skupinah, da bi raziskali in predstavili ključne elemente svojega kulturnega ozadja ali kulture, ki si jo bodo izbrali. 2. korak: Delo v skupini (20 minut) - Učence razdelite v manjše skupine. Vsako skupino prosite, naj razpravlja o svojem kulturnem ozadju in ga razišče, s poudarkom na zgodovinskih dogodkih, tradicijah ali pomembnih osebnostih, ki so zanje pomembne. - Po potrebi zagotovite gradiva za raziskave in pomagajte pri vodenju razprav. 3. korak: Priprava predstavitve (15 minut) - Vsaka skupina bo ustvarila preprosto predstavitev ali plakat, ki bo

	predstavljaj kulturne elemente, o katerih so razpravljali. - Spodbujajte ustvarjalnost in podpirajte učence z zagotavljanjem predlog za predstavitev ali grafičnih organizatorjev. 4. korak: Skupinske predstavitve (10 minut na skupino) - Naj vsaka skupina predstavi svoje ugotovitve in poudari kulturne prakse ali zgodovine, ki so zanje pomembne. - Spodbujajte sošolce, da postavljajo vprašanja, da bi še bolj poglobili pogovor.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	→ - <i>Kako je učenje o različnih kulturah vplivalo na vaše razumevanje vrstnikov?</i> → - <i>Katere skupne teme ali razlike ste opazili med kulturama, ki si jih delimo?</i> → - <i>Kako lahko razumevanje kulturnega ozadja pomaga ustvariti bolj vključujoče učno okolje?</i>

VAJA II

Ime dejavnosti:	Matematika in kulturno znanje
Vrsta dejavnosti:	Individualno delo, ki mu sledi skupinska diskusija

Učni cilji:	- Uporaba učenčevih kulturnih izkušenj iz resničnega življenja v matematiki. - Izboljšati sposobnosti reševanja problemov in kritičnega mišljenja s povezovanjem matematičnih konceptov s kulturnimi konteksti. - Spodbujajte sodelovanje in izmenjavo znanja pri reševanju problemov.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	- Oprema: svinčniki, kalkulatorji, papir. - Viri: Vnaprej pripravljene matematični delovni listi, ki vključujejo kulturno ustrezne primere (npr. proračun na tržnici). - Delovni prostor: Mize, pripravljene za skupinsko razpravo.

Razlaga in dodelitev dejavnosti:

1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut)

- Pojasnite, da bodo matematične naloge vključevale kulturne elemente iz različnih okolij, kot sta trgovanje in proračun na tržnicah.
- Navedite primer kulturne prakse, ki vključuje matematiko, kot je na primer izračunavanje cen blaga, ki se prodaja na lokalni tržnici.

2. korak: Individualno delo (15 minut)

- Razdelite delovne liste z matematičnimi nalogami, ki temeljijo na teh kulturnih kontekstih.
- Prosite učence, naj posamično izpolnijo delovne liste in razmislijo o tem, kako oni ali njihove družine uporabljajo matematiko v svojih kulturnih praksah.

3. korak: Skupinska razprava (10 minut)

- Oblikujte skupine in prosite učence, naj razpravljajo o svojih odgovorih. Spodbujajte jih, da delijo vse izkušnje iz resničnega življenja, ki so povezane s problemi na delovnem listu.
- Vodite razpravo in poskrbite, da učenci razumejo, kako se matematične spretnosti uporabljajo v vsakdanjem življenju v različnih kulturah.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	- Kakšna je povezava med matematiko in vašim kulturnim ozadjem? - Se spomnite še drugih kulturnih praks, ki vključujejo matematiko? - Zakaj je pomembno povezati učenje v razredu z izkušnjami iz resničnega življenja?
--	---

VAJA 3

Ime dejavnosti:	Izražanje čustev skozi pripovedovanje zgodb
Vrsta dejavnosti:	Individualna refleksija, ki ji sledi skupinska diskusija
Učni cilji:	- Spodbujajte čustveno izražanje in gradite samozavedanje. - Pomagajte učencem razumeti svoja čustva skozi pripovedovanje zgodb. - Spodbujati empatijo in razumevanje med sošolci s poslušanjem skupnih izkušenj.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	- Oprema: Dnevniki, svinčniki in miren prostor za razmislek. - Viri: Spodbude za razmislek ali uvodne besede za zgodbe, ki vodijo proces pisanja. - Delovni prostor: Udoben, miren prostor za razmislek in pripovedovanje zgodb.

Razlaga in dodelitev dejavnosti:

1. korak: Uvod v pripovedovanje zgodb in socialno-emocionalno učenje (5 minut)

- Pojasnite pomen pripovedovanja zgodb pri razumevanju in izražanju čustev, zlasti za učence, ki so doživeli prehode, kot sta priseljevanje ali razselitev.

- Povejte učencem, da jim bo ta dejavnost pomagala razmišljati o svojih čustvih in izkušnjah skozi pisanje.

2. korak: Samorefleksija (10 minut)

- Razdelite dnevnik in prosite učence, naj napišejo o osebni izkušnji ali času, ko so se počutili neprimerno ali so se soočili s pomembno življenjsko spremembo.

- Ponudite spodbude za razmislek, kot so: »Napišite o času, ko ste se preselili na novo mesto ali doživeli veliko spremembo« ali »Kako ste se počutili in kako ste se spopadli s temi čustvi?«

3. korak: Skupinska razprava (10–15 minut)

- Oblikujte majhne skupine in povabite učence, da delijo svoje zgodbe, če se počutijo udobno.

- Spodbujajte učence, da aktivno poslušajo in razmislijo o tem, kako so se njihovi vrstniki morda počutili v teh situacijah.

**Priporočena vprašanja za razpravo
o dejavnosti:**

- Kakšen občutek ste občutili ob pisanju o svoji izkušnji?
- Kaj ste se naučili iz zgodb drugih ljudi?
- Kako nam lahko razumevanje čustev drugih ljudi pomaga ustvariti bolj spodbudno okolje v razredu?

2. enota: VKLJUČUJOČE OKOLJE UČILNICE

Naslovna stran

Naslov enote: VKLJUČUJOČE OKOLJE UČILNICE

Ker se število beguncev v Evropi povečuje, je ustvarjanje vključujočega učnega okolja ključnega pomena. Učitelji morajo spodbujati empatijo in prilagoditi svoje poučevanje različnim potrebam, učenci pa morajo novim sošolcem izkazovati prijaznost in prijateljstvo. Celotna šolska skupnost si deli odgovornost za zagotavljanje varnega in podpornega prostora, ki spodbuja tako kulturno razumevanje kot akademski uspeh. Skupaj ta prizadevanja pomagajo begunskim učencem, da se vključijo in uspevajo v svojih novih izobraževalnih okoljih.

Ustrezne ključne besede: vključujoča učilnica, begunci, učitelji, učenci, šolska skupnost, empatija, kulturno razumevanje, podpora.

Slika za naslovno stran:

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del.

V današnjem svetu, kjer vse več beguncev išče nove začetke v evropskih državah, je pomen vzpostavitve vključujočega učnega okolja še nikoli bolj kritičen. Za številne begunske učence učilnica ne predstavlja le prostora za akademsko učenje, temveč tudi ključno okolje za socialno integracijo in čustveno celjenje. Vključujoče okolje lahko igra ključno vlogo pri tem, da se ti učenci počutijo dobrodošle, cenjene in podprte pri krmarjenju po novem okolju.

Vloga učiteljev

Učitelji so ključni pri ustvarjanju vključujočih učilnic, saj presegajo zgolj izvajanje učnega načrta in spodbujajo empatijo in spoštovanje. Z uporabo vključujočih učnih strategij – kot sta diferenciacija pouka in obravnavanje različnih učnih potreb – pomagajo vsem učencem, vključno z begunci, do uspeha. Prepoznavanje izzivov, kot so jezikovne ovire, travme in kulturne razlike, je ključnega pomena, strokovni razvoj na področju kulturnih kompetenc in poučevanja, ki upošteva travme, pa lahko učitelje opremi s potrebnimi veščinami. Učitelji spodbujajo tudi sodelovanje z dejavnostmi, ki spodbujajo kulturno izmenjavo, in pomagajo begunskim in lokalnim učencem graditi

medsebojno razumevanje in spoštovanje.

Vloga študentov

Učenci imajo ključno vlogo pri tem, da se sošolci begunci počutijo dobrodošle. Z izkazovanjem prijaznosti, empatije in vrstniške podpore lahko olajšajo prehod novim učencem. To lahko vključuje pomoč pri učenju jezika, deljenje znanja o lokalnih običajih ali preprosto podporo prijateljem. Takšne interakcije koristijo vsem učencem, spodbujajo globalno ozaveščenost, krepijo medosebne veščine in ustvarjajo bolj vključujoče učno okolje.

Odgovornost šolske skupnosti

Vključujoče okolje sega preko učilnice in vključuje celotno šolsko skupnost. Šole bi morale izvajati politike, ki spodbujajo raznolikost, spoštovanje in ukrepe proti ustrahovanju, hkrati pa zagotavljajo podporo duševnemu zdravju. Spodbujanje sodelovanja staršev in skupnosti krepi prizadevanja za podporo begunskim učencem in njihovim družinam ter ustvarja šolsko kulturo, ki slavi raznolikost in vključenost.

Ključni koncepti

- **Vključujoča učilnica** Podporni učni prostor, ki se prilagaja raznolikim potrebam učencev.
- **Begunci** Posamezniki, ki so bili zaradi konfliktov ali preganjanja prisiljeni zapustiti svoje matične države.

- **Učitelji in učenci** Osrednje osebnosti pri spodbujanju spoštovanja in vključenosti.
- **Šolska skupnost** Skupni napor, da se vsi učenci počutijo varne in cenjene.
- **Empatija in kulturno razumevanje** Bistveno za pozitivne odnose in vključenost.

Teoretični temelji

1. **Kulturno odzivna pedagogika (CRP)** V učenje vključuje kulturno ozadje učencev.
2. **Socialno in čustveno učenje (SEL)** Razvija čustveno inteligenco in odpornost.
3. **Poučevanje, ozaveščeno o travmi** Podpira študente, ki jih je prizadela razselitev in travma.
4. **Vygotskyjeva sociokulturna teorija** Poudarja vlogo socialne interakcije pri učenju.
5. **Okvir vključujočega izobraževanja (IO)** Zagotavlja enakopraven dostop do izobraževanja za vse.
6. **Maslowova hierarhija potreb** Poudarja varnost in pripadnost kot predpogoja za učenje.
7. **Bronfenbrennerjeva teorija ekoloških sistemov:** Preučuje, kako različna okolja oblikujejo razvoj učencev.

Z vključitvijo teh pristopov lahko šole ustvarijo prijazno in vključujoče vzdušje, kjer se begunski učenci počutijo podprte ter lahko uspevajo akademsko in

socialno. Učitelji, učenci in širša šolska skupnost si delijo odgovornost za spodbujanje pozitivnega, raznolikega in spoštljivega učnega okolja.

4. Praktični primeri in študije primerov.

1. Dejavnost: Dan deljenja kulture

Praktični primer:

- **Opis dejavnosti:** Učenci razredu predstavijo vidike svoje kulture, kot so tradicije, hrana ali jeziki.
- **Najboljša praksa:** Spodbuja medsebojno spoštovanje in razumevanje med učenci. Na primer, učenec iz Sirije lahko deli tradicionalno glasbo in zgodbe, kar spodbuja bogatejšo učno okolje.
- **Pogosta past:** Upoštevanje raznolikih potreb vseh učencev. Poskrbite, da se bo vsak učenec počutil udobno pri sodelovanju, in se izogibajte prevelikemu pritisku na tiste, ki se morda počutijo sramežljive ali nelagodno.

2. Dejavnost: Sistem vrstnikov

Praktični primer:

- **Opis dejavnosti:** Begunske študente povežite z lokalnimi študenti, ki jim bodo pomagali pri akademski in socialni prilagoditvi.
- **Najboljša praksa:** Ustvari podporno mrežo. Na primer, lokalni učenec pomaga vrstniku beguncu pri domači nalogi iz angleščine in ga med odmorom predstavi drugim učencem.
- **Pogosta past:** Zagotoviti, da sistem prijateljevanja ne ustvarja odvisnosti. Pomembno je, da lokalni učenec ponudi pomoč, hkrati pa spodbuja begunskega učenca, da sčasoma postane bolj samostojen.

3. Dejavnost: Delavnice jezikovne podpore

Praktični primer:

- **Opis dejavnosti:** Za begunske študente organizirajte delavnice ali dodatne tečaje, osredotočene na jezikovne spretnosti.
- **Najboljša praksa:** Prilagodite delavnice specifičnim potrebam učencev. Na primer, ponudite tečaje angleščine za začetnike z interaktivnimi, praktičnimi vajami.
- **Pogosta past:** Nediferenciranje poučevanja. Delavnice bi morale biti zasnovane za različne stopnje jezikovnega znanja, da se prepreči preobremenitev ali premajhna izzivalnost učencev.

4. Študija primera: Vključevanje praks, ki upoštevajo travme

Praktični primer:

- **Študija primera:**Šola izvaja strategije poučevanja, ki upoštevajo travme, za podporo begunskim učencem, ki so doživeli travmo.
- **Najboljša praksa:**Vključuje ustvarjanje mirnega okolja v razredu in zagotavljanje podpore duševnemu zdravju. Učitelji na primer uporabljajo vaje čuječnosti in imajo dostop do svetovalnih storitev.
- **Pogosta past:**Neprepoznavanje znakov travme. Stalno usposabljanje učiteljev o ozaveščenju o travmi in ustreznem odzivanju je ključnega pomena.

5. Dejavnost: Projekti v večkulturnem razredu

Praktični primer:

- **Opis dejavnosti:**Učenci sodelujejo pri projektih, ki raziskujejo različne kulture, kot je na primer ustvarjanje freske, ki predstavlja raznolikost v učilnici.
- **Najboljša praksa:**Spodbuja timsko delo in spoštovanje raznolikosti. Projekt lahko vključuje učence, ki raziskujejo in predstavljajo različne kulturne festivale, s čimer se krepi medkulturno znanje.
- **Pogosta past:**Nezadostno vodenje ali struktura. Zagotovite, da so projekti jasno opredeljeni in vključujejo podporo za učence, ki morda niso

seznanjeni s sodelovalnim delom.

6. Študija primera: Obravnavanje ustrahovanja in diskriminacije

Praktični primer:

- **Študija primera:**Šola razvije celovito politiko proti ustrahovanju, ki vključuje posebne ukrepe za odpravljanje diskriminacije begunskih učencev.
- **Najboljša praksa:**Izvaja programe usposabljanja za študente in osebje ter vzpostavlja jasne postopke za poročanje in reševanje incidentov. Na primer, vzpostavitev programa vrstniške mediacije in redne razprave o vključevanju.
- **Pogosta past:**Nedosledno izvrševanje politik. Bistveno je, da se ukrepi proti ustrahovanju dosledno uporabljajo in da se vsi incidenti jemljejo resno.

7. Dejavnost: Delavnice za sodelovanje staršev in skupnosti

Praktični primer:

- **Opis dejavnosti:**Organizirajte delavnice za starše in člane skupnosti o podpori begunskim učencem in spodbujanju vključujočega šolskega

okolja.

- **Najboljša praksa:**Gradi podporno mrežo okoli učencev. Delavnice lahko vključujejo strategije za pomoč otrokom pri prilagajanju novi kulturi in nasvete za učinkovito komunikacijo z učitelji.
- **Pogosta past:**Ob predpostavki, da imajo vsi starši enako raven razumevanja ali dostopa do virov. Prilagodite delavnice različnim potrebam in zagotovite, da so informacije dostopne v več jezikih.

Te dejavnosti in študije primerov prikazujejo praktične načine uporabe načel vključujočega pouka ter poudarjajo tako najboljše prakse kot tudi pogoste pasti, ki se jim je treba izogniti. Služijo lahko kot dragoceni vodniki za učitelje, ki si prizadevajo ustvariti prijazno in spodbudno učno okolje za vse učence.

5. Kritična analiza in refleksija.

Vsi učitelji, ki delajo na tem izboljšanju okolja, bi morali nenehno analizirati svoje postopke in rezultate. Da bi to dosegli na praktičen in učinkovit način, jim zagotavljamo seznam refleksivnih vprašanj, namenjenih spodbujanju kritičnega mišljenja med učitelji, pomoči pri prepoznavanju področij za izboljšave in izboljšanju vključujočih učnih praks:

Refleksivna vprašanja za učitelje

Kako trenutno zagotavljam, da so moje učne prakse vključujoče za vse učence,

vključno s tistimi iz različnih kulturnih in jezikovnih okolij?

- Razmislite o strategijah, ki jih uporabljate za prilagajanje učnih ur in gradiv. Ali so učinkovite pri zadovoljevanju potreb vseh učencev?

Katere korake sprejemem, da bi razumel in obravnaval individualne potrebe in izzive begunskih učencev v svojem razredu?

- Razmislite o svojih metodah za prepoznavanje in podporo posebnim potrebam begunskih študentov. Ali obstajajo področja, kjer se lahko izboljšate?

Kako ustvarim vzdušje v razredu, kjer se vsi učenci počutijo cenjene in spoštovane?

- Ocenite kulturo v razredu, ki jo ustvarjate. Ali se učenci počutijo varne in vključene? Katere prakse prispevajo k temu okolju ali ga škodujejo?

Na kakšne načine vključujem kulturno ozadje učencev v svoj učni načrt in metode poučevanja?

- Razmislite o tem, kako v pouk vključite kulturne perspektive učencev. Ali obstajajo možnosti za vključitev bolj raznolikih stališč in izkušenj?

Kako lahko podprem jezikovni razvoj učencev, ki se angleščine učijo kot dodatnega jezika?

- Ocenite učinkovitost jezikovne podpore, ki jo nudite. Ali vaše strategije

izpolnjujejo potrebe vseh učencev, ki niso naravni govorci angleščine?

Katere ukrepe sprejemem za vzpostavitev močnih odnosov s študenti in njihovimi družinami, zlasti s tistimi iz begunskih okolij?

- Razmislite o svojem sodelovanju z družinami učencev. Ali si aktivno prizadevate razumeti in obravnavati njihove skrbi in potrebe?

Kako ravnam v primerih ustrahovanja ali diskriminacije v svojem razredu, zlasti tistih, ki so usmerjeni v begunske učence?

- Razmislite o svojem pristopu k obvladovanju in preprečevanju ustrahovanja. Ali so vaši odzivi učinkoviti in pravočasni? Kako obravnavate specifične incidente, ki vključujejo diskriminacijo?

Katere priložnosti za strokovni razvoj sem izkoristil/a za izboljšanje svojega razumevanja učnih praks, ki upoštevajo travme in so kulturno odzivne?

- Preglejte svojo zavezanost nenehnemu učenju. Ste poiskali ustrezno usposabljanje in vire? Kako je ta strokovni razvoj vplival na vaše poučevanje?

Kako spodbujam in omogočam pozitivne vrstniške interakcije med lokalnimi in begunskimi učenci?

- Razmislite o strategijah, ki jih uporabljate za spodbujanje interakcije in sodelovanja med učenci iz različnih okolij. Ali obstajajo še drugi načini za

gradnjo teh odnosov?

Kakšne povratne informacije sem prejel od študentov in kolegov glede mojih vključujočih učnih praks in kako sem na podlagi njih ukrepal?

- Ocenite, kako v svojo prakso vključujete povratne informacije. Ali se odzivate na predloge in pomisleke? Katere spremembe ste uvedli na podlagi povratnih informacij?

Vaje

Ime dejavnosti:	SEJEM KULTURNE IZMENJAVE
Vrsta dejavnosti:	<i>Predstavitev</i>
Učni cilji:	→ Izboljšati razumevanje učencev o različnih kulturah. → Razviti spoštovanje in empatijo do različnih okolij. → Spodbujati veščine javnega nastopanja in predstavitev.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Zahteve glede opreme ali prostora: Panoji za plakate, flomastri, kulturni artefakti, multimedijski projektor (neobvezno).
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Pojasnilo: Učenci pripravijo in predstavijo vidike svoje kulture ali kulture sošolca begunca. Vsak učenec ali skupina ustvari razstavo ali predstavitev o kulturnih tradicijah, hrani, praznikih ali jezikih. Vloge: • Študenti: Raziskujejo in ustvarjajo predstavitve o izbrani kulturi. • Učitelj/ica: Vodite raziskave, zagotavljajte vire in moderirajte

	<i>predstavitve.</i>
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Kaj ste se naučili o predstavljenih kulturah? Kakšen je bil občutek, ko si z razredom delil/a svojo kulturo? Kateri vidiki predstavitev so vam pomagali bolje razumeti in ceniti kulturno raznolikost?

Ime dejavnosti:	Igranje vlog vrstniške podpore
Vrsta dejavnosti:	Igranje vlog
Učni cilji:	Razvijte empatijo z doživljanjem izzivov vrstnikov. Izboljšajte komunikacijske sposobnosti in strategije reševanja problemov. Vadite podporne interakcije in reševanje konfliktov.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Nič, čeprav se lahko rekviziti uporabijo za izboljšanje scenarijev.
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Učenci igrajo vloge, v katerih pomagajo novemu begunskemu učencu v različnih situacijah, kot so razumevanje lekcije, sklepanje prijateljstev ali navigacija po šolskih virih. Vsaki igri vlog sledi razprava o izkušnjah. Vloge: Študenti: Izmenično igrajte vlogi begunskega učenca in vrstnika, ki mu pomaga.

	Učitelj/ica: Zagotovite scenarije, spremljajte igranje vlog in vodite razpravo.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Kaj se vam je v vaši vlogi zdelo najtežje? Kakšen je bil občutek, ko ste v novi situaciji podpirali nekoga ali vas je nekdo podpiral? Katere strategije so se vam zdele najučinkovitejše pri pomoči ali prejemanju pomoči?
Ime dejavnosti:	Listina o vključujočem razredu
Vrsta dejavnosti:	Razprava
Učni cilji:	Razviti skupno razumevanje vključenosti in spoštovanja. Sodelujte pri ustvarjanju podpornega okolja v razredu. Spodbujajte lastništvo in odgovornost študentov pri ohranjanju vključenosti.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Velik papir ali bela tabla, flomastri.
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Organizirajte razpravo, v kateri učenci izmenjajo ideje in se dogovorijo o vrednotah in pravilih, ki bodo vodila interakcije v vključujočem razredu. Ustvarite listino ali plakat, ki opisuje ta

	dogovorjena načela. • Vloge: 1. Študenti:Sodelujte v razpravi in prispevajte k listini. 2. Učitelj/ica:Vodite razpravo, usmerjajte možgansko nevihto in pomagajte pri dokumentiranju listine.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Katere vrednote so pomembne za bolj vključujoč razred? Kako lahko drug drugega pozivamo k odgovornosti za listino, ki smo jo ustvarili? S kakšnimi izzivi se lahko srečamo pri upoštevanju teh smernic in kako jih lahko rešimo?
Ime dejavnosti:	Kartiranje empatije
Vrsta dejavnosti:	Samorefleksija
Učni cilji:	1. Povečati ozaveščenost o čustvenih in socialnih izkušnjah begunskih študentov. 2. Spodbujajte empatijo in razumevanje. 3. Razmislite o osebnih stališčih in pristranskostih.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	• Papir, markerji ali digitalna orodja za ustvarjanje zemljevidov empatije.

Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Učenci ustvarijo zemljevide empatije za izmišljenega učenca begunca tako, da razmislijo o tem, kaj bi učenec lahko mislil, čutil, rekel in storil v različnih situacijah. Ta dejavnost učencem pomaga razmisliti o čustvenih in praktičnih izzivih, s katerimi se soočajo begunci. • Vloge: 1. Študenti: Delajte individualno ali v parih, da ustvarite zemljevide empatije. 2. Učitelj/ica: Zagotovite smernice za ustvarjanje zemljevidov in vodite skupinsko razpravo.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Kaj ste se s to vajo naučili o izkušnjah begunskih študentov? Kako je dejavnost vplivala na vaše dožemanje empatije in razumevanja? Na kakšne načine lahko uporabimo naučeno za izboljšanje medsebojnih interakcij?
Ime dejavnosti:	Bingo raznolikosti
Vrsta dejavnosti:	Igra
Učni cilji:	1. Povečajte ozaveščenost o različnih izkušnjah in ozadjih. 2. Spodbujajte učence, da se več naučijo o kulturah in interesih drug drugega.

	3. Spodbujati socialno interakcijo in gradnjo skupnosti.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Karte za bingo z navodili, povezanimi z raznolikostjo, pisala.
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Ustvarite bingo karte z navodili, povezanimi z različnimi kulturnimi izkušnjami, hobiji ali ozadji (npr. »Obiskal je drugo državo« ali »Govori več kot en jezik«). Učenci med seboj iščejo vrstnike, ki ustrezajo navodilom, in označijo svoje bingo karte. Igra spodbuja učence, da se na zabaven in zanimiv način spoznava drug o drugem. • Vloge: 1. Študenti:Sodelujte v igri tako, da komunicirate in izpolnjujete svoje bingo karte. 2. Učitelj/ica:Pripravite karte za bingo, razložite pravila igre in vodite dejavnost.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Kaj si se med igro naučil o svojih sošolcih? Kako vam je interakcija z drugimi pomagala bolje razumeti njihove izkušnje? Kateri vidiki dejavnosti so pripomogli k izgradnji občutka skupnosti v našem razredu?

Te dejavnosti so zasnovane tako, da učence spodbudijo k razumevanju in podpori begunskim vrstnikom ter spodbujajo vključujoče in empatično okolje v

razredu..

Enota 3: Dostopnost in podporne tehnologije

Naslovna stran

Glavni del za teorijo

1- Uvod v glavni del.

Zasnova vključujočih dejavnosti v izobraževalnem okolju je ključni proces za zagotovitev, da lahko vsi učenci, ne glede na njihove sposobnosti, kulturno ozadje ali posebne potrebe, aktivno sodelujejo pri učenju. Pet predlaganih dejavnosti temelji na načelih vključujoče pedagogike in uporabi podpornih tehnologij, ki zagotavljajo okvir, v katerem učenci razvijajo bistvene veščine na področju dostopnosti, reševanja problemov in sodelovalnega dela. V nadaljevanju je raziskana vloga učiteljev, učencev in šolske skupnosti ter koncepti in teorije, na katerih temeljijo te dejavnosti.

Vloga učiteljev

Učitelji imajo ključno vlogo pri ustvarjanju dostopnih in pravičnih učnih okolij. Odgovorni so za načrtovanje, vodenje in prilagajanje dejavnosti, ki ustrezajo raznolikosti učilnice. Pri teh dejavnostih učitelji ne le podajajo vsebino, temveč delujejo tudi kot moderatorji in mediatorji, ki zagotavljajo učinkovito uporabo podpornih tehnologij in prisotnost načel dostopnosti na vsaki stopnji učenja.

Učitelji morajo biti usposobljeni za prepoznavanje posebnih potreb svojih učencev, uporabo prilagodljivih tehnologij in vodenje učencev pri uporabi dostopnih digitalnih orodij. Njihova vloga vključuje tudi stalno ocenjevanje dejavnosti in posodabljanje tehnoloških virov, da se odzovejo na nenehno spreminjajoče se potrebe učencev in izpolnjujejo standarde dostopnosti.

Vloga študentov

V teh dejavnostih učenci aktivno sodelujejo pri učenju. Spodbujajo jih k ustvarjalnosti, delu v skupinah in prevzemanju odgovornosti za razvoj dostopnih in tehnološko vključujočih vsebin. Poleg uporabe podpornih tehnologij učenci postanejo nosilci sprememb s spodbujanjem vključenosti in učenjem prilagajanja virov in dejavnosti vrstnikom z različnimi potrebami.

Vsaka dejavnost je zasnovana tako, da spodbuja sodelovanje med učenci, zlasti med tistimi z

različnimi sposobnostmi, kulturami in konteksti. Z udeležbo v skupinskih dejavnostih in uporabo prilagojenih tehnologij učenci razvijajo ključne veščine, kot so reševanje problemov, timsko delo in empatija do vrstnikov.

Odgovornost Šolske skupnosti

Šolska skupnost, vključno z družinami, administratorji in podpornim osebjem, je odgovorna za ustvarjanje vključujočega okolja, ki podpira uporabo in posodabljanje podpornih tehnologij. Bistveno je, da je celotna izobraževalna skupnost zavezana dostopnosti, ne le v učilnici, temveč v celotnem šolskem okolju, in da zagotavlja potrebne vire, da so tehnologije dostopne in na voljo vsem.

Poleg tega mora šolska skupnost spodbujati kulturo vključenosti in raznolikosti, kjer se cenijo in spoštujejo različne potrebe in sposobnosti učencev. To zahteva politike in programe stalnega usposabljanja za učitelje in osebje ter sodelovanje z zunanjimi organizacijami, ki lahko nudijo nasvete ali podporo pri tehnologijah dostopnosti.

2-. Podrobna razlaga ključnih konceptov.

1. Univerzalno oblikovanje za učenje (UDL):

Ta teorija je osrednjega pomena za vse predlagane dejavnosti, saj spodbuja ustvarjanje fleksibilnih učnih okolij, ki vsem učencem omogočajo dostop do informacij in aktivno sodelovanje v izobraževalnem procesu. UDL temelji na spremenljivosti učenja in si prizadeva zagotoviti več oblik predstavitve, izražanja in sodelovanja, s čimer zagotavlja, da noben učenec ni izključen zaradi razlik v svojih sposobnostih ali potrebah.

2. Pedagogika oskrbe:

Ta pristop poudarja pomen ustvarjanja odnosov zaupanja in čustvene podpore med učitelji in učenci. V kontekstu begunskih učencev in tistih s posebnimi potrebami je vloga učitelja, da

spremlja in ponudi varno in empatično okolje, kjer je učenje pozitivna izkušnja.

3. Medkulturni pristop:

Ta pristop spodbuja spoštovanje in cenjenje kulturne raznolikosti v razredu. Za učence begunce ali migrante spodbuja vključevanje njihovih izkušenj in kultur v izobraževalni proces ter ustvarja okolje, kjer se vsi počutijo cenjene. V dejavnostih se ta pristop odraža z uporabo medkulturnih tem in vključevanjem jezikovnih in kulturnih podpornih tehnologij.

4. Podporne tehnologije:

Pomožne tehnologije, kot so bralniki zaslona, programska oprema za samodejno podnaslavljanje in orodja za prevajanje, igrajo bistveno vlogo pri teh dejavnostih. Učencem s senzoričnimi, kognitivnimi ali jezikovnimi motnjami omogočajo enakopraven dostop do vsebin. Zmožnost stalnega ocenjevanja in posodabljanja teh tehnologij je ključnega pomena za zagotavljanje njihove učinkovitosti in ustreznosti.

3Praktični primeri in Študije primerov

Prilagajanje omenjenih podpornih tehnologij in rešitev za dostopnost potrebam begunskih študentov – ki se lahko soočajo z jezikovnimi ovirami, omejenim dostopom do virov in travmami – zahteva premišljene prilagoditve. Tukaj je nekaj načinov, kako lahko vsak primer prilagodimo begunskim študentom:

Googlova orodja za dostopnost, ki jih poganja umetna inteligenca(Sprotni prepis)

Begunski študenti se pogosto spopadajo z jezikovnimi ovirami in neznanimi naglasi. Aplikacijo Live Transcribe lahko uporabljajo ne le študenti z okvaro sluha, temveč tudi tisti, ki se učijo novega jezika. Zmožnost aplikacije za prepisovanje govorjenega jezika v realnem času lahko begunskim študentom pomaga razumeti učne ure, pogovore in navodila, tako da jih zagotovi v

pisni obliki.

Praktični primer: Begunski študent, ki se še uči angleščine, bi lahko v razredu uporabil funkcijo Live Transcribe za branje prepisov učiteljevega govora. To funkcijo bi lahko združil tudi z orodjem za prevajanje, kar bi omogočilo, da bi se prepisi prikazali v njegovem maternem jeziku.

Microsoftov prilagodljivi krmilnik za Xbox

Mnogi begunski študenti, zlasti tisti iz konfliktnih območij, imajo lahko telesne okvare zaradi poškodb. Prilagodljivi krmilnik Xbox jim lahko ponudi priložnost za sodelovanje v rekreativnih dejavnostih, kot so igre na srečo, ki so lahko tako terapevtske kot socialno povezujoče.

Praktičen primer: Otrok begunec z omejeno mobilnostjo lahko uporablja prilagodljivi krmilnik Xbox v rekreacijskem prostoru šole, kar mu omogoča povezovanje z drugimi učenci in sodelovanje v skupinskih dejavnostih ter premagovanje tako fizičnih kot socialnih ovir.

Pametni domovi z glasovnim upravljanjem

V begunskih taboriščih ali zavetiščih se mnogi učenci soočajo s težavami z mobilnostjo, posttravmatsko stresno motnjo ali drugimi stanji, ki otežujejo nadzor nad njihovim okoljem. Sisteme z glasovnim upravljanjem, kot je Amazon Alexa, je mogoče prilagoditi ustanovam za nastanitev beguncev, da se izboljša dostopnost in udobje, kar tem učencem pomaga pri obvladovanju okolice brez dodatnega fizičnega napora.

Praktični primer: Študent begunec z omejeno mobilnostjo, morda zaradi poškodbe ali travme, bi lahko s pomočjo Alexo nadzoroval osvetlitev v svoji sobi, zahteval opomnike ali celo dostopal do izobraževalnih virov z glasom, kar bi mu pomagalo ponovno pridobiti nekaj avtonomije v neznanem okolju.

Braillove e-knjige in osvežilni Braillovi zasloni

Slepi ali slabovidni begunski učenci imajo lahko težave z dostopom do tradicionalnih knjig v Braillovi pisavi zaradi omejenih virov v begunskih taboriščih ali zavetiščih. Braillove e-knjige in osvežilni Braillovi zasloni ponujajo prenosno in prilagodljivo rešitev za te učence, ki jim omogočajo dostop do širokega nabora izobraževalnih gradiv v njihovem maternem jeziku ali v jeziku njihovega novega okolja.

Praktični primer: Slabovidni begunski študent lahko z napravo Orbit Reader 20 dostopa do knjig in izobraževalnih gradiv, ki jih zagotavljajo nevladne organizacije ali mednarodne humanitarne organizacije, kar mu pomaga pri vključitvi v lokalni izobraževalni sistem kljub jezikovnim težavam in težavam z dostopnostjo.

Appleov paket za dostopnost (VoiceOver, upravljanje stikal, povečevalno steklo)

Begunski študenti se pogosto soočajo z jezikovnimi ovirami in invalidnostmi. Vgrajene funkcije za dostopnost v napravah Apple, kot sta **VoiceOver** (bralnik zaslona) in **lupa** (za povečavo besedila ali slik), lahko pomagajo tako učencem z okvaro vida kot tistim, ki se učijo novega jezika. Poleg tega lahko **Switch Control** podpira učence s telesnimi invalidnostmi.

Praktični primer: Begunski študent, ki se uči angleščino in ima težave z drobnim tiskom v učbenikih, lahko uporabi povečevalno lupo za povečavo in VoiceOver za poslušanje besedila na glas, kar mu pomaga pri krmarjenju po neznani izobraževalni vsebini in jeziku.

Wayfindr – zvočna navigacija za slabovidne osebe

V velikih ali neznanih okoljih, kot so begunska zavetišča, taborišča ali nove šolske stavbe, imajo lahko slabovidni begunski učenci težave z navigacijo. Wayfindr bi lahko prilagodili tako, da bi tem učencem pomagal najti pot skozi neznane prostore z uporabo zvočnih namigov, kar bi

povečalo njihovo neodvisnost.

Primer: Slabovidni begunski študent lahko uporabi skalnik potiza navigacijo po velikem begunskem taborišču in iskanje ključnih lokacij, kot so mesta za razdeljevanje hrane, učilnice ali zdravstvene ustanove, s čimer se zmanjša njihova odvisnost od drugih za mobilnost.

Roboti za podporo avtizmu (Milo)

Begunski študenti z avtizmom, od katerih se mnogi zaradi jezikovnih in kulturnih razlik soočajo z dodatnimi socialnimi izzivi, lahko imajo koristi od interakcije z roboti za socialno pomoč, kot je Milo. Ti roboti učencem omogočajo varen in neobsojajoč način za razvoj socialnih veščin in obvladovanje čustev.

Praktični primer: Begunski študent z avtizmom lahko komunicira z Milom, da bi vadil prepoznavanje čustev in razvil veščine socialne interakcije. To bi lahko bilo še posebej koristno v begunskih taboriščih, kjer druge oblike terapije morda niso dostopne.

Podnapisi v spletnem izobraževanju

Begunski učenci se pogosto soočajo s težavami z jezikovnim znanjem, kar lahko oteži spletne izobraževalne platforme. Z uporabo samodejnih podnapisov lahko ti učenci lažje sledijo spletnim poukom, še posebej, če so podnapisi na voljo v njihovem maternem jeziku ali ponujajo prevode v realnem času.

Primer: Begunski študent, ki obiskuje virtualni pouk v novem jeziku, lahko vklopi podnapise, da prebere prepis povedanega in ga celo prevede v svoj materni jezik, kar mu pomaga slediti gradivu kljub jezikovnim oviram.

Naprave za sledenje očem za komunikacijo (Tobii Dynavox)

Nekateri učenci so morda utrpeli poškodbe, ki omejujejo njihovo sposobnost govora ali uporabe rok, zaradi česar je tradicionalna komunikacija težka. Naprave za sledenje očem, kot je Tobii Dynavox, je mogoče prilagoditi tako, da tem učencem pomagajo pri komunikaciji z učitelji in vrstniki, saj jim omogočajo sestavljanje stavkov samo z gibi oči.

Praktični primer: Učenec, ki zaradi poškodbe ne more govoriti ali premikati rok, lahko s pomočjo Tobii Dynavox komunicira z izbiranjem besed in črk z očmi. Ta tehnologija mu lahko pomaga izraziti svoje potrebe in sodelovati pri pouku kljub hudim fizičnim omejitvam.

Dodatni premisleki za študente begunce

1. **Večjezična dostopnost** Ker begunski študenti pogosto govorijo različne jezike, bi morale podporne tehnologije vključevati podporo za več jezikov, vključno s prevajalskimi storitvami in večjezičnimi vmesniki. Googlova in Microsoftova prevajalska orodja so v kombinaciji s podporno tehnologijo lahko ključnega pomena za učenje jezikov in komunikacijo.

2. **Psihološka in čustvena podpora** Begunske študente lahko imajo koristi tudi od orodij ali tehnologij za socialno-čustveno učenje (SEL), kot so roboti za čustveno podporo (kot je Milo), prilagojeni za obravnavo travm ali posttravmatske stresne motnje (PTSM).

3. **Dostop do izobraževanja** Mnogi begunski učenci morda nimajo dostopa do fizičnih šol, zato so tehnologije, ki podpirajo učenje na daljavo in zagotavljajo dostopnost (kot so podnapisi, brajica in orodja za pomoč pri branju), ključne za njihovo vključevanje v izobraževalne sisteme, hkrati pa upoštevajo njihove edinstvene potrebe.

Z prilagoditvijo teh tehnologij učencem beguncem lahko pedagogi, organizacije in vlade ustvarijo vključujoča okolja, ki obravnavajo tako fizične kot čustvene potrebe teh učencev ter spodbujajo njihovo integracijo in uspeh v novih izobraževalnih okoljih.

4. Vizualni pripomočki

- Infografike ali diagrami, ki pojasnjujejo korake za produkcijo in montažo videoposnetkov, vključno z dodajanjem podnapisov in zvočnih opisov.
- Ikone, ki predstavljajo ključne koncepte, kot so »podnapisi«, »zvočni opis« ali »dostopne tehnologije«, kar je uporabno za učence s težavami pri branju ali jezikovnimi ovirami.
- Posnetki zaslona ali vizualni vodniki, ki prikazujejo, kako uporabiti načela dostopnosti na platformah, kot je Google Slides (npr. kako prilagoditi kontrast ali dodati opise slik).
- Vizualni vodniki po korakih, ki prikazujejo, kako preveriti dostopnost vsebine z orodji, kot je Wave Accessibility Checker.
- Vizualne predstavitve prilagoditev, uporabljenih v igri (npr. funkcija branja na glas, uporaba ikon namesto besedila), ki lahko pomagajo učencem s težavami pri branju.
- Grafike, ki na dostopen, vizualen način pojasnjujejo pravila in dinamiko igre, kar olajša sodelovanje učencev s kognitivnimi ali jezikovnimi ovirami.
- Diagrami poteka, ki prikazujejo postopek ustvarjanja in ocenjevanja spletnega dnevnika, od namestitve vtičnikov za dostopnost do stalnih posodobitev.
- Interaktivna grafika, ki študentom omogoča ogled primerov dostopnih blogov, pri čemer poudarja, kje uporabiti prilagoditve dostopnosti, kot so spremembe kontrasta, nadomestno besedilo ali velikost pisave.
- Vizualni diagrami za prikaz različnih predlaganih tehnoloških rešitev (npr. kako uporabljati samodejne podnapise ali programsko opremo za pretvorbo govora v besedilo v določenih kontekstih).

- Miselni vzorci, ki ponazarjajo pogoste težave, s katerimi se soočajo učenci, in podporne tehnologije, ki bi jih lahko rešile.

Vizualni pripomočki, ki jih spremlja jasen in jedrnat jezik, bodo dejavnosti lažje razumeli, zlasti učenci z jezikovnimi težavami (kot so begunci ali učenci s kognitivnimi potrebami).

- Dostopna oblika: Zagotovite, da so vizualni pripomočki dostopni vsem, z uporabo visokokontrastnih, berljivih pisav in opisov slik za osebe z okvaro vida.

5Kritična analiza in refleksija.

Zasnova vključujočih dejavnosti je bistvenega pomena za zagotovitev, da lahko vsi učenci, ne glede na njihove sposobnosti ali kulturno ozadje, v celoti sodelujejo v izobraževalnem procesu. Pet dejavnosti, predlaganih v tem dokumentu, temelji na metodoloških načelih, kot so »Univerzalno oblikovanje za učenje (UDL)«, »pedagogika skrbi«, »socialno-čustveno učenje (SEL)« in »medkulturni pristop«. Te dejavnosti so zasnovane tako, da vključujejo uporabo podpornih tehnologij, zagotavljajo dostopnost in spodbujajo prilagajanje virov učencem z različnimi potrebami.

Uspeh teh dejavnosti je odvisen od aktivne vloge učiteljev, ki morajo prilagajati gradiva in voditi učence pri uporabi podpornih tehnologij; od učencev, ki sodelujejo in aktivno sodelujejo pri lastnem učenju; in od šolske skupnosti, ki je odgovorna za ustvarjanje dostopnega in podpornega okolja. S temi dejavnostmi učenci razvijajo ključne kompetence na področju dostopnosti, prilagodljivosti in reševanja problemov ter se tako pripravljajo na bolj vključujoče učno okolje.

V današnjem izobraževalnem kontekstu je vključenost postala ena glavnih prednostnih nalog izobraževalnih sistemov po vsem svetu. Dejavnosti, ki vključujejo podporne tehnologije in

načela dostopnosti, omogočajo učencem s posebnimi potrebami enakopravno sodelovanje, vendar je bistveno kritično analizirati, kako se ti pristopi uporabljajo v praksi in kakšni izzivi se lahko pojavijo.

Uporaba podporne tehnologije Ključnega pomena je zagotoviti, da imajo učenci z invalidnostjo ali različnimi potrebami dostop do enakih izobraževalnih virov kot njihovi vrstniki. Vendar pa učinkovita integracija teh tehnologij ni vedno preprosta. Pogosto je uspešna uporaba podpornih tehnologij odvisna od več dejavnikov:

- **Ekonomski viri:** Šole in skupnosti z manj viri imajo lahko težave pri pridobivanju potrebnih podpornih tehnologij.
- **Usposabljanje učiteljev:** Kljub pomembnosti mnogi učitelji niso popolnoma usposobljeni za uporabo in prilagajanje podpornih tehnologij. To lahko omeji učinkovitost vključujočih dejavnosti.
- **Tehnološke posodobitve:** Tehnologija hitro napreduje, kar zahteva nenehne posodobitve tako strojne kot programske opreme, da se zagotovi njena dostopnost in uporabnost.

Drug pomemben vidik je zasnova gradiv in dejavnosti, ki vključujejo **Univerzalno oblikovanje za učenje (UDL)** načela. Čeprav UDL spodbuja ustvarjanje prilagodljivih učnih okolij, ki se prilagajajo vsem učencem, je lahko personalizacija teh gradiv zapletena. Učitelji morajo razmisliti o tem, ali so dejavnosti, ki jih oblikujejo, resnično dostopne vsem in ali so pripravljeni prilagoditi naloge glede na nastajajoče potrebe učencev.

Končno, koncept »medkulturne vključenosti« predstavljaja poseben izziv v razredih z učenci begunci ali migranti. Kulturne vključenosti ne smemo obravnavati zgolj kot prizadevanje za »integracijo« učencev v razred, temveč kot priložnost za preoblikovanje učnega okolja z medsebojno kulturno obogatitvijo. Ta pristop zahteva zavestno prizadevanje učiteljev, da se

izognejo »kulturni pristranskosti« in spodbujajo pristen medkulturni dialog.

Ker se šole soočajo z vse večjo raznolikostjo glede sposobnosti in kulturnega ozadja, je za izobraževalno skupnost ključnega pomena, da razmisli o tem, kako se uporabljajo podporne tehnologije in ali so dejavnosti dostopne vsem. Vključenost ni le cilj, temveč stalen proces ocenjevanja, prilagajanja in izboljševanja. Učitelji morajo razmisliti, ali zagotavljajo resnično vključujoče okolje in ali imajo institucionalno podporo, potrebno za nadaljnje učenje in izboljševanje.

Predvsem učitelji bi morali razmisliti o tem, kako so njihove lastne pedagoške prakse skladne z načeli dostopnosti in raznolikosti. Poleg tega morajo oceniti, ali so njihova pričakovanja do učencev poštena in dosegljiva glede na njihove različne okoliščine.

Vaje

VAJA 1

Ime dejavnosti:	Ustvarjanje medkulturnega video bloga z orodji za dostopnost
Vrsta dejavnosti:	→ <i>Skupinsko delo</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	Razviti sposobnost vključevanja podpornih tehnologij z uporabo načel dostopnosti in reševanjem s tem povezanih problemov
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Računalnik ali tablica Orodja, kot sta Flipgrid ali WeVideo, omogočajo študentom sodelovanje z dostopnimi tehnologijami, s čimer razvijajo svojo ustvarjalnost in občutek pripadnosti skupini. S to dejavnostjo študenti vadijo tudi reševanje tehnoloških težav, ki se lahko pojavijo med produkcijo in urejanjem video bloga.

Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Študenti morajo prepoznati in rešiti morebitne težave z orodji (npr. podnapisi, ki se ne ujemajo z zvokom). To spodbuja sposobnost reševanja tehnoloških težav v realnem času. Namen te dejavnosti je, da učenci razvijejo veščine vključevanja podpornih tehnologij, kot so podnapisi in zvočni opisi, s pomočjo projektnega učenja, s čimer postanejo vsebine dostopne vsem udeležencem. Z osredotočanjem na zgodbe in kulture učencev spodbuja vključenost in ceni kulturne razlike.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	1. Katera tehnološka orodja smo uporabili, da bi zagotovili dostopnost našega video bloga vsem? 2. Kako so samodejni podnapisi in zvočni opisi pomagali učencem z različnimi potrebami? 3. S katerimi izzivi smo se soočili pri uporabi teh podpornih tehnologij in kako smo jih rešili? 4. Kako smo v svojih video blogih odražali kulturno raznolikost in kaj smo se naučili o kulturah svojih sošolcev?

VAJA 2

Ime dejavnosti:	Ustvarjanje skupne predstavitve z dostopnimi dokumenti
Vrsta dejavnosti:	<i>Skupinsko delo in predstavitve</i>
Učni cilji:	- Razumeti in uporabljati načela dostopnosti pri ustvarjanju učnih gradiv. - Razviti komunikacijske in predstavitvene sposobnosti.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	- Oprema: računalniki, projektor, bela tabla, flomastri. - Viri: Predloge za predstavitve ali grafični organizatorji, dostop do interneta za raziskovanje. -Bralniki zaslona za učence z okvaro vida - Delovni prostor: Učilnica s sedeži za skupine za sodelovanje.
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Učenci ustvarijo skupno predstavitev na temo, ki jih zanima (npr. »Izzivi in prednosti migracij«). Vsaka skupina učencev mora uporabiti orodje za sodelovanje, kot je Google Slides, ki vključuje dostopne elemente, kot so: - Besedilo v preprostem jeziku. - Slike z opisi. - Čitljive pisave in ustrezen kontrast. - Dostopne hiperpovezave V tej dejavnosti učenci ustvarijo skupno predstavitev, ki uporablja načela dostopnosti, da zagotovijo, da je vsebina razumljiva in uporabna za vse, vključno z osebami z okvaro vida ali težavami z razumevanjem. Orodja, kot je Google Slides, učencem omogočajo integracijo dostopnega besedila, slik z opisi in povezav, združljivih z bralniki zaslona, pri čemer uporabljajo univerzalno oblikovanje za učenje (UDL). Uporaba orodij, kot je Wave Accessibility Checker, na koncu projekta zagotavlja, da lahko študenti nenehno ocenjujejo in prilagajajo dostopnost svojih gradiv ter se učijo uporabljati tehnologije za izpolnjevanje standardov dostopnosti.

**Priporočena vprašanja za
razpravo o dejavnosti:**

1. Katere dostopne elemente smo vključili v naše predstavitve in zakaj so pomembni?
2. Kako smo prilagodili pisave, kontrast in jezik, da bi zagotovili, da je naša predstavitev razumljiva vsem?
3. Katera tehnološka orodja smo uporabili za preverjanje dostopnosti naših vsebin?
4. Kako bi lahko izboljšali dostopnost naših prihodnjih predstavitev?

VAJA 3

Ime dejavnosti:	Izobraževalna igra s prilagojenimi orodji
Vrsta dejavnosti:	<i>Skupinsko delo in predstavitve</i>
Učni cilji:	- Prilagodite gradiva in dejavnosti v učilnici, da bodo dostopni učencem z različnimi potrebami.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	- Oprema: računalniki, projektor, bela tabla, flomastri.
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Učenci morajo prilagoditi čas odzivanja ali spremeniti vprašanja, če ima kateri od njih težave z sledenjem, s čimer spodbujajo sodelovalno reševanje problemov. Ta dejavnost spodbuja učenje z igrami z uporabo digitalnih orodij, kot sta Kahoot ali Quizizz, prilagojenih tako, da lahko sodelujejo vsi učenci, vključno s tistimi s posebnimi potrebami. Z uporabo funkcij branja na glas in vizualnih ikon učenci izkoristijo igrivo in dostopno okolje, kjer se ne le učijo vsebine, temveč tudi, kako prilagajati in prilagajati digitalne vire. Tigra ponuja tudi priložnost za reševanje problemov v realnem času, kot je potreba po prilagajanju odzivnih časov ali spreminjanju vprašanj glede na potrebe skupine.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

1. Katere prilagoditve smo naredili v igri, da bi lahko sodelovali vsi učenci?
2. Kako je funkcija branja na glas pomagala tistim z vidnimi ali bralnimi težavami?
3. Katere tehnične težave ali težave z dostopnostjo so se pojavile med igro in kako smo jih rešili?
4. Kaj smo se naučili o pomenu prilagajanja izobraževalnih virov različnim potrebam?

Zaključek modulu

Ta modul je zagotovil celovit okvir za razvoj **vključujoče učne prakse** v učilnicah, zlasti tistih z učenci begunci. Poudarek je bil na spodbujanju okolja, kjer ima vsak učenec, ne glede na svoje poreklo, enake možnosti za učenje in uspeh. Z združevanjem strategij kulturno odzivnega poučevanja, ustvarjanja vključujočega učnega okolja ter uporabe dostopnosti in podpornih tehnologij lahko vzgojitelji ustvarijo prostor, kjer se slavi raznolikost in je učenje dostopno vsem.

Tukaj je nekaj izrazov, ki si jih je treba zapomniti:

Kulturno odzivno poučevanje (CRT)

Učni pristop, ki prepozna in spoštuje kulturno ozadje učencev ter ga vključuje v učno okolje in učni načrt za izboljšanje angažiranosti in dosežkov.

Kulturna kompetenca

Sposobnost razumevanja, komunikacije in učinkovite interakcije z ljudmi iz različnih kultur. V izobraževanju to vključuje razumevanje kulturnega ozadja učencev s strani učiteljev in vključevanje tega znanja v svoje učne prakse.

Kulturna ozaveščenost

Razumevanje in občutljivost za kulturno ozadje, perspektive in vrednote drugih, zlasti tistih iz raznolikih ali premalo zastopanih skupin.

Kulturna raznolikost

Prisotnost različnih kulturnih ali etničnih skupin v družbi ali učilnici. Pri CRT je pomembno priznati in ceniti to raznolikost, da bi podprli učenje učencev.

Skladi znanja

Znanje in spretnosti, ki jih učenci prinesejo iz svojih domov, skupnosti in kulturnega okolja. CRT spodbuja učitelje, da v svojih učnih praksah gradijo na teh "sredstvih".

Kritična zavest

Sposobnost zaznavanja in analiziranja socialnih, političnih in ekonomskih neenakosti ter ukrepanja za socialno pravičnost. Kulturno odzivno poučevanje spodbuja razvoj kritične zavesti pri učencih.

Implicitna pristranskost

Nezavedna stališča ali stereotipi, ki vplivajo na vedenje in odločanje. Učitelji, ki izvajajo CRT, si prizadevajo prepoznati in ublažiti lastne implicitne pristranskosti, da bi ustvarili pravična učna okolja.

Vključujoče poučevanje

Poučevanje, ki prepozna in podpira raznolike potrebe vseh učencev, vključno s tistimi iz različnih kulturnih, jezikovnih in socialno-ekonomskih okolij.

Ključno spoznanje je pomen prepoznavanja in vključevanja edinstvenih kulturnih in osebnih izkušenj učencev v učni načrt. Kulturno odzivno poučevanje spodbuja pedagoge, da na raznolikost gledajo kot na prednost in da prilagajajo pouk na načine, ki odražajo identitete učencev, s čimer spodbujajo občutek pripadnosti. Hkrati ustvarjanje vključujočega učnega okolja presega spremembe učnega načrta – zahteva izgradnjo podpornega, na travme ozaveščenega prostora, kjer se učenci počutijo čustveno in fizično varne. To je še posebej pomembno za begunske učence, ki se lahko soočajo z edinstvenimi izzivi, ko se prilagajajo novim družbenim in akademskim okoljem.

Enako pomembna je vloga dostopnosti v izobraževanju. Izvajanje Načela univerzalnega oblikovanja za učenje (UDL) in vključevanje podpornih tehnologij zagotavlja, da lahko vsi učenci, vključno s tistimi z invalidnostjo ali jezikovnimi ovirami, dostopajo do vsebine in se z njo ukvarjajo. Orodja, kot so aplikacije za prevajanje, vizualni pripomočki in programska oprema za pretvorbo govora v besedilo, pomagajo odpravljati ovire in s tem zagotavljajo bolj pravično izobraževanje.

Bistvo vključujočih učnih praks je v premišljenem prilagajanju pedagogike in okolja, da bi zadovoljili različne potrebe učencev. Z združevanjem kulturne ozaveščenosti, čustvene podpore in tehnoloških inovacij lahko vzgojitelji spodbujajo učilnice, ki podpirajo tako akademsko kot osebno rast vseh učencev, zlasti tistih iz begunskih okolij.

Modul 2 - Kulturna občutljivost

Uvod v modul

Naslov modula: Kulturna občutljivost

Podnaslov/opis:

Ta modul se osredotoča na razvoj sposobnosti vzgojiteljev za razumevanje in cenjenje raznolikih kulturnih okolij in izkušenj begunskih učencev. Učitelje opremi z veščinami za spodbujanje vključujočega učnega okolja, kjer se spoštujejo in slavijo vse kulture, ter spodbuja empatijo, vključenost in kulturno ozaveščenost.

Ustrezne ključne besede:

Kulturna občutljivost, begunski učenci, empatija, kulturno ozadje, vključujoča učilnica, raznolikost, večkulturna vzgoja, razumevanje, spoštovanje, vključenost, ozaveščenost o raznolikosti

Enota 1: Razumevanje kulturnega ozadja in izkušenj begunskih študentov

Kopirajte ta blok, dokler se ne ujema s številom enot, ki ste jih razvili.

Povezava za raziskavo na mizi:

Naslovna stran

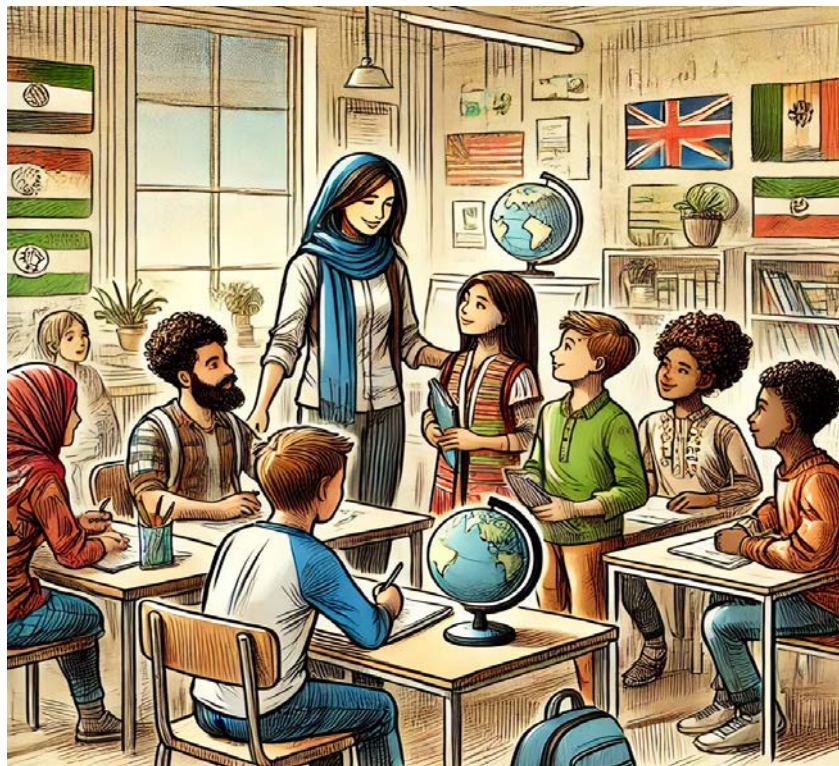
Naziv enote:

Razumevanje kulturnega ozadja in izkušenj begunskih študentov

Ustrezne ključne besede:

Kulturno ozadje, begunski študenti, empatija, kulturna raznolikost, študentske izkušnje, kulturna ozaveščenost, personalizirano poučevanje, kulturne razlike, vključujoče izobraževanje

Slika za naslovno stran:

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del

Begunski učenci v učilnico prinašajo edinstveno kulturno ozadje in izkušnje. Za pedagoge je razumevanje teh razlik ključnega pomena za ustvarjanje podpornega in vključujočega učnega okolja. Begunski učenci se lahko soočajo z velikimi izzivi, kot so prilagajanje novi kulturi, jezikovne ovire in predelava travmatičnih izkušenj. Vendar pa lahko učitelji s kulturno ozaveščenostjo in empatijo ustvarijo okolje, v katerem se ti učenci počutijo cenjene in podprte.

1. Prepoznavanje in razumevanje begunskih študentov

Kdo so študenti begunci?

Begunski učenci so otroci, ki so zaradi vojne, preganjanja ali naravnih nesreč pobegnili iz svojih

domov. Mnogi so doživeli razselitev in izgubo, zaradi česar je njihovo prilagajanje novi šoli in kulturi še posebej zahtevno. Prepoznavanje njihovih edinstvenih poti je prvi korak k vključenosti.

Ključni izzivi, s katerimi se soočajo:

- **Jezikovne ovire:** Težave s komunikacijo in razumevanjem navodil v razredu.
- **Kulturna prilagoditev:** Prilagajanje novim normam, vrednotam in pričakovanjem v šolskem okolju.
- **Travma in stres:** Soočanje s preteklimi izkušnjami in negotovostmi trenutnega položaja.
- **Socialna izolacija:** Težave pri navezovanju stikov z vrstniki zaradi kulturnih in jezikovnih razlik.

Zakaj je kulturna ozaveščenost pomembna? Kulturna ozaveščenost omogoča vzgojiteljem, da prepoznajo edinstvene perspektive in prednosti, ki jih begunski učenci prinašajo v učilnico. Z vrednotenjem njihovih izkušenj in ustvarjanjem vključujočega prostora vzgojitelji pomagajo tem učencem graditi samozavest in odpornost.

2. Gradnja vključujoče učilnice

Vloga empatije Empatija vključuje pogled na svet z vidika druge osebe in deljenje njenih čustev. Za vzgojitelje to pomeni aktivno poslušanje begunskih učencev, razumevanje njihovih potreb in ustvarjanje varnega okolja, v katerem se počutijo sprejete.

Praktične strategije za vključevanje:

- **Aktivno poslušanje:** Bodite pozorni na to, kaj učenci govorijo – tako na njihove besede kot na čustva.
- **Vključevanje kulturnih elementov:** V pouk vključite kulturne tradicije, praznike in zgodbe, da se bodo begunski učenci počutili zastopane.

- **Prilagodljivi učni pristopi:**Prilagodite metode poučevanja različnim učnim potrebam, vključno z jezikovno podporo in vizualnimi pripomočki.
- **Programi vrstniškega mentorstva:**Begunske učence povežite s sošolci, ki jim lahko pomagajo pri premagovanju socialnih in akademskih izzivov.

Primer uporabe:

Učitelj opazi, da ima begunski učenec težave s skupinskim projektom zaradi jezikovnih težav. Z dodelitvijo vrstniškega mentorja in zagotavljanjem dodatnih virov v njegovem maternem jeziku učitelj učencu pomaga pri učinkovitejšem sodelovanju.

3. Spodbujanje kulturne ozaveščenosti med vsemi učenci

Privlačne dejavnosti za kulturno občutljivost

- **Pripovedovalske seje o kulturi:**Omogočite učencem, da delijo zgodbe ali tradicije iz svojih kultur, s čimer spodbujate medsebojno spoštovanje in radovednost.
- **Projekti interaktivnih zemljevidov:**Ustvarite zemljevid razreda, na katerem bodo označene države, ki jih predstavljajo učenci, in s tem spodbudite razprave o kulturni raznolikosti.

Prednosti kulturne ozaveščenosti:

- Zmanjšuje stereotipe in pristranskosti tako, da učence izpostavlja različnim perspektivam.
- Spodbuja sodelovanje in empatijo med sošolci.
- Ustvarja podporno okolje, kjer se vsi učenci počutijo cenjene.

Vprašanja za refleksijo za učitelje:

- Kako lahko bolje razumem ozadje svojih begunskih učencev?
- Ali obstajajo pristranskosti v mojih pedagoških praksah, ki jih moram odpraviti?

- Kako lahko svojim učencem pokažem vključujoč pristop in empatijo?

4. Vizualna in praktična podpora

Vizualni elementi učilnice:

- **Prikaz kulturnih simbolov:** Tabla s simboli, artefakti ali slikami iz različnih kultur, zastopanih v učilnici.
- **Plakati za jezikovno podporo:** Plakati s pogostimi besednimi zvezami v jezikih, ki jih govorijo begunski učenci, da se bodo počutili dobrodošle.

Praktični viri:

- Prevajalci ali dvojezični asistenti za premostitev komunikacijskih vrzeli.
- Večjezične knjige in gradiva za podporo razvoju pismenosti.
- Prilagodljiva razporeditev sedežev za spodbujanje sodelovanja med vrstniki.

5. Refleksija in rast

Zakaj je pomembna kulturna občutljivost: Ustvarjanje vključujočega razreda koristi ne le begunskim učencem, temveč celotni šolski skupnosti. Z vrednotenjem raznolikosti vzgojitelji pripravljajo učence na večkulturni svet in spodbujajo empatijo, spoštovanje in sodelovanje.

Naslednji koraki za vzgojitelje:

- Zavežite se k nenehnemu učenju o kulturni občutljivosti.
- Za izboljšanje vključujočih praks pridobite povratne informacije od učencev in vrstnikov.

- Izkoristite konflikte v razredu kot priložnosti za učenje empatije in reševanja problemov.

Z vključevanjem teh praks v vsakodnevno poučevanje lahko vzgojitelji ustvarijo prijazno in vključujoče okolje, kjer vsi učenci uspevajo, ne glede na njihovo kulturno ozadje.

Vaje

Ime dejavnosti:	Kulturna pripovedna seja
Vrsta dejavnosti:	→ Skupinsko delo in razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Razviti razumevanje edinstvenega kulturnega ozadja in izkušenj begunskih študentov. → Okrepite empatijo s poslušanjem in razmišljanjem o kulturnih zgodbah vrstnikov. → Spodbujati vključujoče okolje, kjer se cenijo raznolike kulturne perspektive. → Izboljšajte komunikacijske veščine z vajo deljenja in aktivnega poslušanja.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Papir → Markerji ali pisala → Avdiovizualna oprema (če so vključene kakršne koli predstavitve) → Neobvezno: Računalniki ali tablice za digitalno pripovedovanje zgodb Viri: → Natisnjeni gradivi z vodilnimi vprašanji → Primeri kulturnih zgodb → Diapozitivi predstavitve (neobvezno) Zahteve za delovni prostor: → Učilnica z mizami za skupinske razprave → Odprt prostor za gibanje in interakcijo → Udobni sedeži za skupno rabo v skupini

Razlaga in dodelitev dejavnosti:**1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut)**

Zberite udeležence v udobnem in vključujočem prostoru. Predstavite koncept pripovedovanja kulturnih zgodb in razložite, kako lahko deljenje osebnih ali raziskovalnih zgodb, povezanih s kulturo, spodbuja empatijo in razumevanje.

2. korak: Razmislek in priprava (10 minut)

Prosrite udeležence, naj si vzamejo nekaj minut časa za razmislek o lastnih kulturnih izkušnjah ali izkušnjah drugih (npr. študentov beguncev) in si zapišejo ključne točke ali zgodbe, ki bi jih radi delili. Lahko razmišljajo o kulturnih tradicijah svoje družine, jeziku ali kakršnih koli pomembnih dogodkih, ki so oblikovali njihovo identiteto.

3. korak: Skupinsko deljenje zgodb (15 minut)

Udeležence razdelite v manjše skupine (4–5 oseb). V vsaki skupini bodo udeleženci izmenično delili svoje kulturne zgodbe. Spodbujajte druge, da aktivno poslušajo, in jim postavljajte dodatna vprašanja za poglobitev razumevanja.

4. korak: Skupinska razprava (10 minut)

Ko so vse zgodbe predstavljene, bo vsaka skupina razpravljala o tem, kako različna kulturna ozadja vplivajo na perspektive in vedenje v vsakdanjem življenju. Vodja bo vodil razpravo z namigi, kot je: "Kaj ste se naučili iz zgodb svojih vrstnikov?"

5. korak: Refleksija celotnega razreda (10 minut)

Ponovno se zberite kot razred in naj predstavniki vsake skupine delijo vpoglede iz svojih razprav. Spodbujajte udeležence k razmisleku o tem, kako lahko kulturno občutljivost uporabijo v svojem življenju in pedagoški praksi.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kako vam je deljenje vaše kulturne zgodbe pomagalo razmisliti o lastni identiteti?
- Kaj si se naučil/a od kulturnih izkušenj svojih vrstnikov?
- Kako lahko razumevanje kulturnega ozadja drugih izboljša interakcije v učilnici?
- Na kakšne načine lahko s kulturno občutljivostjo povečate vključenost v svojem poučevanju ali delovnem okolju?

Kopirajte ta blok, dokler se ne ujema s številom enot, ki ste jih razvili.

Povezava za raziskavo na mizi:

Naslovna stran

Naziv enote:

Spodbujanje večkulturnega okolja v razredu

Ustrezne ključne besede:

Večkulturno izobraževanje, vključujoča učilnica, raznolikost, kulturna zastopanost, vključenost, globalne perspektive, spoštovanje raznolikosti, kulturno odzivno poučevanje

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del

Ustvarjanje večkulturnega razreda presega zgolj priznavanje raznolikosti. Vključuje aktivno spodbujanje okolja, kjer se učenci iz vseh kulturnih okolij počutijo videne, spoštovane in cenjene. Večkulturno izobraževanje učencem daje znanje in veščine za uspeh v raznoliki družbi, hkrati pa

bogati učno izkušnjo za vse. Z vključevanjem različnih kulturnih perspektiv v vsakdanje poučevanje lahko vzgojitelji pripravijo učence na uspeh v globaliziranem svetu.

1. Večkulturno izobraževanje: temelj za vključenost

Kaj je večkulturna učilnica? Večkulturni razred aktivno vključuje raznolike perspektive v pouk, razprave in dejavnosti. Ta pristop zagotavlja, da učenci vidijo svoje identitete zastopane in cenjene v učnem načrtu.

Ključna načela večkulturne vzgoje:

- **Zastopanje:** Zagotavljanje, da gradiva in učne ure odražajo različne kulturne perspektive.
- **Kapital:** Zagotavljanje enakih možnosti za uspeh vsem študentom, ne glede na njihovo poreklo.
- **Spoštovanje:** Gojenje kulture medsebojnega spoštovanja in sodelovanja med učenci.

2. Strategije za izgradnjo večkulturne učilnice

Praktični nasveti:

- **Raznolik učni načrt:** Uporabljajte knjige, študije primerov in primere iz različnih kultur pri vseh predmetih.
- **Vključujoča dekoracija učilnice:** Razstavite umetnine, zemljevide in plakate, ki predstavljajo raznoliko ozadje vaših učencev.
- **Sodelovalni projekti:** Spodbujajte skupinsko delo, ki učencem omogoča, da se učijo iz kulturnih perspektiv drug drugega.

Primer uporabe: Organizirajte »kulturni dan«, kjer učenci delijo artefakte, glasbo ali zgodbe iz svojih

kultur. To ne le poudarja raznolikost, temveč tudi spodbuja ponos in povezanost med učenci.

3. Izzivi in kako jih premagati

Pogosti izzivi:

- **Stereotipizacija:** Izogibajte se pretiranemu posploševanju ali sklepanju o učencih na podlagi njihovega kulturnega ozadja.
- **Tokenizem:** Zagotoviti, da je kulturno vključevanje stalna prizadevanja, ne le omejena na posamezne dogodke.
- **Jezikovne ovire:** Za podporo komunikaciji uporabljajte vizualne pripomočke in večjezične vire.

Rešitve:

- Zavežite se k nenehnemu strokovnemu razvoju na področju kulturne kompetenc.
- Pridobite povratne informacije od učencev in staršev, da zagotovite smiselno in učinkovito kulturno predstavitev.

Vprašanja za refleksijo za učitelje:

- Kako lahko zagotovim, da moj učni načrt odraža raznolikost mojih učencev?
- Katere korake lahko storim, da ustvarim učno okolje, v katerem se bodo vsi učenci počutili vključene?

Vaje

Ime dejavnosti:

Projekt kulturnega sodelovanja

Vrsta dejavnosti:	→ Skupinsko delo in predstavitev
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Sodelujte z vrstniki iz različnih okolij, spodbujajte timsko delo in medsebojno spoštovanje. → Pridobite globlje razumevanje različnih kultur z raziskovanjem in ustvarjalnim izražanjem. → Razviti kritično mišljenje z odkrivanjem podobnosti in razlik med kulturami. → Izboljšajte komunikacijske sposobnosti s skupinskimi razpravami in predstavitvami.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Računalniki ali tablice (za raziskave) → Predstavitveni materiali (plakati, markerji, digitalna orodja) → Kulturni artefakti (če je primerno) Viri: → Natisnjeni gradivi s smernicami projekta → Dostop do multimedijskih virov (videoposnetkov, člankov) → Primeri projektov za navdih Zahteve za delovni prostor: → Združevanje tabel ali sodelovalnih delovnih prostorov → Udoben prostor za predstavitev → Odprt prostor za gibanje in interakcijo
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut) Pojasnite namen projekta kulturnega sodelovanja, ki je praznovanje in učenje od kultur drug drugega. Učenci bodo delali v različnih skupinah, da bi ustvarili projekt, ki poudarja kulturno ozadje vsakega člana. 2. korak: Oblikovanje skupine in raziskovanje (15 minut) Učence razdelite v skupine z mešanimi kulturami in jim postavite vodilna vprašanja, kot je: »Katere so nekatere pomembne tradicije v vaši kulturi?« Spodbujajte učence, da raziščejo in razpravljajo o teh elementih ter se učijo iz ozadja drug drugega. 3. korak: Ustvarjanje projekta (20 minut) V skupinah učenci ustvarijo vizualno ali digitalno predstavitev, ki prikazuje kulturo vsakega člana. To lahko vključuje tradicionalne zgodbe, simbole ali edinstvene kulturne

prakse.

4. korak: Predstavitev (10 minut na skupino)

Vsaka skupina predstavi razredu, kaj se je naučila in kako kulturne razlike izboljšujejo učno okolje. Učenci razmišljajo o procesu in pomenu vključevanja.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kako vam je sodelovanje z drugimi iz različnih kulturnih okolij pomagalo bolje razumeti njihove izkušnje?
- Katere podobnosti in razlike ste odkrili med svojo kulturo in kulturami članov vaše skupine?
- Kako lahko razumevanje drugih kultur pomaga ustvariti bolj vključujoče okolje v razredu?
- S kakšnimi izzivi ste se soočili med sodelovanjem in kako ste jih premagali?

Enota 3: Spodbujanje spoštovanja in cenjenja raznolikosti

Kopirajte ta blok, dokler se ne ujema s številom enot, ki ste jih razvili.

Povezava za raziskavo na mizi:

Naslovna stran

Naziv enote:

Spodbujanje spoštovanja in cenjenja raznolikosti

Ustrezne ključne besede:

Raznolikost, vključenost, spoštovanje, kulturna ozaveščenost, spoštovanje raznolikosti, večkulturna vzgoja, vključenost, zmanjševanje pristranskosti, globalno državljanstvo

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del

Spoštovanje in cenjenje raznolikosti sta bistvena za spodbujanje vključujočega razreda. V raznolikem učnem okolju se morajo učenci naučiti ceniti in praznovati razlike. S spodbujanjem spoštovanja učitelji pomagajo učencem razviti empatijo, zmanjšati pristranskost in graditi močnejše odnose s svojimi vrstniki. Te veščine učence

pripravijo, da postanejo sočutni globalni državljani, ki uspevajo v večkulturnih okoljih.

1. Spoštovanje proti strpnosti

Zakaj je spoštovanje pomembno: Toleranca pomeni zgolj sprejemanje razlik, medtem ko spoštovanje gre še dlje, saj ceni in slavi raznolikost. Spoštovanje ustvarja temelje za smiselne odnose in sodelovanje med učenci.

Ključne prakse za spodbujanje spoštovanja:

- **Model vključujočega vedenja:** Učitelji bi morali spoštovanje izkazovati s svojimi dejanji in jezikom.
- **Spodbujanje odprtega dialoga:** Ustvarite priložnosti za učence, da delijo svoja stališča in izkušnje.
- **Spodbujajte kritično mišljenje:** Pomagajte učencem podvomiti o stereotipih in pristranskostih.

2. Praktične uporabe za vzpostavljanje spoštovanja

Zanimive dejavnosti:

- **Projekti kulturne izmenjave:** Učenci se razdelijo v pare, da bi raziskali in predstavili kulture drug drugega.
- **Sporazumi o učilnici:** Razvijte skupna pravila, ki poudarjajo spoštovanje in vključenost.

Primer uporabe: Učitelj vodi razpravo o spoštovanju v razredu in učencem omogoča, da delijo primere, kako lahko spoštovanje izboljša odnose in ustvari pozitivno kulturo v razredu.

Vprašanja za refleksijo za učitelje:

- Kako lahko v svojih vsakodnevnih interakcijah pokažem spoštovanje do raznolikosti?
- Katere strategije lahko uporabim, da bi učencem pomagal razumeti kulturne razlike?

Vaje

Ime dejavnosti:	Izmenjava kulturnih simbolov in zgodb
Vrsta dejavnosti:	→ Skupinsko delo, razprava in predstavitev
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Razviti razumevanje različnih kulturnih simbolov in njihovih pomenov. → Cenite raznolikost tradicij in zgodb iz različnih kultur. → Okrepite komunikacijske sposobnosti z deljenjem in poslušanjem kulturnih izkušenj drugih. → Spodbujati spoštovanje raznolikosti s smiselnimi razpravami o kulturnih razlikah.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Računalniki ali tablice (neobvezno za raziskovanje) → Papir, flomastri in umetniški pripomočki za risanje ali ustvarjanje kulturnih simbolov → Projektor ali platno (za digitalne predstavitve) Viri: → Izpisi smernic in vzorčnih kulturnih simbolov

	→ Primeri tradicionalnih zgodb iz različnih kultur Zahteve za delovni prostor: → Združite mize ali prostore za skupno delo → Udobni sedeži za skupinske pogovore → Odprt prostor za predstavitev kulturnih simbolov in zgodb
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut) Predstavite koncept kulturnih simbolov in zgodb. Pojasnite, da bo vsaka skupina raziskala ali delila kulturni simbol ali tradicijo. Cilj je razumeti, kako simboli predstavljajo kulturne identitete in vrednote. 2. korak: Oblikovanje skupine in raziskovanje (15 minut) Učence razdelite v manjše skupine. Vsaka skupina bodisi predstavi simbol iz svoje kulture bodisi ga razišče. Spodbujajte učence, da raziščejo, kako ti simboli ali zgodbe odražajo vrednote in identiteto. 3. korak: Ustvarjanje vizualnih elementov in zgodb (20 minut) Vsaka skupina ustvari vizualno predstavitev izbranega kulturnega simbola ali se pripravi na pripovedovanje tradicionalne zgodbe. Pojasnijo pomen simbola in njegovo povezavo s kulturo, ki jo predstavlja. 4. korak: Predstavitve (15 minut na skupino) Skupine predstavijo svoje kulturne simbole ali zgodbe in pojasnijo, zakaj je simbol pomemben in kako se uporablja. Spodbujajte sošolce, da postavljajo vprašanja, da bi se poglobili v kulturno vsebino.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	→ Kaj si se naučil/a iz kulturnih simbolov ali zgodb, ki so ti jih delili vrstniki? → Kako lahko razumevanje kulturnih simbolov pomaga spodbujati spoštovanje raznolikosti v razredu? → Katere podobnosti ste opazili med simboli ali zgodbami različnih kultur? → Kako vas lahko ti simboli ali zgodbe navdihnejo k spodbujanju vključenosti v vašem vsakdanjem življenju?

Zaključek modula

Zaključek modula o kulturni občutljivosti

V tem modulu smo raziskali ključno vlogo, ki jo ima kulturna občutljivost pri spodbujanju vključujočih in spoštljivih učnih okolij za begunce in kulturno raznolike učence. Razumevanje kulturnega ozadja učencev omogoča vzgojiteljem, da se povežejo na globlji ravni in zagotovijo, da se vsak učenec počuti cenjenega in vključenega. Z vključevanjem in integracijo različnih perspektiv v vsakodnevne učne prakse vzgojitelji ne le povečajo vključenost učencev, temveč tudi prispevajo k bolj empatični in spoštljivi šolski skupnosti.

Modul je poudaril tri ključna področja:

1. **Razumevanje kulturnega ozadja:** Vzgojitelji morajo razviti sposobnost empatije do begunskih učencev in razumevanja njihovih edinstvenih kulturnih izkušenj. To vključuje aktivno poslušanje, raziskovanje in prilagajanje učnih pristopov potrebam učencev iz različnih kulturnih okolij.
2. **Spodbujanje večkulturnega razreda:** Večkulturno učno okolje slavi raznolikost in spodbuja vključenost. Z oblikovanjem učnega načrta, ki odraža globalne perspektive, lahko vzgojitelji zagotovijo, da je kultura vsakega učenca zastopana in spoštovana. Učitelji bi se morali osredotočiti na ustvarjanje občutka skupnosti, kjer se vsi učenci počutijo videne in slišane.
3. **Spodbujanje spoštovanja in cenjenja raznolikosti:** Poleg strpnosti je naloga vzgojiteljev tudi spodbujanje pristnega spoštovanja kulturne raznolikosti, ki je prisotna v razredu. Z

modeliranjem vključujočega vedenja in spodbujanjem razprav o spoštovanju raznolikosti lahko učitelji pomagajo učencem razviti kulturno kompetenco in odpraviti pristranskosti.

S praktičnimi dejavnostmi, študijami primerov in razpravami je ta modul učiteljem zagotovil orodja za aktivno ustvarjanje in negovanje kulturno občutljivega razreda. Spodbujanje kulturne občutljivosti ne navsezadnje koristi ne le begunskim učencem, temveč celotni učilnici, saj prispeva k razvoju empatičnih in globalno ozaveščenih posameznikov.

Ta modul služi kot vodilo za učitelje, da sprejmejo raznolikost kot prednost in jo uporabijo za izboljšanje učne izkušnje vseh učencev.

Modul 3 - Reševanje konfliktov in mediacija

Uvod v modul

Naslov modula: Reševanje konfliktov in mediacija

Podnaslov/opis:

Reševanje konfliktov in mediacija sta bistveni veščini za ustvarjanje harmoničnega in vključujočega razreda, zlasti pri poučevanju begunskih otrok, ki lahko prihajajo iz različnih okolij in z različnimi izkušnjami. Namen tega modula je učiteljem zagotoviti praktične strategije za empatično reševanje konfliktov, gradnjo zaupanja in odnosa ter razvoj aktivnega poslušanja, s čimer se spodbuja podporno okolje, v katerem se vsi učenci počutijo cenjene in razumljene.

Ustrezne ključne besede:

Reševanje konfliktov, mediacija, vključenost, podpora, empatija; konflikt;

Enota 1: Empatija v konfliktnih situacijah

Naslovna stran

Naziv enote: Empatija v konfliktnih situacijah

Ustrezne ključne besede: Mediacija; Empatija; Komunikacija; Reševanje konfliktov;

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del

Tako kot v vsakem skupinskem okolju tudi v učilnicah ni vse brez konfliktov. Nesoglasja, nesporazumi in osebnostni spopadi se pojavijo, ko se srečajo ljudje iz različnih okolij. Za begunske učence so ti konflikti lahko še večji izziv, saj se prilagajajo novi kulturi, jeziku in družbenim normam. Vendar je tukaj dobra novica: konflikti niso nujno slabi. Če se z njimi dobro spopademo, lahko postanejo dragoceni učni trenutki. Tukaj pride prav empatija.

Empatija pomeni povezovanje z drugimi na človeški ravni. Gre za razumevanje in deljenje čustev drugih. V raznolikih razredih, zlasti tistih z učenci begunci, empatija ni le

lepa večšina – je nujno orodje. Pomaga nam obvladovati konflikte, graditi zaupanje in ustvarjati prijazno okolje, kjer se vsi učenci počutijo varne in vključene.

1. Razumevanje empatije: Hoja v čevljih nekoga drugega

Pomislite na trenutek, ko ste se počutili resnično razumljene. Morda vas je prijatelj potrpežljivo poslušal, ko ste se izlili iz težkega dne, ali pa vam je sodelavec namenil prijazno besedo, ko ste se počutili preobremenjene. Ta občutek, da ste slišani in potrjeni, je bistvo empatije.

Empatija je kot stopiti v čevlje nekoga drugega, videti svet z njegove perspektive in čutiti, kar čuti on. Ne gre le za sočutje ali usmiljenje do nekoga; gre za iskreno povezovanje z njegovo izkušnjo. Predstavljajte si novega učenca v svojem razredu, ki je pravkar prišel iz vojno razdejane države. Morda je tih in zadržan, težko razume jezik in se prilagodi novemu okolju. Empatija vam omogoča, da si predstavljate, kako bi bilo biti v njegovi koži, čutiti njegovo tesnobo in negotovost. To razumevanje vam pomaga, da se z njim povežete na globlji ravni in ustvarite bolj prijazno in podporno okolje.

Koncept empatije, ki izhaja iz nemške besede »Einfühlung« (kar pomeni »vživeti se«), je bil prvič uporabljen za opis čustvenega odziva, ki ga lahko človek čuti do umetniškega dela (Robert Vischer). Empatija je v svojem bistvu sposobnost, da se postavimo v kožo drugega, da vidimo svet skozi njegove oči in da resnično razumemo njegova čustva in perspektive. Ne gre zgolj za priznavanje čustev drugega; gre za to, da jih doživljamo posredno, kot da bi bila naša lastna (Carl Rogers, 1980).

Ključne sestavine empatije:

- **Aktivno poslušanje:** Empatija se začne s tem, da resnično poslušate učence – ne le njihove besede, temveč tudi čustva, ki se skrivajo za temi besedami. To je kot da bi poslušali radijsko postajo in resnično pozorno spremljali besedilo pesmi, ne le melodijo. Ko učenec govori, mu posvetite vso svojo pozornost. Poslušajte ne le njegove besede, temveč tudi njegov ton glasu in govorico telesa. Poskusite razumeti čustva, ki se skrivajo za njegovimi besedami.
- **Odsevanje občutkov:** Pri refleksiji čustev gre za priznavanje in potrjevanje tega, kar učenci doživljajo. Lahko je tako preprosto, kot recite: »Vidim, da si trenutno razočaran.« To je kot da bi njegovim čustvom držali ogledalo. Če učenec reče: »Tako sem jezen!«, lahko odgovorite z: »Sliši se, kot da si res razočaran.« To jim pokaže, da poslušate, in jim pomaga prepoznati in predelati svoja čustva.
- **Neobsojajoče stališče:** Empatija pomeni sprejemanje učencev takšnih, kot so, brez obsojanja. Predstavljajte si sebe kot vrtnarja, ki skrbi za različne rastline. Vsaka rastlina je edinstvena in potrebuje drugačno nego. Podobno je vsak učenec edinstven, s svojimi močmi, težavami in izkušnjami. Neobsojajoč pristop pomeni sprejemanje vsakega učenca takšnega, kot je, ne da bi ga poskušali spremeniti ali umestiti v kalup.

2. Moč empatije v razredu

Empatija ni le lepa lastnost; je močno orodje, ki lahko spremeni vaš razred. Ko učitelji resnično prakticirajo empatijo, lahko to privede do več pozitivnih rezultatov:

- **Gradnja zaupanja:** Ko se učenci počutijo razumljene, vam bodo bolj verjetno zaupali in se vam odprli. To je še posebej pomembno za begunske učence, ki so morda doživeli travmo ali nezaupanje v avtoritete.
- **Spodbujanje samozavedanja:** Z odsevanjem njihovih čustev pomagajte učencem, da se bolj zavedajo lastnih čustev. To samozavedanje je ključnega pomena za obvladovanje konfliktov in gradnjo zdravih odnosov.
- **Spodbujanje rasti:** Ko se učenci počutijo podprte, je večja verjetnost, da se bodo učili iz svojih napak in naredili pozitivne spremembe. Empatija pomaga ustvariti varen prostor, kjer lahko učenci tvegajo in rastejo, tudi če se na poti spotaknejo.
- **Spodbujanje zdravljenja:** Za begunske študente, ki morda nosijo breme preteklih izkušenj, je lahko občutek resnično razumljenega in sprejetega močan korak k ozdravitvi in krepitvi odpornosti.

3. Empatija v praksi: Reševanje konfliktov

Predstavljajte si dva učenca, ki se prepirata zaradi svinčnika. Eden kriči, drugi je na robu solz. Empatičen pristop gre dlje od tega, da ju preprosto ločimo ali jima odvzamemo svinčnik. Vključuje poskus razumevanja potreb, ki stojijo za njunimi dejanji. Morda se eden od učencev počuti preobremenjenega in potrebuje nekaj prostora, medtem ko je drugi zaskrbljen zaradi dokončanja dela.

Če jim pomagata prepoznati in izraziti njihove potrebe, jih lahko usmerite k rešitvi, ki spoštuje čustva vseh. To lahko vključuje iskanje drugega svinčnika, ponujanje mirnega kotička preobremenjenemu učencu ali pa zagotavljanje tesnobnemu učencu, da ima

dovolj časa, da dokonča svoje delo.

Kako uporabljati načela empatije v svojem razredu:

- **Ustvarite varen prostor:**Spodbujajte odprto komunikacijo in zagotovite, da se slišijo vsi glasovi. To zmanjšuje možnosti nesporazumov in spodbuja bolj vključujoče okolje.
- **Osredotočenost na potrebe:**Ko pride do konfliktov, učence spodbujajte k izražanju svojih potreb, namesto da bi obtoževali ali krivili druge.
- **Vadite aktivno poslušanje in reflektivno povratno informacijo:**Spodbujajte učence, da poslušajo drug drugega in podajo povratne informacije o tem, kar so slišali. Ta praksa pomaga zagotoviti, da se vsi počutijo razumljene.

Čeprav je empatija prirojena veščina, je ni vedno lahko vaditi. Predsodki, stereotipi in nepoznavanje različnih kultur lahko ustvarijo ovire. Zlasti učenci begunci lahko prihajajo iz okolij, ki se zelo razlikujejo od tega, kar poznajo njihovi učitelji ali vrstniki.

Da bi premagali te ovire, morajo učitelji:

- Aktivno se učijo o kulturnem ozadju svojih učencev.
- Izzovejo lastne pristranskosti in predpostavke.
- Ustvarite okolje v razredu, ki slavi raznolikost in spodbuja odprt dialog.

4. Združevanje vsega skupaj:

Empatija ne pomeni vedno strinjanja z učenci ali njihovega dopuščanja, da počnejo, kar hočejo. Gre za ustvarjanje kulture v razredu, kjer se vsi počutijo slišane, cenjene in

spoštovane.

Ko pride do konfliktov, vam empatija pomaga:

- **Poglejte situacijo z več zornih kotov:** Kot da bi imeli več kamer, ki bi isti prizor snele iz različnih zornih kotov. Vsak učenec ima svoje edinstveno stališče, empatija pa vam pomaga razumeti vse.
- **Učinkovito upravljajte dinamiko v razredu:** Z razumevanjem čustev, ki stojijo za vedenjem učencev, se lahko odzovete na način, ki umiri konflikte in spodbuja razumevanje.
- **Učite sočutno komunikacijo:** Empatijo lahko pokažete z uporabo izjav »jaz« (npr. »Skrbi me, ko te vidim, da se prepiraš«) in spodbujanjem učencev, da svoja čustva in potrebe izrazijo na spoštljiv način.

Ne pozabite: Empatija je veščina, ki zahteva vajo. Bolj ko jo boste uporabljali, bolj naravna bo postala. Z vpletanjem empatije v svoje učne prakse boste ustvarili bolj vključujoč in spodbuden razred, kjer lahko uspevajo vsi učenci, zlasti tisti iz begunskih okolij.

5. Refleksivna vprašanja za učitelje

- **Razumevanje perspektiv:** Kako trenutno rešujete konflikte v svojem razredu? Ali bi empatija lahko spremenila izid?
- **Uporaba empatije:** Kako vam lahko empatija pomaga bolje obvladovati dinamiko v razredu? Se spomnite primera, ko vam je empatija pomagala razumeti vedenje učenca?

- **Omogočanje reševanja konfliktov brez obsojanja:** Kako lahko spodbudite učence, da konflikte vidijo kot priložnosti za rast?
- **Razvijanje empatije:** Katere praktične korake lahko sprejmete za gojenje empatije v svojem razredu? Kako lahko učence vključite v ta proces?

Z razmislekom o teh vprašanjih lahko učitelji poglobijo svoje razumevanje empatije in najdejo nove načine za njeno uporabo v razredu, zlasti za podporo učencem beguncem.

Vaje

Ime dejavnosti:	Empatija v praksi: Študija primera, igranje vlog
Vrsta dejavnosti:	→ Skupinsko igranje vlog in razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Uporabite empatijo, da razumete in upoštevate perspektive in čustva vseh strani, vpletenih v konflikt. → Pokazati veščine učinkovitega upravljanja dinamike v razredu z uporabo empatije. → Vadite učencem, da med konflikti uravnavajo svoja čustva. → Olajšajte reševanje konfliktov brez vsiljevanja sodb, z uporabo sočutne komunikacije.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Tiskane ali digitalne kopije scenarija študije primera za vsakega udeleženca → Bela tabla ali flip chart z markerji za skupinske zapiske → Učilnica ali prostor za sestanke z dovolj prostora za razpravo in igranje vlog v majhnih skupinah → Neobvezno: rekviziti ali imenske oznake za označevanje

	različnih vlog
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Navodila po korakih: 1. Udeležence razdelite v manjše skupine: - Razred razdelite v skupine po 4-5 udeležencev. Vsaka skupina bo sodelovala na istem scenariju študije primera, vendar bo morda imela različne pristope k reševanju situacije. 2. Razdelite scenarij študije primera: - Vsaki skupini dajte kopijo naslednjega scenarija: Naslov: Premagovanje kulturnih in jezikovnih ovir v skupinskem projektu Ozadje:Ga. Turner je učiteljica v večkulturnem razredu, v katerem je več begunskih učencev, vključno z Mohammadom, 13-letnim beguncem iz Sirije. Mohammad je v državi Že šest mesecev in se še vedno uči lokalnega jezika. Na splošno je tih, a željan učenja in sodelovanja v razrednih dejavnostih. Lena, lokalna učenka, je dvanajstletnica, ki dosega odlične rezultate in je odkrita ter rada, da se stvari opravljajo učinkovito in po načrtu. Ima malo potrpljenja s tem, kar dojema kot zamude ali napake. Situacija:Razred je bil razdeljen v manjše skupine za delo na znanstvenem projektu o varstvu okolja. Vsaka skupina mora raziskati določeno temo in predstaviti svoje ugotovitve v pisnem poročilu in kratki ustni predstavitvi. Lena in Mohammad sta dodeljena isti skupini skupaj z dvema drugima učencema, Marie in Tomas. Med skupinskim delom Lena hitro prevzame vodstvo in vsakemu članu skupine dodeli naloge. Mohammadu da nalogo, da razišče

podatke in prispeva nekaj stavkov k pisnemu poročilu. Vendar Mohammad zaradi jezikovne ovire težko v celoti razume navodila. Poskuša Leno prositi za pojasnilo, vendar ona nestrpno odgovori: »Samo poišči na spletu in napiši nekaj preprostega.«

Mohammad, ki je razočaran in preobremenjen, postaja vse bolj tih in neha prispevati. Lena, ki opazi, da Mohammad ni k projektu dodal ničesar bistvenega, postane razdražena. Marie in Tomasu, ki ju Mohammad sliši, pripomni: »Vedela sem, da se bo to zgodilo; on se niti ne trudi. Vse delo morava opraviti sama.«

Eskalacija: Ko je Mohammad slišal Lenin komentar, se je počutil prizadetega in se je postavil v obrambni položaj. Dvignil je glas in rekel: »Trudim se! Ti mi ne pomagaš, samo daješ ukaze!« Lena, ki se je počutila obtoženo in osramočeno, je ostro odvrnila: »No, morda če bi bila bolj pozorna in se bolj potrudila, ne bi imeli te težave!«

Prepir pritegne pozornost drugih učencev in gospe Turner. Ker vidi, da se situacija stopnjuje, se odloči posredovati, da bi preprečila nadaljnji konflikt. Zaveda se, da to ni le preprosto nesoglasje – gre za odraz globljih težav, kot so jezikovne ovire, kulturni nesporazumi in morda pomanjkanje empatije med učenci.

Izziv za učitelje: Ga. Turner razume, da se mora za rešitev tega konflikta lotiti z empatijo in pomagati učencem, da vidijo perspektive drug drugega. To situacijo želi izkoristiti tudi kot učno priložnost, da svoje učence pouči o pomenu empatije, razumevanja in učinkovite komunikacije v raznolikem razredu.

Odloči se, da bo med učenci spodbudila pogovor, s ciljem umiriti situacijo in spodbuditi bolj vključujočo in podporno skupinsko dinamiko. Cilj gospe Turner je pomagati Leni razumeti izzive, s katerimi se sooča Mohammad kot begunski študent, ki se uči novega jezika in se znajde v drugačnem izobraževalnem sistemu.

Hkrati želi, da se Mohammad počuti podprtega in spodbujenega, da izrazi svoje potrebe brez strahu pred obsojanjem.

3. Dodelitev vlog:

- Vsakemu članu skupine je dodeljena vloga: en udeleženec igra učitelja, dva udeleženca igrata Leno in Mohameda, preostali člani pa so lahko opazovalci ali pa prevzamejo dodatne vloge, kot so drugi učenci ali podporno osebje, vključeno v situacijo.

4. Priprava na igro vlog (5 minut):

- Prosite skupine, naj nekaj minut razpravljajo o čustvih in perspektivah vsakega lika v scenariju. Vloga »učitelja« naj razmisli o tem, kako se empatično lotiti konflikta, »učenci« pa naj upoštevajo čustva in motivacije svojih likov.

5. Uprizoritev scenarija (10–15 minut):

- Vsaka skupina uprizori scenarij, pri čemer se osredotoči na izkazovanje empatije, obvladovanje čustev in spodbujanje pravične rešitve brez vsiljevanja sodb. Vloga »učitelja« bi morala vaditi sočutno komunikacijo in pomagati učencem razumeti stališča drug drugega.

6. Skupinska razprava in refleksija (10 minut):

- Po igri vlog vsaka skupina razpravlja o tem, kako je bila empatija uporabljena za obvladovanje konflikta. Razmisliti morajo o učinkovitosti uporabljenih strategij in razmisliti, kaj bi se lahko izboljšalo.

7. Skupinske predstavitve (5 minut na skupino):

- Vsaka skupina deli svojo izkušnjo igranja vlog z večjo skupino, pri čemer poudari empatične strategije, ki so jih

	uporabili, in razpravlja o rezultatih svojega pristopa. Z udeležbo v tej dejavnosti bodo učitelji vadili uporabo empatije v konfliktnih situacijah, raziskovali različne perspektive in razmišljali o tem, kako vključiti empatične prakse v svoje poučevanje. Namen te vaje je izboljšati učiteljeve spretnosti pri obvladovanju dinamike v razredu z empatijo, kar bo na koncu spodbudilo bolj vključujoče in podporno izobraževalno okolje.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	6. Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti: ● Kakšen je bil občutek igrati dodeljeno vlogo v scenariju?Se vam je zdelo težko vživeti se v svoj lik ali druge? Zakaj ali zakaj ne? ● Katere strategije je »učitelj« uporabil za izkazovanje empatije med konfliktom?Kako učinkovite so bile te strategije pri reševanju konflikta? ● Kako so se »učenci« odzvali na empatičen pristop učitelja?Jim je to pomagalo videti perspektive drug drugega? Zakaj ali zakaj ne? ● S kakšnimi izzivi ste se soočili pri ohranjanju empatije in hkrati pri obvladovanju dinamike v razredu?Kako ste se spopadli s temi izzivi? ● Če bi se v svojem razredu znašli v podobni situaciji, kaj bi storili drugače?Kako lahko nauke, pridobljene pri tej dejavnosti, prenesete v resnične scenarije? ● Kako lahko empatijo uravnotežimo z ohranjanjem discipline v razredu in akademskih standardov?Pogovorite se o morebitnih konfliktih med empatijo in avtoriteto v učilnici.

Enota 2: Gradnja zaupanja in odnosa

Naslovna stran

Ustrezne ključne besede: Zaupanje; Dober odnos; Komunikacija; Integriteta;

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del

V vsakem izobraževalnem okolju je zaupanje temelj učinkovitega učenja in pozitivnih odnosov. V razredih z begunskimi učenci se pomen zaupanja še poveča zaradi edinstvenih izzivov, s katerimi se ti učenci soočajo, vključno s kulturnimi razlikami, preteklimi travmami in občutki razseljenosti. Gradnja zaupanja in odnosa z učenci, zlasti s tistimi iz begunskih okolij, ni le spodbujanje prijateljskega vzdušja, temveč ustvarjanje varnega in podpornega okolja, kjer se učenci počutijo cenjene, razumljene in motivirane za učenje.

1. Zaupanje in odnos: Gradnja uspešne učilnice

Predstavljajte si svojo učilnico kot vrt. Za rast rastlin potrebujete rodovitno zemljo, sončno svetlobo in vodo. Na enak način sta zaupanje in odnos bistveni sestavini za uspešno učno okolje.

Zaupanje: To je kot občutek, ki ga dobiš, ko se pripneš z varnostnim pasom v avtomobilu. Zaupaš, da te bosta avto in voznik varno pripeljala do cilja. V učilnici je zaupanje tisti občutek varnosti in zaupanja, ki ga imajo učenci vate. Verjamejo, da imaš v mislih njihove interese in da jih boš vodil na njihovi učni poti.

Poročilo: Predstavljajte si odnos kot prijateljski klepet s svojim najljubšim baristom, medtem ko vam pripravlja kavo. To je tista preprosta povezava, kjer se počutite udobno in razumljeno. V razredu je odnos tisti topel in pozitiven odnos, ki ga zgradite s svojimi učenci. Gre za to, da pokažete pristno zanimanje za njihovo življenje in ustvarite prostor, kjer se počutijo videne in slišane.

2. Korenine zaupanja: lekcije iz zgodnjega otroštva

Morda se sprašujete, kako se zaupanje sploh razvije? No, raziskave kažejo, da imajo naše najzgodnejše izkušnje veliko vlogo. Po Eriku Eriksonu (1950) in njegovi Teoriji psihološkega razvoja se zaupanje razvije v prvi življenjski fazi (v dojenčku) in je ključnega pomena za oblikovanje zdravih odnosov pozneje v življenju.

Spomni se, kdaj si bil dojenček. Če so bile tvoje potrebe dosledno zadovoljene – če si bil nahranjen, ko si bil lačen, potolažen, ko si bil razburjen – si se naučil zaupati svetu okoli sebe.

To zgodnje zaupanje tvori temelje za vse naše prihodnje odnose, vključno s tistimi z našimi učitelji. V izobraževalnih okoljih lahko zaupanje med učitelji in učenci pomembno vpliva na čustveno varnost, angažiranost in akademski uspeh učenca. Učenci, ki se počutijo varne in podprte, so bolj nagnjeni k tveganju, raziskovanju novih idej in navsezadnje dosegajo več v šoli.

3. Zakaj sta zaupanje in odnos pomembna, zlasti za študente begunce

Za begunske učence, ki so morda doživeli negotovost in stisko, sta zaupanje in dober odnos še posebej pomembna. To je kot da bi jim ponudili varno pristanišče v razburkanem morju. Zaupanja vreden in podporen razred jim lahko pomaga, da se počutijo varne, cenjene in motivirane za učenje.

Zaupanje se gradi na doslednosti in integriteti – gre za to, da se držimo zastavljenih ciljev. Predstavljajte si ga kot trden most; potrebuje močne stebre, ki ga podpirajo, in to lahko storite takole:

- **Jasna pričakovanja in njihovo uresničevanje:** Predstavljajte si, da igrate igro s svojimi učenci. Vsi morajo poznati pravila, da bi igrali pošteno. Podobno jasna določitev pričakovanj v razredu že od samega začetka pomaga ustvariti predvidljivo in varno okolje. Poskrbite, da bodo vaša pravila preprosta, poštena in dosledno uveljavljena. In ne pozabite, da morate izpolniti svoje obljube, pa naj gre za zabavno dejavnost ali dodatno pomoč pri težkem konceptu.
- **Celovitost modeliranja:** Bodite vzor svojim učencem. Pokažite jim, kaj pomeni biti pošten, odgovoren in spoštljiv. Če naredite napako, jo priznajte. Če ne poznate odgovora na vprašanje, jo priznajte in nato skupaj poiščite odgovor.

- **Dosledne povratne informacije in podpora:** Tako kot rastlina potrebuje redno zalivanje in sončno svetlobo, tudi učenci potrebujejo dosledne povratne informacije in podporo za rast. Ponudite jim specifične in konstruktivne povratne informacije, ki se osredotočajo na njihov napredek, ne le na njihove napake. Praznujte njihove uspehe in jih spodbujajte, naj še naprej poskušajo, tudi ko postane težko.

Gradnja odnosa sega več kot le poučevanje učnega načrta. Gre za povezovanje z učenci na človeški ravni. Gre za:

- **Aktivno poslušanje in empatija:** Ko vam študent nekaj pove, odložite telefon, vzpostavite očesni stik in ga resnično poslušajte. Poskusite razumeti njegovo perspektivo in mu odražajte njegova čustva. To mu pokaže, da vam je mar zanj in da so njegove misli in občutki pomembni.
- **Odprta in iskrena komunikacija:** Obveščajte učence o dogajanju v razredu. Jasno razložite svoje odločitve in bodite odprti za njihova vprašanja in pomisleke. To pomaga ustvariti občutek preglednosti in zaupanja.
- **Osebna angažiranost:** Pokažite iskreno zanimanje za življenje svojih učencev. Vprašajte jih o njihovih hobijih, družinah, sanjah. Povejte jim tudi kaj o sebi. Te majhne interakcije lahko veliko pripomorejo k vzpostavitvi odnosa.

4. Praktične strategije za vzpostavljanje zaupanja in odnosa z begunskimi študenti

Študije so pokazale, da šole z visoko stopnjo zaupanja dosegajo boljše rezultate. Učenci dosegajo več, učitelji so srečnejši in celotna šolska skupnost uspeva. Zaupanje ustvarja pozitiven krog, v katerem se vsi počutijo opolnomočene za učenje in rast.

Obstaja nabor strategij, ki jih lahko uporabite za izgradnjo zaupanja in odnosa v svojem razredu:

1. **Postavite si jasna pričakovanja in bodite dosledni:** Začnite z določitvijo jasnih, preprostih pravil v razredu, ki jih vsi razumejo. Uporabite vizualne pripomočke ali plakate v več jezikih, da zagotovite, da vsi učenci, vključno z begunci, razumejo pravila. Dosledno uporabljajte posledice in nagrade, da pokažete pravičnost in zgradite zaupanje.
2. **Bodite iskreni in transparentni:** Odkrito komunicirajte s svojimi učenci. Če naredite napako, jo priznajte in jo izkoristite kot učni trenutek. Na primer, če ura ni šla po načrtih, razložite, zakaj, in se pogovorite o tem, kaj bi lahko naslednjič naredili drugače. Ta iskrenost učencem pokaže, da je v redu delati napake in se iz njih učiti.
3. **Vzor integritete in spoštovanja:** Pokažite integriteto tako, da ste točni, pripravljeni in z vsemi učenci ravnate spoštljivo. Konflikte rešujte mirno in pravično ter pokažite, kako spoštljivo reševati nesoglasja. To bo zgled vedenja, ki ga želite videti pri svojih učencih, in bo pomagalo graditi spoštljivo kulturo v razredu.
4. **Gradite osebne stike:** Vzemite si čas, da svoje učence spoznate na osebni ravni. Vprašajte jih o njihovih interesih, hobijih in ozadju. Udeležite se dejavnosti, ki spodbujajo osebno deljenje in pripovedovanje zgodb, kar učencem omogoča, da izrazijo svoje ozadje in izkušnje. Takšna osebna angažiranost pomaga graditi odnos in učence bolj povezuje z učiteljem.

5. **Ustvarite priložnosti za pozitivne interakcije:**Spodbujajte skupinske projekte in dejavnosti sodelovalnega učenja, ki spodbujajo timsko delo in medsebojno spoštovanje. Te dejavnosti pomagajo učencem iz različnih okolij, vključno z begunci, graditi pozitivne odnose s svojimi vrstniki in se počutiti bolj vključene v učilnico.
6. **Spodbujajte miselnost rasti:**Spodbujajte idejo, da je delanje napak naraven del učenja. Spodbujajte učence, da na napake gledajo kot na priložnosti za rast in ne kot na neuspehe. To pomaga graditi zaupanja vredno okolje, kjer se učenci počutijo varne pri tveganju in preizkušanju novih stvari.
7. **Spodbujanje vključujočega okolja:**Uporabljajte vključujoč jezik in bodite pozorni na kulturne občutljivosti, da se izognete odtujitvi ali užalitvi učencev. V učne ure in razprave vključite različne kulturne perspektive ter spoštujte vsa okolja učencev.

5. Sestavljanje vsega skupaj

Gradnja zaupanja in odnosa je nenehen proces, vendar se splača potruditi. Ko vam učenci zaupajo in se počutijo povezane z vami, je večja verjetnost, da bodo:

- **Aktivno sodelujte v razredu:**Počutili se bodo varno, ko bodo delili svoje ideje in postavljali vprašanja.
- **Tvegajte in poskusite nove stvari:**Bolj bodo pripravljeni stopiti iz cone udobja in se izzivati.
- **Poiščite pomoč, ko jo potrebujejo:**Vedeli bodo, da se lahko na vas obrnejo po podporo, tako akademsko kot čustveno.

- **Razvijte ljubezen do učenja:** Šolo bodo videli kot pozitiven in prijazen kraj, kjer lahko rastejo in uspevajo.

6. Kritična analiza in refleksija: vprašanja za učitelje

- **Doslednost in integriteta:** Kako trenutno dokazujete doslednost v svojem razredu? Ali obstajajo področja, kjer bi lahko bili bolj dosledni pri uporabi pravil, dajanju povratnih informacij ali izpolnjevanju obljub?
- **Gradnja zaupanja:** Kateri edinstveni izzivi se lahko pojavijo pri vzpostavljanju zaupanja z begunskimi študenti? Kako se lahko s temi izzivi spopadete, da ustvarite zaupanja vredno in podporno okolje?
- **Odnos onkraj akademskega področja:** Katere strategije trenutno uporabljate za vzpostavljanje odnosa s svojimi učenci? Kako lahko s učenci sodelujete na osebni ravni, da bi okrepili te odnose?
- **Kulturna občutljivost:** Kako kulturna raznolikost v vašem razredu vpliva na vaš pristop k vzpostavljanju zaupanja in odnosa? Kako lahko prilagodite svoje strategije, da bodo kulturno občutljive in vključujoče?

Z razmislekom o teh vprašanjih in uporabo obravnavanih strategij lahko zgradite močnejše odnose z učenci, ustvarite bolj vključujoče okolje v razredu in podprete edinstvene potrebe begunskih učencev.

Ne pozabite, da je vsak učenec edinstven. Kar deluje za enega učenca, morda ne bo delovalo za drugega. Z doslednim izkazovanjem empatije, spoštovanja in pristne skrbi

pa lahko ustvarite učilnico, kjer se vsi učenci, zlasti tisti iz begunskih okolij, počutijo varne, cenjene in opolnomočene za učenje.

Vaje

Ime dejavnosti:	"Krogi za gradnjo zaupanja in odnosov"
Vrsta dejavnosti:	→ Skupinska razprava in igranje vlog
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Pokazati razumevanje strategij za gradnjo zaupanja in odnosa v večkulturnem okolju učilnice. → Vadite doslednost in integriteto z igranjem vlog. → Razviti veščine aktivnega poslušanja in empatije za spodbujanje pozitivnih odnosov med učenci in učitelji. → Razmislite o osebnih pedagoških praksah in opredelite področja za izboljšave pri gradnji zaupanja z učenci.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Velik odprt prostor ali učilnica s premičnimi stoli → Flipchart ali bela tabla in flomastri → Kartice s scenariji (vnaprej napisane na indeksnih karticah ali papirju) → Časovnik ali ura → Pisala in papir za zapiske
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Navodila po korakih: 1. Priprava:

- Stole razporedite v krog, da ustvarite odprt in vključujoč prostor. Poskrbite, da se vsi vidijo.
- Pripravite scenarije, ki opisujejo različne situacije v razredu, kjer se zaupanje in odnos bodisi vzpostavljata bodisi ogrožata (npr. učenec se počuti izključenega, nov učenec begunec ima težave s sodelovanjem itd.).

2. Uvod (5 minut):

- Začnite z razlago namena dejavnosti: vaditi gradnjo zaupanja in odnosa s pomočjo resničnih scenarijev v razredu.
- Poudarite pomen odprte, iskrene komunikacije in aktivnega sodelovanja v tej vaji.

3. Skupinska divizija (5 minut):

- Udeležence razdelite v manjše skupine po 4–5 ljudi. Vsaka skupina naj bo sestavljena iz mešanice posameznikov, da se spodbudijo različna stališča.
- Vsaki skupini razdelite eno kartico s scenarijem.

4. Scenariji igranja vlog (15 minut):

- Vsaki skupini naročite, naj prebere svojo kartico s scenarijem in razpravlja o tem, kako bi ravnali v situaciji, da bi zgradili zaupanje in odnos. Upoštevati morajo strategije, o katerih so razpravljali v enoti, kot so doslednost, preglednost in osebna angažiranost.
- Prosite skupine, naj odigrajo svoj scenarij in si dodelijo vloge (npr. učitelj, učenec, opazovalec) znotraj skupine. Spodbujajte ustvarjalnost in realizem pri upodobitvah.
- Vsaki skupini dajte 5 minut za pripravo in 5 minut za izvedbo igre vlog pred celotno skupino.

5. Skupinska razprava in refleksija (10 minut):

- Po vsaki igri vlog povabite občinstvo, da poda povratne informacije o uporabljenih strategijah. Spodbujajte konstruktivno kritiko in predloge za alternativne pristope.
- Za beleženje ključnih točk in strategij, poudarjenih med razpravami, uporabite flipchart ali belo tablo.

6. Utrjevanje (5 minut):

- Vse skupaj vrnite v veliki krog za skupinski pogovor. Pogovorite se o skupnih temah in učinkovitih strategijah, ki ste jih prepoznali med igranjem vlog.
- Poudarite pomen doslednosti, integritete in empatije pri gradnji zaupanja in odnosa z učenci, zlasti s tistimi iz begunskih okolij.

Z udeležbo v tej dejavnosti bodo učitelji ne le okrepili svoje razumevanje strategij zaupanja in gradnje odnosov, temveč jih bodo tudi vadili v realnih situacijah v razredu. Ta vaja izkustvenega učenja spodbuja refleksijo in globljo povezavo s teoretičnimi koncepti, obravnavanimi v 2. enoti.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- **Kakšen je bil občutek pri igranju vlog v teh scenarijih?**S kakšnimi izzivi ste se soočili in kako ste jih rešili?
- **Katere strategije za vzpostavljanje zaupanja in odnosa so se vam zdele najučinkovitejše v vašem primeru?**Zakaj?
- **Kako sta se elementa doslednosti in integritete pokazala med vašim igranjem vlog?**Si lahko zamislite situacijo, v kateri bi bilo vzdrževanje le-teh lahko izziv?
- **Kaj bi naslednjič storili drugače, da bi učinkoviteje gradili**

zaupanje? Zakaj?

- Kako lahko spoznanja, pridobljena s to dejavnostjo, uporabite v resničnem okolju vašega razreda, zlasti pri delu z begunskimi učenci?

Enota 3: Veščine aktivnega poslušanja

Naslovna stran

Naziv enote Aktivne poslušalne spretnosti

Ustrezne ključne besede: Aktivno poslušanje; Komunikacija; Jezikovne ovire;

Glavni del za teorijo

Uvod v glavni del

Pomislite, kdaj ste se nazadnje z nekom res odlično pogovarjali. Kaj je bilo tisto, kar je bilo tako dobro? Verjetno druga oseba ni samo slišala vaših besed, ampak je aktivno poslušala – resnično je bila pozorna, razumela vaše sporočilo in se premišljeno odzvala.

Aktivno poslušanje je kot lovljenje žoge. Osredotočiti se morate, se stegniti in jo varno prijeti. Gre za več kot le to, da pustite besedam, da gredo mimo vaših ušes; gre za popolno sodelovanje z govorcem in iskren trud, da bi razumeli, kaj govori. V razredu je aktivno poslušanje supermoč! Pomaga vam povezati se z učenci, graditi zaupanje in ustvariti prostor, kjer se vsi počutijo slišane in razumljene.

1. Korenine aktivnega poslušanja: nekaj ozadja

Ideja aktivnega poslušanja ni nova. Izvira iz sveta psihologije, kjer jo terapevti, kot je Carl Rogers (1957), uporabljajo, da bi svojim strankam pomagali, da se počutijo slišane in razumljene. Spoznali so, da lahko resnično poslušanje, brez obsojanja ali prekinjanja, ustvari varen prostor, kjer se ljudje lahko odprejo in raziščejo svoje misli in občutke.

V razredu to pomeni ustvarjanje okolja, kjer se vsi učenci, zlasti tisti iz begunskih okolij, počutijo udobno pri deljenju svojih idej in izkušenj.

2. Gradniki aktivnega poslušanja

Aktivno poslušanje je kot dvosmerna ulica, kjer sta tako poslušalec kot govorec popolnoma vključena v pogovor. Vključuje več kot le poslušanje besed; zahteva pozornost, izkazovanje zanimanja in odzivanje na način, ki kaže, da razumete in da vam je mar. Predstavljajte si, da ste dober detektiv – zaznati morate vse namige, tako izgovorjene kot neizgovorjene, da bi popolnoma razumeli, kaj se sporoča.

Dejansko aktivno poslušanje ni le prikimavanje z glavo in izgovarjanje "aha". Vključuje več ključnih veščin:

- **Polna pozornost:** Odložite telefon, obrnite se stran od računalnika in vzpostavite očesni stik s sogovornikom. Pokažite mu, da ste popolnoma prisotni in vključeni v pogovor.
- **Izkazovanje zanimanja:** Prikimajte z glavo, nasmehnite se in uporabite besedne namige, kot sta »Razumem« ali »Povej mi več«. Te majhne geste dajo govorce

vedeti, da mu sledite, in ga spodbudijo k nadaljnemu deljenju.

- **Razmišljanje in parafraziranje:** To je kot predvajanje posnetka, da se prepričate, da ste ga pravilno razumeli. Ponovite ali preoblikujte, kar je govornik povedal, da se prepričate, da ste pravilno razumeli njegovo sporočilo. Na primer, če rečete »Torej ste razočarani, ker ...«, to pomaga potrditi govorceva čustva.
- **Postavljanje pojasnjevalnih vprašanj:** Če niste prepričani o nečem, se ne bojte postavljati vprašanj. To kaže, da vas resnično zanima razumevanje njihovega stališča. Vprašanja, kot je »Ali lahko podrobneje pojasnite, kaj mislite z ...?«, pomagajo poglobiti razumevanje in preprečiti nesporazume.
- **Posredovanje povratnih informacij:** Ponudite premišljene in spodbudne povratne informacije, ki se osredotočajo na sporočilo govorca in ne na vaša lastna mnenja. Ponujanje spodbudnih povratnih informacij, ki so osredotočene na sporočilo govorca in ne na vaša lastna mnenja, pomaga graditi zaupanje in razumevanje.

3. Zakaj je aktivno poslušanje pomembno v razredu

V razredu je aktivno poslušanje pomembno ne le za učitelje, temveč tudi za učence. Ko učenci vadijo aktivno poslušanje, se naučijo v celoti sodelovati s svojimi vrstniki, razumeti različna stališča ter si graditi empatijo in spoštovanje. To je še posebej pomembno v razredih z begunskimi učenci, ki se zaradi kulturnih in jezikovnih razlik lahko počutijo izolirane ali nerazumljene.

Aktivno poslušanje izboljša razumevanje, zmanjša konflikte in krepi odnose v razredu. Za begunske učence, ki se prilagajajo novemu jeziku in kulturi, lahko aktivno poslušanje

pomaga, da se počutijo bolj vključene in angažirane v svojem novem okolju.

Ključni koncepti aktivnega poslušanja: HURIER-jev model

Da bi bolje razumeli aktivno poslušanje, si pogledjmo **HURIERJEV model**, ki postopek poslušanja razdeli na šest delov:

1. **Sluh:**Osnovno dejanje zaznavanja zvoka in osredotočanja na govorca.
2. **Razumevanje:**Razumevanje pomena, ki se skriva za besedami.
3. **Spomin:**Ohranjanje informacij iz pogovora.
4. **Tolmačenje:**Razumevanje govorcevega sporočila v kontekstu, vključno z neverbalnimi namigi.
5. **Vrednotenje:**Ocenjevanje veljavnosti sporočila in razlikovanje dejstev od mnenj.
6. **Odgovarjanje:**Dajanje ustreznih povratnih informacij ali reakcij govorceu.

Vsak del tega modela predstavlja drugačno področje spretnosti, kar učiteljem in učencem omogoča delo na specifičnih vidikih svojih slušnih sposobnosti.

Za begunske učence, ki so morda doživeli travmo ali prihajajo iz drugačnega kulturnega okolja, je občutek, da so slišani in razumljeni, ključnega pomena. Aktivno poslušanje vam pomaga povezati se s temi učenci, razumeti njihove edinstvene izzive in jim pomagati pri prilagajanju novemu učnemu okolju.

Z modeliranjem in poučevanjem veščin aktivnega poslušanja lahko ustvarite učilnico, kjer se vsi učenci počutijo cenjene in vključene. To ne le izboljša komunikacijo, temveč tudi gradi zaupanje in odnos, ki sta bistvena za pozitivno in vključujoče učno okolje.

4. Aktivno poslušanje v razredu: praktični nasveti

Zdaj, ko razumete osnove, si pogledjmo nekaj praktičnih načinov, kako v svoj razred vključiti aktivno poslušanje:

- **Bodi vzornik:** Vaši učenci se učijo tako, da vas opazujejo. Pokažite jim, kako izgleda aktivno poslušanje, tako da jim med pogovori namenite vso svojo pozornost. Vzpostavite očesni stik, prikimajte in jim dajte premišljene povratne informacije.
- **Igranje vlog za pridobivanje veščin iz resničnega življenja:** Pripravite scenarije, v katerih lahko učenci vadijo aktivno poslušanje v različnih situacijah, kot je reševanje konflikta ali pomoč prijatelju pri težavi. Ta praktična izkušnja bo veščino naredila bolj smiselno in nepozabno.
- **Čas za razmislek:** Po skupinskih dejavnostih ali razpravah dajte učencem možnost, da razmislijo o tem, kar so slišali in kako so se ob tem počutili. Spodbujajte jih, da delijo svoje misli in potrdijo izkušnje drug drugega.
- **Vprašanje za jasnost:** Naučite učence, kako postavljati vprašanja, ki jim pomagajo bolje razumeti. Stavki, kot so »Mi lahko poveste več o tem?« ali »Sem vas prav slišal, ko ste rekli ...?«, lahko zelo pomagajo pri preprečevanju nesporazumov.
- **Govorica telesa je pomembna:** Ne pozabite, da komunikacija ni samo besede. Naučite učence, naj bodo pozorni na neverbalne znake, kot so izrazi obraza in govorica telesa. To je kot učenje skrivne kode, ki jim pomaga razumeti, kaj nekdo v resnici čuti, tudi če tega ne pove na glas.
- **Če povzamemo:** Po razpravi naj učenci vadijo povzemanje glavnih točk. To

pomaga zagotoviti, da so vsi na isti strani, in je lahko odličen način za preverjanje razumevanja.

5. Združevanje vsega skupaj

Aktivno poslušanje je več kot le komunikacijska veščina. Je način izkazovanja spoštovanja, gradnje zaupanja in ustvarjanja bolj vključujočega in spodbudnega učnega okolja.

Z vadbo aktivnega poslušanja lahko:

- **Izboljšajte razumevanje:** Pridobili boste globlje razumevanje misli, čustev in potreb svojih učencev.
- **Zmanjšajte konflikte:** Bolje boste opremljeni za reševanje nesporazumov in mirno reševanje konfliktov.
- **Gradite močnejše odnose:** S svojimi učenci boste vzpostavili občutek povezanosti in zaupanja.
- **Ustvarite bolj vključujočo učilnico:** Ustvarili boste prostor, kjer se bodo vsi učenci počutili slišane in cenjene, ne glede na njihovo ozadje ali jezikovne spretnosti.

6. Kritična analiza in refleksija: vprašanja za učitelje

Aktivno poslušanje je močno orodje za spodbujanje učinkovite komunikacije, gradnjo zaupanja in spodbujanje vključenosti v razredu. Vendar pa lahko obvladovanje te veščine in poučevanje učencev predstavlja izzive, zlasti v večkulturnih okoljih, kjer lahko kulturne norme in jezikovne ovire otežujejo komunikacijo. Naslednja vprašanja so zasnovana tako, da spodbujajo kritično razmišljanje in razmislek o vlogi aktivnega

poslušanja v učni praksi, zlasti v razredih z učenci begunci.

- **Izboljšanje vaših poslušalskih veščin:** Kako bi opisali svoj trenutni pristop k poslušanju v razredu? Ali se imate za aktivnega poslušalca? Pomislite na konkretne situacije, v katerih ste vadili aktivno poslušanje. Kakšen je bil rezultat in kako je to vplivalo na vaš odnos z učenci?
- **Poučevanje aktivnega poslušanja:** Kakšni izzivi se lahko pojavijo pri poučevanju aktivnega poslušanja učencev, zlasti tistih iz različnih kulturnih okolij? Kako lahko prilagodite svoje metode poučevanja, da premagate te izzive?
- **Uporaba neverbalne komunikacije:** Kako se zavedate lastne neverbalne komunikacije v razredu? Kako lahko postanete bolj pozorni na te znake, da izboljšate svojo komunikacijo z učenci?
- **Gradnja pozitivne kulture v razredu:** Kako aktivno poslušanje prispeva k pozitivni kulturi v razredu? Kakšne so posledice aktivnega poslušanja za reševanje konfliktov in mediacijo v vašem razredu?
- **Usklajevanje aktivnega poslušanja z drugimi odgovornostmi:** Kako dajete prednost aktivnemu poslušanju v primerjavi z drugimi učnimi obveznostmi? Kako lahko zagotovite, da aktivno poslušanje ostane prednostna naloga, hkrati pa uravnotežite te druge zahteve?

Ta vprašanja so zasnovana tako, da spodbujajo kritično mišljenje in razpravo med pedagogi. Razmislite o njihovi uporabi kot osnove za seje strokovnega razvoja, skupinske sestanke ali razprave med vrstniki. Z deljenjem svojih misli, izkušenj in strategij s kolegi lahko raziščete različne perspektive in izboljšate svoje razumevanje,

kako učinkovito izvajati aktivno poslušanje v razredu.

Ne pozabite, aktivno poslušanje je potovanje, ne cilj. Bolj ko ga boste vadili, boljši boste postali. Koristi bodo občutili vsi v vašem razredu – bolj povezana, sočutna in uspešna učna skupnost.

Vaje

Ime dejavnosti:	"Poslušanje za razumevanje: analiza študije primera"
Vrsta dejavnosti:	→ Študija primera in skupinska razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Pokazati sposobnost modeliranja in poučevanja aktivnega poslušanja v učilnici. → Vadite uporabo pojasnjevalnih vprašanj za izboljšanje razumevanja in komunikacije. → Učinkovito interpretirajte in se odzivajte na neverbalne znake v raznolikem učnem okolju. → Povzemite ključne točke pogovora, da potrdite medsebojno razumevanje.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Kopije scenarija študije primera (ena na skupino) → Flipchart ali bela tabla in flomastri → Pisala in papir za zapiske → Velika soba s premičnimi stoli za lažje skupinske razprave
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Navodila po korakih:

1. Priprava:

- Razdelite in analizirajte študija primera, ki vključuje situacijo v razredu, kjer so aktivne veščine poslušanja bistvenega pomena.

Študija primera: "Napačno razumljena naloga"

Ozadje:

Ga. Thompson je izkušena učiteljica v osnovni šoli, ki dela v raznoliki mestni šoli z učenci iz različnih kulturnih okolij. Pred kratkim je njen razred sprejel Amal, 12-letno begunko iz Sirije. Amal je v državi že približno tri mesece in se še vedno privaja na novo okolje. Je sramežljiva, govori omejeno angleško in se med poukom pogosto zdi zmedena. Ga. Thompson je opazila, da ima Amal težave z navodili v razredu in pogosto ne opravi nalog, kot se pričakuje.

Scenarij:

Prejšnji teden je gospa Thompson dodelila skupinski projekt o varstvu okolja. Vsaka skupina je imela nalogo pripraviti predstavitev na določeno temo. Amal je bila dodeljena skupini s tremi drugimi učenci. Skupina naj bi predstavila svoje ugotovitve na temo "Recikliranje in ravnanje z odpadki".

Na dan predstavitve se je Amalina skupina zdela nepripravljena. Drugi člani skupine so se med seboj šepetali in izražali frustracijo, ker Amal ni veliko prispevala k projektu. Ga. Thompson je slišala nekaj študentov reči: »Amal ni storila ničesar; sploh ne razume, kaj se dogaja.«

Po predstavitvi se je gospa Thompson odločila, da se bo z Amal pogovorila na samem, da bi razumela, kaj je šlo narobe. Vprašala jo je, zakaj ni v celoti sodelovala v projektu. Amal, vidno živčna in oklevajoča, je tiho odgovorila: »Ne vem ... Ne razumem.«

Ga. Thompson je bila razočarana. Dala je jasna navodila in pričakovala, da bodo vsi učenci enakovredno sodelovali. Rekla je: »Amal, moraš se bolj potruditi. To je pomemben projekt in vsak mora opraviti svoj del.«

Amal je pogledala navzdol, oči so se ji napolnile s solzami. »Poskušala sem,« je zašepetala, »ampak ... angleščina ... zelo težka. Ne razumem veliko besed ... Moja skupina ... hitri govor ... Jaz ... ne vem, kaj naj storim.«

Ko se je gospa Thompson zavedla, da je v situaciji morda kaj več, je globoko vdihnila in se odločila, da bo pozorneje poslušala. Nežno je vprašala: »Mi lahko poveste več o tem, kaj se vam je zdelo težavno? V redu je; tukaj sem, da vam pomagam.«

Amal je oklevala, nato pa je počasi začela v polomljeni angleščini razlagati, kako težko je sledila razpravam skupine. Pogosto so govorili hitro in uporabljali besede, ki jih ni razumela. Amal je bilo preveč nerodno, da bi jih prosila, naj upočasnijo ali ponovijo. Povedala je tudi, da je poskušala sama poiskati nekaj informacij, vendar ni vedela, ali so relevantne. Bala se je, da bi jo prošnja za pomoč naredila neumno.

2. Uvod (5 minut):

- Pojasnite namen dejavnosti: vaditi aktivne poslušalske spretnosti in raziskati, kako lahko te spretnosti izboljšajo

komunikacijo in razumevanje v razredu, zlasti v raznolikih okoljih.

- Udeležence razdelite v manjše skupine po 3-4 osebe. Vsaka skupina bo prejela kopijo scenarija študije primera.

3. Branje in analiza (10 minut):

- Vsako skupino prosite, naj natančno prebere študijo primera in razpravlja o ključnih vprašanjih, predstavljenih v scenariju. Spodbujajte jih, da upoštevajo perspektive vseh vpletenih strani, vključno z učiteljem, begunskim učencem in vsemi drugimi omenjenimi učenci.
- Naročite skupinam, naj ugotovijo, kako bi lahko aktivno poslušanje uporabile za učinkovito reševanje situacije. Razmisliti morajo o specifičnih tehnikah, kot so postavljanje pojasnjevalnih vprašanj, interpretiranje neverbalnih znakov in povzemanje ključnih točk.

4. Igranje vlog scenarija (15 minut):

- Vsaka skupina bo odigrala vloge študije primera, pri čemer bo ena oseba delovala kot učitelj, druge pa bodo prevzele vloge učencev ali opazovalcev.
- Spodbujajte "učitelja" v vsaki skupini, da pokaže aktivne poslušalske spretnosti, kot so vzdrževanje očesnega stika, prikimavanje, postavljanje pojasnjevalnih vprašanj in povzemanje tega, kar je "učenec" povedal.
- Vsaki skupini dajte 7–8 minut za izvedbo igre vlog, medtem ko ostali člani skupine opazujejo in si delajo zapiske.

5. Skupinska razprava in refleksija (10 minut):

- Ko vsaka skupina konča z igro vlog, zberite vse v skupinski razpravi. Za beleženje ključnih točk, ki so bile izpostavljene med razpravami, uporabite flipchart ali belo tablo.
- Prosite skupine, naj delijo svoja opažanja o tem, kako je aktivno poslušanje vplivalo na izid scenarija. Katere strategije so se dobro obnesle in kaj bi lahko storili drugače?

6. Utrjevanje (5 minut):

- Povzemite glavne ugotovitve dejavnosti in poudarite pomen aktivnega poslušanja pri spodbujanju medsebojnega razumevanja, zlasti v večkulturnih učilnicah.
- Poudarite vrednost uporabe pojasnjevalnih vprašanj, interpretacije neverbalnih znakov in povzemanja ključnih točk za izboljšanje komunikacije in gradnjo zaupanja v raznolikih učnih okoljih.

Ta dejavnost spodbuja učitelje k aktivnemu poslušanju v realističnem scenariju, ki poteka v razredu. Z razmislekom o svojih izkušnjah in razpravo o svojih opažanjih lahko učitelji poglobijo svoje razumevanje, kako te veščine učinkovito uporabiti v različnih izobraževalnih okoljih, zlasti tistih, ki vključujejo učence begunce.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

6. Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- **S kakšnimi izzivi ste se soočili pri vadbi aktivnega poslušanja med igranjem vlog?** Kako ste jih premagali?
- **Kako vam je uporaba pojasnjevalnih vprašanj pomagala poglobiti razumevanje situacije?** Ali lahko navedete primer iz igre vlog?

- **Katere neverbalne znake ste opazili in kako so vplivali na vašo interpretacijo situacije?** Kako ste se odzvali na te namige?
- **Kako je povzemanje ključnih točk pripomoglo k medsebojnemu razumevanju med pogovorom?** So bili kakšni trenutki, ko je povzemanje razjasnilo nesporazume?
- **Na kakšne načine lahko te veščine aktivnega poslušanja uporabite v resničnem okolju učilnice, zlasti pri delu z begunskimi učenci?** Kako bi te veščine lahko izboljšale komunikacijo in spodbudile bolj vključujoče učno okolje?

Zaključek modula

Zaključek: Opolnomočenje učiteljev, opolnomočenje učencev

Modul 3, »Reševanje konfliktov in mediacija«, vam je zagotovil bistvena orodja za ustvarjanje harmoničnega in vključujočega razreda, zlasti pri delu z begunskimi učenci. Raziskali smo moč empatije, gradnje zaupanja, razvijanja odnosov in aktivnega poslušanja, pri čemer smo prepoznali njihovo ključno vlogo pri obvladovanju konfliktov in spodbujanju podpornega učnega okolja.

Empatija: V 1. enoti smo se naučili, kako nam empatija omogoča, da se postavimo v kožo naših učencev in razumemo njihova stališča. To razumevanje nam pomaga reševati konflikte s sočutjem in pravičnostjo ter ustvarjati varen prostor, kjer se vsi učenci počutijo slišane in spoštovane.

Zaupanje in odnos: V 2. enoti smo poudarili pomen gradnje močnih in zaupljivih odnosov z našimi učenci. Raziskali smo, kako doslednost, spoštovanje in odprta komunikacija postavljajo temelje za zaupanje, zlasti za begunske učence, ki morda potrebujejo dodatno zagotovilo in stabilnost.

Aktivno poslušanje: V zadnji enoti smo odkrili, kako aktivno poslušanje presega zgolj poslušanje besed. Z vso pozornostjo, odražanjem čustev in postavljanjem pojasnjevalnih vprašanj lahko resnično razumemo sporočila naših učencev, spodbujamo globlje povezave in zmanjšujemo nesporazume.

Do konca tega modula boste opremljeni s praktičnimi strategijami za:

- **Učinkovito reševanje konfliktov v razredu:** Uporaba empatije in aktivnega poslušanja za razumevanje in odpravljanje temeljnih vzrokov konfliktov.
- **Gradite zaupanje in odnos:** Ustvarjanje kulture v razredu, kjer se vsi učenci počutijo cenjene, razumljene in motivirane za učenje.
- **Spodbujanje vključujočega okolja:** Prepoznavanje in cenjenje raznolikih izkušenj in perspektiv vaših učencev, zlasti tistih iz begunskih okolij.

Te veščine so bistvene za spodbujanje socialnega in čustvenega razvoja, zagotavljanje občutka pripadnosti vsem učencem in ustvarjanje učilnice, kjer lahko vsi uspevajo.

Oboroženi s temi orodji ste pripravljeni ustvariti bolj harmonično in produktivno učno okolje, kjer se vsak učenec počuti opolnomočenega, da doseže svoj polni potencial.

Modul 4 Psihosocialna podpora in dobro počutje

Uvod v modul

Naslov modula: Psihosocialna podpora in dobro počutje

Opis:

Namen tega modula je opremiti vzgojitelje z znanjem in orodji, potrebnimi za podporo psihosocialnemu dobremu počutju begunskih učencev. Zajema bistvene strategije za prepoznavanje in obravnavanje psihosocialnih potreb, krepitev čustvene odpornosti in ustvarjanje učnega okolja, ki spodbuja duševno zdravje, čustveno varnost in socialno integracijo. Z osredotočanjem na celostne pristope se bodo vzgojitelji naučili spodbujati podporno in vključujoče vzdušje, ki pomaga vsem učencem, zlasti tistim iz begunskih okolij, da uspevajo tako akademsko kot osebno.

Ustrezne ključne besede: Psihosocialna podpora, dobro počutje, duševno zdravje, odpornost, čustvena podpora, izobraževanje, osredotočeno na travme, varno okolje, socialna integracija, študenti begunci.

Enota 1: Ustvarjanje varnih prostorov

Naslovna stran

Ustrezne ključne besede: Varni prostori, učilnica, vključenost, zaupanje, čustvena varnost, begunski študenti

Glavni del za teorijo

Uvod

Varen prostor je več kot le fizično okolje; je spodbudno vzdušje, kjer se učenci

počutijo varne, spoštovane in cenjene. Za begunske učence, ki morda nosijo breme preteklih travm in stres zaradi prilagajanja novi kulturi, je lahko učilnica ključni kraj tolažbe in stabilnosti. Ustvarjanje varnih prostorov v šolah vključuje spodbujanje okolja, kjer se učenci počutijo čustveno in psihično zaščitene, kar jim omogoča učenje, rast in povezovanje. Ta enota raziskuje bistvene elemente ustvarjanja takšnih prostorov, s poudarkom na ključni vlogi, ki jo imajo vzgojitelji pri oblikovanju vključujoče in podporne kulture v razredu.

1. Razumevanje koncepta varnih prostorov

Varni prostori so okolja, kjer se posamezniki počutijo svobodne, da se izrazijo brez strahu pred obsojanjem, diskriminacijo ali škodo. V kontekstu izobraževanja so varni prostori temelj za spodbujanje čustvenega dobrega počutja, zlasti za begunske učence, ki so morda doživeli nestabilnost ali travmo. Ti prostori temeljijo na zaupanju, spoštovanju in vključenosti ter podpirajo vse učence, da se počutijo povezane in varne.

Ključni koncepti:

- **Čustvena in psihološka varnost:** Zagotavljanje, da se učenci počutijo varne pred ustrahovanjem, diskriminacijo in čustveno škodo. To vključuje ustvarjanje vzdušja, kjer se učenci spodbujajo k deljenju svojih misli in občutkov brez strahu pred posmehom.
- **Vključenost in spoštovanje:** Sprejemanje raznolikosti v razredu s prepoznavanjem in vrednotenjem edinstvenega ozadja in izkušenj vsakega

učenca. To vključuje razumevanje kulturnih razlik in spodbujanje medsebojnega spoštovanja med vrstniki.

- **Doslednost in predvidljivost:** Vzpostavitev rutin in jasnih pričakovanj za ustvarjanje strukturiranega okolja, kjer učenci vedo, kaj lahko pričakujejo, kar zmanjšuje tesnobo in spodbuja občutek stabilnosti.

Praktična uporaba:

Učitelji lahko skupaj z učenci določijo norme v razredu in tako zagotovijo, da se vsi počutijo slišane in da je njihov prispevek cenjen. To lahko vključuje pripravo razredne listine, ki opisuje dogovorjena vedenja, ki spodbujajo spoštovanje in varnost.

2. Strategije za ustvarjanje varnih in vključujočih prostorov

Ustvarjanje varnega prostora vključuje kombinacijo fizičnih, čustvenih in proceduralnih elementov. Z natančnim premislekom o tem, kako je učilnica organizirana in kako so interakcije vodene, lahko vzgojitelji pomembno vplivajo na občutek varnosti učencev.

Temeljne strategije:

- **Fizično okolje:** Uredite učilnico tako, da bo prijazna in dostopna. Uporabite vizualne elemente, ki odražajo raznolikost učencev, in poskrbite, da postavitev omogoča enostavno gibanje in interakcijo.
- **Gradnja zaupanja in povezovanja:** Zaupanje je temelj varnega prostora. Učitelji lahko zaupanje zgradijo z dosledno, iskreno in sočutno komunikacijo. Če si vzamejo čas za spoznavanje ozadja, interesov in izzivov vsakega učenca, to povezavo okrepijo.

- **Obravnavanje pristranskosti in stereotipov:** Aktivno si prizadevajte za prepoznavanje in odpravljanje pristranskosti v razredu. Vzgojitelji bi morali biti zgled vključujočega jezika in vedenja ter postavljati standarde, ki jih morajo učenci upoštevati.

Podroben primer:

Predstavljajte si učilnico, kjer učitelj vsak dan začne s »krožcem za prijavo«, ki učencem omogoča, da delijo svoja čustva. Ta praksa učitelju ne pomaga le oceniti čustvenega vzdušja v učilnici, temveč tudi okrepi sporočilo, da so čustva vsakega učenca pomembna in vredna tega, da jih slišimo. Ko učenec deli težko čustvo, se učitelj odzove z empatijo in ponudi podporo, s čimer poudari, da je učilnica varen prostor za vsa čustva.

Ustvarjanje vključujočega okolja:

- **Kulturna občutljivost:** Vključite kulturno ozadje učencev v pouk in dejavnosti v razredu. To ne le potrjuje njihovo identiteto, temveč tudi bogati učno okolje za vse učence.
- **Vzajemna podpora:** Spodbujajte učno skupnost, kjer se učenci spodbujajo k medsebojni podpori. Skupinske dejavnosti in naloge sodelovalnega učenja lahko pomagajo graditi občutek pripadnosti in timskega dela.

3. Reševanje izzivov pri ustvarjanju varnih prostorov

Čeprav je cilj ustvarjanja varnega prostora jasen, je pot do njega lahko polna izzivov. Ti lahko vključujejo obvladovanje konfliktov, odpravljanje škodljivega vedenja in

zagotavljanje, da se vsi učenci počutijo vključene.

Pogosti izzivi:

- **Obvladovanje konfliktov:** Konflikti so naravni del vsakega skupinskega okolja. Ko se pojavijo, jih je treba obravnavati z empatijo in s poudarkom na reševanju, ne pa na kaznovanju. Učitelji lahko konflikte uporabijo kot priložnosti za učenje veščin, kot so pogajanja, empatija in razumevanje različnih perspektiv.
- **Premagovanje ovir za vključenost:** Jezikovne ovire, kulturni nesporazumi in različne družbene norme lahko predstavljajo izzive. Vzgojitelji morajo biti proaktivni pri reševanju teh vprašanj z odprto komunikacijo in uporabo virov, kot so prevajalci ali kulturni posredniki, kadar je to potrebno.

Strategije za premagovanje izzivov:

- **Tehnike reševanja konfliktov:** Poučujte in modelirajte strategije reševanja konfliktov, kot so izjave »jaz«, aktivno poslušanje in iskanje skupnih temeljev. Igranje vlog običajnih scenarijev lahko učencem pomaga pri vadbi teh veščin v spodbudnem okolju.
- **Redna refleksija in povratne informacije:** Spodbujajte učence, da podajo povratne informacije o tem, kako varno se počutijo v razredu in kaj bi se lahko izboljšalo. To lahko storite z anonimnimi anketami ali skupinskimi razpravami.

Primer dejavnosti: Razprava o "krogu varnosti"

- **Cilj:** Da bi ustvarili skupno razumevanje, kaj daje prostoru občutek varnosti in

vključujočega.

- **Potrebni materiali:** Velik list papirja, flomastri in lepljivi listki.
- **Navodila:**
 - Na papir narišite velik krog in ga označite z "Krog varnosti".
 - Prosite učence, naj razmislijo o tem, kaj jim daje občutek varnosti in kaj jim daje občutek nevarnosti v razredu.
 - Učenci naj svoje misli zapišejo na lepljive listke in jih nalepijo v krog (zaradi varnosti) ali zunaj njega (zaradi občutka nevarnosti).
 - O zapiskih se pogovorite v razredu, opredelite teme in se dogovorite o načinih za izboljšanje varnosti v razredu.

4. Refleksivna praksa: Vrednotenje učinkovitosti varnih prostorov

Ustvarjanje varnih prostorov je nenehen proces, ki zahteva redno ocenjevanje in prilagajanje. Razmislek o tem, kaj deluje, kaj ne in kako se učenci odzivajo, je ključnega pomena za ohranjanje okolja, v katerem se vsi učenci počutijo varne in cenjene.

Refleksivna vprašanja za vzgojitelje:

- Kako trenutno ustvarim varen prostor v svojem razredu? Katere specifične strategije so se izkazale za najučinkovitejše?
- Ali so tam učenci, ki se morda ne počutijo popolnoma varne ali vključene? Katere dodatne korake lahko sprejemem, da dosežem te učence?
- Kako rešujem konflikte ali primere izključevanja, ko se pojavijo v mojem razredu?
- Kako lahko vključim svoje učence v nenehen proces vzdrževanja varnega in

vključujočega prostora?

Zaključek

Ustvarjanje varnih prostorov je ključnega pomena za uspeh in dobro počutje vseh učencev, zlasti tistih iz begunskih okolij, ki se morda znajdejo v kompleksnih čustvenih okoljih. Z osredotočanjem na zaupanje, vključenost in proaktivne strategije lahko vzgojitelji ustvarijo okolja, v katerih se učenci počutijo opolnomočene, da se izrazijo, tvegajo in se v celoti vključijo v učenje. Ta enota ponuja okvir za razumevanje in izvajanje načel varnih prostorov ter spodbuja vzgojitelje k nenehnemu razmisleku o svoji praksi in prilagajanju potrebam svojih učencev.

Vaje

Ime dejavnosti:	Gradnja varne in vključujoče učilnice
Vrsta dejavnosti:	→ <i>Skupinsko delo in razprava</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Prepoznavajte ključne elemente, ki prispevajo k varnemu in vključujočemu okolju v razredu. → Skupaj razvijte niz razrednih norm, ki spodbujajo spoštovanje, empatijo in čustveno varnost. → Okrepiti občutek odgovornosti in odgovornosti učencev pri ohranjanju podporne kulture v razredu. → Vadite komunikacijske veščine, ki krepijo vključenost in medsebojno spoštovanje.
Potrebna oprema/viri/zahteve	Oprema:

glede delovnega prostora:

- Velik plakat ali bela tabla
- Markerji, lepljivi listki in pisala
- Prednatisnjene kartice s čustvi ali vizualni pripomočki, ki prikazujejo različna čustva (neobvezno)
- **Emoji Feelings Flashcards.pdf**

Viri:

- Izročki z navodili o varnih prostorih in primeri vključujočega vedenja
- Vzorec predloge listine (neobvezno), ki bo študentom pomagal pri ustvarjanju lastne

Zahteve za delovni prostor:

- Odprt prostor učilnice, ki omogoča skupinske razprave in gibanje
- Po potrebi mirni kotički ali prostori za manjše skupinske razprave

Razlaga in dodelitev dejavnosti:

1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut)

- *Začnite tako, da učence zberete v krog ali polkrog, da spodbudite občutek enakosti in odprtosti.*
- *Predstavite koncept »varnih prostorov« in razložite, zakaj je pomembno, da se vsi v razredu počutijo varne, spoštovane in cenjene. Uporabite preproste izraze in primere, s katerimi se lahko poistovetimo.*

2. korak: Skupinska možganska nevihta (10 minut)

- *Učence razdelite v manjše skupine (4-5 učencev na skupino) in jim razdelite lepljive listke in pisala.*
- *Vsako skupino prosite, naj si zamisli ideje o tem, kaj jim daje občutek varnosti in vključenosti v razred. Spodbujajte jih, da razmislijo o fizičnih, čustvenih in socialnih vidikih varnosti.*

- Naj vsak učenec zapiše svoje ideje na lepljive listke – eno idejo na listek – in jih nato namesti na velik plakat ali belo tablo.

3. korak: Skupinska razprava in refleksija (10 minut)

- Skupine ponovno zberite skupaj in preglejte samolepilne listke na plakatu. Pogovorite se o skupnih temah in poudarite ključne elemente, ki prispevajo k varnemu in vključujočemu razredu.
- Spodbujajte učence, da povedo, zakaj so jim določeni vidiki pomembni, s čimer spodbujate globlje razumevanje potreb in perspektiv drug drugega.

4. korak: Ustvarjanje listine varnega prostora (10 minut)

- Na podlagi razprave skupaj oblikujte »Listino varnega prostora« v razredu. Ta listina naj vključuje dogovorjene norme in vedenje, ki se jih bodo vsi zavezali spoštovati.
- Listino napišite na velik plakat in ga vidno razstavite v razredu kot opomnik na skupno zavezanost ohranjanju spodbudnega okolja.

5. korak: Refleksija in osebna zaveza (5 minut)

- Prosite vsakega učenca, naj razmisli o enem osebnem dejanju, s katerim lahko prispeva k varnemu prostoru. To je lahko nekaj preprostega, kot je »Poslušal bom, ne da bi prekinjal« ali »Pomagal bom nekomu, ki se počuti izključenega«.
- Po želji naj učenci svojo zavezo zapišejo na samolepilni listek in ga dodajo na plakat listine kot osebno zavezo.

6. korak: Redno vzdrževanje (2 minuti)

- Pojasnite, da je vzdrževanje varnega prostora stalen proces in da se listina lahko po potrebi ponovno pregleda in

	<i>spremeni. Spodbujajte učence, da spregovorijo, če menijo, da prostor ne ustreza njihovim potrebam.</i>
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	→ <i>Kaj za vas pomeni "varen prostor" in zakaj je pomemben v naši učilnici?</i> → <i>Kakšen je bil občutek prispevati k ustvarjanju naše Listine o varnem prostoru?</i> → <i>Kako se lahko spomnimo, da moramo spoštovati svoje zaveze drug do drugega?</i> → <i>Kako lahko ravnamo v situacijah, ko se nekdo v našem razredu počuti nevarno ali izključeno?</i>

Enota 2: Krepitev odpornosti

Naslovna stran

Naziv enote:Krepitev odpornosti

Ustrezne ključne besede:Odpornost, Veščine spoprijemanja, Čustvena moč, Prilagodljivost, Študenti begunci, Podporne strategije

Glavni del za teorijo

Uvod

Odpornost je sposobnost, da si opomoremo od stiske, se prilagodimo izzivom in kljub oviram vztrajamo pri napredovanju. Za begunske učence, ki se lahko soočijo z velikimi pretresi in travmami, odpornost ni le koristna lastnost – je ključna veščina, ki lahko pomembno vpliva na njihovo sposobnost uspevanja v novem okolju. Krepitev odpornosti vključuje opremljanje učencev s strategijami spoprijemanja, spodbujanje miselnosti rasti in zagotavljanje podpornega okolja, v katerem se počutijo opolnomočene za soočanje z izzivi. Ta enota raziskuje praktične načine, kako lahko pedagogi pomagajo učencem razviti odpornost, pri čemer poudarja pomen tako

individualne kot skupnostne podpore.

1. Razumevanje odpornosti: več kot le spopadanje

Odpornost se pogosto razume kot sposobnost prenašanja stisk, vendar presega zgolj preživetje. Prava odpornost vključuje dinamičen proces prilagajanja, učenja in rasti iz izkušenj. Za študente begunce gradnja odpornosti pomeni negovanje njihove sposobnosti, da se spopadajo s kompleksnostmi svojega novega življenja, hkrati pa obvladujejo čustveno breme preteklosti.

Ključni koncepti:

- **Odpornost kot veščina:** Odpornost ni prirojena lastnost; je veščina, ki se je lahko naučimo in sčasoma okrepimo. To je spodbudno, saj pomeni, da imajo vsi učenci s pravo podporo potencial, da postanejo bolj odporni.
- **Dejavniki, ki prispevajo k odpornosti:** Več dejavnikov lahko okrepi odpornost učenca, vključno s pozitivnimi odnosi z vrstniki in odraslimi, občutkom nadzora nad svojim okoljem ter priložnostmi za krepitev kompetenc in samozavesti.
- **Vloga vzgojiteljev:** Učitelji imajo ključno vlogo pri spodbujanju odpornosti z ustvarjanjem pozitivnega in spodbudnega okolja v razredu, modeliranjem odpornega vedenja in poučevanjem specifičnih veščin, ki učencem pomagajo pri obvladovanju stresa in neuspehov.

Praktična uporaba:

Vključevanje »trenutkov odpornosti« v vsakodnevne rutine lahko učencem pomaga pri rednem urjenju odpornosti. To lahko vključuje začetek vsakega dne s pozitivno

afirmacijo, razpravo o zahtevni situaciji in o tem, kako je bila rešena, ali praznovanje majhnih uspehov za krepitev samozavesti in občutka dosežka.

2. Strategije za krepitev odpornosti pri učencih

Krepitev odpornosti vključuje opremljanje učencev z orodji, ki jih potrebujejo za konstruktivno spopadanje z izzivi. To vključuje razvoj veščin čustvene regulacije, spodbujanje pozitivne miselnosti in ustvarjanje priložnosti za učence, da prevzamejo obvladljiva tveganja, ki spodbujajo rast.

Temeljne strategije:

- **Spodbujanje miselnosti rasti:** Učence naučite, da so izzivi priložnosti za učenje in ne nepremostljive ovire. Poudarite moč besede »še« – namesto »tega ne zmorem« jih spodbujajte k besedi »tega še ne zmorem«.
- **Čustvena regulacija:** Pomagajte učencem razviti veščine obvladovanja čustev z dejavnostmi, kot so globoko dihanje, vaje čuječnosti in refleksija. Te veščine so še posebej pomembne za begunske učence, ki lahko doživljajo povečano tesnobo ali stres.
- **Reševanje problemov in postavljanje ciljev:** Poučite praktične veščine reševanja problemov in učencem pomagajte pri postavljanju dosegljivih ciljev. Večje naloge razdelite na manjše, obvladljive korake, da preprečite preobremenjenost in si med napredovanjem krepite samozavest.

Podroben primer:

Razmislite o učenki po imenu Layla, ki se zaradi tesnobe težko udeležuje skupinskih

dejavnosti. Z postopnim povečevanjem njene vključenosti – najprej z opazovanjem, nato s prispevanjem manjših komentarjev in sčasoma s prevzemanjem aktivnejših vlog – lahko učitelj pomaga Layli, da si zgradi samozavest in odpornost. Pozitivna spodbuda in podporna skupina vrstnikov igrata v tem procesu ključno vlogo.

Ustvarjanje priložnosti za krepitev odpornosti:

- **Izzivi v učilnici:** Uvedite majhne izzive, ki učence spodbujajo, da v podpornem okolju stopijo iz cone udobja. Na primer, »izziv tedna odpornosti« lahko vključuje preizkušanje nove dejavnosti, pomoč sošolcu ali deljenje osebne zgodbe.
- **Refleksivno pisanje dnevnika:** Spodbujajte učence, da vodijo dnevnik odpornosti, v katerega lahko dokumentirajo izzive, s katerimi se soočajo, kako so se nanje odzvali in kaj so se naučili. Ta praksa učencem pomaga videti svoj napredek in prepoznati svojo sposobnost premagovanja težav.

3. Gradnja podpornega okolja, ki spodbuja odpornost

Podporno okolje je ključnega pomena za spodbujanje odpornosti. To vključuje ustvarjanje kulture v razredu, ki slavi trud, spodbuja vztrajnost in dopušča napake kot del učnega procesa. Z modeliranjem odpornega vedenja in zagotavljanjem dosledne podpore lahko učitelji pomagajo učencem zgraditi samozavest, ki jo potrebujejo za spopadanje z izzivi.

Ključni elementi podpornega okolja:

- **Pozitivna okrepitev:** Priznajte in proslavite trud, ne le rezultatov. Pohvalite učence

za njihovo trdo delo, ustvarjalnost in vztrajnost ter s tem okrepite sporočilo, da je odpornost cenjena.

- **Vzajemna podpora:**Spodbujajte skupnost v razredu, kjer se učenci počutijo udobno in se medsebojno podpirajo. Skupinske dejavnosti, ki zahtevajo sodelovanje in medsebojno podporo, lahko pomagajo okrepiti socialne vezi in zgraditi mrežo odpornosti.
- **Varni prostori za neuspeh:**Normalizirajte napake kot naravni del učenja. Ustvarite kulturo v razredu, kjer se učenci počutijo varne pri tveganju brez strahu pred ostrimi obsodbami in kjer se neuspehi obravnavajo kot dragocene učne priložnosti.

Primer dejavnosti: "Drevo odpornosti"

- **Cilj:**Vizualizirati odpornost in prepoznati osebne prednosti in opore, ki prispevajo k odpornosti.
- **Potrebni materiali:**Velik papir ali bela tabla, flomastri, lepljivi listki in natisnjen obris drevesa.
- **Navodila:**
 - Na papir narišite veliko drevo, katerega korenine predstavljajo temeljne opore (družino, prijatelje, učitelje), deblo predstavlja učenčeve glavne prednosti (pogum, odločnost), veje pa predstavljajo cilje in težnje.
 - Prosite učence, naj drevo izpolnijo z nalepkami, v katerih opišejo svoje podpore, prednosti in cilje.
 - Pogovorite se o tem, kako drevo stoji močno in ima trdne temelje ter kako

se veje raztezajo, kar simbolizira rast in odpornost.

4. Refleksivna praksa: ocenjevanje in krepitev odpornosti

Refleksivna praksa je bistvenega pomena za to, da vzgojitelji razumejo učinkovitost svojih prizadevanj za krepitev odpornosti. Redna refleksija pomaga prepoznati, kaj deluje dobro in kje je morda potrebna dodatna podpora.

Refleksivna vprašanja za vzgojitelje:

- Kako trenutno podpiram razvoj odpornosti pri svojih učencih? Katere strategije so se izkazale za najučinkovitejše?
- Ali obstajajo določeni učenci, ki se zdijo bolj ogroženi z odpornostjo? Kakšno dodatno podporo bi morda potrebovali?
- Kako lahko kot vzgojitelj/vzgojiteljica s svojim vedenjem pokažem odpornost? Ali pri svojih izzivih izkazujem miselnost rasti in vztrajnost?
- Kako lahko ustvarim več priložnosti za učence, da v razredu vadijo odpornost?

Zaključek

Krepitev odpornosti je ključni element podpore begunskim učencem, saj jim pomaga pri soočanju s kompleksnostmi novega okolja in premagovanju preteklih stisk. Z osredotočanjem na odpornost kot veščino, ki jo je mogoče negovati in razvijati, učitelji učencem omogočajo, da se z izzivi soočajo z samozavestjo in optimizmom. Ta enota ponuja praktične strategije in vpoglede za vključevanje krepitev odpornosti v vsakodnevne prakse v razredu, s čimer se spodbuja podporno okolje, v katerem lahko

vsi učenci rastejo in uspevajo.

Vaje

Ime dejavnosti:	Igranje vlog odpornosti: Premagovanje izzivov
Vrsta dejavnosti:	→ <i>Skupinsko delo in igranje vlog</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ <i>Prepoznavajte osebne in zunanje dejavnike, ki prispevajo k odpornosti.</i> → <i>Vadite strategije krepitev odpornosti v realnih scenarijih.</i> → <i>Razvijte veščine reševanja problemov in miselnost rasti pri soočanju z izzivi.</i> → <i>Okrepite medsebojno podporo s sodelovanjem pri premagovanju ovir.</i>
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: ● Natisnjeni scenariji igranja vlog, ki prikazujejo pogoste izzive (en scenarij na skupino) ● Kartice s strategijami odpornosti (kartice s strategijami, kot so globoko dihanje, prošnja za pomoč, ponovni razmislek o problemu itd.) ● Bela tabla ali flip chart za skupinske refleksije ● Beležnice in pisala za udeležence Viri: ● Izročki, ki povzemajo strategije odpornosti, obravnavane v enoti ● Kratek videoposnetek ali predstavitev o resničnih primerih odpornosti ● 'Mental toughness is the secret to success' BBC Ideas

- <https://youtu.be/9vdN15--hro>

Zahteve za delovni prostor:

- Prostorna učilnica ali odprt prostor, kjer se lahko skupine razpršijo za igranje vlog
- Mirno okolje brez motenj za lažje osredotočene pogovore

Razlaga in dodelitev dejavnosti:

1. korak: Uvod v aktivnost (5 minut)

- *Začnite z razlago pomena odpornosti in kako nam pomaga pri soočanju z življenjskimi izzivi. Poudarite, da odpornost ni v tem, da nikoli ne spodletimo, temveč v tem, kako se odzovemo na neuspehe in se iz njih učimo.*
- *Predstavite koncept igranja vlog kot orodja za vadbo strategij odpornosti v varnem in spodbudnem okolju.*

2. korak: Razdelitev na skupine in dodelitev scenarija (5 minut)

- *Udeležence razdelite v manjše skupine (4-5 članov na skupino).*
- *Vsaki skupini razdelite različne scenarije igranja vlog, pri čemer vsak prikazuje situacijo, v kateri se učenec lahko sooči z izzivom (npr. občutek izključenosti, težave s težko nalogo, soočanje z nesoglasjem).*
- *Role play scenarios and strategy cards- Module 4/Unit 2*

3. korak: Izbira in priprava strategije (10 minut)

- *Vsaki skupini dajte komplet kartic s strategijo odpornosti.*
- *Skupine bodo pregledale svoj scenarij in izbrale strategije, za katere menijo, da bi glavnemu junaku pomagale premagati izziv.*
- *Skupinam dajte čas, da pripravijo igro vlog, tako da si razdelijo vloge (npr. učenec, ki se sooča z izzivom, vrstniki, ki ga podpirajo itd.).*

4. korak: Izvedba igre vlog (10 minut)

- Vsaka skupina izvede igro vlog in pokaže, kako bi uporabila izbrane strategije odpornosti za reševanje izzivov scenarija.
- Spodbujajte ustvarjalnost in podporne interakcije, pri čemer poudarjajte, da ni enega samega "pravega" načina za odpornost.

5. korak: Skupinska refleksija in razprava (10 minut)

- Po igranju vlog zberite skupine za refleksivno razpravo. Uporabite spodbude, kot so:
 - Katere strategije so bile uporabljene v vsaki igri vlog in kako so pomagale?
 - So bili kakšni trenutki, ko je bilo skupini težko ostati odporna? Kako so to premagali?
 - Kako je delo v skupini prispevalo k splošni odpornosti v scenariju?

6. korak: Predstavitve in povratne informacije (5 minut na skupino)

- Vsaka skupina predstavi svoj scenarij, uporabljene strategije in svoje refleksije večji skupini.
- Spodbujajte konstruktivne povratne informacije vrstnikov o učinkovitosti strategij odpornosti in o tem, kako bi jih lahko uporabili v resničnih življenjskih situacijah.

7. korak: Povzetek ključnih ugotovitev (5 minut)

- Vodja zaključi vajo s povzetkom ključnih strategij odpornosti, o katerih smo razpravljali, in poudarja pomen vadbe odpornosti v vsakdanjem življenju.
- Poudarite, da je odpornost skupen napor in da je medsebojna podpora močan element pri premagovanju izzivov.

Priporočena vprašanja
za razpravo o
dejavnosti:

- *Kako so strategije, uporabljene v vaši igri vlog, pomagale liku premagati izziv?*
- *Kaj ste se naučili o odpornosti, česar prej niste upoštevali?*
- *Kako lahko te strategije uporabite v svojem življenju ali v razredu za podporo vrstnikom?*
- *Ko razmišljate o vaji, kako je sodelovanje v skupini izboljšalo vaše razumevanje odpornosti?*

Enota 3: Spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja

Naslovna stran

Naslov: Spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja

Pomembne ključne besede: duševno zdravje, dobro počutje, čustvena regulacija, podporno okolje, študenti begunci, samooskrba

Slika za naslovno stran:

Glavni del za teorijo

Uvod

Pozitivno duševno zdravje je temelj splošnega dobrega počutja in uspeha, zlasti za učence, ki so doživeli stres in travmo, povezano z razseljenostjo. Za učence begunce spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja pomeni ustvarjanje podpornega okolja, ki ne le obravnava takojšnje psihološke potrebe, temveč spodbuja tudi dolgoročno odpornost, samozavest in občutek pripadnosti. Ta enota se osredotoča na praktične strategije, ki jih lahko vzgojitelji uporabijo za spodbujanje duševnega zdravja v razredu, s poudarkom na pomenu proaktivnih pristopov, čustvene pismenosti in gradnje kulture skrbi.

1. Razumevanje pozitivnega duševnega zdravja: onkraj odsotnosti bolezni

Pozitivno duševno zdravje ni le odsotnost duševne bolezni; zajema stanje dobrega počutja, v katerem se posamezniki počutijo dobro, dobro delujejo in so sposobni spopadati se z običajnimi življenjskimi stresi. Za študente, zlasti tiste iz begunskih okolij, ohranjanje pozitivnega duševnega zdravja vključuje obvladovanje kompleksnih čustev, gradnjo zdravih odnosov in razvoj učinkovitih strategij spoprijemanja.

Ključni koncepti:

- **Celostno dobro počutje:** To vključuje čustvene, psihološke in socialne vidike zdravja. Spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja pomeni podporo učencem na vseh teh področjih.
- **Zaščitni dejavniki:** Elementi, ki lahko študentom pomagajo ohranяти pozitivno

duševno zdravje, vključujejo močne socialne vezi, občutek smisla, sposobnosti čustvene regulacije in dostop do podpornih virov.

- **Vloga vzgojiteljev:** Učitelji so ključnega pomena pri ustvarjanju učnega okolja, ki podpira duševno zdravje. Z zgledovanjem pozitivnega vedenja, poučevanjem veščin čustvene regulacije in spodbujanjem občutka skupnosti lahko vzgojitelji pomembno vplivajo na duševno dobro počutje učencev.

Praktična uporaba:

Redni »prijavi«, kjer lahko učenci v spodbudnem okolju izrazijo svoja čustva, pomaga normalizirati pogovore o čustvih in duševnem zdravju. To je mogoče storiti s preprostimi dejavnostmi, kot so uporaba kartic s čustvi, tabele čustev ali vodenje dnevnika.

2. Strategije za spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja v razredu

Spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja vključuje tako preventivne ukrepe kot aktivne intervencije. Vzgojitelji lahko ustvarijo spodbudno okolje, ki učencem omogoča obvladovanje čustev, iskanje pomoči, ko jo potrebujejo, in medsebojno podporo.

Temeljne strategije:

- **Čustvena pismenost:** Naučite učence, da natančno prepoznajo in izrazijo svoja čustva. To vključuje prepoznavanje širokega spektra čustev, ki presegajo le »sreča« ali »žalost«, in razumevanje, kako ta čustva vplivajo na vedenje in odločanje.

- **Tehnike čuječnosti in sproščanja:**Vključite prakse čuječnosti, kot so globoko dihanje, vodena vizualizacija in progresivna mišična sprostitve, da bi učencem pomagali pri obvladovanju stresa in tesnobe.
- **Spodbujanje zdravih odnosov:**Spodbujajte prijaznost, empatijo in sodelovanje med učenci. Dejavnosti, ki gradijo timsko delo in medsebojno podporo, lahko izboljšajo splošno vzdušje v razredu in zmanjšajo občutke osamljenosti.

Podroben primer:

V razredni dejavnosti z naslovom »Čustvene šarade« učenci uprizarjajo različna čustva brez uporabe besed, medtem ko njihovi vrstniki ugibajo, katero čustvo je upodobljeno. Ta zabavna in interaktivna igra pomaga učencem prepoznati in izraziti čustva ter spodbuja večjo čustveno zavedanje in empatijo.

Ustvarjanje pozitivnega vzdušja v razredu:

- **Doslednost in predvidljivost:**Predvidljiva rutina lahko učencem zagotovi občutek varnosti, zmanjša tesnobo in jim pomaga, da se osredotočijo na učenje.
- **Odprta komunikacija:**Ustvarite politiko odprtih vrat, kjer se učenci počutijo sproščeno, ko govorijo o svojih skrbah ali prosijo za pomoč. To lahko okrepite z namenjanjem časa za individualne prijave ali anonimne nabiralnike za predloge.
- **Prepoznavanje in praznovanje prednosti:**Poudarite prednosti in uspehe učencev, ne glede na to, kako majhni so, da si zgradite samozavest in pozitivno samopodobo.

3. Reševanje izzivov duševnega zdravja v razredu

Čeprav je cilj spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja, je pomembno tudi, da smo pripravljeni na reševanje morebitnih izzivov duševnega zdravja. Prepoznavanje zgodnjih znakov težav z duševnim zdravjem in poznavanje ustreznega odzivanja lahko pomembno vplivata na življenje učenca.

Pogosti izzivi duševnega zdravja:

- **Znaki tesnobe in depresije:** Bodite pozorni na simptome, kot so vztrajna žalost, umik od dejavnosti, spremembe apetita ali vzorcev spanja ter težave s koncentracijo.
- **Odzivi na travmo:** Študenti begunci lahko kažejo hipervigilnost, nenadne izbruhe ali intenzivne čustvene reakcije, ki jih sprožijo opomniki na pretekle travme.
- **Socialni in vedenjski izzivi:** Težave pri sklepanju prijateljstev, pogosti konflikti z vrstniki ali moteče vedenje lahko kažejo na osnovne težave z duševnim zdravjem.

Strategije za reševanje izzivov:

- **Zgodnja intervencija:** Če opazite znake stiske, se nanje pravočasno odzovi. Preprosto vprašanje: »Opazil/a sem, da si v zadnjem času videti razburjen/a; ali je kaj, o čemer bi se rad/a pogovoril/a?« lahko odpre vrata do nadaljnje podpore.
- **Sodelujte s strokovnjaki za duševno zdravje:** Sodelujte s šolskimi svetovalci, socialnimi delavci ali zunanjimi strokovnjaki za duševno zdravje, da zagotovite celovito podporo učencem, ki jo potrebujejo.
- **Izdelava varnostnega načrta:** Za učence, ki doživljajo hudo tesnobo, napade

panike ali druge akutne težave z duševnim zdravjem, pripravite varnostni načrt, ki vključuje korake, ki jih lahko sprejmejo, da se počutijo varneje, na primer tako, da imajo določen miren prostor ali zaupanja vredno odraslo osebo, h kateri se lahko obrnejo.

Primer dejavnosti: "Kot za umiritev"

- **Cilj:** Zagotoviti namenski prostor v učilnici, kamor lahko učenci uravnavajo svoja čustva, ko se počutijo preobremenjene.
- **Potrebni materiali:** Miren prostor z udobnimi sedeži, pomirjujočimi vizualnimi elementi (npr. slike narave), pripomočki za lajšanje stresa (npr. žogice za lajšanje stresa, igrače za nemir) in refleksivnimi spodbudami.
- **Navodila:**
 - Predstavite Kotiček za umiritev kot pozitiven prostor za vse, ki potrebujejo trenutek zase.
 - Razložite, kako uporabljati prostor, in učence spodbudite, da ga obiščejo, ko se morajo preusmeriti ali obvladati močna čustva.
 - Vključite kratek vodnik s tehnikami pomirjanja in refleksijami, ki bodo učencem pomagale pri ponovnem zagonu.

4. Refleksivna praksa: Izboljšanje podpore duševnemu zdravju v razredu

Razmislek o vašem pristopu k podpori duševnemu zdravju je ključnega pomena za nenehno izboljševanje. Redni razmislek pomaga vzgojiteljem prepoznati prednosti v svojem pristopu, področja za rast in nove strategije, ki jih lahko preizkusijo.

Refleksivna vprašanja za vzgojitelje:

- Kako trenutno spodbujam pozitivno duševno zdravje v svojem razredu? Katere strategije so se izkazale za najučinkovitejše?
- Ali se zdi, da imajo določeni učenci večje težave z duševnim zdravjem? Kako jim lahko bolje pomagam?
- Kako udobno se počutim, ko s svojimi učenci razpravljam o temah duševnega zdravja? Katero dodatno usposabljanje ali viri bi mi lahko na tem področju pomagali?
- Kako lahko vključim učence v ustvarjanje kulture v razredu, ki podpira duševno zdravje vseh?

Zaključek

Spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja je bistvenega pomena za ustvarjanje učnega okolja, v katerem lahko uspevajo vsi učenci, zlasti tisti iz begunskih okolij. Z osredotočanjem na čustveno pismenost, podporne odnose in proaktivne strategije lahko učitelji pomagajo učencem razviti veščine, ki jih potrebujejo za ohranjanje duševnega dobrega počutja. Ta enota ponuja praktične pristope za spodbujanje duševno zdravega razreda in spodbuja nenehno razmišljanje in prilagajanje, da bi zadostili potrebam vsakega učenca.

Vaje

Ime dejavnosti:	Zavedni kozarec
Vrsta dejavnosti:	→ Individualno delo → Vodena refleksija
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Razumeti koncept čuječnosti in kako jo lahko uporabimo za umiritev uma. → Za obvladovanje stresa in čustev vadite preprosto tehniko čuječnosti. → Razviti zavedanje o tem, kako je mogoče opazovati in upravljati misli in občutke. → Spodbujajte občutek nadzora in jasnosti pri odzivanju na čustva.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: ● Prozorni kozarci ali platenke (ena na učenca) ● Voda ● Bleščice ali majhne bleščice ● Barvilo za živila (neobvezno za vizualno privlačnost) ● Lepilo ali trak za zapiranje kozarcev Viri: ● Kratek letak ali plakat, ki pojasnjuje namen kozarca za čuječnost in kako ga uporabljati ● Pomirjujoča glasba (neobvezno) za ozadje med aktivnostjo Zahteve za delovni prostor: ● Mize za sestavljanje kozarcev ● Miren in tih prostor, kjer lahko učenci sedijo in opazujejo svoje kozarce
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Uvod v kozarec čuječnosti (5 minut)

- *Začnite s predstavitvijo koncepta čuječnosti in pojasnite, da vključuje prisotnost in popolno vključenost v trenutek brez obsojanja.*
- *Pojasnite, da je Kozarec čuječnosti orodje, ki nam lahko pomaga vizualizirati, kako so naši umi lahko prenatrpani z mislimi in čustvi, ter kako lahko najdemo mir s preprostim opazovanjem in pustimo, da se stvari umirijo.*

2. korak: Sestavljanje kozarcev za zavestno uporabo (10 minut)

- *Vsakemu učencu dajte prozoren kozarec ali steklenico. Naročite jim, naj kozarec napolnijo do vrha z vodo in po želji dodajo nekaj kapljic jedilnega barvila.*
- *V kozarec dodajte žlico bleščic ali majhnih bleščic in razložite, da bleščice predstavljajo misli, občutke in skrbi.*
- *Pokrov tesno pritrdite z lepilom ali trakom, da preprečite puščanje.*

3. korak: Uporaba kozarca za zavestno uporabo (5 minut)

- *Prosimo učence, naj močno pretresejo svoje kozarce in opazujejo, kako se bleščice vrtinčijo. Pojasnite, da tako lahko izgledajo naši možgani, ko smo pod stresom, tesnobni ali preobremenjeni.*
- *Ko se bleščice začnejo umirjati, učence vodite skozi kratko vajo čuječnosti: spodbudite jih, da globoko vdihnejo, opazujejo, kako se bleščice umirjajo, in si predstavljajo, da se njihove misli in občutki umirjajo na enak način.*

4. korak: Refleksivna razprava (5 minut)

- *Vodite kratek pogovor o tem, kako so se učenci počutili pri dejavnosti in kaj so opazili med opazovanjem svojih kozarcev. Vprašajte:*
 - *Kakšen je bil občutek, ko si opazoval, kako se bleščice posedajo?*

	○ <i>Se spomniš trenutka, ko so se tvoje misli zdele kot vrtnčaste bleščice?</i> ○ <i>Kako bi lahko uporabili ta kozarec, ko ste razburjeni ali preobremenjeni?</i> 5. korak: Personalizacija in prevzem (5 minut) ● <i>Spodbujajte učence, da svoje kozarce personalizirajo z nalepkami ali etiketami, ki jih spominjajo na mirnost ali pozitivne afirmacije.</i> ● <i>Spomnite učence, da lahko svoje kozarce čuječnosti uporabijo kadar koli potrebujejo trenutek miru ali jasnosti, še posebej, ko čutijo močna čustva.</i>
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	→ <i>Kaj ste opazili glede svojih misli in občutkov med uporabo kozarca za čuječnost?</i> → <i>Kako vam lahko v stresnih situacijah pomaga opazovanje misli, namesto da bi se takoj odzvali?</i> → <i>Ali si lahko zamislite še druge načine za vadbo čuječnosti v vsakdanjem življenju?</i> → <i>Kako menite, da bi vam lahko čuječnost pomagala v učilnici ali doma?</i>

Zaključek modula

Modul 4, »Psihosocialna podpora in dobro počutje«, vas je opremil z bistvenimi strategijami za ustvarjanje spodbudnega in podpornega učnega okolja, zlasti za

begunske učence, ki se soočajo z edinstvenimi izzivi. V tem modulu smo se poglobili v pomen ustvarjanja varnih prostorov, krepitve odpornosti in spodbujanja pozitivnega duševnega zdravja, kar je vse ključnega pomena za spodbujanje vključujočega in opolnomočujočega učnega okolja.

Ustvarjanje varnih prostorov:

V 1. enoti smo raziskovali, kako vzpostaviti varne prostore, ki presegajo fizično učilnico in vključujejo čustveno in psihološko varnost. Z vzpostavitvijo jasnih rutin, spodbujanjem vključenosti in spodbujanjem odprte komunikacije lahko vzgojitelji ustvarijo okolje v razredu, kjer se vsi učenci počutijo spoštovane, cenjene in svobodne, da se izrazijo brez strahu pred obsojanjem.

Odpornost stavbe:

V 2. enoti je bila poudarjena ključna vloga odpornosti pri pomoči učencem pri prilagajanju na izzive in okrevanju po neuspehih. Naučili smo se praktičnih strategij za negovanje odpornosti, kot so spodbujanje miselnosti rasti, poučevanje veščin reševanja problemov in spodbujanje močnih vrstniških povezav. Z gradnjo odpornosti vzgojitelji opolnomočijo učence, da se soočajo s težavami z samozavestjo in občutkom nadzora nad lastnim življenjem.

Spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja:

V zadnji enoti smo se osredotočili na spodbujanje pozitivnega duševnega zdravja z vključevanjem praks, ki podpirajo čustveno dobro počutje. Tehnike, kot so čuječnost, čustvena pismenost in ustvarjanje kulture skrbi v razredu, pomagajo učencem učinkovito obvladovati svoja čustva in stres. Zgodnje prepoznavanje in obravnavanje

izzivov duševnega zdravja je ključnega pomena za podporo splošnega dobrega počutja begunskih učencev in zagotavljanje orodij, ki jih potrebujejo za uspeh.

Do konca tega modula boste opremljeni s praktičnimi strategijami za:

- **Ustvarite varne in vključujoče prostore:** Vzpostavite okolje v razredu, kjer se vsi učenci, zlasti tisti iz begunskih okolij, počutijo varne in podprte.
- **Gradite odpornost:** Poučujte in modelirajte veščine odpornosti, ki učencem pomagajo pri obvladovanju stresa in stisk s pozitivnim pogledom na svet.
- **Spodbujajte duševno dobro počutje:** Vključite prakse duševnega zdravja v svoje vsakodnevne rutine in spodbujajte kulturo v razredu, ki ceni in podpira čustveno zdravje.

Te veščine so ključne za zagotavljanje, da se vsi učenci počutijo pripadne in so opolnomočeni, da dosežejo svoj polni potencial. Z izvajanjem teh strategij ne podpirate le akademskega uspeha svojih učencev, temveč tudi njihovo splošno dobro počutje in srečo. Kot pedagog ima vaša zavezanost psihosocialni podpori in dobremu počutju ključno vlogo pri oblikovanju pozitivne prihodnosti za vsakega učenca, kar mu omogoča, da uspeva tako v učilnici kot zunaj nje.

Oboroženi z orodji iz tega modula ste zdaj pripravljeni ustvariti učilnico, ki daje prednost dobremu počutju, spodbuja odpornost in opolnomoči vsakega učenca za uspeh.

Protičlen 5 Prilagodljivost in fleksibilnost

Uvod v modul

Naslov modula: Prilagodljivost in fleksibilnost

Podnaslov/opis:

Ta modul opolnomoči vzgojitelje z veščinami in strategijami, potrebnimi za uspeh v dinamičnih in raznolikih izobraževalnih okoljih. Modul se osredotoča na prilagodljivost in fleksibilnost ter raziskuje, kako se učinkovito odzivati na različne učne potrebe, krmariti po kompleksnih in spreminjajočih se okoljih ter upravljati dinamiko v razredu z odzivnimi strategijami. Vzgojitelji se bodo naučili uporabljati prilagodljive metode poučevanja, se kreativno lotevati problemov in spodbujati pozitivno in vključujoče vzdušje v razredu, ki ustreza potrebam vseh učencev, zlasti tistih iz raznolikih in zahtevnih okolij.

Ustrezne ključne besede:

Prilagodljivost, fleksibilnost, raznolike učne potrebe, reševanje problemov, odzivno vodenje razreda, vključujoče izobraževanje, dinamična okolja.

Enota 1: Enota 1: Prilagajanje različnim učnim potrebam

Naslovna stran

Naziv enote: Prilagajanje različnim učnim potrebam

Ustrezne ključne besede: Raznolike učne potrebe, diferencirano poučevanje, vključujoče izobraževanje, pristop, osredotočen na učenca, prilagodljive strategije

Glavni del za teorijo

Uvod

V današnjih vse bolj raznolikih učilnicah imajo učitelji nalogo, da zadovoljijo potrebe učencev, ki prihajajo iz različnih okolij, pri čemer ima vsako edinstvene prednosti, izzive in učne sloge. Prilagajanje tem raznolikim učnim potrebam je bistvenega pomena za spodbujanje vključujočega izobraževalnega okolja, kjer lahko vsi učenci uspejo. Ta enota se osredotoča na opremljanje učiteljev z veščinami za oblikovanje in

izvajanje prilagodljivih učnih strategij, ki ustrezajo različnim potrebam njihovih učencev, s čimer se zagotovi, da je vsak učenec podprt in vključen.

1. Razumevanje različnih učnih potreb: več kot le univerzalno rešitev

Vsak učenec vstopi v učilnico z določenim naborom potreb, na katere vplivajo dejavniki, kot so znanje jezika, kulturno ozadje, kognitivne sposobnosti ter čustvene in socialne izkušnje. Še posebej begunski učenci se lahko soočajo z dodatnimi izzivi, kot so jezikovne ovire, travme in vrzeli v izobrazbi. Prepoznavanje in obravnavanje teh različnih potreb zahteva zavezanost diferenciranemu poučevanju in pristopu, osredotočenem na učenca.

Ključni koncepti:

- **Diferencirano poučevanje:** Učni pristop, ki različnim učencem omogoča različne načine učenja iste snovi. To lahko vključuje različne učne strategije, gradiva in ocenjevanja, ki ustrezajo individualnim učnim slogom in sposobnostim.
- **Pristop, osredotočen na študenta:** Osredotočanje na edinstvene potrebe, interese in sposobnosti vsakega učenca. Ta pristop poudarja pomen prilagajanja učnih metod za podporo individualnim prednostim in izzivom, namesto da bi pričakovali, da se bodo vsi učenci učili na enak način.
- **Prilagodljivo načrtovanje učnih ur:** Oblikovanje učnih ur, ki omogočajo prilagoditve na podlagi povratnih informacij učencev in tekočega ocenjevanja. Prilagodljivost pri načrtovanju učnih ur zagotavlja, da se pouk še naprej odziva na spreminjajoče se potrebe učencev.

Praktična uporaba:

Izobraževalci lahko začnejo z oceno učnih potreb na začetku semestra, da bi bolje razumeli raznolike potrebe svojih učencev. To lahko vključuje ankete, opazovanja ali neformalne pogovore za pridobitev vpogleda v želeni učni slog vsakega učenca, njegove prednosti in področja za rast.

2. Strategije za prilagajanje pouka različnim učnim potrebam

Prilagajanje pouka vključuje uporabo različnih strategij, ki upoštevajo različne načine učenja učencev. To lahko vključuje spreminjanje vsebine, procesa in izdelka ter zagotavljanje različnih ravni podpore glede na individualne potrebe.

Temeljne strategije:

- **Spreminjanje vsebine:** Prilagajanje poučevane snovi, da bi bolj ustrezala potrebam učencev. Na primer, uporaba vizualnih pripomočkov, poenostavljenih besedil ali praktičnih dejavnosti lahko pomaga učencem, ki imajo težave s tradicionalnim poukom na podlagi predavanj.
- **Postopek diferenciacije:** Spreminjanje načinov, kako se učenci ukvarjajo z gradivom. To lahko vključuje skupinsko delo, individualne projekte ali interaktivne dejavnosti, ki učencem omogočajo raziskovanje konceptov na način, ki ustreza njihovemu učnemu slogu.
- **Prilagajanje izdelkov:** Omogočanje študentom, da svoje učenje pokažejo na različne načine, na primer s predstavitvami, pisnimi nalogami ali ustvarjalnimi projekti. Ta prilagodljivost zagotavlja, da imajo vsi študenti možnost uspeha, ne

glede na njihov želeni način izražanja.

Podroben primer:

Razmislite o lekciji o ekosistemih. Da bi zadostil različnim učnim potrebam, lahko učitelj predstavi vsebino s kratkim videoposnetkom za vizualne učence, s praktično dejavnostjo gradnje modelov za kinestetične učence in s podrobnim branjem za tiste, ki se odlično znajdejo v učenju z besedilom. Ocene se lahko razlikujejo od ustvarjanja plakata, pisanja poročila do ustne razlage delovanja ekosistemov.

Ustvarjanje vključujočega učnega okolja:

- **Univerzalno oblikovanje za učenje (UDL):** Izobraževalni okvir, ki vodi razvoj fleksibilnih učnih okolij, ki upoštevajo individualne učne razlike. Načela UDL spodbujajo uporabo več načinov predstavitve, sodelovanja in izražanja za zadovoljevanje raznolikih potreb vseh učencev.
- **Izkoriščanje tehnologije:** Uporaba digitalnih orodij in virov lahko močno izboljša prilagodljivost pouka. Izobraževalne aplikacije, spletni viri in podporne tehnologije lahko učencem ponudijo alternativne načine dostopa do vsebin in demonstracije njihovega učenja.

3. Praktični koraki za izvajanje prilagodljivih učnih strategij

Izvajanje prilagodljivih strategij zahteva premišljeno načrtovanje, prilagodljivost in nenehno razmišljanje. Vzgojitelji bi si morali prizadevati za ustvarjanje kulture v razredu, kjer se različne potrebe obravnavajo kot prednosti in kjer se vsi učenci

počutijo cenjene in sposobne doseči najboljše.

Koraki za izvedbo:

- **Stalno ocenjevanje in povratne informacije:** Redno ocenjujte napredek učencev in zahtevajte povratne informacije o učinkovitosti učnih strategij. To omogoča pravočasne prilagoditve in zagotavlja, da poučevanje še naprej ustreza potrebam učencev.
- **Sodelovanje s podpornim osebjem:** Tesno sodelujte z učitelji specialne pedagogike, osebjem za jezikovno podporo in drugimi strokovnjaki, da zagotovite ciljno usmerjeno podporo učencem s posebnimi potrebami. Sodelovanje pomaga zagotoviti, da vsi učenci prejmejo celovito podporo, ki jo potrebujejo za uspeh.
- **Spodbujanje študentskega mnenja:** Vključite učence v učni proces tako, da jih prosite za mnenje o tem, kako se najbolje učijo. To ne le opolnomoči učence, temveč jim nudi tudi dragocene vpoglede, ki lahko prispevajo k prilagoditvam poučevanja.

Primer dejavnosti: Učne postaje

- **Cilj:** Da bi študentom zagotovili več načinov za interakcijo z vsebino glede na njihove učne preference.
- **Potrebni materiali:** Različni viri (npr. videoposnetki, branje, praktični materiali, interaktivna digitalna orodja), povezani s temo učne ure.
- **Navodila:**
 - Po učilnici postavite različne postaje, od katerih vsaka ponuja edinstven

način raziskovanja učne teme (npr. bralna postaja, video postaja, postaja za praktične poskuse).

- Dovolite učencem, da sami izberejo, katere postaje bodo obiskali, glede na svoje interese in Želene učne sloge.
- Na koncu organizirajte skupinsko razpravo, da bi delili vpogleda z vsake postaje in okrepili učne cilje.

4. Refleksivna praksa: Izboljšanje vašega pristopa k prilagajanju pouka

Refleksivna praksa je bistvenega pomena za nenehno izboljševanje vašega pristopa k izpolnjevanju različnih učnih potreb. Redna refleksija pomaga prepoznati, kaj deluje dobro, kaj bi se lahko izboljšalo in kako bolje podpirati svoje učence.

Refleksivna vprašanja za vzgojitelje:

- Kako trenutno prilagajam pouk, da bi zadostil raznolikim potrebam svojih učencev? Katere strategije so se izkazale za najučinkovitejše?
- Ali imajo učenci kljub mojim prilagoditvam še vedno težave? Kakšno dodatno podporo ali spremembe bi morda potrebovali?
- Kako lahko svoje učence bolj vključim v proces prilagajanja pouka, da bi bolje ustrezal njihovim potrebam?
- Kateri viri ali podpora bi mi lahko pomagali izboljšati moj pristop k diferenciranemu poučevanju?

Zaključek

Prilagajanje raznolikim učnim potrebam je temeljni vidik vključujočega izobraževanja. Z uporabo fleksibilnosti, diferenciranega poučevanja in ohranjanjem pristopa, osredotočenega na učenca, lahko vzgojitelji ustvarijo okolje v razredu, kjer se vsi učenci počutijo podprte in sposobne doseči svoj polni potencial. Ta enota ponuja praktične strategije za prilagajanje učnih metod ter spodbuja nenehno razmišljanje in prilagajanje, da bi zadostili razvijajočim se potrebam vsakega učenca.

Vaje

Ime dejavnosti:	Izziv učnega menija: Prilagodite svojo učno pot
Vrsta dejavnosti:	→ <i>Individualno delo</i> → <i>Skupinska refleksija</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ <i>Razumeti in uporabljati koncept diferenciranega pouka z izbiro učnih dejavnosti, ki najbolje ustrezajo individualnim preferencam in potrebam.</i> → <i>Razviti samozavedanje o osebnih učnih stilih in močnih straneh.</i> → <i>Povečajte angažiranost in odgovornost za učni proces tako, da učencem omogočite, da se sami odločijo, kako se bodo učili.</i> → <i>Spodbujajte sodelovanje in izmenjavo različnih pristopov k učenju.</i>
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: ● Predloge učnih menijev (tiskane ali digitalne) z različnimi možnostmi dejavnosti ● Gradiva za vsako dejavnost (npr. odlomki za branje,

	povezave do videoposnetkov, umetniški pripomočki, interaktivna orodja) • Naprave, kot so tablice ali računalniki za digitalne dejavnosti • »Jedilni list« ali grafikon za prikaz razpoložljivih možnosti Viri: • Vzorčni učni meni z različnimi kategorijami dejavnosti (npr. »Predjedi« za uvodne naloge, »Glavne jedi« za osnovne učne dejavnosti, »Sladice« za dodatne dejavnosti) • Refleksijski listi za učence, s katerimi lahko ocenijo izbrano učno pot in rezultate Zahteve za delovni prostor: • Prilagodljiva postavitve učilnice z različnimi postajami ali območji, kjer lahko učenci delajo samostojno ali v majhnih skupinah • Miren prostor za študente, ki imajo raje individualne dejavnosti
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Uvod v učni meni (5 minut) • <i>Predstavite koncept učnega menija in pojasnite, da učencem omogoča izbiro dejavnosti, ki najbolj ustrezajo njihovemu učnemu slogu, interesom in potrebam.</i> • <i>Pojasnite, da bodo imeli tako kot pri jedilniku v restavraciji možnost izbire med različnimi kategorijami, s ciljem, da sestavijo uravnotežen »obrok«, ki zajema ključne učne cilje lekcije.</i> 2. korak: Raziskovanje učnega menija (5 minut) • <i>Razdelite predloge učnega menija ali jih prikažite na zaslonu. Pojasnite vsako kategorijo:</i> ○ Predjedi:Uvodne naloge, ki aktivirajo predhodno znanje (npr. hitri kvizi, ogrevalne razprave).

- **Glavne jedi:** Osrednje učne dejavnosti, pri katerih poteka večina učenja (npr. ogled video vadbice, izvedba mini poskusa, branje članka).
- **Sladice:** Razširitvene dejavnosti, ki omogočajo ustvarjalnost ali poglobljeno raziskovanje (npr. ustvarjanje plakata, pisanje refleksije, deljenje spoznanj v majhni skupini).

3. korak: Izbira učne poti (10 minut)

- Dovolite učencem, da izberejo dejavnosti z jedilnika. Spodbujajte jih, da izberejo uravnotežen »obrok« tako, da izberejo vsaj eno dejavnost iz vsake kategorije.
- Za vsako izbrano dejavnost zagotovite potrebne materiale in se prepričajte, da učenci razumejo pričakovanja glede zaključka.

4. korak: Ukvarjanje z dejavnostmi (15–20 minut)

- Učenci se ukvarjajo z izbranimi dejavnostmi, delajo samostojno ali v majhnih skupinah, kot je primerno.
- Učitelji krožijo, da nudijo podporo, odgovarjajo na vprašanja in spodbujajo sodelovanje, s čimer zagotavljajo, da so vsi učenci osredotočeni na nalogo in imajo koristi od izbranih učnih poti.

5. korak: Skupinska refleksija in deljenje (10 minut)

- Po končanih dejavnostih zberite učence za skupinsko refleksijo. Spodbujajte jih, da delijo:
 - Katere dejavnosti so izbrali in zakaj
 - Kako so se njihove izbire ujemale z njihovimi učnimi slogi in potrebami
 - Kaj so se naučili iz dejavnosti
- S tem razmislekom poudarite vrednost diferenciranega učenja in pomen razumevanja osebnih učnih preferenc.

6. korak: Osebna refleksija in povratne informacije (5 minut)

- Učencem zagotovite liste za refleksijo, da lahko individualno ocenijo svojo učno izkušnjo. Spodbude lahko vključujejo:
 - "Kaj vam je bilo pri izbranih dejavnostih najbolj všeč?"
 - "Kako so vam dejavnosti pomagale bolje razumeti temo?"
 - "Kaj bi naslednjič spremenili, da bi izboljšali svoje učenje?"

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kako je možnost izbire pri učnih dejavnostih vplivala na vašo angažiranost in motivacijo?
- Katera dejavnost je najbolj ustrezala vašemu učnemu slogu in zakaj?
- Kako vam lahko razumevanje vaših učnih preferenc pomaga pri drugih predmetih ali področjih življenja?
- S kakšnimi izzivi ste se soočili in kako ste jih premagali?

Enota 2: Reševanje problemov v dinamičnih okoljih

Naslovna stran

Naziv enote: Reševanje problemov v dinamičnih okoljih

Ustrezne ključne besede: Reševanje problemov, dinamična okolja, kritično mišljenje, odločanje, prilagodljivost, inovativne rešitve

Glavni del za teorijo

Uvod

V današnjem nenehno spreminjajočem se izobraževalnem okolju je sposobnost učinkovitega reševanja problemov v dinamičnih okoljih ključna veščina za vzgojitelje. Učilnice so polne nepričakovanih izzivov, od vedenjskih težav in učnih ovir do sprememb v dinamiki učilnice in zunanjih vplivov. Za učitelje je sposobnost krmarjenja skozi te kompleksnosti s ustvarjalnostjo in prilagodljivostjo bistvenega pomena za ohranjanje pozitivnega in produktivnega učnega okolja. Ta enota se osredotoča na opremljanje vzgojiteljev s praktičnimi strategijami reševanja problemov, s poudarkom na pomenu kritičnega mišljenja, sodelovanja in prilagodljivega odločanja pri odzivanju na raznolike in razvijajoče se potrebe njihovih učencev.

1. Razumevanje dinamičnih okolij: Sprejemanje kompleksnosti

Za dinamična okolja so značilne nenehne spremembe, nepredvidljivost in potreba po hitrem prilagajanju. V razredu lahko to vključuje soočanje z nepričakovanim vedenjem učencev, tehnološkimi težavami, različnimi stopnjami angažiranosti učencev ali spremembami v zahtevah učnega načrta. Razumevanje narave dinamičnih okolij pomaga vzgojiteljem predvideti morebitne izzive in se pripraviti na učinkovito odzivanje.

Ključni koncepti:

- **Dinamično reševanje problemov:** Vključuje prilagodljivost in odprtost pri reševanju izzivov. To vključuje sposobnost hitrega spreminjanja strategij na podlagi novih informacij ali spreminjajočih se okoliščin.
- **Kritično mišljenje:** Sposobnost analiziranja situacij, upoštevanja več perspektiv in ocenjevanja možnih rešitev. Kritično mišljenje je bistvenega pomena za sprejemanje premišljenih odločitev, ki najbolje služijo potrebam učencev.
- **Kreativne rešitve:** Spodbuja razmišljanje izven okvirjev in iskanje inovativnih pristopov k pogostim problemom. Ustvarjalnost pri reševanju problemov lahko vodi do bolj privlačnih in učinkovitih rešitev.

Praktična uporaba:

Vzgojitelji lahko začnejo z vadbo reševanja problemov na podlagi scenarijev, kjer analizirajo različne scenarije v razredu in iščejo možne rešitve. Ta praksa pomaga graditi samozavest in prilagodljivost pri odločanju v realnem času.

2. Strategije za učinkovito reševanje problemov v razredu

Učinkovito reševanje problemov vključuje strukturiran pristop, ki učiteljem omogoča sistematično reševanje izzivov, hkrati pa ohranja prilagodljivost novim informacijam. Z uporabo teh strategij lahko učitelji ustvarijo bolj odzivno in odporno učno okolje.

Temeljne strategije:

- **Prepoznajte in opredelite težavo:** Jasna opredelitev problema je prvi korak pri iskanju rešitve. To vključuje zbiranje informacij, opazovanje problema in razumevanje njegovega vpliva na učilnico.
- **Rešitve za možgansko nevihto:** Ustvarite več možnih rešitev, ne da bi takoj ocenili njihovo izvedljivost. To spodbuja ustvarjalno razmišljanje in širi paleto možnih odzivov.
- **Ocenite in izberite najboljšo rešitev:** Vsako možno rešitev ocenite na podlagi meril, kot so učinkovitost, izvedljivost in vpliv na učence. Izberite rešitev, ki se najbolje ujema z želenim rezultatom.
- **Izvajanje in razmislek:** Izbrano rešitev udejanjite in spremljajte njeno učinkovitost. Bodite pripravljeni na potrebne prilagoditve in razmislite o rezultatu, da se iz izkušenj kaj naučite.

Podroben primer:

Predstavljajte si scenarij, v katerem se v razredu uvede novo tehnološko orodje, vendar ga učenci težko učinkovito uporabljajo, kar povzroča frustracije in motnje. Učitelj lahko najprej opredeli specifične težave, s katerimi se učenci soočajo (npr. pomanjkanje usposabljanja, tehnične težave), poišče rešitve (npr. zagotovi hiter vodič, ustvari sistem

medsebojne podpore) in nato izbere najbolj praktičen pristop za takojšnjo izvedbo. Razmislek o procesu pomaga učitelju izboljšati svoj pristop za prihodnje izzive, povezane s tehnologijo.

Sodelovalno reševanje problemov:

- **Vključite študente v proces:** Vključevanje učencev v reševanje problemov jih ne le opolnomoči, temveč jim nudi tudi dragocen vpogled v njihova stališča. Če se na primer v razredu ponavlja konflikt, učence prosite za njihove ideje o tem, kako ga rešiti, s čimer spodbudite sodelovalno in vključujoče okolje.
- **Sodelovanje med vrstniki:** Sodelujte s kolegi pri izmenjavi strategij in rešitev. Profesionalne učne skupnosti ali timsko poučevanje lahko nudijo dodatno podporo in raznolike perspektive pri reševanju kompleksnih problemov.

3. Izboljšanje odločanja v dinamičnih okoljih

Odločanje v dinamičnih okoljih zahteva fleksibilnost, sposobnost določanja prioritet in pripravljenost za prilagajanje, ko stvari ne gredo po načrtih. Učitelji, ki lahko hitro sprejemajo učinkovite odločitve, so bolje opremljeni za spopadanje z nepričakovanimi izzivi, ki se pojavijo v razredu.

Ključni elementi učinkovitega odločanja:

- **Prednostno določite glede na vpliv:** Vse težave ne zahtevajo takojšnjega ukrepanja. Naučite se določati prioritete glede na njihov vpliv na učenje in dobro počutje učencev. Najprej obravnavajte visoko prioritetne težave, medtem ko manj

prioritetne težave pustite na radarju za prihodnje ukrepanje.

- **Sprejmite fleksibilnost:** Bodite pripravljeni spremeniti smer, če odločitev ne prinaša pričakovanih rezultatov. Prilagodljivost pri odločanju omogoča vzgojiteljem, da se odzovejo na povratne informacije in nove informacije, ne da bi se počutili omejene na določen pristop.
- **Refleksivna praksa:** Redno razmišljanje o procesih odločanja pomaga vzgojiteljem, da se učijo iz svojih izkušenj in izboljšajo svoje sposobnosti reševanja problemov. Razmislite o tem, kaj je delovalo dobro, kaj ne in kako je mogoče odločitve izboljšati za boljše rezultate.

Primer dejavnosti: Orodje »Matrika odločitev«

- **Cilj:** Da bi učiteljem pomagali sistematično oceniti možne rešitve za težave v razredu.
- **Potrebni materiali:** Predloga odločitvene matrike (tiskana ali digitalna), označevalci in seznam meril za ocenjevanje rešitev (npr. potreben čas, vključenost študentov, izvedljivost).
- **Navodila:**
 - Predstavite pogost izziv v razredu (npr. nizka angažiranost učencev med poukom).
 - Z odločitveno matriko navedite možne rešitve v vrsticah in merila za ocenjevanje v stolpcih.
 - Vsako rešitev ocenite na podlagi meril in seštejte ocene, da določite najbolj obetaven pristop.

- Pogovorite se o rezultatih in se odločite za nadaljnje korake izvedbe.

4. Refleksivna praksa: Krepitev veščin reševanja problemov

Refleksivna praksa je ključnega pomena za izboljšanje veščin reševanja problemov v dinamičnih okoljih. Z rednim pregledovanjem svojega pristopa k reševanju problemov lahko vzgojitelji prepoznajo prednosti, področja za rast in priložnosti za izboljšanje svojih strategij.

Refleksivna vprašanja za vzgojitelje:

- Kako trenutno pristopam k reševanju problemov v svojem razredu? Katere strategije so se izkazale za najučinkovitejše?
- Ali obstajajo vzorci v izzivih, s katerimi se soočam? Kako lahko te ponavljajoče se težave predvidim in se nanje pripravim?
- Kako vključim svoje učence v proces reševanja problemov? Kakšen vpliv ima to na dinamiko v razredu?
- Kako lahko izboljšam svoje sposobnosti odločanja, da se bom bolje znašel v kompleksnosti svojega učiteljskega okolja?

Zaključek

Reševanje problemov v dinamičnih okoljih je bistvena veščina za učitelje, ki si prizadevajo ustvariti prilagodljive in odzivne učilnice. Z uporabo fleksibilnosti, kritičnega mišljenja in vključevanjem učencev v proces se lahko učitelji učinkovito spopadajo z izzivi in spodbujajo pozitivno učno vzdušje. Ta enota ponuja praktične strategije in

refleksivne prakse, ki učiteljem omogočajo, da se samozavestno in ustvarjalno spopadajo s kompleksnostmi svojih učnih okolij.

Vaje

Ime dejavnosti:	Soba pobega za reševanje problemov
Vrsta dejavnosti:	→ <i>Skupinsko delo</i> → <i>Interaktivni izziv</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ <i>Razviti kritično mišljenje in sposobnosti sodelovalnega reševanja problemov v dinamičnem okolju.</i> → <i>Vadite hitro in prilagodljivo odločanje na podlagi spreminjajočih se informacij in prispevkov ekipe.</i> → <i>Izboljšajte timsko delo in komunikacijske sposobnosti ob soočanju s kompleksnimi izzivi.</i> → <i>Zgradite samozavest pri krmarjenju v nepredvidljivih situacijah s kreativnostjo in prilagodljivostjo.</i>
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: ● Kartice z ugankami ali namigi, povezani s pogostimi izzivi v razredu (tiskani ali digitalni) ● Zaklenjene škatle ali kombinacije digitalnih ključavnic (za temo sobe pobega) ● Rekviziti za ustvarjanje vzdušja "sobe pobega" v učilnici (neobvezno: časovniki, okraski) ● Naprave z dostopom do interneta za raziskovanje ali interaktivne uganke (če so vključeni digitalni elementi) Viri: ● Predloge za sobe pobega ali seznam izzivov, povezanih z upravljanjem učilnice, prilagajanjem pouka ali odzivanjem na

potrebe učencev

- Refleksijski listi za analizo po dejavnosti

Zahteve za delovni prostor:

- Prilagodljiv prostor učilnice, ki omogoča gibanje in interakcijo skupine
- Ločene "postaje" ali območja, kjer lahko skupine hkrati delajo na različnih ugankah ali izzivih

Razlaga in dodelitev dejavnosti:

1. korak: Uvod v izziv sobe pobega (5 minut)

- *Predstavite koncept sobe pobega kot zabavnega in interaktivnega izziva reševanja problemov. Pojasnite, da je cilj rešiti vrsto ugank, povezanih z izzivi v učilnici, da bi »pobegnili« iz sobe v določenem času.*
- *Poudarite, da bo vaja zahtevala timsko delo, hitro razmišljanje in prilagodljivost novim informacijam.*

2. korak: Priprava prizora (5 minut)

- *Učence razdelite v manjše skupine (4-5 članov na skupino) in vsaki skupini dodelite začetno postajo z edinstvenim izzivom.*
- *Na kratko opišite zgodbo ali scenarij, ki bo določil kontekst (npr. »Ste ekipa učiteljev v šoli, ki se sooča z vrsto nepričakovanih izzivov, ki potrebujejo takojšnje rešitve, da bi sprostili učilnico in nadaljevali z učenjem«).*

3. korak: Reševanje izzivov (20–25 minut)

- *Vsaka skupina rešuje vrsto problemskih nalog, kot so:*
 - **Uganka 1:** Izziv obvladovanja vedenja, kjer morajo skupine s pomočjo danih namigov določiti prednostne ukrepe za motečega učenca.
 - **Uganka 2:** Naloga prilagajanja učne ure, pri kateri skupine prilagodijo tog načrt učne ure, da se prilagodijo različnim učnim potrebam.

- **Uganka 3:** Scenarij kriznega upravljanja, kjer se skupine odzovejo na nenaden konflikt v razredu z omejenimi informacijami.
- Ko skupine rešijo vsak izziv, prejmejo ključ ali kodo, ki jim pomaga odkleniti naslednjo uganko in jih tako približa končnemu "pobegu".

4. korak: Pobeg iz sobe in povzetek dogodka (10 minut)

- Ko vse skupine opravijo svoje izzive, jih zberite skupaj, da se pogovorijo o svojih izkušnjah. Uporabite spodbude, kot so:
 - Katere strategije so bile najučinkovitejše pri reševanju vaših izzivov?
 - Kako se je vaša skupina spopadla z nepričakovanimi spremembami ali informacijami?
 - Kaj ste se iz te vaje naučili o reševanju problemov in timskem delu?

5. korak: Razmislek in uporaba (5 minut)

- Učencem zagotovite liste za refleksijo, da lahko individualno ocenijo pristop svoje skupine in svoje osebne prispevke. Spodbude lahko vključujejo:
 - "Kateri izziv se vam je zdel najtežji in zakaj?"
 - "Kako ste prilagodili svoj pristop, ko prvotna rešitev ni delovala?"
 - "Katere veščine iz te vaje lahko uporabite v resničnih situacijah v razredu?"

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kako je časovni pritisk vplival na vaš proces reševanja problemov?
- Katere strategije so vaši ekipi pomagale ostati prilagodljiva in odprta za nove ideje?
- Kako je dinamično okolje sobe pobega simuliralo resnične

izzive v učilnici?

- *Kako lahko veščine, ki jih danes uporabljate, uporabite pri svojem vsakdanjem poučevanju?*

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- *Kako je časovni pritisk vplival na vaš proces reševanja problemov?*
- *Katere strategije so vaši ekipi pomagale ostati prilagodljiva in odprta za nove ideje?*
- *Kako je dinamično okolje sobe pobega simuliralo resnične izzive v učilnici?*
- *Kako lahko veščine, ki jih danes uporabljate, uporabite pri svojem vsakdanjem poučevanju?*

Enota 3: Odzivno upravljanje učilnice

Naslovna stran

Naziv enote: Odzivno upravljanje učilnic

Ustrezne ključne besede: Vodenje razreda, odzivne strategije, vključenost učencev, vedenjske intervencije, vključujoče izobraževanje

Glavni del za teorijo

Uvod

Bodimo realni – vodenje razreda ni le o pravilih. Gre za ustvarjanje prostora, kjer se vsi počutijo varne in pripravljene na učenje. Odzivno vodenje razreda pomeni prepoznavanje učilnice in sproti prilagajanje. Ne govorimo le o disciplini; gre za razumevanje učencev in njihovo upoštevanje tam, kjer so. Ta enota vam bo dala praktične nasvete za ustvarjanje pozitivnega in prilagodljivega okolja, kjer lahko uspevate tako vi kot vaši učenci.

1. Razumevanje odzivnega upravljanja učilnice: Gre za več kot le pravila

Odzivno vodenje pomeni, da ne le uveljavljate pravil, temveč gradite povezave. Cilj je, da vaša učilnica postane prostor, kjer gresta spoštovanje in prilagodljivost z roko v roki. Ne gre za to, da ste »zabaven« ali »strog« učitelj. Gre za to, da ste učitelj, ki posluša,

razume in se prilagaja.

Ključni koncepti:

- **Proaktivno v primerjavi z reaktivnim upravljanjem:** Biti proaktiven pomeni postaviti stvari tako, da se težave ne pojavljajo toliko – jasna pričakovanja, zanimive lekcije in gradnja močnih odnosov. Ko se težave pojavijo, reaktivno upravljanje pomeni preiščeno reševanje, ne le njihovo odpravljanje.
- **Disciplina, osredotočena na študenta:** Namesto da bi preprosto rekli »V težavah si«, ta pristop pomaga učencem, da razmislijo o svojih dejanjih. Gre za to, da jih nauči sprejemati boljše odločitve, ne le slepo slediti pravilom.
- **Kulturno odzivno upravljanje:** Vsak učenec v razred prinese svoje lastno ozadje. Biti kulturno odziven pomeni prepoznati in spoštovati te razlike ter zagotoviti, da se vsak učenec počuti pripadnega.

Praktična uporaba:

Preprost način za začetek je, da učence vključite v ustvarjanje pravil v razredu. Ko pomagajo določiti pričakovanja, jih bodo bolj verjetno upoštevali. Poleg tega to kaže, da je njihovo mnenje pomembno.

2. Strategije za izvajanje odzivnega upravljanja učilnic

Upravljanje učilnice je kot imeti komplet orodij – za različne situacije potrebujete različna orodja. Pogovorimo se o nekaj praktičnih strategijah, ki vam lahko pomagajo ustvariti odzivno in pozitivno okolje.

Temeljne strategije:

- **Pozitivna okrepitev:** Ugotovite, kako učenci delajo nekaj prav, in to pohvalite. Ni nujno, da gre za nekaj velikega – preprosto »Dobro opravljeno danes« ali »Opazil sem, da si ostal osredotočen« lahko naredi veliko razliko.
- **Jasna in dosledna pričakovanja:** Otroci se bolje odrežejo, ko vedo, kaj se od njih pričakuje. Bodite jasni že od samega začetka in ohranite doslednost svojih pričakovanj. To ustvarja občutek varnosti in učencem pomaga razumeti meje.
- **Prilagodljivo sedenje in gibanje:** Nekateri otroci se morajo gibati. Naj se gibljejo. Prilagodljive možnosti sedenja ali kratki odmori za gibanje lahko pomagajo učencem, ki težko sedijo pri miru, da ostanejo osredotočeni in zbrani.

Podroben primer:

Recimo, da Jamie ne more ostati na svojem sedežu. Namesto nenehnih opominov mu morda dovolite, da uporablja stoječo mizo ali mu daste »delo«, ki mu omogoča gibanje, na primer deljenje papirjev. Gre za to, da to energijo usmerite v nekaj produktivnega, namesto da se borite proti njej.

Ustvarjanje odzivnega okolja:

- **Jutranji sestanki ali prijave:** Začnite dan s hitrim preverjanjem. Vprašajte jih, kako se počutijo ali česa se veselijo. To je preprost način za izgradnjo skupnosti in vpogled v dogajanje z vašimi učenci.
- **Listi za refleksijo vedenja:** Uporabite liste za refleksijo, ko učenci naredijo napako. Namesto da bi le kaznovali, jim ti listi pomagajo razmisliti, kaj se je zgodilo, zakaj

to ni bila najboljša izbira in kaj bi lahko naslednjič storili drugače.

3. Reševanje izzivov z odzivnim upravljanjem

Ne glede na to, kako dobro načrtujete, se bodo na poti pojavljale ovire. Odzivno vodenje pomeni, da se s temi trenutki spopadate mirno in jasno. Ne gre za to, da imate vse odgovore; gre za to, da ste pripravljeni na prilagajanje in preizkušanje novih pristopov.

Pogosti izzivi:

- **Ravnanje z motečim vedenjem:** Do motenj pride. Ključno je, da ostanete mirni in se lotite vedenja, ne učenca. Vprašajte se, zakaj se to dogaja in kako lahko pomagate preusmeriti situacijo.
- **Ohranjanje angažiranosti:** Ohranjanje otrokove pozornosti je lahko težavno, še posebej, če so v učilnici različne potrebe in interesi. Spreminjajte svoje metode poučevanja – uporabite praktične dejavnosti, skupinsko delo ali celo hitro igro, da ohranite svežino.
- **Usklajevanje individualnih in skupinskih potreb:** Vsak učenec je drugačen in včasih se zdi, kot da veliko žongliraš. Trik je v tem, da si prilagodljiv. Nekatere dni se boš moral osredotočiti na posameznika, druge dni pa na skupino. Gre za ravnovesje.

Strategije za reševanje izzivov:

- **Ostanite mirni in zbrani:** Vaša reakcija določa ton. Če ostanete mirni, je večja verjetnost, da bodo enako storili tudi vaši učenci. Uporabljajte miren glas, ohranite

sproščeno govorico telesa in si vzemite trenutek, če ga potrebujete.

- **Restavratorske prakse:** Ko pride do konfliktov, uporabite restorativne prakse, kot so razredni krogi ali vrstniška mediacija. Ti pristopi pomagajo učencem, da se o njih pogovorijo, razumejo stališča drug drugega in skupaj najdejo pot naprej.
- **Prilagodi sproti:** Bodite pripravljeni na spremembo, če kaj ne deluje. Sprememba predmeta je v redu, pa naj gre za spremembo učne ure ali kratek odmor. Vaša prilagodljivost učencem pokaže, da se je v redu prilagoditi, ko stvari ne gredo po načrtih.

Primer dejavnosti: "Prijavna tabla za učilnico"

- **Cilj:** Da bi študentom omogočili hiter način, da vsak dan delijo svoje občutke.
- **Potrebni materiali:** Oglasna deska, lepljivi listki in pisala.
- **Navodila:**
 - Razdelite tablo na dele, kot so »Dobro počutje«, »Potrebujem pomoč« ali »Imam težek dan«.
 - Ko učenci pridejo, nalepijo listek v razdelek, ki ustreza njihovem razpoloženju.
 - To uporabite kot hiter pregled, da ocenite, kako se razred počuti, in po potrebi prilagodite svoje načrte.

4. Refleksivna praksa: Izboljšanje odzivnih vodstvenih veščin

Vzeti si čas za razmislek o svojem pristopu ni le nekaj lepega – to je nujno. Pomaga vam videti, kaj deluje, kaj ne in kako se lahko še naprej izboljšujete.

Refleksivna vprašanja za vzgojitelje:

- *Kako se spopadam z motnjami? Ali moje metode pomagajo učencem, da se učijo in rastejo iz svojih dejanj?*
- *Katere strategije najboljše delujejo za ohranjanje angažiranosti mojih učencev? Kje bi lahko poskusil kaj drugačnega?*
- *Kako zagotavljam, da moj pristop k vodenju spoštuje raznolikost v mojem razredu?*
- *Kaj lahko storim, da bi svoje učence bolj vključil/a v oblikovanje okolja v našem razredu?*

Zaključek

Odzivno vodenje razreda ni le vzdrževanje reda. Gre za ustvarjanje prostora, kjer se vsak učenec počuti vidnega, slišane in podprtega. Z osredotočanjem na pozitivno spodbudo, jasna pričakovanja in pripravljenost na prilagajanje lahko zgradite kulturo razreda, ki se prilagaja potrebam vaših učencev. Ne pozabite, da gre za povezovanje, vodenje in pomoč vsakemu učencu, da se počuti samozavestnega in sposobnega.

Vaje

Ime dejavnosti:

Kozarec za dobro počutje

Vrsta dejavnosti:	→ Skupinska dejavnost → Dnevna rutina
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Spodbujajte pozitivno vedenje in krepite pričakovanja v razredu s pozitivno spodbudo. → Spodbujajte učence, da prepoznajo in proslavijo dobra dejanja drug drugega. → V razredu gojite občutek skupnosti in podpore.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: ● Prozoren kozarec ali posoda z oznako »Kozarec za dobro počutje« ● Listki papirja ali lepljivi listki ● Pisala ali markerji Viri: ● Določeno mesto v učilnici za kozarec dobrega počutja ● Neobvezno: Majhne nagrade ali spodbude (npr. dodaten odmor, razredna zabava) Zahteve za delovni prostor: ● Osrednje, lahko dostopno mesto v učilnici za kozarec
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Razlaga in dodelitev dejavnosti: 1. korak: Predstavitev kozarca za dobro počutje (5 minut) ● Predstavite učencem kozarec dobrega počutja. Pojasnite, da je to način, da se zavedajo in proslavijo pozitivna dejanja, ki jih vidijo drug pri drugem. ● Povejte jim, da lahko vsakič, ko opazijo, da nekdo naredi nekaj prijaznega, koristnega ali se zelo trudi, to zapišejo na listek papirja in ga dajo v kozarec.

2. korak: Postavitev kozarca (5 minut)

- Kozarec postavite na osrednje mesto v učilnici, kjer ga bodo vsi lahko dosegli.
- V bližini pripravite listke in pisala, da si bodo učenci lahko hitro zapisali svoja opažanja.

3. korak: Uporaba kozarca za dobro počutje (v teku)

- Spodbujajte učence, naj kozarec uporabljajo ves dan. Poudarite, da lahko zapišejo vse pozitivno, kar opazijo, na primer pomoč sošolca pri nalogi, ostajanje osredotočene osebe ali izkazovanje prijaznosti.
- To lahko ponazorite tudi tako, da občasno napišete svoje zapiske in jih položite v kozarec, s čimer pokažete, kakšno vedenje želite videti prepoznano.

4. korak: Praznovanje pozitivnih stvari (tedensko, 10 minut)

- Ob koncu vsakega tedna zberite razred in preberite nekaj zapiskov iz kozarca. Proslavite opažena pozitivna dejanja in se pogovorite o tem, kako so prispevala k vzdušju v razredu.
- Po želji si lahko zastavite cilj, koliko zapiskov morate zbrati do konca tedna, in če je cilj dosežen, si lahko razred prisluži majhno nagrado, kot je dodaten čas za igro ali zabavna skupinska dejavnost.

5. korak: Razmislek o vplivu (5 minut)

- Po praznovanju zapiskov se z učenci na kratko pogovorite o tem, kako so se počutili, ko so prepoznali in bili prepoznani za pozitivno vedenje.
- Postavljajte vprašanja, kot so:
 - Kakšen je bil občutek, ko si dal sporočilo v kozarec?
 - Kaj ste opazili v našem razredu, ko smo se osredotočili na pozitivna dejanja?

○ *Kako se lahko še naprej podpiramo, da bi bili najboljši?*

**Priporočena vprašanja
za razpravo o
dejavnosti:**

- *Kako je uporaba kozarca za dobro počutje spremenila naš odnos drug do drugega?*
- *Na katere druge načine lahko prepoznamo dobro vedenje in pozitivna dejanja?*
- *Kakšen je bil občutek, ko si videl, da so tvoja dejanja prepoznali sošolci?*

Zaključek modula

Modul 5, "**Prilagodljivost in fleksibilnost**," se je osredotočil na praktične strategije, ki nam pomagajo ustvariti učilnice, ki so odzivne, vključujoče in pripravljene na vse. Obravnavali smo, kako prilagoditi poučevanje raznolikim učnim potrebam, reševati težave v dinamičnih situacijah in upravljati učilnice na način, ki podpira vsakega učenca. Tukaj je kratek povzetek ključnih ugotovitev:

1. Prilagajanje različnim učnim potrebam:

V 1. enoti smo raziskali pomen prepoznavanja in odzivanja na različne učne sloge, sposobnosti in ozadja naših učencev. Spoznali smo, da prilagodljivost pri poučevanju – kot je uporaba različnih učnih metod in zagotavljanje možnosti za učence – zagotavlja, da ima vsakdo možnost za uspeh. Gre za majhne spremembe, ki imajo velik vpliv na

angažiranost in razumevanje.

2. Reševanje problemov v dinamičnih okoljih:

Druga enota je bila posvečena sprejemanju nepredvidljive narave učilnice. Vadili smo, kako ostati miren, razmišljati hitro in vključiti učence v iskanje rešitev. Z osredotočanjem na kritično mišljenje in prilagodljivost se lahko spopademo s presenečenji – pa naj gre za tehnično napako, vedenjsko težavo ali lekcijo, ki preprosto ne gre. Poudarek je bil na tem, da izzive dojemamo kot priložnosti za rast in ne kot ovire.

3. Odzivno upravljanje učilnice:

V 3. enoti smo prešli od tradicionalne discipline k bolj odzivnemu pristopu. Gre za ustvarjanje pozitivne kulture v razredu, kjer so pričakovanja jasna, učenci se počutijo spoštovane in vedenje je voden z razumevanjem in empatijo. Obravnavali smo strategije, kot so pozitivna spodbuda, postavljanje doslednih pravil in uporaba obnovitvenih praks za izgradnjo skupnosti, kjer se vsakdo počuti pripadnega.

Ključne ugotovitve:

- **Prilagodljivost je bistvena:** Ne glede na to, ali gre za poučevanje, reševanje problemov ali obvladovanje vedenja, nam fleksibilnost omogoča, da zadostimo potrebam naših učencev in ustvarimo podporno učno okolje.
- **Sodelovanje skozi prilagodljivost:** Prilagajanje našega pristopa ohranja učence angažirane in motivirane. Ne gre le za spremembo tega, kar poučujemo, temveč tudi za to, kako to počnemo.

- **Gradnja pozitivne kulture:** Odziven razred ni le urejen; je prostor, kjer se učenci počutijo varne, razumljene in pripravljene sodelovati.

Do konca tega modula bi se morali počutiti bolj opremljene za obvladovanje kompleksnosti učilnice z naborom prilagodljivih strategij. Ne pozabite, da gre za odprtost za spremembe, preizkušanje novih pristopov in vedno ohranjanje potreb vaših učencev v središču vašega dela. S prilagodljivostjo in prožnostjo lahko ustvarimo učilnice, ki niso le prostori učenja, temveč skupnosti rasti in podpore.

Modul 6 Gradnja in integracija skupnosti

Uvod v modul

1. Naslovna stran

· Naslov modula

Gradnja skupnosti in integracija

Ta modul raziskuje temeljna načela gradnje skupnosti in integracije v izobraževalnih okoljih, s poudarkom na ustvarjanju vključujočih učnih okolij. Preučuje razliko med skupnostjo in družbo, strategije za spodbujanje občutka pripadnosti in vloge odnosov pri integraciji študentov. Posebna pozornost je namenjena izzivom, s katerimi se soočajo študenti begunci, in najboljšim praksam za podporo njihovem vključevanju.

· Ustrezne ključne besede

Skupnost, integracija, pripadnost, vključenost, izobraževanje, odnosi, študenti begunci, vrstniška podpora, kulturna občutljivost, socialna kohezija

Enota 1: UVOD V GRADBO SKUPNOSTI IN INTEGRACIJO**Naslovna stran****Naziv enote**

Uvod v gradnjo in integracijo skupnosti

Podnaslov/opis (približno 500 znakov)

Ta enota predstavlja koncept skupnosti v izobraževalnih okoljih, jo ločuje od družbe in poudarja njeno vlogo pri spodbujanju pripadnosti in sodelovanja. Raziskuje ključne komponente, kot so skupne vrednote, odnosi in vključenost, zlasti pri podpori učencem beguncem. Pedagogi bodo pridobili vpogled v ustvarjanje prijaznega okolja v razredu, ki spodbuja smiselne interakcije in integracijo.

Ustrezne ključne besede

Skupnost, družba, vključenost v razred, skupne vrednote, odnosi, pripadnost, izobraževanje beguncev, kulturna občutljivost, socialna integracija

Glavni del za teorijo

Za začetek

Pomislite na svoje izkušnje v skupini. Kaj je vašim učencem dalo občutek vključenosti?

KAJ JE SKUPNOST IN SKUPNOSTNA ZGRADBA V ŠOLI?

Skupnost je podporna družbena skupina, v kateri člani čutijo pripadnost in si delijo skupne interese, izkušnje ali cilje. Še posebej v učni skupnosti se člani (tako študenti kot učitelji) vključujejo v kolektivno raziskovanje in si medsebojno nudijo akademsko in socialno podporo. Gradnja skupnosti v razredu pomeni ustvarjanje prostora, v katerem so študenti in učitelji predani skupnemu učnemu cilju in dosegajo učenje s pogostim sodelovanjem in socialno interakcijo. Z namernim načrtovanjem in premišljenimi pedagoškimi odločitvami postane gojenje in krepitev pozitivnih interakcij med udeleženci v razredu bistvena sestavina gradnje skupnosti v razredu.

RAZLIKA MED DRUŽBO IN SKUPNOSTJO

Predstavljajte si družbo kot veliko mesto s številnimi soseskami, trgovinami in ljudmi iz vseh družbenih slojev. Vsaka soseska je kot skupnost znotraj tega mesta – tesno povezana skupina sosedov, ki se dobro poznajo in imajo skupne interese. Mesto predstavlja družbo, širšo strukturo, kjer obstajajo vse te soseske in skupnosti. Tako kot ima mesto svoja splošna pravila in institucije, ima tudi družba svoje norme in sisteme. Skupnosti so kot prijazni obrazi, ki jih vidite na svoji ulici, medtem ko je družba ogromno mesto, ki združuje vse te skupnosti. Natančneje, družba je kompleksna mreža medsebojno povezanih posameznikov, skupnosti, institucij in skupin znotraj določenega geografskega in kulturnega konteksta. pokrovraznoliko prebivalstvo z različnimi vrednotami, prepričanji in interesi, ki medsebojno delujejo prek zapletenih odnosov. Družbe

pogosto segajo čez več skupnosti in regij ter v večjem obsegu vplivajo na kulturo, izobraževanje in družbene norme. Zaradi svoje velikosti in obsega imajo družbe pomemben vpliv na oblikovanje širših izobraževalnih politik.

in prakse, kar zahteva sodelovanje med različnimi skupnostmi in institucijami za reševanje nacionalnih in globalnih izobraževalnih izzivov.

Po drugi strani pa je skupnost tesno povezana skupina posameznikov, ki si delijo geografsko bližino, skupne vrednote in občutek pripadnosti. Zanje so značilne intimne interakcije in močni odnosi, ki spodbujajo skupno razumevanje in sodelovanje. Znotraj skupnosti so lahko izobraževalne prakse bolj prilagojene in prilagodljive ter neposredno naslavljajo potrebe njenih članov. Skupnosti pogosto služijo kot temelj za razvoj močnih odnosov in zaupanja, ki so bistveni za učinkovito učno okolje.

Zakaj je to pomembno?

Razumevanje razlike med skupnostjo in družbo je bistvenega pomena, zlasti v kontekstu izobraževalnih strategij in pristopov. Medtem ko se večina obstoječih izobraževalnih virov osredotoča na širše družbene strukture in mehanizme, naše delo zahteva bolj niansirano razumevanje manjših, intimnejših okolij, kjer se učenje dejansko odvija – namreč šol in učilnic. Ta okolja so pogosto bolj hermetična, za katera so značilni tesni odnosi, neposredne interakcije in skupen občutek identitete med člani. Ta specifičnost zahteva drugačen pristop tako k poučevanju kot k učenju, ki priznava in se prilagaja edinstveni dinamiki skupnosti.

V specifičnem kontekstu izobraževanja beguncev postane razumevanje razlike med skupnostjo in družbo še bolj ključnega pomena. Učenci begunci pogosto prihajajo iz okolij, kjer je bil njihov občutek skupnosti zaradi razselitve porušen ali popolnoma izgubljen. Ko vstopijo v nova izobraževalna okolja, se lahko ti učenci soočijo z velikimi izzivi pri vključevanju v obstoječo skupnost. Uspeh njihovega vključevanja je v veliki meri odvisen od pripravljenosti in sposobnosti

skupnosti, da se prilagodi, sprejme in podpre.

ZANIMIVOST

Ko govorimo o skupnosti, je eden najbolj fascinantnih primerov v Živalskem kraljestvu surikata. Ta majhna, družabna bitja ponujajo izjemen primer tega, kaj pomeni živeti v tesno povezani, podporni skupnosti, podobni tisti, ki jo si prizadevamo zgraditi v učilnicah.

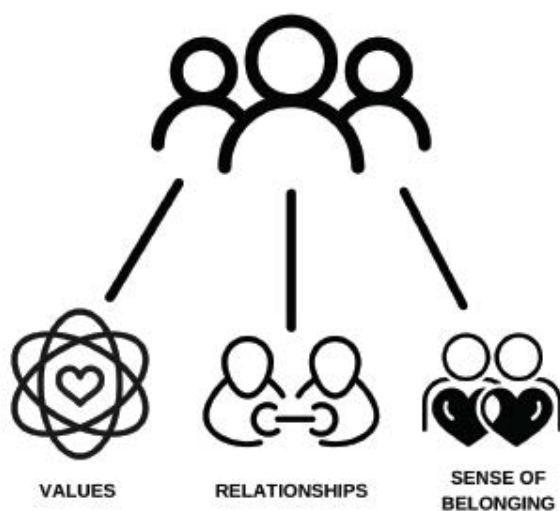
Surikate, ki izvirajo iz sušnih območij južne Afrike, živijo v skupinah, znanih kot »množice« ali »klani«. Vsak klan je model sodelovanja in medsebojne podpore, pogosto ga sestavlja od 20 do 50 posameznikov, ki skupaj sodelujejo pri preživetju v surovem puščavskem okolju. V klanu surikat ima vsak član svojo vlogo, pa naj bo to stražarjenje, ki ščiti skupino pred plenilci, iskanje hrane ali skrb za mladiče. Zaradi te delitve dela in skupne odgovornosti je njihova skupnost tako odporna in učinkovita.

Relevantnost za učilne skupnosti:

Skupni cilji Tako kot surikate tudi člani učilnice uspevajo, ko sodelujejo pri doseganju skupnih ciljev. Ne glede na to, ali gre za uspeh v skupinskem projektu ali medsebojno podporo pri zahtevnih urah, je lahko občutek enotnosti in sodelovanja v učilnici tako močan kot v klanu surikat.

Medsebojna podpora: V skupnostih surikat se posamezniki zanašajo drug na drugega za varnost in dobro počutje. To odraža način, kako se učenci in učitelji v dobro delujočem razredu medsebojno podpirajo in ustvarjajo varno in spodbudno okolje, kjer lahko vsi uspejo. V kontekstu izobraževanja beguncev je ta medsebojna podpora še toliko bolj pomembna, saj učenci iz različnih okolij morda potrebujejo dodatno pomoč, da se počutijo varne in vključene.

Prilagodljivost in odpornost: Surikate so znane po svoji prilagodljivosti in odpornosti, lastnostih, ki so bistvene v vsaki skupnosti, zlasti v izobraževalnih okoljih.

VREDNOTE

V središču vsake skupnosti so skupne vrednote in skupni cilji. Ti služijo kot temelj enotnosti, ki usmerja vedenje in odločitve skupine. V razredu lahko skupne vrednote vključujejo spoštovanje,

empatijo in zavezanost sodelovalnemu učenju, medtem ko lahko skupni cilji vključujejo akademske dosežke in spodbujanje podpornega učnega okolja. Ko se učenci in vzgojitelji uskladijo s temi vrednotami in cilji, se ustvari enoten namen, ki krepi skupnost in spodbuja kolektivni uspeh.

OBČUTEK PRIPADNOSTI

Občutek pripadnosti je čustveno lepilo, ki povezuje skupnost. To je občutek, da je vsak član sestavni del skupine, cenjen zaradi tega, kar je, in zaradi tega, kar prispeva. V učilnici gojenje občutka pripadnosti zagotavlja, da se vsak učenec počuti vključenega, spoštovanega in povezanega s svojimi vrstniki in učitelji. To je še posebej pomembno za begunske učence, ki se morda znajdejo v novem kulturnem okolju in iščejo svoje mesto v skupnosti. Močan občutek pripadnosti lahko znatno izboljša njihovo angažiranost, samozavest in splošno dobro počutje.

ODNOSI

Močni, pozitivni odnosi so hrbtenica vsake uspešne skupnosti. Te odnose je mogoče razumeti tako na individualni kot skupinski ravni, pri čemer vsak igra ključno vlogo pri gradnji kohezivnega okolja v razredu.

a. Individualni odnosi

Odnosi med učiteljem in učencem: Povezava med učiteljem in posameznim učencem je temeljna za uspeh učenca. Pozitiven odnos se gradi na zaupanju, medsebojnem spoštovanju in odprti komunikaciji. Za učence, zlasti tiste iz begunskih okolij, lahko podporni in razumevajoči učitelj pomembno vpliva na njihovo sposobnost prilagajanja in uspeha v novem izobraževalnem okolju. Učitelji, ki vložijo čas v razumevanje individualnih potreb in ozadja svojih učencev, lahko bolje podpirajo njihovo akademsko in osebno rast.

Odnosi med učenci: Odnosi med učenci so prav tako pomembni. Te vrstniške povezave pomagajo ustvariti podporno mrežo v razredu, ki učencem omogoča sodelovanje, izmenjavo idej in

medsebojno podporo. Za begunske učence je lahko sklepanje prijateljstev z vrstniki ključnega pomena za premagovanje občutkov osamljenosti in gradnjo občutka pripadnosti. Spodbujanje pozitivnih interakcij in skupinskega dela pomaga krepiti te povezave in prispeva k bolj vključujoči in povezani skupnosti v razredu.

b. Odnosi v skupini

Učitelj-učenci kot skupina: Dinamika med učiteljem in celotnim razredom je ključnega pomena za določanje tona v učilnici. Ta odnos pomeni vzpostavitev skupinske kulture, ki odraža skupne vrednote in pričakovanja. Ko učitelj uspešno spodbuja pozitiven odnos z razredom kot celoto, ustvari okolje zaupanja, spoštovanja in sodelovanja. Ta kolektivni odnos pomaga učencem, da se počutijo varne in podprte, ter jih spodbuja k aktivnemu sodelovanju in polnemu vključevanju v učni proces.

Dinamika med učenci in skupino: Splošni odnosi med učenci kot skupino vplivajo na socialno okolje v razredu. Močna skupinska dinamika, kjer se učenci počutijo povezane med seboj in dobro sodelujejo, krepi občutek skupnosti. Pomembno je negovati skupinsko identiteto, ki vključuje vse učence, in zagotoviti, da se nihče ne počuti marginaliziranega. Za begunske učence je vključenost v to skupinsko dinamiko ključnega pomena za njihov socialni in akademski uspeh. Dejavnosti, ki spodbujajo timsko delo in kolektivno reševanje problemov, lahko okrepijo te skupinske odnose, zaradi česar je razred bolj enoten in podporen.

Ta trojica temeljnih elementov skupnosti – skupne vrednote in cilji, odnosi in občutek pripadnosti – je bistvena za razumevanje dinamike v učilnici. Ko učenci napredujejo skozi izobraževalni proces, pogosto razvijajo svoje osebne vrednote, na katere vplivajo njihova raznolika ozadja in povezave, ki jih vzpostavijo z drugimi. Ta raznolikost vrednot in ozadij seveda vodi v oblikovanje manjših skupnosti v učilnici, kot so skupine prijateljev, ki delujejo kot manjši deli širše učilnice. Te manjše skupine se pogosto oblikujejo okoli skupnih interesov, podobnih okolij ali potreb po medsebojni

podpori. Čeprav so te podskupnosti lahko pozitivne, saj učencem ponujajo občutek pripadnosti in tesne podpore, imajo lahko tudi slabosti, če postanejo izključujoče ali krepijo klike. Obstoje te manjših skupnosti ima lahko tako pozitivne kot negativne učinke na celotno okolje v učilnici. Na pozitivni strani lahko učencem zagotovijo varnostno mrežo, saj jim dajo skupino, v kateri se počutijo razumljene in podprte. To je lahko še posebej koristno za učence, ki bi se sicer počutili izolirane, na primer tiste iz manjšinskih okolij ali tiste, ki so novi v šoli. Negativna stran pa je, da če te skupine postanejo preveč izolirane, lahko povzročijo delitve znotraj razreda, zaradi česar je težje spodbujati povezano in vključujočo skupnost. V najslabših primerih lahko to privede do družbenih hierarhij ali ustrahovanja, kjer so nekateri učenci marginalizirani.

Občutek pripadnosti med učenci je močno odvisen od časa, ki ga preživijo skupaj zunaj uradnega šolskega časa. Ne glede na to, ali se družijo po pouku, sodelujejo v zunajšolskih dejavnostih ali preprosto preživljajo čas skupaj v družabnih okoljih, so te interakcije pogosto tista, kjer se oblikujejo resnične, trajne vezi. Te izkušnje pomagajo učencem, da se vidijo kot del skupine, kar krepi njihov občutek pripadnosti in povezanosti.

Poleg tega se vrednote, ki si jih učenci delijo znotraj teh manjših skupin, pogosto prenesejo v razred in vplivajo na to, kako se med poukom družijo. Ko učenci najdejo skupni jezik in medsebojno razumevanje v svojih socialnih krogih, lahko te skupne izkušnje pomagajo poenotiti razred kot celoto in ustvarijo bolj vključujoče okolje, kjer se učenci počutijo povezane ne le med šolo, temveč tudi v širšem življenju. Poleg tega vrednote, ki si jih deli celoten razred ali znotraj manjših skupin, krepijo ta občutek pripadnosti. Ko učenci najdejo skupni jezik in medsebojno razumevanje, se začnejo dojemati kot sestavni del učilnice.

Ta skupna izkušnja je ključnega pomena, saj ne le krepi individualne odnose, temveč tudi pomaga poenotiti razred kot celoto in ustvari okolje, kjer se vsak učenec počuti cenjenega in vključenega.

Čeprav učilnica zagotavlja strukturo za izobraževanje, so pogosto prav neformalne interakcije –

tiste, ki se dogajajo zunaj učilnice – najpomembnejše za gradnjo močnih in smiselnih odnosov. Čeprav imajo učitelji pomembno vlogo med šolskim časom, imajo odnosi, ki jih učenci gradijo med seboj zunaj šole, pogosto večji vpliv na njihovo vsakdanje življenje. Učitelji lahko še vedno vplivajo na to dinamiko s spodbujanjem podpornega okolja, ki spodbuja pozitivne interakcije, vendar se morajo zavedati, da se velik del gradnje odnosov dogaja zunaj njihovega neposrednega vpliva. Medvrstniški odnosi se v veliki meri razvijajo s skupnimi izkušnjami zunaj učilnice. Ne glede na to, ali učenci sodelujejo pri šolskem projektu pri nekom doma, sodelujejo v športni ekipi ali preprosto preživljajo čas skupaj v družbi, so te interakcije tisto, kjer se gradita zaupanje in razumevanje. Učitelji lahko olajšajo začetne povezave, vendar se globina teh odnosov pogosto razvije v neformalnem okolju.

Najpomembneje pa je, da so odnosi, ki jih učenci gradijo – tako med seboj kot z učitelji – temelj delovanja učilnice.

Glede na dinamiko, o kateri smo razpravljali, je jasno, da se učenci begunci pogosto soočajo z velikimi izzivi pri iskanju svojega mesta v učilnici. Ti izzivi izhajajo iz kombinacije kulturnih razlik, pomanjkanja sodelovanja v zgodnejših procesih, ki vzpostavljajo občutek pripadnosti, in težav pri vzpostavljanju odnosov z vrstniki in učitelji.

Učenci begunci običajno prihajajo iz različnih kulturnih in nacionalnih okolij, kar lahko ustvari občutek odtujenosti od preostalega razreda. Ti učenci lahko govorijo drug jezik, upoštevajo drugačne običaje in imajo drugačne vrednote od tistih, ki prevladujejo v njihovem novem okolju. Ta kulturna vrzel jim lahko oteži povezovanje z vrstniki, ki morda ne razumejo v celoti ali se ne poistovetijo z njihovimi izkušnjami. Posledično se lahko učenci begunci počutijo kot tujci, kar še dodatno otežuje njihovo vključevanje v učilnico.

Večina učencev v razredu je že od samega začetka del procesa gradnje skupnosti. Prispevali so k razvoju skupnih vrednot in ciljev, sodelovali so v dejavnostih, ki so spodbujale občutek pripadnosti,

in sčasoma gradili odnose. Vendar pa se begunski učenci pogosto pridružijo razredu, ko so se ti temeljni procesi že zgodili. Ker niso bili del začetnega vzpostavljanja norm in kulture razreda, se jim lahko zdi težko uskladiti se z obstoječimi vrednotami in se počutiti pripadne. To pomanjkanje sodelovanja lahko ustvari znatno oviro za njihovo polno vključitev v razredno skupnost.

Sposobnost vzpostavljanja odnosov je ključnega pomena za občutek pripadnosti vsakega učenca, vendar se begunski učenci pogosto soočajo s posebnim izzivom zaradi več medsebojno povezanih dejavnikov:

Jezikovne ovire:Ena največjih ovir, s katerimi se soočajo begunski učenci, je jezikovna ovira. Komunikacija je temelj gradnje odnosov, in ko učenec težko razume ali je razumljen, lahko to ustvari občutek osamljenosti. Ta ovira ne vpliva le na njegovo sposobnost povezovanja z vrstniki, temveč otežuje tudi sodelovanje v razpravah in dejavnostih v razredu, kar ga še dodatno izolira od skupine.

Kulturni nesporazumi:Kulturne razlike lahko vodijo do nesporazumov ali celo konfliktov, kar lahko ovira razvoj pozitivnih odnosov. Na primer, begunski učenec ima lahko drugačne družbene norme ali načine interakcije, ki jih njegovi vrstniki ne razumejo ali jih morda napačno razlagajo. Ti nesporazumi lahko ustvarijo distanco med begunskim učencem in njegovimi sošolci, zaradi česar je težje sklepati prijateljstva.

Travma in čustveni stres:Mnogi begunski učenci so zaradi konfliktov, razselitve ali izgube doživeli veliko travmo. Ta travma lahko vpliva na njihovo sposobnost zaupanja drugim in občutka varnosti v

novih okoljih, zaradi česar se težje odprejo in sklepajo odnose. Poleg tega je lahko čustveni stres zaradi prilagajanja novi državi, šoli in vrstniški skupini preobremenjujoč, kar še dodatno otežuje njihovo sposobnost povezovanja z drugimi.

Pomanjkanje skupnih izkušenj: Kot smo že omenili, se velik del odnosov med učenci gradi zunaj šole, prek skupnih izkušenj in socialnih interakcij. Vendar pa begunskim učencem pogosto manjka teh skupnih izkušenj s svojimi vrstniki, zaradi česar se težje povežejo z drugimi. Brez skupne osnove se lahko gradnja odnosov zdi kot težka bitka.

Ti izzivi lahko ustvarijo krog osamljenosti za begunske učence. Ko imajo težave pri vzpostavljanju odnosov, je manj verjetno, da bodo sodelovali v skupinskih dejavnostih ali socialnih interakcijah, kar jih še bolj oddaljuje od vrstnikov in skupnosti v razredu kot celote. Ta osamljenost ne vpliva le na njihovo socialno in čustveno počutje, temveč tudi na njihov akademski uspeh. Brez močnih odnosov in občutka pripadnosti se lahko begunski učenci počutijo odklopljene od učilnice, kar lahko vodi do odtujitve in pomanjkanja motivacije za akademski uspeh.

Zdaj, ko imamo jasno razumevanje, kaj sestavlja učilnica in s katerimi izzivi se soočajo begunski učenci, da bi postali del te skupnosti, je bistveno, da uvedemo koncept integracije kot proaktiven odziv na te ovire.

INTEGRACIJA

Integracija beguncev je dinamičen in večplasten dvosmerni proces, ki zahteva prizadevanja vseh vpletenih strani, vključno s pripravljenostjo beguncev, da se prilagodijo družbi gostiteljici, ne da bi se morali odpovedati svoji kulturni identiteti, in ustrezno pripravljenostjo gostiteljskih skupnosti in javnih institucij, da sprejmejo begunce in zadovoljijo potrebe raznolikega prebivalstva. Proces integracije je kompleksen in postopen ter obsega različne, a medsebojno povezane pravne,

ekonomske, socialne in kulturne razsežnosti, ki so vse pomembne za sposobnost beguncev, da se uspešno integrirajo kot polnopravni člani družbe gostiteljice. V idealnem primeru položaj begunca ni trajen. V praksi se bo begunec bodisi prostovoljno vrnil v svojo domovino, ko bodo razmere, ki so ga prisilile v izgnanstvo, odpravljene, bodisi bo moral najti trajno rešitev v novi skupnosti bodisi v državi prvega zatočišča bodisi v tretji državi.

Integracija beguncev je dinamičen in večplasten dvosmerni proces, ki zahteva prizadevanja vseh vpletenih strani, vključno s pripravljenostjo beguncev, da se prilagodijo gostiteljski družbi, ne da bi se morali odpovedati svoji kulturni identiteti, ter ustrezno pripravljenostjo gostiteljskih skupnosti in javnih institucij, da sprejmejo begunce in zadovoljijo potrebe raznolikega prebivalstva. Proces integracije je kompleksen in postopen ter obsega različne, a medsebojno povezane pravne, ekonomske, socialne in kulturne razsežnosti, ki so vse pomembne za sposobnost beguncev, da se uspešno integrirajo kot polnopravni člani gostiteljske družbe.

INTEGRACIJA SE RAZLIKUJE OD ASIMILACIJE

Asimilacija se od integracije bistveno razlikuje po tem, da je običajno enosmeren proces, pri katerem breme prilagajanja nosijo izključno begunci. V tem modelu se od beguncev pričakuje, da v celoti sprejmejo kulturne norme, vrednote in vedenje gostiteljske družbe, pogosto na račun lastne kulturne identitete. Ta pristop predpostavlja, da uspešna vključitev v gostiteljsko družbo zahteva, da se novinci odpovedo svojim prejšnjim kulturnim praksam in identitetam v korist tistih iz dominantne družbe. Za razliko od integracije, ki ceni kulturno raznolikost in medsebojno prilagajanje, asimilacija daje prednost enotnosti in absorpciji novincev v obstoječi družbeni okvir brez bistvenih sprememb kulture gostiteljice.

Medtem ko je integracija dinamičen, dvosmeren proces, ki zahteva prizadevanja tako beguncev kot gostiteljske družbe, je asimilacija enosmeren proces, ki breme sprememb prelaga izključno na begunce. Integracija spodbuja begunce, da ohranijo svojo kulturno identiteto, hkrati pa se

prilagajajo novemu okolju in spodbujajo bolj vključujočo in raznoliko družbo. Nasprotno pa asimilacija zahteva konformizem in pogosto vodi v zatiranje kulturne raznolikosti, kar lahko oslabi družbeno tkivo skupnosti.

Ključne težave z asimilacijo:

Kulturna izguba: Glavna pomanjkljivost asimilacije je, da begunci pogosto opustijo svojo kulturno identiteto, jezik in tradicijo. To lahko vodi do občutka izgube in odtujenosti, saj so posamezniki prisiljeni prilagoditi se prevladujoči kulturi, kar včasih povzroči izbris njihove dediščine.

Enostranska prilagoditev: Pri asimilaciji gostiteljska družba od beguncev pričakuje, da se bodo v celoti prilagodili njenim normam, z malo ali nič vzajemnega prilagajanja. To pomanjkanje vzajemnega prilagajanja lahko ustvari togo in izključujoče okolje, kjer se raznolikost ne slavi, temveč se nanjo gleda kot na nekaj, kar je treba zmanjšati.

Marginalizacija in odtujenost: Asimilacija lahko za begunce povzroči znatne izzive, saj se lahko težko v celoti vključijo v družbo, ki ne priznava ali spoštuje njihovih prvotnih kulturnih identitet. To lahko povzroči občutke osamljenosti, marginalizacije in celo krize identitete, saj se posamezniki soočajo z napetostjo med svojo dediščino in zahtevami asimilacije.

Družbeno trenje: Pritisk na asimilacijo lahko povzroči družbena trenja, tako znotraj begunskih skupnosti kot med begunci in gostiteljsko družbo. Vsiljevanje uniformnosti lahko povzroči zamere, saj se posamezniki in skupine lahko upirajo opustitvi svojih kulturnih praks, kar lahko vodi v morebitne konflikte in razdor.

V kontekstu preselitve in izobraževanja beguncev velja integracija za bolj human in učinkovit pristop. Ne le podpira dobro počutje beguncev, saj jim omogoča, da ohranijo svojo kulturno identiteto, temveč tudi bogati gostiteljsko družbo z uvajanjem novih perspektiv in tradicij.

Asimilacija pa po drugi strani tvega nastanek manj vključujoče, manj raznolike in bolj nagnjene k socialnim napetostim družbe. S spodbujanjem integracije si lahko prizadevamo za izgradnjo skupnosti, ki so povezane, odporne in resnično odražajo raznolik svet, v katerem živimo.

Proces integracije

Razumevanje koncepta integracije je ključnega pomena, enako pomembno pa je tudi razumevanje, kako se proces integracije odvija, zlasti v izobraževalnih okoljih. Integracija ni enkraten dogodek, temveč neprekinjen, večplasten proces, ki se razvija skozi čas in zahteva nenehen trud in predanost tako begunskih študentov kot gostiteljske skupnosti.

1. Začetna faza prilagajanja

Proces integracije se pogosto začne z začetno fazo prilagajanja. V tej fazi se begunski študenti in njihove družine seznanijo z novim okoljem, kar vključuje razumevanje jezika, običajev in norm gostiteljske družbe. Ta faza je ključnega pomena, saj lahko pogoji, v katerih so begunci prvič sprejeti, pomembno vplivajo na njihovo dolgoročno integracijo.

Pridobivanje jezika: Premagovanje jezikovne ovire je eden prvih in najpomembnejših korakov v procesu integracije. Učinkovita komunikacija je bistvenega pomena za sodelovanje v šolskih dejavnostih in socialnih interakcijah. Šole lahko to podprejo z namenskimi jezikovnimi tečaji, vrstniškim mentorstvom in programi jezikovne potopitve, ki beguncem zagotavljajo temeljne veščine, potrebne za polno vključitev v novo okolje.

Kulturna orientacija: Begunski učenci se morajo seznani s kulturnimi normami in pričakovanji svojega novega okolja. To vključuje razumevanje izobraževalnega sistema, družbenega vedenja in vsakdanjih običajev. Učitelji imajo ključno vlogo pri vodenju učencev skozi to fazo, saj jim

pomagajo krmariti po teh novih kulturnih krajinah, hkrati pa spoštujejo njihovo lastno identiteto.

Čustvena podpora: Mnogi begunski učenci so zaradi razselitve prestali travmo in precejšen stres. Zagotavljanje čustvene podpore v začetni fazi prilagajanja je ključnega pomena. Svetovalne storitve, skupine za medsebojno podporo in empatija učiteljev so bistvenega pomena za pomoč tem učencem pri soočanju z novimi realnostmi in začetku gradnje občutka varnosti.

2. Gradnja povezav in odnosov

Ko se begunski učenci začnejo prilagajati, naslednja faza vključuje vzpostavljanje povezav in odnosov znotraj šolske skupnosti. Ta faza je ključna za spodbujanje občutka pripadnosti in pomoč učencem pri socialni in akademski integraciji.

Odnosi z vrstniki: Gradnja prijateljstev in družabnih povezav je ključnega pomena. Študente begunce spodbujamo k sodelovanju v skupinskih dejavnostih, včlanitvi v klube in družabnih dogodkih, kjer lahko v bolj sproščenem okolju komunicirajo s svojimi vrstniki. Te interakcije pomagajo odpravljati kulturne ovire in ustvarjati občutek vključenosti.

Odnosi med učitelji in učenci: Močni odnosi med učitelji in begunskimi učenci so temelj uspešne integracije. Učitelji lahko te odnose podpirajo s tem, da so dostopni, izkazujejo empatijo in jim nudijo individualno pozornost. Redna komunikacija, spodbujanje in razumevanje lahko pomagajo graditi zaupanje, zaradi česar se begunski učenci počutijo bolj udobno in povezane z učilnico.

Vključevanje družine in skupnosti: Proces vključevanja je uspešnejši, če sega preko meja učilnice. Vključevanje begunskih družin v šolske dejavnosti, zagotavljanje virov in spodbujanje njihovega sodelovanja v šolski skupnosti pomaga okrepiti vezi, ki jih učenci gradijo. Šole lahko organizirajo kulturne dogodke, družinske večere in programe ozaveščanja skupnosti, da bi spodbudile te

povezave.

3. Akademsko in socialna udeležba: Ko se begunski učenci začnejo počutiti bolj povezane, se poudarek preusmeri na akademsko in socialno sodelovanje. Ta faza vključuje polno vključevanje v akademske dejavnosti v razredu in aktivno članstvo v šolski skupnosti.

- **Aktivno učenje:** Učence begunce spodbujamo k aktivnemu sodelovanju v razrednih razpravah, skupinskih projektih in zunajšolskih dejavnostih. To jim ne pomaga le izboljšati akademskih veščin, temveč tudi okrepi njihovo vlogo dragocenih članov učilnice. Učitelji lahko to olajšajo z zagotavljanjem diferenciranega pouka, ki ustreza različnim potrebam njihovih učencev, in s spodbujanjem vključujočih praks v razredu.
 - **Udeležba v zunajšolskih dejavnostih:** Sodelovanje v zunajšolskih dejavnostih, kot so šport, umetnost in klubi, je še en pomemben vidik procesa vključevanja. Te dejavnosti nudijo dodatne priložnosti za begunske učence za razvoj veščin, sklepanje prijateljstev in izražanje talentov, kar vse prispeva k njihovemu splošnemu občutku pripadnosti in uspeha v novem okolju.
 - **Stalna podpora:** V tej fazi je pomembno, da begunski učenci še naprej prejemajo podporo, ki jo potrebujejo, pa naj gre za akademsko inštrukcije, jezikovno pomoč ali svetovalne storitve. Šole bi morale spremljati napredek teh učencev in po potrebi prilagajati strategije podpore, da bi zagotovile njihov akademski in socialni uspeh.
- 4. Dolgoročna integracija in vključenost** Zadnja faza procesa integracije je dolgoročna integracija in vključenost, kjer se begunski učenci popolnoma integrirajo in postanejo aktivni člani svoje šolske skupnosti in družbe kot celote.
- **Trajni odnosi:** Do te faze so begunski učenci vzpostavili močne in trajne odnose s svojimi vrstniki, učitelji in širšo skupnostjo. Ti odnosi zagotavljajo mrežo podpore, ki jim še naprej pomaga pri premagovanju izzivov in praznovanju uspehov.
 - **Kulturna izmenjava in obogatitev:** Dolgoročno integracijo zaznamuje medsebojna izmenjava kultur znotraj šolske skupnosti. Učenci begunci se ne le prilagodijo novemu okolju, temveč prispevajo tudi svoje kulturne perspektive, kar bogati učno izkušnjo vseh učencev. Ta izmenjava spodbuja globlje razumevanje in spoštovanje raznolikosti znotraj šole.

- **Akademski dosežki in osebna rast:** Ko se begunski učenci bolj integrirajo, se njihov akademski uspeh pogosto izboljša in začnejo dosegati osebne mejnike, ki odražajo njihovo rast in prilagajanje. Šole lahko te dosežke proslavijo z nagradami, programi priznanja in z deljenjem zgodb o uspehu, kar krepi pozitivne rezultate integracije.
- **Prispevki skupnosti:** Dolgoročna integracija navsezadnje vodi do tega, da begunski učenci postanejo aktivni in prispevajo k skupnosti tako v šoli kot v širši skupnosti. Prinašajo edinstvene perspektive, spretnosti in izkušnje, ki koristijo vsem, ter poudarjajo vrednost raznolikosti in vključenosti.

Proces integracije je pot, ki zahteva čas, trud in predanost tako begunskih učencev kot gostiteljske skupnosti. Z razumevanjem in podporo vsaki fazi tega procesa – od začetnega prilagajanja do dolgoročne vključenosti – lahko vzgojitelji pomagajo begunskim učencem premagati ovire, zgraditi smiselne povezave in doseči uspeh v novem okolju. Z integracijo ustvarjamo učilnice in skupnosti, ki niso le vključujoče, temveč jih bogatijo tudi raznoliki prispevki vseh njihovih članov.

SAMO-OCENJEVANJE

1. Kakšna je razlika med skupnostjo in družbo ter zakaj je ta razlika še posebej pomembna v kontekstu izobraževanja beguncev?
2. Kako skupne vrednote in cilji prispevajo k izgradnji občutka pripadnosti v razredu, zlasti pri begunskih učencih?
3. Pojasnite vlogo odnosov med vrstniki in odnosov med učiteljem in učencem v procesu integracije begunskih učencev. Kako ti odnosi podpirajo ali ovirajo integracijo?
4. Razlikujte med integracijo in asimilacijo. Zakaj se integracija šteje za učinkovitejši pristop v kontekstu izobraževanja beguncev?
5. Opišite pedagoške strategije, ki so najučinkovitejše pri podpiranju vključevanja begunskih učencev v razred. Vključite primere diferenciranega pouka, kulturno odzivnega poučevanja in

socialno-čustvenega učenja (SEL).

ŠTUDIJA PRIMERA

Scenarij

Pozno popoldne je in ravno končujete s papirji, ko vam zazvoni telefon s sporočilom ravnatelja šole. Sporočilo je preprosto, a nujno: »Ali se lahko dobiva za nekaj minut, preden odidete? Nekaj pomembnega morava pogovoriti.«

Radovedni se odpravite v ravnateljevo pisarno. Ko prispete, ravnatelj že sedi in pregleduje neke dokumente. Pokaže vam, naj sedete in takoj preidete k bistvu.

»Pri naših novih begunskih učencih opažamo nekaj resnih težav,« začne ravnatelj z resnim tonom. »Težko se povezujejo s sošolci in vidimo znake, da se počutijo vse bolj osamljene. Jezikovna ovira je velik del tega, a ni vsega skupaj. Nekateri od teh otrok so prestali hude travme in imeli smo že nekaj incidentov, ko so kulturni nesporazumi privedli do konfliktov.«

Ravnatelj se ustavi in nato nadaljuje: »Prejšnji teden smo imeli situacijo, ko je eden od naših begunskih učencev, ki je tiho prenašal žalitve in zbadljivke sošolcev, končno počil. Na koncu se je fizično spopadel z enim od lokalnih učencev, ki ga je nadlegoval. Begunski učenec je bil globoko razburjen in čeprav zaradi jezikovne ovire ni mogel povsem opisati, kaj se je zgodilo, je bilo jasno, da se je počutil stisnjenega v kot in ni imel drugega načina, kako bi se odzval.«

Ravnatelj se nagne naprej, očitno zaskrbljen. »Starši lokalnega učenca so naslednji dan prišli v šolo besni. Menijo, da je bil njihov otrok nepravilno tarča napadov in da se je situacija od tam naprej le še stopnjevala. Uspelo nam je deeskalirati takojšnji konflikt, vendar je napetost v razredu otipljiva. To ni le enkratna težava – je simptom večje težave.« Ravnatelj vam izroči poročilo, v katerem podrobno opisuje incident in naraščajočo zaskrbljenost učiteljev in staršev glede vključevanja

begunskih učencev v šolsko skupnost. »Potrebujemo strategijo,« reče ravnatelj z glasom, obarvanim od nujnosti. »Ne smemo dovoliti, da se kaj takega ponovi. Ste eden od učiteljev, ki te otroke najbolj pozna, in verjamemo, da ste prava oseba, ki nam bo pomagala to rešiti. Potrebujemo načrt, ki ne bo le obravnaval neposrednih težav, temveč bo tudi postavil temelje za bolj vključujoče in razumevajoče šolsko okolje.« Prikimate in čutite težo naloge, ki je pred vami. Ne gre le za reševanje enega samega incidenta – gre za oblikovanje celovitega pristopa, ki bo zagotovil, da se bodo begunski študenti lahko uspešno integrirali in se počutili varne, hkrati pa bo obravnaval tudi skrbi lokalnih študentov in njihovih družin.

Enota 2:

Kopirajte ta blok, dokler se ne ujema s številom enot, ki ste jih razvili.

Povezava za raziskavo na mizi:

Naslovna stran

Naslov: Vrstniška podpora in integracija

Ustrezne ključne besede:

Vrstniška podpora, socialna vključenost, integracija beguncev, prijateljstvo, gradnja skupnosti, kulturna občutljivost, čustveno dobro počutje, mentorstvo, odnosi s študenti, izobraževalna podpora

Ta enota raziskuje vlogo vrstniške podpore pri vključevanju begunskih študentov, s poudarkom na pomenu socialnih povezav in medsebojne pomoči. Preučuje vpliv vrstniških odnosov na čustveno in akademsko dobro počutje ter obravnava izzive, kot so jezikovne ovire in kulturni nesporazumi. Pedagogi bodo pridobili vpogled v spodbujanje vključujočih vrstniških interakcij in izvajanje programov vrstniškega mentorstva za učinkovito podporo begunskim študentom.

Glavni del za teorijo

Kaj je vrstniška podpora?

Vrstniška podpora je proces sodelovanja, v katerem si posamezniki nudijo pomoč, spodbudo in vodenje na podlagi skupnih izkušenj in medsebojnega razumevanja. Ta koncept temelji na prepričanju, da lahko ljudje, ki so se soočili s podobnimi situacijami, ponudijo edinstvene vpoglede, empatijo in praktične nasvete, ki so pogosto bolj razumljivi in učinkoviti kot tradicionalne oblike podpore. Vrstniška podpora deluje na načelih enakosti, spoštovanja in skupne odgovornosti, zaradi česar je močno orodje za spodbujanje povezanosti in odpornosti v različnih okoljih. Vrstniška podpora je neločljivo povezana s konceptom integracije. Medtem ko se integracija osredotoča na širše, strukturne vidike prilagajanja novemu okolju, vrstniška podpora obravnava medosebno dinamiko, ki je ključnega pomena za uspešno integracijo. V tem kontekstu ne gre podcenjevati vloge vrstniških odnosov. So gradniki podporne, vključujoče skupnosti, ki begunskim učencem zagotavljajo občutek povezanosti in pripadnosti, ki je ključnega pomena za njihovo čustveno in psihično dobro počutje. Vrstniška podpora je bistvena za ustvarjanje priložnosti za begunske učence, da vzpostavijo smiselne povezave s svojimi vrstniki. Kot smo že omenili, integracija zahteva aktivno sodelovanje tako begunskih učencev kot gostiteljske skupnosti. Z vrstniško podporo begunski otroci niso prepuščeni sami sebi v svojem novem okolju; Imajo priložnost graditi prijateljstva in podporne mreže, ki jim pomagajo, da se počutijo bolj udobno in sprejeto. To je še posebej pomembno v šolah, kjer socialno okolje igra pomembno vlogo pri oblikovanju izkušenj in uspeha učencev.

Občutek pripadnosti je temeljni sestavni del procesa integracije. Prav s pomočjo vrstniške podpore se lahko begunski učenci začnejo počutiti del svoje nove skupnosti. Ko so begunski otroci sposobni vzpostaviti močne, podporne odnose s svojimi vrstniki, je večja verjetnost, da se bodo počutili cenjene in vključene. Ta občutek pripadnosti je ključnega pomena za njihovo splošno dobro počutje in lahko pomembno vpliva na njihovo motivacijo za akademski in socialni uspeh. Kot smo že omenili v prejšnjem poglavju, je integracija dvosmerni proces, ki od begunskih učencev in gostiteljske skupnosti zahteva, da si prizadevata za povezovanje in razumevanje drug drugega. Vrstniška podpora zagotavlja odlično platformo za vsakodnevno uresničevanje teh prizadevanj.

V mnogih primerih ovire za integracijo begunskih učencev niso le institucionalne, temveč tudi medosebne. Jezikovne ovire, kulturni nesporazumi in socialna izolacija lahko ovirajo sposobnost begunskega učenca, da se učinkovito vključi v novo okolje. Vrstniška podpora lahko pomaga premostiti te vrzeli, saj begunskim učencem zagotavlja mrežo vrstnikov, ki so pripravljeni poslušati, pomagati in se skupaj z njimi učiti. S spodbujanjem kulture empatije in razumevanja lahko vrstniška podpora pomaga zmanjšati socialne in čustvene ovire, s katerimi se begunski učenci

pogosto soočajo, zaradi česar je proces integracije bolj gladek in uspešen. Domneva se, da imajo vrstniške interakcije edinstveno vlogo, ki je ni mogoče obravnavati s tesnimi odnosi, ki se pojavljajo na drugih medosebnih področjih. Razseljeni mladi tako morda ne bodo razvili ključnih kompetenc zaradi izgubljenih priložnosti za interakcijo z vrstniki. Kot primer teh hipotetičnih procesov se lahko obrnemo na potencialni vpliv prisilnih migracij na zmožnosti mladih, da vzpostavijo starostno primerna prijateljstva. Prijateljstva so vzajemni diadični odnosi, za katere so značilne značilnosti, kot so toplota, intimna komunikacija, deljenje in skrb. Prijatelji so osrednja sestavina družbenih izkušenj skozi razvoj in postanejo še posebej intimni s preходом iz otroštva v adolescenco.

Žal mora razseljena mladost, ki je prisiljena pobegniti, običajno pustiti ustaljena prijateljstva za seboj. Pogosto so okoliščine, povezane z razselitvijo, nenadne in povzročijo takojšen odhod. Odnosi zunaj ožjega družinskega sistema se nato prekinejo. Poleg tega lahko po preselitvi zaradi zapletenosti vključevanja v nova družbena okolja nastanek novih prijateljstev oteži. Posledica tega je, da so otroci, ki postanejo begunci ali notranje razseljene osebe, prikrajšani za učne izkušnje, ki jih prijateljstva zagotavljajo. Razumevanje konteksta situacije in pomena sodelovanja med vrstniki Begunski otroci se pogosto soočajo s številnimi ovirami, ki lahko ovirajo njihovo sposobnost oblikovanja smiselnih odnosov z vrstniki in polnega vključevanja v družbene in izobraževalne vidike njihovega novega okolja. Razumevanje teh izzivov je bistvenega pomena za spodbujanje podpornega vrstniškega okolja, ki obravnava njihove edinstvene potrebe.

•**Izguba ustaljenih prijateljstev:**Prisilne migracije pogosto povzročijo nenadno ločitev od ustaljenih prijateljstev in socialnih omrežij. Ta nenadna prekinitev je lahko še posebej uničujoča za otroke, saj prijateljstva igrajo ključno vlogo pri njihovem socialnem in čustvenem razvoju. Če zapustimo prijatelje, izgubimo pomembne čustvene podpirne sisteme, kar lahko prispeva k občutkom osamljenosti in izolacije.

•**Težave pri sklepanju novih prijateljstev:**Po preselitvi imajo lahko begunski otroci težave pri sklepanju novih prijateljstev zaradi različnih dejavnikov, kot so jezikovne ovire, kulturne razlike in psihološki vpliv njihovih izkušenj. Zaradi kompleksnosti vključevanja v nova družbena okolja se lahko težko povežejo z vrstniki in zgradijo nove odnose. To težavo še poslabšuje dejstvo, da mnogi begunski otroci morda vstopajo v šolska okolja, kjer so manjšina, kar še dodatno poslabša občutek odtujenosti.

•**Vrstniška viktimizacija in socialna izolacija:**Begunski otroci so bolj izpostavljeni tveganju negativnih interakcij z vrstniki, vključno z ustrahovanjem, izobčenjem in viktimizacijo. Te izkušnje so lahko izjemno stresne in lahko pomembno vplivajo na otrokovo duševno zdravje in dobro počutje. Raziskave kažejo, da ima lahko vrstniška viktimizacija v otroštvu dolgoročne posledice, vključno s povečanim tveganjem za razvoj hude depresije v zgodnji odraslosti. Za begunske učence lahko ti izzivi dodajo še eno plast stresa njihovem že tako zapletenemu življenju.

•**Prekinitev družbenega razvoja:**Odnosi med vrstniki se med prehodom otrok iz otroštva v adolescenco bistveno spremenijo. Za begunske učence lahko prisilne migracije zmotijo te normativne prehode in mejnike, kot so razvoj intimnosti, avtonomije in identitete znotraj vrstniških skupin. Za mlajše otroke so prijateljstva pogosto opredeljena s skupnimi dejavnostmi in interesi. Ko pa otroci preidejo v adolescenco, se ti odnosi bolj osredotočajo na čustveno bližino in intimnost, ki sta ključni za razvoj socialnih veščin, potrebnih za odraslost.

•**Moten socialni, kognitivni in čustveni razvoj:**Socialne težave, s katerimi se soočajo begunski otroci, lahko odražajo širše razvojne diskontinuitete, ki jih povzroča prisilna razselitev. Ko so otroci iztrgani iz svojega znanega okolja in postavljeni v nova, pogosto neznana okolja, je lahko njihov socialni, kognitivni in čustveni razvoj znatno prizadet. To lahko povzroči zamude ali motnje pri pridobivanju ključnih socialnih veščin, kot so komunikacija, empatija in reševanje konfliktov, ki so bistvene za krmarjenje po socialnih interakcijah in gradnjo zdravih odnosov.

Težave z vrstniki so lahko vir stresa za razseljene mlade.

Drug razlog, zakaj si vrstniški odnosi razseljene mladine zaslužijo pozornost, je ta, da se izzivi na tem področju lahko pojavijo kot novi viri stresa. Ni presenetljivo, da otroci in mladostniki zavračanje, viktimizacijo s strani sošolcev in druge oblike negativnih izkušenj v vrstniški skupini dojemajo s precejšnjo stisko. Dejansko je vrstniška viktimizacija v osnovnošolskih letih napovedna za hudo depresijo v zgodnji odraslosti. Vrstniška skupina lahko ponudi močno izhodišče za razumevanje vpliva neprostoVOLJNIH migracij v različnih obdobjih otroštva in adolescence. Socialno delovanje ni statičen proces. Vrstniški odnosi se v otroštvu in adolescenci dramatično preoblikujejo. Te prehode bodo delno spodbujale kognitivne in biološke spremembe, določene pa

bodo tudi s pomembnimi temami, ki so značilne za različna obdobja. Oblika in funkcija vrstniških interakcij se bosta razvijali, ko se bodo mladi pogajali o intimnosti, avtonomiji in identiteti. Spremembe v naravi prijateljev in prijateljstva so en primer teh premikov. Otroci prijateljstvo običajno opredelijo konkretno, s poudarkom na skupnih dejavnostih, izkušnjah in interesih. Mladostniki se pogosteje osredotočajo na intimnost in bližino kot dejavnika prijateljstva. Za mladostnike prijateljstvo ni le zabava in druženje, temveč služi kot nujna stopnja v napredovanju k tesnim odnosom, ki so značilni za zgodnjo odraslost. Normativni prehodi in mejniki glede delovanja v vrstniški skupini bodo verjetno ogroženi, če otroštvo in adolescenco prekinejo prisilne migracije. Z opazovanjem in dokumentiranjem teh motenj lahko vzgojitelji dobijo vpogled v vpliv prisilne razselitve na socialni, kognitivni in čustveni razvoj. Socialne težave, ki jih doživljajo razseljeni mladi, so lahko ogledalo širših razvojnih diskontinuitet.

Otroci so strokovnjaki za lastne izkušnje in bolje kot kdorkoli drug vedo, kaj deluje in kaj ne pri gradnji močnega, pozitivnega odnosa z vrstniki, ki spodbuja njihovo rast. Tudi odrasli lahko v teh odnosih igrajo pomembno vlogo: ne kot strokovnjaki, temveč kot mentorji, vodniki, učitelji in moderatorji v kontekstih, kot so šole in popoldanski programi, kjer se oblikujejo odnosi z vrstniki. Vendar pa delo kaže, da vzgojitelji in strokovni delavci, ki delajo z otroki, prepoznavajo pomen odnosov z vrstniki, vendar se jim zdi težko biti bolj zavestni in vključujoči pri pomoči mladim pri gojenju odnosov z vrstniki. Ti izzivi so lahko posledica tega, da vzgojitelji in strokovni delavci ne želijo posegati v odnose z vrstniki. Drugi razlogi so lahko ta, da ne čutijo, da je njihova vloga ali odgovornost gojiti odnose z vrstniki, morda ne razumejo notranjega delovanja odnosov z vrstniki ali pa morda nimajo orodij za spodbujanje svoje rasti.

Gradimo na razumevanju **medsebojna podpora** iz prejšnje razprave je razvidno, da vrstniški odnosi niso le koristni, temveč bistveni za celosten razvoj in integracijo begunskih učencev. Vendar pa spodbujanje teh odnosov prinaša svojevrstne izzive in premisleke, ki jih morajo učitelji upoštevati, da bi ustvarili učinkovito in podporno vrstniško okolje.

1. Razumevanje kompleksnosti vrstniške dinamike

Dinamika vrstnikov je večplastna, zlasti v raznolikem okolju razreda z begunskimi učenci. Pri interakcijah med vrstniki ne gre le za prijateljstva, temveč tudi za krmarjenje skozi družbene hierarhije, ravnovesje moči in skupinsko dinamiko. Begunski učenci imajo pogosto drugačen nabor izkušenj in kulturnih okolij, ki se morda ne ujemajo z izkušnjami njihovih vrstnikov, kar dodaja plast kompleksnosti odnosom med vrstniki.

- **Družbene hierarhije in neravnovesja moči:** V vsakem skupinskem okolju se socialne hierarhije naravno oblikujejo na podlagi različnih dejavnikov, kot so osebnost, zaznani status in socialne veščine. Študenti begunci, ki so morda novi v okolju, se pogosto znajdejo na spodnjem koncu teh socialnih hierarhij in se počutijo marginalizirane ali manj vplivne. To lahko vodi do občutkov izključenosti in ovira njihovo sposobnost, da se v celoti vključijo v dejavnosti vrstniške podpore.
- **Dinamika skupine in vpliv vrstnikov:** Znotraj vrstniških skupin lahko obstajajo tako pozitivni kot negativni vplivi na vedenje in stališča. Pri begunskih učencih lahko negativna skupinska dinamika, kot so klike, izključenost ali ustrahovanje, poslabša občutke osamljenosti in ovira njihovo integracijo. Po drugi strani pa lahko pozitivna skupinska dinamika spodbuja vključenost, empatijo in podporo ter pomaga begunskim učencem, da se počutijo sprejete in cenjene.

Da bi begunski učenci lahko zgradili podporne odnose z vrstniki, potrebujejo strukturirane priložnosti za smiselne interakcije. Vendar pa je ustvarjanje teh priložnosti lahko izziv zaradi jezikovnih ovir, kulturnih razlik in različnih ravni socialnih veščin med učenci.

- **Spodbujanje sodelovalnega učenja in timskega dela:** Sodelovalne učne dejavnosti, kot so skupinski projekti ali vrstniško mentorstvo, begunskim učencem omogočajo pozitivno in strukturirano sodelovanje z vrstniki. Te dejavnosti lahko pomagajo odpraviti jezikovne in kulturne ovire s spodbujanjem komunikacije, sodelovanja in medsebojnega razumevanja.
- **Olajšanje socialne interakcije:** Poleg akademskih dejavnosti imajo družabni dogodki in

zunajšolske dejavnosti ključno vlogo pri spodbujanju odnosov med vrstniki. Ta okolja omogočajo begunskim študentom interakcijo s svojimi vrstniki v bolj sproščenem in neformalnem okolju, kar jim pomaga pri gradnji prijateljstev in socialnih mrež.

Vzgojitelji bi morali te dejavnosti skrbno načrtovati in voditi, da bi zagotovili, da so vključujoče in dostopne vsem učencem. To lahko vključuje zagotavljanje jezikovne podpore, uporabo kulturno ustreznih gradiv ali svetovanje glede družbenih norm in pričakovanj. Pomembno je ustvariti varno in prijazno okolje, kjer se begunski učenci počutijo udobno pri sodelovanju in izražanju.

Kulturna občutljivost je temeljni dejavnik pri spodbujanju vrstniške podpore med begunskimi študenti. Glede na različna okolja begunskih študentov lahko zlahka pride do nesporazumov ali kulturne neobčutljivosti, kar ovira razvoj zaupanja in smiselnih povezav.

- **Spodbujanje kulturne ozaveščenosti:** Vzgojitelji lahko spodbujajo kulturno ozaveščenost in občutljivost z vključevanjem razprav o raznolikosti in vključenosti v učni načrt. To lahko učencem pomaga ceniti različne perspektive in razumeti pomen spoštovanja kulturnih razlik.
- **Ustvarjanje kulturno vključujočega okolja:** Kulturno vključujoče okolje je okolje, v katerem se vsi učenci počutijo cenjene in spoštovane, ne glede na svoje poreklo. Vzgojitelji lahko to okolje ustvarijo s praznovanjem kulturne raznolikosti, uporabo kulturno ustreznih gradiv in spodbujanjem učencev k deljenju lastnih izkušenj in tradicij.

Konflikti so naraven del socialnih interakcij, zlasti v raznolikih učilnicah. Vendar pa je treba konflikte konstruktivno reševati, da preprečimo škodo in spodbudimo rast.

- **Poučevanje veščin reševanja konfliktov:** Vzgojitelji lahko učence naučijo veščin reševanja konfliktov, kot so aktivno poslušanje, empatija in pogajanja, da bi jim pomagali spoštljivo in konstruktivno reševati nesoglasja. Te veščine so bistvene za gradnjo pozitivnih odnosov med vrstniki in spodbujanje podpornega okolja v razredu.

- **Spodbujanje odprte komunikacije:** Odprta komunikacija je ključnega pomena za reševanje konfliktov in gradnjo zaupanja med vrstniki. Vzgojitelji lahko ustvarijo priložnosti za učence, da izrazijo svoja čustva in mnenja, odkrito razpravljajo o konfliktih in sodelujejo pri iskanju obojestransko sprejemljivih rešitev.

Zaupanje je temelj vsakega učinkovitega sistema medsebojne podpore. Učencem omogoča, da se počutijo varne pri deljenju svojih izkušenj in se zanašajo drug na drugega.

- **Vzpostavitev jasnih meja:** Jasne meje so bistvenega pomena za zagotovitev, da se vsi učenci v dejavnostih vrstniške podpore počutijo varne in spoštovane. Vzgojitelji bi morali določiti smernice za ustrezno vedenje in komunikacijo, pri čemer bi morali poudariti pomen zaupnosti in spoštovanja.
- **Spodbujanje varnega okolja:** Varno okolje je tisto, v katerem se učenci počutijo udobno pri izražanju svojih mnenj brez strahu pred obsojanjem ali povračilnimi ukrepi. Vzgojitelji lahko takšno okolje ustvarijo s spodbujanjem kulture vključenosti, spoštovanja in empatije.

Oblikovanje in nadzor programa vrstniškega mentorstva

Vzpostavitev programa vrstniškega mentorstva v šolskem okolju, zlasti tistega, ki je namenjen podpori begunskim učencem, vključuje skrbno načrtovanje in premišljeno izvajanje. Dobro zasnovan program vrstniškega mentorstva spodbuja medsebojno podporo in učenje ter krepi občutek pripadnosti in vključenosti za vse učence. Ta priročnik ponuja celovit pristop k oblikovanju in nadzoru programa vrstniškega mentorstva, s poudarkom na ustvarjanju podpornega okolja, ki spodbuja pozitivne interakcije med vrstniki in obravnava edinstvene potrebe begunskih učencev.

1. korak: Določanje ciljev in obsega programa

Postavitev cilja:

Prvi korak pri oblikovanju programa vrstniškega mentorstva je opredelitev jasnih ciljev. Ti cilji bi

morali biti usklajeni s splošnimi cilji spodbujanja integracije in podpore študentom beguncem. Cilji lahko na primer vključujejo:

- Spodbujanje medsebojne podpore in učenja med učenci.
- Spodbujanje socialnega in čustvenega razvoja z interakcijo z vrstniki.
- Zagotavljanje vzornikov in zaveznikov med vrstniki begunskim študentom.
- Olajšanje vključevanja begunskih učencev v šolsko skupnost.

Obseg in ciljna publika:

Določite obseg programa z opredelitvijo ciljne publike. Odločite se, ali bo program vključeval vse študente ali se bo osredotočil posebej na študente begunce in njihove vrstnike. Razumevanje demografskih podatkov in potreb študentske populacije bo pomagalo pri učinkovitem prilagajanju programa.

2. korak: Struktura programa in izbira mentorja

Struktura programa:

Razvijte strukturiran načrt, ki opisuje obliko in logistiko mentorskega programa. Odločite se, ali bo šlo za individualni mentorski model, skupinsko mentorstvo ali kombinacijo obojega. Vsaka oblika ima svoje prednosti:

- **Individualno mentorstvo:** Ponuja osebno podporo in omogoča vzpostavitev globokih povezav med mentorji in mentoriranci.
- **Mentorstvo v skupini:** Zagotavlja širši občutek skupnosti in omogoča skupne izkušnje med več mentoriranci in mentorji.

Merila za izbor mentorja:

Izberite vrstniške mentorje, ki kažejo lastnosti, kot so empatija, vodstvo in zanesljivost. Mentorji bi morali biti pripravljeni učiti se in odprti za razumevanje različnih kulturnih perspektiv. Razmislite o

vključevanju tako begunskih kot nebegunskih študentov kot mentorjev, da bi spodbudili raznolikost in vključenost v program. Določite jasna merila in postopek izbora, da zagotovite, da so mentorji primerni za to vlogo.

3. korak: Usposabljanje in priprava

Celovit program usposabljanja:

Razviti učni načrt za mentorje, ki jih bo opremil s potrebnimi veščinami za zagotavljanje učinkovite podpore in spodbujanje pozitivnih odnosov. Usposabljanje naj bi zajemalo:

- **Aktivno poslušanje in komunikacijske veščine:** Mentorje naučite pozornega poslušanja in učinkovitega komuniciranja ter zagotovite, da razumejo potrebe in skrbi svojih mentorirancev.
- **Kulturna občutljivost:** Poudarite pomen razumevanja in spoštovanja kulturnih razlik. Mentorjem zagotovite strategije za premagovanje kulturnih nesporazumov in gradnjo vključujočih odnosov.
- **Reševanje konfliktov:** Mentorje usposobite za tehnike reševanja konfliktov, kot sta mediacija in restorativne prakse, da jim pomagata pri konstruktivnem obvladovanju in reševanju konfliktov.
- **Empatija in čustvena podpora:** Spodbujajte mentorje k empatiji in zagotavljanju čustvene podpore svojim mentorirancem, zlasti tistim, ki morda doživljajo travmo ali stres.

Igranje vlog in simulacije:

V usposabljanje vključite vaje igranja vlog in simulacije, da bodo mentorji lahko vadili svoje spretnosti v realnih scenarijih. Ta praktični pristop pomaga graditi samozavest in pripravi mentorje na učinkovito spopadanje z resničnimi situacijami.

4. korak: Izvajanje programa vrstniškega mentorstva

Začetek programa:

Predstavite program vrstniškega mentorstva šolski skupnosti in razložite njegov namen, strukturo in koristi. Jasno opišite vloge in odgovornosti mentorjev in mentorirancev ter podajte pregled dejavnosti in pričakovanj programa.

Ujemanje mentorjev in mentorirancev:

Mentorje skrbno povežite z mentoriranci na podlagi dejavnikov, kot so interesi, osebnosti in kulturno ozadje. Razmislite o izvedbi uvodnega srečanja ali aktivnosti za prebijanje ledu, da se mentorji in mentoriranci spoznajo in postavijo temelje za svoj odnos.

Stalna podpora in nadzor:

Mentorjem in mentorirancem zagotavljajte stalno podporo in nadzor skozi ves program. Redni sestanki z mentorji lahko pomagajo pri reševanju morebitnih izzivov, s katerimi se lahko srečajo, in nudijo smernice za reševanje težavnih situacij. Spodbujajte mentorje, da delijo svoje izkušnje in se učijo drug od drugega, s čimer spodbujate občutek skupnosti in sodelovanja.

Strukturirane dejavnosti:

Oblikujte vrsto strukturiranih dejavnosti in dogodkov, ki spodbujajo pozitivne interakcije med vrstniki in podpirajo cilje programa. Dejavnosti lahko vključujejo:

- **Vaje za krepitev timskega duha:**Spodbujajte zaupanje in sodelovanje med mentorji in mentoriranci s skupinskimi dejavnostmi, ki spodbujajo sodelovanje in komunikacijo.
- **Dogodki kulturne izmenjave:**Ustvarite priložnosti za učence, da delijo svoje kulturno ozadje in se učijo o tradicijah in izkušnjah drug drugega.
- **Akadske podporne seje:**Organizirajte študijske skupine ali inštrukcije, kjer lahko mentorji pomagajo mentorirancem pri akademskih izzivih in spodbujajo podporno učno okolje.
- **Refleksivne razprave:**Spodbujajte mentorje in mentorirance k refleksivnim razpravam o svojih izkušnjah, občutkih in ciljih, s čimer spodbujate samozavedanje in osebno rast.

5. korak: Spremljanje in vrednotenje

Spremljanje napredka:

Vzpostavite sistem za spremljanje napredka in učinkovitosti programa vrstniškega mentorstva. To lahko vključuje redne ankete, obrazce za povratne informacije in opazovalne seje za zbiranje prispevkov mentorjev, mentorirancev in vzgojiteljev. S temi podatki ocenite vpliv programa na socialni, čustveni in akademski razvoj učencev.

Vrednotenje rezultatov:

Ocenite rezultate programa tako, da primerjate začetne cilje z doseženimi rezultati. Poiščite kazalnike uspeha, kot so izboljšani odnosi z vrstniki, povečan občutek pripadnosti, izboljšane sposobnosti reševanja konfliktov in pozitivne povratne informacije udeležencev.

Prilagajanje in izboljševanje:

Na podlagi ugotovitev evalvacije izvedite potrebne prilagoditve programa za povečanje njegove učinkovitosti. To lahko vključuje spremembo učnega načrta, prilagoditev meril za usklajevanje mentorjev in mentorirancev ali uvedbo novih dejavnosti za reševanje nastajajočih potreb.

Kaj sledi?

Zdaj, ko smo raziskali teoretične temelje in premisleke za ustvarjanje podpornega vrstniškega okolja, je čas, da te koncepte prenesemo v prakso. V naslednjem razdelku vam bomo predstavili nabor skrbno zasnovanih dejavnosti, ki jih lahko izvajate s svojimi učenci. Te dejavnosti so zasnovane tako, da na varen in premišljen način spodbujajo okolje vrstniške podpore, kar pomaga graditi zaupanje, spodbuja sodelovanje in spodbuja razumevanje med učenci. Z izvajanjem teh praktičnih vaj boste lahko ustvarili vzdušje v razredu, kjer se vsak učenec počuti cenjenega, povezanega in podprtega. Preidimo od teorije k dejanjem in začnimo skupaj graditi bolj vključujočo in empatično učno skupnost!

Vaja 1

Ime dejavnosti:	Prijaznost Buddy
Vrsta dejavnosti:	<i>Učenci dobijo skrivnega prijatelja, za katerega morajo čez teden storiti nekaj prijaznega. Ob koncu tedna razkrijejo svoje prijatelje in razmislijo o tem, kako je bilo biti prijazen.</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Samozavedanje → Družbena ozaveščenost → Veščine odnosov → Odgovorno odločanje → Bodite pozorni na to, kako dejanja prijaznosti do drugih v učilnici ustvarjajo pozitivne občutke
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Listki papirja ali indeksne kartice z imenom enega učenca na kartico → Vrečka ali škatla za shranjevanje listkov papirja → Pisalni materiali → Velika klobčič preje
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Razmišljanje o prijaznosti Vprašajte razred: <i>Se spomniš kdaj, ko je nekdo zate storil nekaj prijaznega ali koristnega?</i> <i>Ali nam lahko opišete, kako ste se ob tem počutili?</i> Pojasnite: <i>Ta teden bo imel vsak v razredu priložnost storiti nekaj prijaznega za nekoga drugega in povabiti nekoga drugega, da stori nekaj prijaznega zanj.</i> <i>Vsak od vas bo izžrebal ime drugega učenca v razredu.</i> <i>Ta učenec bo tvoj "prijatelj" za ta teden.</i> <i>Vsaj enkrat na teden naredite nekaj prijaznega ali koristnega za svojega prijaznega prijatelja.</i> <i>Konec tedna boste izvedeli, kdo je bil vaš prijatelj prijaznosti.</i>

Izbira prijatelja za prijaznost

Kartice z imeni učencev dajte v vrečko ali škatlo. Učenci naj narišejo ime. Če narišejo svoje ime, ga lahko vrnejo in narišejo drugič. Če je v razredu liho število učencev, dodajte svoje ime in narišite ime otroka.

Ko izžrebajo imena, predlagajte učencem, da si vzamejo nekaj časa za individualni razmislek o tem, kakšno bi lahko bilo njihovo dejanje prijaznosti. Spodbujajte učence k ustvarjalnosti in jih izzovite, naj si zamislijo čim več idej. Morda si bodo želeli ideje zapisati kot opomnik – vendar poskrbite, da bodo te presenečenje! Določite čas za predstavitev, kdo so bili prijatelji prijaznosti. Učence na to spomnite dan pred tem časom, da zagotovite, da nihče ne bo izpuščen iz zadnje dejavnosti.

Preden razkrijete, kdo so prijatelji prijaznosti, lahko učence najprej prosite, naj razmislijo o vseh prijaznih stvareh, ki so jih drugi učenci storili zanje tisti teden, in poskušajo uganiti, kdo bi lahko bil njihov prijatelj prijaznosti. Tega ni treba deliti.

Mreža prijaznosti

Ob določenem času prosite učence, naj se usedejo ali stojijo v krogu. Prosite prostovoljca, da bo prvi učenec, ki bo spregovoril in prikazal:

Vzemite klobčič preje in ga enkrat rahlo ovijte okoli zapestja. Nato recite: »Moj prijatelj prijaznosti je _____, moje dejanje prijaznosti pa je bilo _____.«

Nato klobčič preje nežno zvijte ali vrzite svojemu prijaznemu prijatelju.

Prijatelj prijaznosti bo imel nekaj trenutkov, da pove, kako se je ob dejanju prijaznosti počutil, in izreče nekaj besed hvaležnosti.

Nato bo prijatelj razkril na enak način in rekel: »Moj prijatelj prijaznosti je _____, moje dejanje prijaznosti pa je bilo _____.«

Nato prejo enkrat ovijte okoli njihovega zapestja in zaključite tako, da klobčič preje zvijete ali vržete naslednjemu prijatelju prijaznosti.

To se bo nadaljevalo, dokler vsi ne bodo delili, kdo je bil njihov prijatelj.

Celoten razred bo sedaj povezan v mrežo preje. Vprašajte:

Kaj ti pomeni ta splet?

Kakšen občutek si imel, ko si storil nekaj prijaznega za svojega prijaznega prijatelja?
Kako si se počutil/a, ko je tvoj prijatelj/ica naredil/a nekaj prijaznega?
Kako nas dejanja prijaznosti povezujejo med seboj?
Kako si lahko pomagamo, da bi bili bolj prijazni?

Vaja 2

Ime dejavnosti:	Čarobna oznaka
Vrsta dejavnosti:	<i>Dva ali trije »čarovniki« označijo igralce, ki nato postanejo zamrznjene »čarobne palice«. Tisti, ki niso bili označeni, obkrožijo čarobne palice in jih osvobodijo z vzklikom »Abrakadabra!«.</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Ukvarjajte se z aktivno vadbo → Igrajte kot ekipa → Vadite prijaznost in pomaganje
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Veliko igralno območje → 2–3 navadne majice, priveske, rute ali drug način za označevanje čarovnikov
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Nastavitev • Določite veliko igralno območje z jasnimi mejami, kjer lahko igralci tečejo.

- Igralcem, ki bodo čarovniki (označevalci), dajte navadne majice.
- Demonstrirajte varno in nežno označevanje z metuljastimi prsti (nežen dotik s konicami prstov) in ustreznimi območji označevanja (roke, hrbet in ramena).
- Razložite, da se, ko vas označijo, spremenite v čarobno palico in zamrznete.
- Za začetek igre določite 2–3 čarovnike.
- Premislite o posledicah, če stopite izven meja: samodejno postanete čarobna palica.

Kako igrati

- Cilj igre je, da te ne označijo čarovniki, ki vse spreminjajo v čarobne palice.
- Čarovniki uporabljajo metuljčke. Če igralca označijo, se ta spremeni v čarobno palico in zamrzne.
- Igralci ostanejo zamrznjeni, dokler se dva igralca ne združita v krogu okoli čarobne palice in ne rečeta "Abrakadabra!".
- Če igralci niso označeni, se izogibajo čarovnikom in razveljavljajo urok za čarobne palice.
- Čarovnike menjajte, tako da ima vsakdo priložnost postati čarovnik.

Vprašanja sredi igre

- Kako lahko čarovniki sodelujejo?
- Kaj lahko igralci storijo, da bi bili v tej igri uspešni?

Vprašanja ob koncu igre

- Kako so igralci sodelovali, da bi osvobodili »čarobne palice«?
- Kakšen je bil občutek, ko so ti pomagali drugi igralci?

Različica

Spremenite hitrost igralcev. Na primer, lahko preskakujete,

poskakujejo, hodijo od pete do prsta itd.

Vaja 3

Ime dejavnosti:	Superzvezdnik
Vrsta dejavnosti:	<i>Za vzpostavitev zaupanja in vključenosti se učenci igrajo igro, v kateri se drug o drugem več naučijo in proslavijo, kaj imajo skupnega.</i>
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ <i>Poiščite skupne značilnosti, ki jih delijo drug z drugim</i> → <i>Gradite pozitivne odnose in gojite empatijo</i> → <i>Vadite timsko delo in izkusite pripadnost</i>
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Nobena
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Nastavitev <i>Zberite celotno skupino v krog, nato pa naj igralci oblikujejo pare.</i> Kako igrati <i>Vsak par bo imel 1–2 minuti časa, da ugotovi, kaj imajo skupnega ... še niso vedeli in niso vidni.</i>

Preden začnete, naj prostovoljec prikaže primere skupnih značilnosti, ki izpolnjujejo merila:

Partnerju ne bi povedal/a, da imam rjave lase, ker to vidi. Ne bi rekel/a, da hodim v osnovno šolo, ker moj partner to že ve.

Lahko bi rekel/a: "Moja najljubša hrana je pica. Katera je tvoja?" ali pa bi vprašal/a: "Kaj rad/a počneš v prostem času?"

Ko čas poteče, naj se igralci vrnejo v veliki krog.

Vsak par bo drug za drugim povedal eno skupno stvar.

Ko učenci delijo svoje skupne značilnosti, naj dvignejo roke, se poženejo naprej in zavpijejo: »SUPERZVEZDA!«, če tudi drugi v skupini delijo te skupne značilnosti.

Naslednji par nato deli svojo skupno značilnost z istim postopkom, ki se nadaljuje, dokler vsi pari ne delijo iste.

Opomba: Spodbujajte pozitivne odnose tako, da na glas opazujete odkritja, ki so jih učenci naredili, in podporo skupine, ki so jo pokazali.

Različice

Igralci naj zamenjajo partnerja in se v krogu lotijo igre, v kateri morajo najti nekaj skupnega glede določene teme – na primer športa, šole ali hobijev.

Naj igralci odigrajo krog, v katerem ne morejo govoriti in lahko samo uprizarjajo svoje ideje.

Ustvarjanje vključujočega razreda zahteva več kot le akademsko poučevanje – odvisno je od odnosov, skupnih vrednot in močnega občutka pripadnosti. Ta modul je pojasnil, kako lahko šole podpirajo učence, zlasti begunce, da postanejo del skupnosti in se ne počutijo kot odtujci.

Ključna razlika v tem modulu je bila razlika med skupnostjo in družbo. Medtem ko družba deluje v večjem obsegu s širokimi politikami in normami, so skupnosti manjše, zgrajene na tesnih odnosih in skupnih izkušnjah. Šole delujejo kot skupnosti, kjer učenci in učitelji sodelujejo pri doseganju skupnih ciljev.

Eden največjih izzivov v današnjem izobraževanju je pomoč begunskim učencem pri prilagajanju. Mnogi so doživeli travme, jezikovne ovire in socialno izolacijo, zaradi česar se težko povezujejo z vrstniki. Namesto da bi pričakovali, da se bodo popolnoma prilagodili novemu okolju (asimilacija), integracija zahteva vzajemen proces, v katerem se tako begunci kot gostiteljske skupnosti prilagajajo in medsebojno delujejo.

Ta modul je poudaril vrstniško podporo kot ključno orodje v tem procesu. Prijatelji in sošolci lahko nudijo čustveno podporo, pomagajo premostiti kulturne vrzeli in ustvariti prijazno okolje. Vzgojitelji igrajo pomembno vlogo z oblikovanjem dejavnosti, ki spodbujajo učence k sodelovanju in gradnji prijateljstev. Vrstniško mentorstvo, skupinski projekti in družabni dogodki dajejo učencem priložnost za interakcijo in razvoj zaupanja.

Gradnja močne šolske skupnosti zahteva premišljena dejanja. Učitelji lahko uporabljajo kulturno odzivne metode poučevanja, uvedejo strukturirane sisteme podpore in zagotovijo, da imajo begunski učenci vire, ki jih potrebujejo za polno sodelovanje. Šole, ki ustvarjajo varne prostore za razpravo in povezovanje, pomagajo učencem, da se počutijo sprejete in motivirane.

Navsezadnje se uspešna integracija ne zgodi samodejno. Zahteva nenehen trud učencev, učiteljev in šolskega vodstva. Če je dobro izvedena, koristi ne le begunskim učencem, temveč celotnemu razredu, saj krepi socialne vezi in izboljšuje učno okolje za vse.

Modul 7 Inovativne in privlačne metode poučevanja

Uvod v modul

1. Naslovna stran

- Inovativne in privlačne metode poučevanja
- Vključevanje inovativnih in privlačnih učnih metod je ključnega pomena za spodbujanje vključujočega učnega okolja, zlasti za begunske učence. Te metode si prizadevajo ustvariti podporno in prilagodljivo učilnico, kjer se cenijo različna kulturna ozadja in izkušnje ter kjer lahko vsi učenci uspevajo. Z uporabo ustvarjalnosti in prilagodljivosti lahko vzgojitelji pomagajo begunskim učencem, da si zgradijo samozavest, se počutijo sprejete in dosežejo akademski uspeh kljub izzivom, s katerimi se lahko soočajo.
- Pomembne ključne besede: Prilagodljivo učno okolje, Vključujoče poučevanje, Sodelovalno učenje, Večkulturni razred, Sistemi vrstniške podpore

Enota 1: Projektno učenje (PBL)

Naslovna stran

Naslov: Projektno učenje (PBL)

Ustrezne ključne besede: scenariji iz resničnega sveta, ki temeljijo na raziskovanju, interdisciplinarnost

Slika za naslovno stran:

Glavni del za teorijo

Uvod

Cilj projektnega učenja je vključiti učence v smiselne projekte iz resničnega sveta, ki jim omogočajo poglobljeno raziskovanje tem. Projektno učenje spodbuja reševanje problemov, kritično mišljenje in praktično učenje, zaradi česar je snov bolj relevantna in dostopna učencem beguncem.

Razlaga ključnih konceptov

Projektno učenje (PBL) je izobraževalni pristop, ki poudarja aktivno učenje z vključenostjo učencev. Namesto pasivnega sprejemanja informacij učenci v PBL okoljih aktivno raziskujejo, preučujejo in rešujejo kompleksne probleme. Tukaj so ključni koncepti, ki opredeljujejo projektno učenje:

1. Ustreznost v resničnem svetu -Projekti PBL so zasnovani za reševanje ali

raziskovanje resničnih problemov, scenarijev ali izzivov, ki so osebno pomembni ali družbeno pomembni.

Pojasnilo: Projekti se pogosto neposredno povezujejo z življenjem učencev ali skupnostjo, zaradi česar je učenje bolj zanimivo in smiselno. Ta uporaba v resničnem svetu motivira učence, saj jim omogoča, da vidijo vpliv svojega dela tudi zunaj učilnice.

2. Učenje, osredotočeno na študenta -Pri PBL učenci aktivno usmerjajo svoje učenje in ne pasivno prejemajo informacij od učitelja.

Pojasnilo: Učitelj deluje kot moderator in vodi učence pri razvoju njihovih projektov. Učenci so odgovorni za načrtovanje, raziskovanje, reševanje problemov in predstavitev svojih ugotovitev. Ta pristop spodbuja samostojnost, odgovornost in notranjo motivacijo pri učenju.

3. Pristop, ki temelji na poizvedovanju -PBL temelji na raziskovanju, kjer študenti raziskujejo vprašanja, probleme ali teme skozi proces odkrivanja in raziskovanja.

Pojasnilo: Projekti se običajno začnejo z vodilnim vprašanjem ali izzivom, ki vzbudi radovednost. Študenti se nato vključijo v raziskave, eksperimentiranje in zbiranje podatkov, da bi odgovorili na ta vprašanja. Ta proces odraža znanstveno ali strokovno raziskovanje ter spodbuja globoko kritično razmišljanje in refleksijo.

4. Sodelovanje in timsko delo -PBL spodbuja sodelovalno učenje, kjer učenci sodelujejo v skupinah za doseganje ciljev projekta.

Pojasnilo: Skupinsko delo omogoča učencem, da delijo različne perspektive, razdelijo naloge glede na prednosti ter razvijejo komunikacijske in sodelovalne veščine.

Učinkovito timsko delo je ključnega pomena za razvoj sposobnosti reševanja problemov in ustvarjanje bolj kompleksnih projektov, kot bi jih posamezniki lahko dosegli sami.

5. Reševanje problemov in kritično mišljenje -PBL spodbuja reševanje problemov in kritično mišljenje tako, da študentom predstavlja odprte probleme, ki zahtevajo preiščljene rešitve.

Pojasnilo: Namesto da bi našli en sam "pravi" odgovor, so učenci izzvani k ustvarjalnemu razmišljanju, analiziranju informacij in vrednotenju več rešitev. To spodbuja globljo kognitivno angažiranost in učence pripravlja na odločanje v resničnem svetu, kjer odgovori niso vedno enostavni.

6. Interdisciplinarno učenje -Projekti PBL pogosto zajemajo več predmetnih področij in združujejo znanje in veščine iz različnih disciplin.

Pojasnilo: Na primer, projekt o gradnji trajnostnih domov lahko vključuje znanost (vpliv na okolje), matematiko (proračun in meritve), umetnost (oblikovanje) in družboslovje (potrebe skupnosti). Ta celostni pristop omogoča učencem, da vidijo povezave med različnimi področji znanja.

7. Stalna povratna informacija in refleksija -Skozi celoten proces PBL študenti prejemajo redne povratne informacije in se ukvarjajo s samorefleksijo.

Pojasnilo: Povratne informacije učiteljev, vrstnikov ali zunanjih strokovnjakov pomagajo učencem izboljšati njihove projekte in izboljšati njihovo razumevanje. Refleksija spodbuja učence, da razmislijo o tem, kaj so se naučili, kako so pristopili k problemu in kaj bi lahko naslednjič naredili drugače.

Navodila za oblikovanje projektnih lekcij

Ustvarjanje projektno usmerjenih učnih ur zahteva skrbno načrtovanje in usklajenost z učnimi cilji. Ti koraki bodo učiteljem pomagali pri oblikovanju smiselnih in učinkovitih izkušenj projektnega učenja:

1. Določite učne cilje

- Določite specifične učne cilje in rezultate projekta.
- Uskladite te cilje s standardi učnega načrta in bistvenimi veščinami, kot so kritično mišljenje, sodelovanje in komunikacija.
- **Zakaj je to pomembno:** Jasni cilji zagotavljajo osredotočenost in doseganje predvidenega izobraževalnega namena projekta.

2. Izberite problem iz resničnega sveta ali ključno vprašanje

- Izberite vprašanje ali izziv, ki se nanaša na življenje učencev ali širša družbena vprašanja.
- Primer: *"Kako lahko oblikujemo trajnostni vrt za našo skupnost?"*
- **Zakaj je to pomembno:** Relevantnost v resničnem svetu pritegne učence,

spodbuja radovednost in kritično mišljenje.

3. Načrtujte obseg in časovnico

- Projekt razdelite na obvladljive faze (npr. raziskava, načrtovanje, izvedba, refleksija).
- Ustvarite časovnico z jasnimi mejniki, ki bodo učencem pomagali ostati na pravi poti.
- **Zakaj je to pomembno:** Strukturiran načrt zagotavlja učinkovito porabo časa in virov, hkrati pa ohranja osredotočenost študentov.

4. Oblikovanje interdisciplinarnih dejavnosti

- V projekt vključite več predmetov, kar študentom omogoča uporabo znanja iz različnih disciplin.
- Primer: Projekt gradnje mostu lahko združuje fiziko (strukturna celovitost), matematiko (geometrija) in umetnost (oblikovanje).
- **Zakaj je to pomembno:** Interdisciplinarno učenje pogloblja razumevanje in poudarja povezave z resničnim svetom.

5. Ustvarite priložnosti za poizvedovanje in raziskovanje

- Zagotovite orodja in vire (npr. knjige, podatkovne baze, intervjuje s strokovnjaki) za podporo študentom pri iskanju rešitev.
- Poučiti raziskovalne veščine in jih voditi pri zbiranju in analizi podatkov.
- **Zakaj je to pomembno:** Raziskovanje spodbuja globljo angažiranost in razvija

sposobnosti reševanja problemov.

6. Spodbujajte sodelovanje in timsko delo

- Učence organizirajte v ekipe in jim dodelite naloge, ki zahtevajo komunikacijo in sodelovanje.
- Spodbujajte skupinske razprave, delegiranje vlog in skupno odločanje.
- **Zakaj je to pomembno:** Sodelovanje gradi socialne in medosebne veščine, hkrati pa izkorišča različne perspektive.

7. Zagotovite oder in podporo

- V projekt vključite kontrolne točke, rubrike in seje za povratne informacije, ki bodo usmerjale učence.
- Po potrebi ponudite mini lekcije ali individualne prijave.
- **Zakaj je to pomembno:** Oder zagotavlja napredek vseh učencev, ne glede na njihovo izhodišče.

8. Spodbujajte ustvarjalnost in izbiro

- Dovolite študentom, da izberejo, kako bodo pristopili k projektu in predstavili svoje ugotovitve (npr. poročila, videoposnetki, predstavitve).
- **Zakaj je to pomembno:** Prilagodljivost spodbuja lastništvo, samoizražanje in inovativnost.

9. Vključite stalno ocenjevanje in povratne informacije

- Za spremljanje napredka in izpopolnjevanje dela uporabljajte formativne ocene,

kot so medsebojne ocene in povratne informacije učiteljev.

- **Zakaj je to pomembno:** Nenehne povratne informacije pomagajo študentom, da se izboljšajo in ostanejo angažirani.

10. Načrt za javno predstavitev ali razstavo

- Naj učenci predstavijo svoj končni izdelek vrstnikom, učiteljem ali članom skupnosti.
- **Zakaj je to pomembno:** Javne predstavitve krepijo samozavest in dajejo projektu relevantnost v resničnem svetu.

11. Spodbujajte refleksijo in samoocenjevanje

- Vključite fazo refleksije, da lahko učenci ocenijo svoje učenje in proces.
- **Zakaj je to pomembno:** Refleksija utrjuje učenje in spodbuja samozavedanje.

12. Uporabite avtentično ocenjevanje

- Ocenite tako proces kot končni izdelek na podlagi meril, kot so uporaba znanja, ustvarjalnost in sodelovanje.
- **Zakaj je to pomembno:** Avtentične ocene nagrajujejo smiselno delo in pripravljajo učence na izzive resničnega sveta.

Zaključek

Oblikovanje projektnih učnih ur vključuje namerno načrtovanje, uporabo v resničnem svetu in

pristop, osredotočen na učenca. Z vzpodbujanjem raziskovanja, sodelovanja in ustvarjalnosti lahko učitelji ustvarijo dinamične učne izkušnje. Z refleksijo in pristnim ocenjevanjem učenci ne le pridobijo znanje, temveč tudi odkrijejo svoje prednosti in vrednost timskega dela.

Vaje

Ime dejavnosti:	Analizirajte problem iz resničnega sveta
Vrsta dejavnosti:	→ Razprava → Skupinsko delo → Predstavitev
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	Razviti razumevanje, kako so problemi iz resničnega sveta osrednjega pomena za učenje PBL, kako jih izbrati in se pripraviti na učne ure PBL. Učitelji bodo razumeli, kako spremeniti probleme iz resničnega sveta v zanimiva projektna vprašanja, ki spodbujajo raziskovanje in vključenost učencev.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema → Bela tabla ali flipchart → Označevalci → Samolepilni listki ali indeksne kartice → Časovnik Viri → Primeri problemov iz resničnega sveta (neobvezno)

	→ Na primer, v projektu PBL o trajnosti so učenci raziskovali lokalne okoljske probleme, sodelovali s strokovnjaki in svoje ugotovitve predstavili v okviru kampanje ozaveščanja skupnosti. Ta pristop je učence vključil v smiselno reševanje problemov iz resničnega sveta. Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	90-minutni načrt aktivnosti: 1. korak: Uvod v PBL(10 minut) → Predstavite koncept projektnega učenja: vključite učence v smiselne projekte iz resničnega sveta, ki jim omogočajo poglobljeno raziskovanje tem. Poudarite, da projektno učenje spodbuja reševanje problemov, kritično mišljenje in praktično učenje, zaradi česar je snov bolj relevantna in dostopna učencem beguncem. → Na kratko pojasnite cilj srečanja: analiza problemov iz resničnega sveta in razvoj vodilnih vprašanj za učenje PBL. → Navedite primere problemov iz resničnega sveta, pomembnih za različne predmete (npr. okoljska trajnost, urbanistično načrtovanje, zdravje in dobro počutje). Nekaj primerov uspešnih implementacij PBL pri različnih predmetih. Na primer: ● <i>Znanost:</i>»Študenti so zasnovali sistem za filtriranje vode, da bi rešili pomanjkanje čiste vode v svoji skupnosti.« ● <i>Umetnost in zgodovina:</i>»Študenti so ustvarili fresko, ki prikazuje lokalno zgodovino, in vključili intervjuje s starešinami skupnosti.« → Pojasnite pomen močnega vodilnega vprašanja in kako le-to usmerja raziskovanje in sodelovanje študentov pri učenju na podlagi lastne kreativnosti. 2. korak: Skupinska možganska nevihta: problemi iz resničnega sveta(15 minut) → Udeležence razdelite v manjše skupine (3–5 oseb).

- Vsako skupino prosite, naj z brainstormingom predstavi resnične probleme, ki so pomembni za njihova predmetna področja ali stopnje. Po potrebi jim za začetek navedite nekaj splošnih tem (npr. podnebne spremembe, izzivi lokalne skupnosti, globalni zdravstveni problemi ali resnični problemi, kot so prenova sobe, oblikovanje skupnostnega vrta, reorganizacija lokalne knjižnice ali celo ustanovitev malega podjetja).
- Skupinam dajte 10 minut, da naštejejo čim več ustreznih problemov. Spodbujajte jih, naj razmislijo o problemih, ki bi njihove učence morda zanimale ali se z njimi povezale v vsakdanjem življenju.
- Nasvet za moderatorja: Krožite po prostoru in skupine vodite k kritičnemu razmišljanju o izbranih problemih ter se osredotočite na vprašanja z globino in kompleksnostjo.

3. korak: Razlaga dejavnosti(10 minut)

- Na kratko opišite cilje in postopek dejavnosti:
- Udeleženci bodo šli skozi vrsto korakov samorefleksije, da bi odkrili svoj lastni Ikigai.
- Priloženi delovni list jih bo vodil skozi ta postopek.
- Spodbujajte udeležence, da si vzamejo čas in med vsakim korakom globoko razmislijo.

4. korak: Spodbujanje razvoja vprašanj(30 minut)

- Po seji brainstorminga prosite vsako skupino, naj s svojega seznama izbere en problem iz resničnega sveta.
- S pomočjo te naloge naj vsaka skupina skupaj pripravi odprto vprašanje za vožnjo. Spodbujajte jih, da razmislijo o vprašanjih, ki spodbujajo raziskovanje in zahtevajo kritično mišljenje.
- Navedite primere učinkovitih vprašanj za vožnjo, kot so:
- Neučinkovito: "Katere vrste onesnaženja obstajajo?"
- Učinkovito: »Kako lahko naša skupnost zmanjša

	onesnaženost zraka in spodbuja čiste energetske alternative?» → Skupini dajte 15 minut za pripravo vprašanj. → V zadnjih 5 minutah prosite vsako skupino, naj dokonča svoje vprašanje o vožnji. 5. korak: Predstavitev in razprava v skupini(20 minut) → Naj vsaka skupina predstavi svoje vodilno vprašanje večji skupini. → Med predstavitvijo spodbudite ostale udeležence, da postavljajo pojasnjevalna vprašanja ali predlagajo izboljšave. Vprašajte: → Ali vprašanje spodbuja raziskovanje in kritično mišljenje? → Je dovolj odprt in širok, da omogoča raziskovanje različnih rešitev? → Kako se lahko učenci smiselno lotijo tega problema? 6. korak: Refleksija in zaključek(5 minut) → Na kratko razmislite o vaji.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Tukaj je nekaj primerov vprašanj, ki jih je treba zastaviti med pogovorom: → Kateri problem iz resničnega sveta bi lahko uporabili kot vodilno vprašanje na vašem predmetnem področju? → Kako se ta projekt ujema z interesi in potrebami mojih učencev? → Katere interdisciplinarne povezave lahko izpostavim v tem projektu? → Kako bom meril uspeh tega projekta? → Kaj je storitiNaučite se oblikovati učinkovita vprašanja za

	vožnjo? → Kako se lahko ta postopek uporabi vtvojlanske učilnice? → Kakšni izzivi bi lahko bilitis katerimi se soočamo pri izvajanju PBL in kako lahtotijih nagovoriti? Za zaključek poudarite pomen povezovanja problemov resničnega sveta s smiselnim raziskovanjem študentov.
Ime dejavnosti:	Razčlenitev projekta
Vrsta dejavnosti:	Primeri vrst dejavnosti/vaj: → Razprava → Predstavitev → Skupinsko delo
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	Učinkoviti učni cilji se osredotočajo na to, kaj naj bi učenec vedel ali bil sposoben narediti do konca te dejavnosti. → Učitelji se bodo naučili strukturirati projekt projektnega učenja (PBL) tako, da ga razdelijo na ključne faze, vključno z opredelitvijo problema, raziskovanjem, ustvarjanjem in refleksijo. → Ta dejavnost pomaga učiteljem razumeti, kako razdeliti projekt PBL na obvladljive faze in vsako fazo uskladiti s specifičnimi učnimi cilji, veščinami in dejavnostmi.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Vse potrebne potrebščine, ki jih je treba zagotoviti pred začetkom aktivnosti (vse potrebno v obliki vnaprej pripravljenih ali natisnjenih materialov, pa tudi morebitno dodatno usposabljanje mladinskih delavcev. Če imamo vir za kakšno predlogo za tiskanje, bomo povezavo dodali tukaj). Primeri:

	Oprema → Svinčniki → Bela tabla ali flipchart → Označevalci → Primeri orisov projektov (neobvezno) → Izročki z vzorčnimi fazami projekta → Papir in pisala ali digitalne naprave za skupinsko delo Viri → Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	75-minutni načrt aktivnosti (prilagoditi ga je treba velikosti skupine): 1. korak: Uvod in pregled ciljev(10 minut) → Pojasnite cilj dejavnosti: razčlenitev projekta PBL na obvladljive in strukturirane faze. → Predstavite ključne faze tipičnega projekta PBL: ● Opredelitev problema ● Raziskave ● Oblikovanje/Ustvarjanje ● Predstavitev ● Refleksija/ocenjevanje Za kratek prikaz delovanja posamezne faze uporabite primer projekta (npr. "Oblikovanje trajnostnega šolskega vrta"). 2. korak: Oblikovanje skupine in izbira projekta (5 minut) → Udeležence razdelite v manjše skupine (3–5 oseb). → Dodelite ali pustite skupinam, da izberejo vzorčno temo projekta PBL (npr. »Oblikovanje mestnega parka«, »Ustvarjanje kampanje za zdravje skupnosti«, »Izgradnja modela trajnostnega doma«).

→ Zagotovite, da ima vsaka skupina temo projekta, ki je primerna za več faz in interdisciplinarno učenje.

3. korak: Razdelite projekt na faze(25 minut)

→ Vsako skupino prosite, naj dodeljeni projekt razdeli na ključne faze, o katerih smo razpravljali prej.

→ Za vsako fazo bi morali orisati:

- Specifični cilji in spretnosti, ki jih bodo učenci razvili (npr. sodelovanje, raziskovalne spretnosti, reševanje problemov).
- Dejavnosti ali naloge, ki jih bodo študenti opravili (npr. izvajanje raziskav, oblikovanje modela, predstavitev ugotovitev).
- Vsi viri ali orodja, ki jih bodo študenti potrebovali (npr. dostop do strokovnjakov, programska oprema, raziskovalno gradivo).

→ Časovni okvir ali mejniki za vsako fazo.

→ Skupinam dajte 20 minut za dokončanje te naloge in po potrebi zagotovite smernice.

4. korak: Skupinske predstavitve(20 minut)

→ Naj vsaka skupina predstavi razčlenitev svojega projekta večji skupini. Pojasniti naj morajo strukturo, dejavnosti in cilje vsake faze.

→ Po vsaki predstavitvi spodbudite ostale udeležence k povratnim informacijam. Postavite vprašanja, kot so:

- So faze dobro organizirane in logične?
- Ali so dejavnosti usklajene z učnimi cilji?
- Kako obvladljiv je časovni načrt in ali so viri dobro razporejeni?

→ Po potrebi podajte konstruktivne predloge za izboljšanje razčlenitve.

5. korak: Refleksija in razprava(10 minut)

→ Vodite skupinsko razpravo o vaji. Možne točke za razpravo:

- Kako je razdelitev projekta na faze pomagala razjasniti učni proces?
- So se pojavile težave pri odločanju o strukturi projekta?
- Kako razčlenitev projekta pomaga pri vodenju in ocenjevanju študentov?
- Kaj bi lahko storili drugače, da bi bile faze projekta za učence bolj gladke?

→ Spodbujajte učitelje, da razmislijo o tem, kako bi lahko to strukturo uporabili pri svojih lastnih načrtih za učenje na podlagi znanja.

6. korak: Zaključek in končne misli(5 minut)

→ Povzemite pomen skrbnega načrtovanja in razčlenitve projekta na jasne, strukturirane faze.

→ Spodbudite udeležence k razmisleku o tem, kako lahko ta metoda pomaga učencem, da ostanejo osredotočeni na pravo pot, zagotovi poglobljeno učenje in poenostavi ocenjevanje.

→ Prosite učitelje, naj razmislijo o prihodnjem projektu, ki bi ga lahko zasnovali za svoje učilnice, in kako bi ga strukturirali z enakim pristopom.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	→ S kakšnimi izzivi ste se srečali pri razdelitvi projekta na faze? → Kako ste določili vrstni red in strukturo posamezne faze? → Ali je bilo katere faze težje opredeliti kot druge? Zakaj? → Kako ste uskladili dejavnosti z učnimi cilji? → Kako bo ta struktura pomagala študentom učinkovito upravljati svoj čas in naloge? → Kako lahko zagotovite, da vsaka faza vodi do poglobljenega učenja in angažiranosti? → Katere vire ali podporo bodo študenti potrebovali v vsaki fazi? → Kako lahko ocenite napredek študenta skozi vse faze? → Kako bi prilagodili razčlenitev glede na različne ravni znanja študentov ali časovne omejitve?
Ime dejavnosti:	Raziščite tehnološka orodja za PBL
Vrsta dejavnosti:	→ Razprava → Raziskovanje → Skupinsko delo → Predstavitev
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	Ta dejavnost pomaga učiteljem raziskati in se seznaniti s tehnološkimi orodji, ki lahko izboljšajo projektno učenje (PBL) s sodelovanjem, raziskovanjem in vodenjem projektov.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Vse potrebne potrebščine, ki jih je treba zagotoviti pred začetkom dejavnosti Primeri: Oprema → Računalniki, prenosniki ali tablice z dostopom do interneta → Projektor ali platno za predstavitve

	→ Izročki ali seznam predlaganih orodij (npr. Google Workspace, Trello, Padlet, Canva, Flipgrid) → Dostop do brezžičnega interneta Viri → predstavitev → povezave do internetnih virov Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Jasna navodila po korakih o vodenju dejavnosti, napisana v drugi osebi. Primer dejavnosti: 1. korak. Uvod v tehnologijo v PBL(10 minut) → Začnite s kratkim uvodom o tem, kako lahko tehnologija izboljša PBL z izboljšanjem sodelovanja, raziskovalnih zmogljivosti, ustvarjalnosti in predstavitve. → Razmislite o ključnih kategorijah orodij: ● Sodelovanjeorodja za govor: Google Dokumenti, Trello ● Raziskovalna orodja: Google Scholar, digitalne knjižnice ● Orodja za oblikovanje in ustvarjalnost: Canva, Padlet ● Prisotnostorodja za tacijo: Flipgrid, Prezi → Pojasnite, da bodo udeleženci raziskali različna orodja in razmislili, kako jih je mogoče uporabiti za podporo različnim fazam projekta PBL. 2. Raziskovanje orodij in dodelitev skupin(5 minut) → Udeležence razdelite v manjše skupine (3–4 osebe). → Vsaki skupini dodelite določeno fazo projekta PBL (npr.

raziskavo, sodelovanje, oblikovanje/ustvarjanje, predstavitev).

→ Vsaki skupini dajte seznam predlaganih orodij, ki so pomembna za dodeljeno fazo. Spodbujajte jih, da med aktivnostjo raziščejo vsaj dve orodji.

3. Praktično raziskovanje orodij(30 minut)

→ Skupinam dajte 30 minut, da raziščejo dodeljena orodja.

→ Vsako skupino prosite, naj preizkusi orodja tako, da ustvari preprost projekt ali nalogo. Na primer:

- Sodelovanje: Za ustvarjanje načrta skupnega projekta uporabite Google Dokumente ali Trello.
- Raziskava: Uporabite Google Scholar za iskanje virov, povezanih s problemom iz resničnega sveta.
- Oblikovanje: Uporabite Canva za ustvarjanje vizualnega izdelka, povezanega s projektom.
- Predstavitev: Za izdelavo poskusne predstavitve svojih ugotovitev uporabite Flipgrid ali Prezi.

→ Spodbujajte udeležence, da razmislijo o prednostih in slabostih vsakega orodja, s poudarkom na enostavnosti uporabe, angažiranosti in njegovi vrednosti pri podpori učnim procesom študentov.

4. Skupinske predstavitve o orodju Ugotovitve(25 minut)

→ Naj vsaka skupina predstavi svoje ugotovitve večji skupini. Vključevati naj bo:

- Kratek pregled orodij, ki so jih raziskovali.
- Predstavitev ali razlaga, kako se orodje lahko uporablja v določeni fazi projekta PBL.

	● Njihova ocena prednosti in slabosti orodja. → Spodbujajte ostale udeležence, da postavljajo vprašanja in delijo svoje izkušnje s predstavljenimi orodji. 5. Skupinska razprava: Integracija orodij v PBL(15 minut) → Vodite razpravo o tem, kako je mogoče ta orodja učinkovito vključiti v proces PBL. Postavite vprašanja, kot so: ● Katera orodja menite, da bodo najbolj uporabna v vašem razredu in zakaj? ● Kako lahko tehnologija izboljša sodelovanje in ustvarjalnost v PBL? ● S kakšnimi izzivi se lahko srečate pri uporabi teh orodij in kako jih je mogoče premagati? → Poudarite pomen uporabe tehnologije kot sredstva za izboljšanje učnih rezultatov in ne uporabe orodij zaradi same tehnologije. 6. Refleksija in zaključek(5 minut) → Prosite udeležence, naj razmislijo o orodjih, ki so jih raziskali, in kako bi jih lahko uporabili pri svojem naslednjem projektu PBL. → Navedite seznam dodatnih orodij za nadaljnje raziskovanje in spodbudite udeležence k nadaljnjemu raziskovanju in vključevanju tehnologije v svoje učne prakse. → Za zaključek ponovno poudarite pomen izbire pravega orodja za nalogo in kako lahko tehnologija naredi učenje na podlagi izkušenj bolj privlačno in dostopno za učence.
Priporočena vprašanja za razpravo o	→ Katero orodje bi bilo po vašem mnenju najbolj koristno za

dejavnosti:

vaše učence in zakaj?

- Kako so orodja izboljšala vaše razumevanje projektnega učenja?
- Ali je bilo kakšnih orodij težko uporabljati ali krmariti? Če je bilo, kakšni so bili izzivi?
- Katera orodja bodo po vašem mnenju študenti najlažje sprejeli v okolju pouka osebne podpore (PBL)?

Enota 2: **Oblikovanje in izvajanje učinkovitih programov usposabljanja učiteljev**

Naslovna stran

Naslov enote: **Oblikovanje in izvajanje učinkovitih programov usposabljanja učiteljev**

Ustrezne ključne besede: sodelovanje med vrstniki, vključujoče izobraževanje, strokovni razvoj

Glavni del za teorijo

1.Uvod

V današnjem hitro spreminjajočem se izobraževalnem okolju so inovativne in privlačne metode poučevanja bistvenega pomena za spodbujanje uspeha učencev, zlasti v raznolikih in vključujočih razredih. Učitelji morajo nenehno prilagajati svoje tehnike, da bi bolje zadostili potrebam vseh učencev, vključno s tistimi iz zahtevnih okolij, kot so begunski učenci. To gradivo za usposabljanje je zasnovano tako, da strokovnjake za izobraževanje vodi skozi proces ustvarjanja in izvajanja programov usposabljanja učiteljev, osredotočenih na te dinamične strategije poučevanja.

Cilj je opolnomočiti učitelje z veščinami in znanjem, potrebnimi za izvajanje privlačnih,

na učence osredotočenih metodologij, ki spodbujajo aktivno učenje, kritično mišljenje in sodelovanje.

Razlaga ključnih konceptov

1. Inovativne in privlačne metode poučevanja

To so učne strategije, ki presegajo tradicionalna predavanja in spodbujajo sodelovanje študentov, interakcijo in kritično mišljenje. Pogosti primeri vključujejo projektno učenje (PBL), model obrnjenega pouka, gamifikacijo, učenje na podlagi raziskovanja in uporabo izobraževalne tehnologije.

Te metode se osredotočajo na aktivno učenje, zaradi česar so učne ure bolj relevantne in zanimive za učence, hkrati pa spodbujajo poglobljeno razumevanje in uporabo znanja.

2. Pristopi, osredotočeni na učitelja, v primerjavi s pristopi, osredotočenimi na učenca

Tradicionalno poučevanje je pogosto osredotočeno na učitelja, pri čemer vzgojitelj zagotavlja informacije, medtem ko jih učenci pasivno sprejemajo. Nasprotno pa pristopi, osredotočeni na učence, spodbujajo učence k aktivni vlogi pri učenju z reševanjem problemov, razpravami in sodelovanjem.

Prehod od učenja, osredotočenega na učitelja, k učenca, osredotočenemu na učenca, je ključna sestavina inovativnih metod poučevanja, usposabljanje učiteljev pa se mora

osredotočiti na to, kako ta prehod učinkovito olajšati.

3. Vključujoče izobraževanje

Bistveni vidik sodobnega poučevanja je vključenost, ki zagotavlja, da se lahko vsi učenci, ne glede na njihovo ozadje, učne sposobnosti ali znanje jezika, vključijo v snov in od nje imajo koristi.

Programi usposabljanja učiteljev morajo obravnavati strategije za vključevanje različnih učencev, vključno z begunskimi učenci, in zagotavljanje diferenciranega pouka, ki ustreza njihovim specifičnim potrebam.

4. Strokovni razvoj učiteljev

Učinkoviti programi usposabljanja učiteljev se ne smejo osredotočati le na zagotavljanje vsebin, temveč tudi na spodbujanje sodelovanja in stalne strokovne rasti.

Ti programi bi morali vključevati praktične delavnice, reflektivne dejavnosti in priložnosti za učitelje, da v podpornem okolju vadijo in izvajajo nove strategije.

Navodila za načrtovanje in izvajanje učinkovitih programov usposabljanja učiteljev

1. korak: Določite potrebe po usposabljanju

Ocenite potrebe svojih učiteljev, da bi razumeli specifične vrzeli v znanju ali praksi, povezane z inovativnimi in privlačnimi metodami poučevanja.

Razmislite o izvedbi anket, fokusnih skupin ali intervjujev, da bi zbrali mnenja učiteljev in šolskega vodstva o izzivih, s katerimi se soočajo pri izvajanju novih strategij.

2. korak: Določite jasne cilje

Določite jasne in merljive cilje programa usposabljanja učiteljev. Kaj želite, da se učitelji naučijo? Kako bodo pokazali svoje razumevanje in uporabo novih metod?

Primer cilja: Učitelji bodo znali zasnovati in izvesti enoto projektnega učenja (PBL), ki vključuje sodelovanje učencev in kritično mišljenje.

3. korak: Razvoj vsebine

Ustvarite module usposabljanja, osredotočene na ključne metode poučevanja, kot so PBL, obrnjena učna ura in gamifikacija. Vsak modul naj vključuje:

- Teoretično ozadje: Zakaj ta metoda deluje in kako koristi študentom.
- Praktični primeri: Kako metodo izvajati v različnih učilnicah.
- Praktične dejavnosti: Priložnosti za učitelje, da vadijo oblikovanje učnih ur ali projektov z uporabo novih metod.
- Vključite primere iz resničnega življenja, študije primerov in najboljše prakse iz učilnic, ki so te strategije uspešno izvedle.

4. korak: Vključite integracijo tehnologije

Poudarite vlogo tehnologije pri spodbujanju inovativnih metod poučevanja. Učiteljem zagotovite praktično usposabljanje o uporabi digitalnih orodij (npr. Google Classroom,

Padlet, Flipgrid) za podporo učenju in sodelovanju učencev.

Zagotovite, da usposabljanje vključuje čas, da učitelji raziščejo in vadijo uporabo teh orodij na načine, ki povečujejo angažiranost.

5. korak: Vključite refleksijo in sodelovanje z vrstniki

Po vsakem usposabljanju spodbudite učitelje, da razmislijo o tem, kaj so se naučili, in kako lahko to uporabijo v svojih razredih. Spodbujajte sodelovanje med vrstniki z organizacijo skupinskih razprav ali skupnih projektov, kjer si lahko učitelji izmenjujejo ideje, izkušnje in si medsebojno zagotavljajo povratne informacije.

Primer: Ko se učitelji seznanijo z modelom obrnjene učne ure, lahko sodelujejo pri oblikovanju obrnjene učne ure in jo predstavijo skupini za povratne informacije.

6. korak: Pilotno preizkušanje novih metod

Učiteljem omogočite, da inovativne metode poučevanja preizkusijo v svojih učilnicah, preden jih v celoti uvedejo. To jim omogoča vadbo, prilagajanje in izpopolnjevanje strategij v resničnem okolju. Med pilotno fazo jim zagotovite stalno podporo, vključno s preverjanjem znanja, mentorstvom in možnostmi, da s skupino delijo svoje uspehe in izzive.

7. korak: Zagotovite stalno podporo in spremljanje

Programi usposabljanja ne smejo biti enkratni dogodki. Načrtujte stalni strokovni razvoj z nadaljnjimi delavnicami, mentorstvom in mentorstvom. Ponudite vire, kot so gradiva za branje, priročniki za usposabljanje in dostop do spletnih skupnosti, kjer se lahko

učitelji še naprej učijo in so na tekočem z najnovejšimi inovacijami v poučevanju.

8. korak: Ocenite program

Učinkovitost programa usposabljanja izmerite z anketami, opazovanji v razredu in povratnimi informacijami učiteljev. Te podatke uporabite za prilagoditve prihodnjih usposabljanj in zagotovite, da se nenehno razvijajo, da bi ustrezale potrebam učiteljev in učencev, ki jim služijo.

Zaključek

Oblikovanje in izvajanje učinkovitih programov usposabljanja učiteljev za inovativne in privlačne metode poučevanja zahteva skrbno načrtovanje, pozornost do potreb učiteljev in zavezanost nenehnemu strokovnemu razvoju. Z opremljanjem učiteljev z veščinami in samozavestjo za izvajanje učnih strategij, osredotočenih na učence in vključujočih, lahko ustvarimo dinamična in privlačna učna okolja, ki koristijo vsem učencem, zlasti tistim iz različnih okolij, kot so begunci.

S temi koraki in načeli v mislih bodo vaši programi usposabljanja ne le izboljšali sposobnosti učiteljev, temveč bodo tudi pozitivno vplivali na vključenost in dosežke učencev na smiseln način.

Vaje

Ime dejavnosti:

Pristop, osredotočen na študenta

Vrsta dejavnosti:

Primeri vrst dejavnosti/vaj:

	→ Individualno delo → Razprava → Predstavitev → Skupinsko delo → Študija primera → itd.
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	Namen tega načrta dejavnosti je učiteljem zagotoviti praktična orodja in strategije za spodbujanje bolj vključujočega in odzivnega učnega okolja za begunske učence. Rezultati te dejavnosti so: → Razumeti temeljna načela pristopa, osredotočenega na študenta. → Imeti konkretne strategije za reševanje edinstvenih izzivov, s katerimi se soočajo begunski študenti. → Biti sposoben oblikovati vključujoče, na učence osredotočene učne načrte, ki spodbujajo aktivno sodelovanje in podpirajo raznolike potrebe vseh učencev.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	→ Bela tabla ali flipchart → Označevalci → Projektor ali platno (neobvezno za predstavitev študij primerov ali diapozitivov) Viri: ● Izročki s študijami primerov in vprašanji za refleksijo ● Predloge za učne načrte, osredotočene na učenca ● Dostop do spletnih orodij za sodelovanje (Google Dokumenti, Padlet) ● Povezave do dodatnih gradiv za branje o učenju, osredotočenem na učence, in podpori beguncem Zahteve za delovni prostor:

	• Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba • Prilagodljiva razporeditev sedežev za lažje skupinske razprave in sodelovanje
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Skupno trajanje: 90 minut 1. Uvod v učenje, osredotočeno na študenta(10 minut) Začnite s kratkim pregledom učenja, osredotočenega na učenca. → Opredelite ključne značilnosti pristopa, osredotočenega na učenca, vključno z aktivnim sodelovanjem, sodelovanjem, samostojnim učenjem in diferenciacijo glede na individualne potrebe. → Poudarite prednosti tega pristopa za begunske učence, s poudarkom na njegovi prilagodljivosti različnim učnim slogom, kulturnim okoljem in jezikovnim znanjem. 2. Razprava: Izzivi, s katerimi se soočajo študenti begunci(15 minut) Vodite skupinsko razpravo o edinstvenih izzivih, s katerimi se begunski učenci soočajo v razredu. → Prosite učitelje, naj delijo svoje izkušnje in vpogled v jezikovne ovire, travme, kulturne razlike in pretekle motnje v izobraževanju. → Na tabli zapišite ključne točke in poudarite, kako lahko pristop, osredotočen na učenca, reši te izzive s prilagajanjem učnih izkušenj potrebam vsakega učenca. 3. Analiza študije primera(20 minut) Učitelje razdelite v manjše skupine (3-4 osebe). → Vsaki skupini predstavite študijo primera begunskega učenca, ki se sooča z učnimi izzivi v tradicionalnem okolju, osredotočenem na učitelja.

→ Prosite skupine, naj razpravljajo o tem, kako bi lahko s pristopom, osredotočenim na učenca, podprli učenje tega učenca. Spodbujajte jih, naj razmislijo o:

- Kako razlikovati diferencialno poučevanje
- Načini spodbujanja sodelovanja med vrstniki
- Kako zgraditi okrepiti samozavest in sodelovanje študenta

→ Vsaka skupina bo nato predstavila svoje ugotovitve večji skupini, s poudarkom na praktičnih strategijah za prilagajanje poučevanja.

4. Oblikovanje učnega načrta, osredotočenega na učenca (25 minut)

Prosite učitelje, naj oblikujejo učni načrt, osredotočen na učence, ki upoštevajo učence begunce v njihovih razredih. Vsak učitelj naj se osredotoči na eno od naslednjih komponent:

- **Diferenciacija:** Prilagajanje nalog individualnim potrebam in jezikovnim sposobnostim.
- **Skupinsko delo:** Uporaba vrstniškega sodelovanja in združevanja v skupine z različnimi sposobnostmi za podporo socialnemu in akademskemu vključevanju.
- **Formativno ocenjevanje:** Izvajanje stalnih, neformalnih ocenjevanj za spremljanje napredka študentov in zagotavljanje povratnih informacij.
- **Kulturno odzivna vsebina:** Vključevanje vsebin, ki spoštuje in odraža kulturno ozadje begunskih študentov.

Učiteljem dovolite, da delajo individualno ali v parih. Spodbujajte jih, da razmislijo o tem, kako lahko vključijo vse učence, hkrati pa zagotovijo, da se begunski učenci počutijo podprte in vključene.

5. Refleksija in skupinska diskusija (15 minut)

Po končanem učnem načrtu zberite skupino na seji za refleksijo.

Postavljajte vprašanja, ki bodo spodbudila razmislek:

- Kako ste v svojem učnem načrtu pristopili k diferenciaciji za učence begunce?
- Katere strategije ste vključili za spodbujanje sodelovanja in medsebojne podpore?
- Kako nameravate spremljati napredek in vključenost begunskih študentov?

Spodbujajte učitelje, da delijo svoje misli in izkušnje ter razpravljajo o morebitnih izzivih, ki jih predvidevajo pri izvajanju pristopa, osredotočenega na učence, z begunci.

6. Zaključek in sklepi(5 minut)

Povzemite ključne točke seje.

- Poudarite, da učenje, osredotočeno na učence, ni le ustvarjanje zanimivih učnih ur, temveč tudi spodbujanje podpornega in vključujočega okolja, kjer lahko begunski učenci uspevajo.
- Učiteljem zagotovite gradiva ali povezave do dodatnih virov o učenju, osredotočenem na učence, in delu z različnimi učenci, vključno z begunci.

Priporočena vprašanja
za razpravo o
dejavnosti:

Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kaj se vam je zdelo najtežje pri oblikovanju učnega načrta, osredotočenega na učence, za begunske učence?
- Kako ste v svojem učnem načrtu obravnavali posebne potrebe begunskih učencev?
- Katere strategije ste vključili za spodbujanje sodelovanja med učenci iz različnih okolij?
- Kako nameravate oceniti učinkovitost vašega študentsko

	usmerjenega pristopa pri podpori študentom beguncem? → Ali so bili kakšni vidiki učenja, osredotočenega na učence, ki jih je bilo težko uporabiti v vašem trenutnem okolju učilnice? → Kako ste v svoj učni načrt vključili kulturno odzivnost? → Kako lahko sodelovanje med vrstniki uporabimo za boljšo integracijo begunskih učencev v učilnico? → Katera dodatna podpora ali viri bi vam pomagali učinkoviteje izvajati učenje, osredotočeno na študente? → Kako nameravate spremljati napredek in sodelovanje begunskih študentov v okolju, osredotočenem na študente? → Katere so vaše ključne ugotovitve iz te dejavnosti glede na to, kako narediti vaš razred bolj vključujoč in odziven na potrebe begunskih učencev?
Ime dejavnosti:	Poučevanje učiteljev o inkluzivnem izobraževanju
Vrsta dejavnosti:	Primeri vrst dejavnosti/vaj: → Individualno delo → Razprava → Predstavitev → Skupinsko delo → Študija primera
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	Ta načrt dejavnosti zagotavlja, da učitelji ne pridobijo le teoretičnega znanja, temveč tudi vadijo in razmišljajo o strategijah za ustvarjanje vključujočih in podpornih učnih okolij za vse učence. Do konca te ure bodo učitelji: → Razumeti ključna načela inkluzivnega izobraževanja in

	njihov pomen. → Prepoznajte ovire za vključevanje v razredu in poiščite rešitve za njihovo premagovanje. → Pridobite praktične izkušnje z interaktivnimi metodami, kot so študije primerov, igranje vlog in sodelovalno učenje za spodbujanje vključenosti. → Razviti osebni akcijski načrt za izvajanje vključujočih strategij v lastnih učilnicah.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema → Bela tabla ali flipchart → Označevalci → Izročki (načela vključujočega izobraževanja, študije primerov, vprašanja za refleksijo) → Samolepilni listki → Barvne kartice ali nalepke za skupinske dejavnosti Viri → Projektor za videoposnetke in predstavitve → Dostop do spletnih orodij za sodelovanje (Padlet, Mentimeter) Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	Skupno trajanje aktivnosti: 2 uri 1.Uvod v inkluzivno izobraževanje(15 minut) Metoda: Mini predavanje in skupinska diskusija Začnite s kratkim uvodom v vključujoče izobraževanje in opredelite ključne koncepte, kot so enakost, raznolikost,

dostopnost in diferenciacija.

- Poudarite pomen ustvarjanja učnega okolja, kjer lahko vsak učenec, ne glede na sposobnosti, ozadje ali znanje jezika, sodeluje in uspe.
- Prosite učitelje, naj na kratko predstavijo svoje razumevanje inkluzivnega izobraževanja.
- Za zbiranje anonimnih odgovorov na vprašanje: Kaj za vas pomeni inkluzivno izobraževanje? Z anketo Mentimeter ali Padlet preglejte rezultate, da ugotovite skupne teme in zmotne predstave.

2. Prepoznavanje ovir za vključevanje(20 minut)

Metoda: Dejavnost v majhni skupini

Učitelje razdelite v manjše skupine (4-5 ljudi).

- Vsako skupino prosite, naj razpravlja o ovirah za vključevanje, ki so jih opazili v svojih učilnicah ali šolah, in jih našteje (npr. fizične ovire, kulturne pristranskosti, jezikovne težave itd.).
- Zagotovite samolepilne listke ali spletno orodje za sodelovanje, kamor lahko vsaka skupina zapiše svoje ugotovljene ovire.
- Po 10 minutah razprave naj en predstavnik iz vsake skupine objavi svoje ovire na beli tabli ali jih deli prek zaslona, če delate na spletu.
- Vodite kratko skupinsko razpravo, da povzete pogoste ovire in kako te vplivajo na učenje učencev.

3. Študija primera: Ustvarjanje vključujoče učilnice(25 minut)

Metoda: Analiza študije primera in igranje vlog

Učiteljem predstavite študijo primera, ki vključuje raznolik razred, v katerem so učenci s posebnimi potrebami, begunski

učenci in nadarjeni učenci.

V majhnih skupinah prosite učitelje, naj analizirajo primer in razpravljajo o tem, kako bi spremenili svoje učne prakse, da bi ustvarili vključujoče učno okolje. Osredotočite se na:

- Diferenciacija (prilagajanje nalog različnim učnim ravnam)
- Razporeditev in dostopnost učilnice
- Spodbujanje sodelovanja in podpore med vrstniki
- Prilagajanje gradiv jezikovnim potrebam
- Po razpravi bodo skupine na podlagi svojih rešitev odigrale kratke scenarije (npr. prikaz diferencirane dejavnosti ali strategije vrstniške podpore).

Spodbujajte ustvarjalnost in sodelovanje ter zagotovite, da vsaka skupina deli svoj pristop k vključevanju s celotno skupino.

4. Raziskovanje univerzalnega oblikovanja za učenje(UDL) (20 minut)

Metoda: Video predstavitev in refleksija

Predstavite kratek videoposnetek, ki predstavlja načela univerzalnega oblikovanja za učenje (UDL) – okvira za ustvarjanje vključujočih učnih načrtov, ki vsem učencem zagotavljajo več načinov predstavitve, sodelovanja in izražanja.

Po ogledu videoposnetka na kratko razmislite o naslednjih vprašanjih:

- Kako lahko načela UDL uporabite v svojem razredu?
- Katere vire ali strategije bi potrebovali, da bi bila vaša učilnica bolj univerzalno dostopna?
- Prosite učitelje, naj svoje misli zapišejo na list za refleksijo in jih delijo v parih ali majhnih skupinah.

5. Interaktivna dejavnost sestavljanke: Raziskovanje strategij

vključevanja(30 minut)

Metoda: Sestavljanje, sodelovalno učenje

Skupino razdelite v 4 manjše skupine in vsaki skupini dodelite drugačen vidik inkluzivnega izobraževanja, ki ga bo raziskala in predstavila. Ti vidiki lahko vključujejo:

- Kulturno odzivno poučevanje
- Strategije diferenciacije za različne učence
- Podpora študentom z invalidnostjo
- Ustvarjanje varnega in prijetnega okolja v učilnici

Vsaki skupini dajte 10 minut, da razišče dodeljeno temo z uporabo predloženih gradiv ali digitalnih virov in pripravi kratko predstavitev ali interaktivno demonstracijo.

Nato skupine reorganizirajte tako, da bo vsaka nova skupina imela po enega "strokovnjaka" iz vsake prvotne skupine. Ti strokovnjaki bodo delili svoje znanje, kar bo vsem omogočilo, da pridobijo široko razumevanje vseh strategij vključevanja.

Uporabite barvne kartice ali nalepke, da učiteljem pomagata oblikovati nove skupine in ohraniti interaktivnost dejavnosti.

6. Akcijski načrt: Uporaba vključujočih praks(20 minut)

Metoda: Individualna refleksija in izmenjava mnenj med vrstniki

Prosimo vsakega učitelja, naj razmisli o svojem razredu in razvije osebni akcijski načrt za izvajanje vsaj dveh vključujočih praks, ki so se jih naučili med učno uro.

- Pripravite predlogo za akcijski načrt, ki bo učiteljem omogočila razmislek o tem, na katere učence se bodo osredotočili, katere strategije bodo uporabili in kako bodo ocenjevali napredek.

Po 10 minutah individualne refleksije naj učitelji razdelijo v pare in si z vrstniki delijo svoje akcijske načrte, pri čemer si drug drugemu ponudijo povratne informacije in predloge za izboljšave.

7. Zaključek in vprašanja in odgovori(10 minut)

Metoda: Razprava celotne skupine

Sejo zaključite s povzetkom ključnih točk o inkluzivnem izobraževanju in različnih obravnavanih strategijah.

Povabite skupino k morebitnim zadnjim vprašanjem ali razmišljanjem.

Spodbujajte učitelje, da še naprej raziskujejo prakse vključevanja, in jim ponudite dodatne vire za nadaljnji strokovni razvoj, kot so bralna gradiva, spletna mesta ali spletne skupnosti.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kakšna nova spoznanja o inkluzivnem izobraževanju ste pridobili z današnjimi dejavnostmi?
- Kako sta vam študija primera in igranje vlog pomagala razumeti praktično uporabo strategij vključevanja?
- Katere izzive predvidevate pri izvajanju strategij vključujočega izobraževanja v vašem razredu?
- Katere strategije najbolj samozavestno uporabljate pri delu z različnimi učenci in zakaj?
- Kako je delo v majhnih skupinah vplivalo na vaše razumevanje univerzalnega oblikovanja za učenje (UDL) in diferenciacije?
- Katere ovire za vključevanje so bile najbolj presenetljive ali težko obravnavane v vaših skupinskih razpravah?
- Kako vam je dejavnost Sestavljanke pomagala raziskati različne vidike inkluzivnega izobraževanja?
- Kako boste prilagodili svoje trenutne učne prakse na podlagi

načel inkluzivnega izobraževanja?

- Kateri vidiki načrtovanja ukrepov so se vam zdeli najbolj uporabni za uporabo strategij vključevanja v vašem razredu?
- Katere dodatne vire ali podporo potrebujete za uspešno izvajanje inkluzivnega izobraževanja?

Enota 3: Model obrnjenega učenja

Kopirajte ta blok, dokler se ne ujema s številom enot, ki ste jih razvili.

Povezava za raziskavo na mizi:

Naslovna stran

Naslov: **Model obrnjene učilnice**

Pomembne ključne besede: obrnjena učilnica, naloge, diferenciacija, študent-centrirano

Glavni del za teorijo

1. Uvod

Model obrnjenega pouka je inovativen pristop k poučevanju, ki obrne tradicionalne metode poučevanja na glavo. Namesto predavanj med poukom se učencem učne vsebine zagotavljajo zunaj učilnice – običajno prek videoposnetkov, branja ali drugih multimedijskih formatov. Čas v učilnici je nato namenjen aktivnemu učenju, razpravam, reševanju problemov in skupnim dejavnostim, ki spodbujajo globlje razumevanje snovi. Ta pristop lahko begunskim učencem ponudi fleksibilnost učenja v svojem tempu, zaradi česar je dragocena alternativa tradicionalnemu diferenciranemu pouku.

2. Razlaga ključnih konceptov:

Model obrnjenega učenja je sestavljen iz 5 komponent:

A. Predpoučno učenje

- Učenje v lastnem tempu: Učenci se pred udeležbo na pouku posvetijo učnim gradivom (npr. videoposnetkom, branju) v svojem tempu.
- Aktivna udeležba: Vsebina pred poukom običajno vključuje videoposnetke, podcaste ali branje, spremljajo pa jo vodena vprašanja ali naloge za spodbujanje aktivnega učenja.

B. Dejavnosti v razredu

- Osredotočenost na študenta: Čas v razredu se uporablja za interaktivne dejavnosti, skupinsko delo, reševanje problemov ali razprave. Učitelji delujejo kot moderatorji in ne kot predavatelji.
- Mišljenje višjega reda: Dejavnosti v razredu so zasnovane tako, da spodbujajo analizo, vrednotenje in ustvarjanje, ne pa preprostega priklica znanja.

C. Ocenjevanje in povratne informacije

- Formativno ocenjevanje: Stalno ocenjevanje s kvizom, razpravami in povratnimi informacijami vrstnikov za preverjanje razumevanja učencev.
- Povratne informacije v realnem času: Učitelji lahko med dejavnostmi v razredu zagotovijo takojšnje povratne informacije in odpravijo morebitne nesporazume iz učenja pred poukom.

D. Integracija tehnologije

- Digitalna orodja: Orodja, kot so video platforme, kvizi in forumi za razprave, igrajo ključno vlogo pri zagotavljanju vsebin pred poukom in izboljšanju učne izkušnje.
- Orodja za sodelovanje: Spletne platforme za sodelovanje, kot so Padlet, Google Classroom ali Microsoft Teams, omogočajo učencem sodelovanje in sodelovanje zunaj učilnice.

E. Diferenciacija

- Prilagojene učne poti: Učitelji lahko ponudijo različne ravni vsebin pred poukom (npr. začetniški, srednji, napredni), da bi zadostili različnim učnim slogom in sposobnostim.
- Podpora za raznolike učence: Obrnjena učilnica zagotavlja prilagodljivost za učence z različnimi potrebami, kot so učenci angleščine ali učenci s posebnimi potrebami, saj lahko dostopajo do gradiv v svojem tempu.

Zaključek

Do konca tega usposabljanja bi morali učitelji jasno razumeti model obrnjenega pouka in njegove koristi za učenje učencev. Imeli bodo veščine za oblikovanje privlačnih vsebin pred poukom, vodenje dejavnosti v razredu, osredotočenih na učence, in smiselno ocenjevanje napredka učencev. S praktičnimi izkušnjami in praktičnim načrtovanjem učnih ur bodo učitelji samozavestni pri uvajanju modela obrnjenega pouka v lastne učne prakse.

Vaje

Ime dejavnosti:	Uvod v model obrnjenega učenja
Vrsta dejavnosti:	→ Predstavitev → Skupinsko delo → Razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ razumevanje osnov modela obrnjenega učenja, → razumevanje njegovih koristi in → razumevanje njegovih morebitnih izzivov.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → PowerPointova predstavitev ali gradiva o modelu obrnjenega učenja (ključna načela, prednosti, izzivi). → Študije primerov ali videoposnetki uspešnih obrnjenih učilnic. → Projektor in platno za predstavitve. Viri: → Raziskovalni članki ali objave na blogu o obrnjenem učenju. → Primeri video lekcij v obrnjeni učilnici s platform, kot so YouTube, Khan Academy ali TED-Ed. Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Začnite s kratko predstavitvijo, ki pojasnjuje osnovna načela obrnjenega učenja. Poudarite, kako se razlikuje od

	tradicionalnih učnih pristopov. 2. korak: Delite primere modelov obrnjenega učenja v praksi s študijami primerov ali kratkimi videoposnetki. 3. korak: Organizirajte sejo vprašanj in odgovorov, kjer lahko učitelji postavljajo vprašanja o konceptu in delijo svoje izkušnje s podobnimi pristopi, če je to primerno.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti: → Kateri vidiki modela obrnjenega učenja so se vam najbolj zdeli zanimivi? → V čem se po vašem mnenju ta model razlikuje od tradicionalnih učnih pristopov? → Katere morebitne izzive pričakujete pri uporabi modela obrnjenega učenja v svojem poučevanju? → Kakšne prednosti vidite za učence pri uporabi modela obrnjenega učenja? → Kako menite, da lahko ta model podpira različne učence, kot so begunci ali učenci z različnimi učnimi potrebami?
Ime dejavnosti:	Raziskovanje tehnoloških orodij za obrnjeno učenje
Vrsta dejavnosti:	→ Predstavitev → Skupinsko delo → Razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ seznanitev z digitalnimi orodji, potrebnimi za učinkovito

	ustvarjanje in predstavitev vsebin pred poukom
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Materiali: → Prenosniki ali tablice za udeležence, da raziščejo orodja. → Seznam priporočenih tehnoloških orodij (npr. Google Classroom, Edpuzzle, Nearpod, Padlet). → Video vadnice ali vodniki o uporabi teh orodij. → Vzorčne naloge, ustvarjene z uporabo posameznega orodja. Viri: → Dostop do spletnih orodij/platform za učitelje, ki jih lahko preizkusijo (predhodno ustvarite račune). → Vadnice ali spletni seminarji o uporabi orodij, kot so Google Učilnica, Flipgrid ali Padlet, za obrnjeno učenje. Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak:Navedite pregled različnih tehnoloških orodij (npr. YouTube, Edpuzzle, Google Classroom, Nearpod, Padlet), ki jih je mogoče uporabiti za ustvarjanje in deljenje vsebin pred poukom. 2. korak:Izvedite praktično delavnico, kjer bodo učitelji v majhnih skupinah raziskali eno ali dve orodji. Dodelite jim naloge, kot je ustvarjanje kratke video lekcije ali oblikovanje kviza na podlagi gradiv za predšolski pouk. 3. korak:Naj učitelji delijo svoje stvaritve s skupino in se

	pogovorijo o tem, kako bi ta orodja uporabili v svojih učilnicah.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti: → Kako bi prilagodili gradiva za pripravo na pouk, da bi jih zadovoljili učencem z različnimi stopnjami jezikovnega znanja? → Katero digitalno orodje se vam je zdelo najbolj intuitivno za zagotavljanje vsebin pred poukom? → Kako menite, da lahko ta orodja izboljšajo učno izkušnjo v obrnjenem pouku? → S katerimi izzivi ste se soočili pri raziskovanju tehnoloških orodij in kako bi jih lahko premagali? → Kako bi uporabili ta orodja za spodbujanje sodelovanja učencev z gradivi pred poukom? → Katera druga orodja ali vire bi potrebovali za učinkovito izvedbo obrnjenega učenja?
Ime dejavnosti:	Oblikovanje vsebine pred poukom
Vrsta dejavnosti:	→ Predstavitev → Skupinsko delo → Razprava → Individualno delo
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Naučiti se oblikovati in strukturirati učna gradiva pred poukom, ki pritegnejo učence in spodbujajo aktivno učenje.

Potrebna
oprema/viri/zahteve
glede delovnega
prostora:

Oprema:

- Predloge za oblikovanje modulov pred poukom (npr. listi za načrtovanje učnih ur).
- Seznam virov za iskanje izobraževalnih vsebin (npr. YouTube, izobraževalne spletne strani, e-knjige).
- Prenosniki ali tablice za ustvarjanje vsebin pred poukom (ali urejanje že obstoječih vsebin).
- Kot modeli uporabite vzorčne naloge ali videoposnetke pred poukom.

Viri:

- Programska oprema za izobraževalne videoposnetke, kot sta Screencast-O-Matic ali Loom.
- Spletna mesta z brezplačnimi izobraževalnimi vsebinami (npr. Khan Academy, TED-Ed, OER Commons).

Zahteve za delovni prostor

- Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba

Razlaga in dodelitev
dejavnosti:

- 1. korak:** Učiteljem pomagajte izbrati vsebino, ki je primerna za učenje pred poukom (npr. jedrnata video predavanja, ustrezni članki).
- 2. korak:** Prikažite, kako ustvariti zanimive naloge pred poukom, kot so vprašanja za refleksijo, kvizi ali pozivi, da bi učence spodbudili k interakciji z gradivom.
- 3. korak:** Prosite učitelje, naj za eno od svojih učnih ur oblikujejo

	vzorčni modul pred poukom. Upoštevati morajo temo, vire in spremljajoča vprašanja ali naloge, ki jih morajo učenci opraviti pred poukom. 4. korak: Naj učitelji predstavijo svoje module pred poukom in pojasnijo utemeljitev zasnove.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti: → Po katerih merilih ste izbrali vsebino pred poukom za svojo učno uro? → Kako zagotovite, da gradiva pred poukom pritegnejo učence in jih pripravijo na dejavnosti v razredu? → Kako ste zasnovali naloge pred poukom za spodbujanje aktivnega učenja? → S katerimi izzivi ste se soočili pri načrtovanju vsebin pred poukom in kako ste jih rešili? → Kako načrtujete prilagoditev različnim učnim tempom in slogom pri dodeljevanju dela pred poukom?
Ime dejavnosti:	Razvoj dejavnosti v razredu za poglobljeno učenje
Vrsta dejavnosti:	→ Predstavitev → Skupinsko delo → Razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Naučiti se, kako kar najbolje izkoristiti čas v razredu z vodenjem dejavnosti, osredotočenih na učence, ki

	spodbujajo sodelovanje, reševanje problemov in kritično mišljenje.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Vzorčni načrti učnih ur s primeri dejavnosti v razredu. → Predloge skupinskih dejavnosti (npr. delovni listi za reševanje problemov, spodbude za razpravo, vodniki za sodelovalno učenje). → Bela tabla, flomastri ali orodja za digitalno sodelovanje, kot so Google Dokumenti, za dejavnosti brainstorminga. → Samolepilni listki ali indeksne kartice za hitro brainstorming in izmenjavo idej. Viri: → Primeri dejavnosti v razredu, osredotočenih na učence, iz virov, kot so PBLWorks ali spletna mesta za kooperativno učenje. → Vodniki za vodenje skupin ali modeli sodelovalnega učenja za strukturiranje dejavnosti. Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Učitelje seznajte z različnimi dejavnostmi, osredotočenimi na učence, za uporabo v razredu, kot so skupinske razprave, projektno učenje, dejavnosti reševanja problemov ali vrstniško poučevanje.

- 2. korak:** Učiteljem zagotovite okvir za oblikovanje dejavnosti v razredu, ki so usklajene z njihovo vsebino pred poukom. Osredotočite se na spodbujanje miselnih veščin višjega reda, kot so analiza, sinteza in uporaba.
- 3. korak:** Naj učitelji sodelujejo v majhnih skupinah pri oblikovanju vrste dejavnosti v razredu na podlagi skupne teme pred poukom.
- 4. korak:** Vsako skupino prosite, naj predstavi svoje dejavnosti v razredu in pojasni, kako spodbujajo angažiranost in poglobljeno učenje.

Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Kako ste se odločili, katere dejavnosti v razredu bi najboljše spodbudile poglobljeno učenje vaših učencev?
- Katere strategije ste uporabili, da ste zagotovili, da so dejavnosti osredotočene na učence?
- Kako boste obravnavali morebitne izzive, kot je na primer to, da učenci ne opravijo predšolskih nalog?
- Kakšne vloge boste imeli kot moderator med temi dejavnostmi v razredu?
- Kako zagotovite, da vsi učenci aktivno sodelujejo med poukom?

Ime dejavnosti:

Strategije ocenjevanja in povratnih informacij

Vrsta dejavnosti:	→ Predstavitev → Skupinsko delo → Razprava → Individualno delo
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Naučiti se učinkovito ocenjevati napredek učencev v modelu obrnjenega pouka.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Predloge za oblikovanje formativnih ocen (npr. kvizi, vprašanja za refleksijo, obrazci za medsebojno ocenjevanje). → Primeri formativnega in sumativnega ocenjevanja. → Digitalna orodja za spletne kvize in takojšnje povratne informacije (npr. Kahoot!, Google Forms, Socrative). → Prenosniki ali tablice za raziskovanje orodij za digitalno ocenjevanje. Viri: → Članki ali raziskave o formativnem ocenjevanju v obrnjenem pouku. → Spletni viri, kot so Quizlet, Google Forms ali Socrative, za ustvarjanje in upravljanje ocenjevanj. Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Navedite pregled tehnik formativnega ocenjevanja, kot so kvizi z nizkimi vložki, medsebojni pregledi ali reflektivni

	dnevniki, ki jih je mogoče uporabiti za ocenjevanje učenja pred poukom in med poukom. 2. korak: Pogovorite se o pomenu pravočasnega zagotavljanja povratnih informacij med dejavnostmi v razredu, da se zagotovi, da učenci razumejo snov. 3. korak: Prosite učitelje, naj oblikujejo strategijo formativnega ocenjevanja za eno od svojih obrnjenih učnih ur. Vključevati naj mora tako ocenjevanje pred poukom kot ocenjevanje v razredu ter pojasniti, kako bodo podali povratne informacije.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti: → Kako boste ocenili, ali so učenci razumeli vsebino pred poukom? → Katere metode formativnega ocenjevanja se vam zdijo najučinkovitejše v obrnjenem pouku? → Kako boste med dejavnostmi v razredu zagotavljali pravočasne in konstruktivne povratne informacije? → Katere ukrepe boste sprejeli, če boste opazili, da imajo učenci težave z gradivi za pripravo na pouk? → Kako boste v svoj obrnjeni pouk vključili vrstniško ocenjevanje ali samoocenjevanje?
Ime dejavnosti:	Ustvarjanje načrta učne ure za obrnjeno učilnico
Vrsta dejavnosti:	→ Individualno delo

	→ Predstavitev → Skupinsko delo → Razprava
Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Ustvariti načrt učne ure po metodi obrnjene rabe, ki vključuje vse komponente, ki so se jih naučili.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Predloge načrtov učnih ur za obrnjeno učilnico. → Vzorčni načrti učnih ur iz modelov obrnjene učilnice. → Orodja za sodelovanje pri medsebojnem pregledovanju (Google Dokumenti, Microsoft Teams). → Prenosniki ali tablice za ustvarjanje učnih načrtov. Viri: → Viri ali vodniki za načrtovanje učnih ur s spletnih mest, kot so Edutopia, TeachThought ali TeacherVision. → Primeri načrtov učnih ur za obrnjeno učilnico so na voljo na spletu za navdih. Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Učiteljem dajte predlogo za oblikovanje učnega načrta za obrnjeno učenje. Ta naj vključuje: → Gradiva za učenje pred poukom: videoposnetki, branje in vse spremljevalne naloge. → Dejavnosti v razredu: Skupinsko delo, razprave ali projekti. → Načrt ocenjevanja: Formativno ocenjevanje in strategije

	povratnih informacij. 2. korak: Naj učitelji ustvarijo lastne načrte učnih ur, nato pa se razdelijo v pare, da pregledajo načrte drug drugega in si podajo povratne informacije o njih. 3. korak: Naj prostovoljci delijo svoje učne načrte z večjo skupino, pri čemer naj razpravljajo o svojih oblikovalskih odločitvah in morebitnih izzivih, s katerimi so se soočili.
Priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:	Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti: → Kako ste v svoj učni načrt vključili komponente pred poukom in med poukom? → Katere dejavnike ste upoštevali pri oblikovanju dejavnosti za spodbujanje aktivnega učenja v razredu? → Kako boste ocenili, ali je model obrnjenega učenja učinkovit za vaše učence? → Katere spremembe bi naredili v svojem načrtu, da bi se prilagodili študentom z različnimi potrebami? → Kako se ta učni načrt ujema z vašo splošno strategijo poučevanja?
Ime dejavnosti:	Razmislek o izvajanju in naslednjih korakih
Vrsta dejavnosti:	→ Refleksija → Skupinsko delo → Razprava → Obveščanje

Učni cilji: Največ 4 cilji (Ne več kot 700 znakov)	→ Razmislek o učenju učiteljev in premislek o tem, kako bodo model obrnjenega učenja implementirali v lastno poučevanje.
Potrebna oprema/viri/zahteve glede delovnega prostora:	Oprema: → Delovni listi za refleksijo z navodili (npr. Kaj je delovalo dobro? Katere izzive predvidevate?). → Vodniki za skupinske razprave ali predloge za povratne informacije vrstnikov. → Seznam dodatnih virov za nadaljnje raziskovanje. Viri: → Članki ali videoposnetki o strokovnem razvoju na temo obrnjenega učenja za nadaljnje učenje. → Skupnosti praktikov ali spletni forumi, kjer lahko učitelji še naprej razpravljajo in delijo izkušnje (npr. Twitter, Reddit ali namenske platforme za poučevanje). Zahteve za delovni prostor → Miren notranji prostor, kot je učilnica ali sejna soba
Razlaga in dodelitev dejavnosti:	1. korak: Izvedite refleksivno sejo, kjer učitelji delijo svoje znanje o modelu obrnjenega pouka in kako ga nameravajo uporabiti v svojih razredih. 2. korak: Spodbujajte učitelje, da prepoznajo morebitne izzive, ki jih pričakujejo pri preoblikovanju učilnic, in da poiščejo možne

rešitve.

3. korak: Zagotovite dodatne vire (npr. spletne strani, raziskovalne članke, videoposnetke) za nadaljnje raziskovanje in nadaljnji strokovni razvoj.

Priporočena vprašanja
za razpravo o
dejavnosti:

Tukaj so priporočena vprašanja za razpravo o dejavnosti:

- Katere so vaše ključne ugotovitve iz usposabljanja za model obrnjenega učenja?
- Kako nameravate model obrnjenega učenja uvesti v svoj pouk?
- Katere izzive predvidevate pri preusmeritvi učnega procesa v razred in kako jih boste obravnavali?
- Kako lahko podprete učence, ki imajo težave z obrnjenim poukom?
- Katero dodatno usposabljanje ali viri bi po vašem mnenju bili koristni pri uvajanju tega modela?

Zaključek kmodul

Ta modul o »Inovativnih in privlačnih metodah poučevanja« je učitelje opremil z vrsto strategij in tehnik, namenjenih izboljšanju izobraževalne izkušnje vseh učencev, s posebnim poudarkom na

potrebah begunskih učencev. Z vključevanjem inovativnih metod poučevanja, kot sta projektno učenje (PBL) in model obrnjenega pouka, modul spodbuja učitelje k prehodu s tradicionalnih, na učitelja osredotočenih pristopov k bolj na učence osredotočenim, privlačnim in vključujočim praksam. Te metode ne le podpirajo edinstvene izzive, s katerimi se soočajo begunski učenci, temveč tudi bogatijo učno okolje za vse učence s spodbujanjem kritičnega mišljenja, sodelovanja in reševanja problemov iz resničnega sveta.

Ključne ugotovitve:

1. **Prilagodljivost in vključenost:** Obravnavane inovativne metode poudarjajo pomen ustvarjanja prilagodljivih in vključujočih učnih okolij, ki spoštujejo in vključujejo različna kulturna ozadja in učne potrebe, ter zagotavljajo, da so vsi učenci cenjeni in podprti.
2. **Učenje, osredotočeno na študenta:** Prehod na učno okolje, osredotočeno na učence, jim omogoča, da prevzamejo odgovornost za svoje izobraževanje, kar spodbuja večjo angažiranost, neodvisnost in motivacijo z aktivnim sodelovanjem in učenjem, ki temelji na raziskovanju.
3. **Sodelovanje in medsebojna podpora:** Poudarjanje sodelovalnega učenja ne pomaga le pri razvoju socialnih in medosebnih veščin med učenci, temveč tudi izboljšuje sposobnosti reševanja problemov z združevanjem različnih perspektiv.
4. **Integracija tehnologije:** Učinkovita uporaba tehnologije lahko preoblikuje učne izkušnje, saj učencem zagotavlja dinamične in interaktivne priložnosti za interakcijo z vsebino in sodelovanje z vrstniki, tako v učilnici kot zunaj nje.
5. **Stalna povratna informacija in refleksija:** Stalno ocenjevanje in refleksivne prakse so ključnega pomena za nenehno izboljševanje in prilagajanje učnih metod, kar učiteljem omogoča, da se učinkovito odzivajo na potrebe svojih učencev in izpopolnjujejo svoje učne pristope.

Z uvajanjem teh inovativnih učnih strategij so vzgojitelji v boljšem položaju za spodbujanje

dinamičnega in spodbudnega učnega okolja, ki zadovoljuje raznolike potrebe svojih učencev, zlasti tistih iz begunskih okolij. Namen tega modula je spodbuditi nenehen razvoj in ustvarjalnost v učnih praksah, kar bo na koncu prispevalo k učinkovitejšemu in privlačnejšemu izobraževanju, ki vse učence pripravi na akademski uspeh in osebno rast.

Sporočilo vzgojiteljem

Izobraževanje ima moč odpirati ume, graditi mostove in ustvarjati pripadnost. Kot vzgojitelji nam je zaupano več kot le poučevanje lekcij – spodbujamo razumevanje, empatijo in samozavest za rast. Z učnimi vsebinami, predstavljenimi tukaj, je naš skupni cilj navdihniti vključujoče in sočutne učilnice, kjer se vsak učenec počuti cenjenega in podprtega.

To izobraževalno gradivo je bilo razvito v okviru projekta Erasmus+ „*Povečanje udeležbe beguncev v evropskih šolah – REFINC*“

(2023-1-ES01-KA220-SCH-000166694) Služi kot pot do razumevanja raznolikih izkušenj begunskih učencev in opremlja učitelje s praktičnimi in refleksivnimi orodji, ki jim bodo pomagala uspevati.

V svojem bistvu ta vsebina spodbuja vizijo izobraževanja, ki presega akademske okvire – takšno, ki sprejema raznolikost kot moč, spodbuja odpornost in radovednost o svetu in drug drugem. Vsaka učna dejavnost je priložnost, da se učenci opolnomočijo, da se vidijo kot sposobni prispevalci k skupni skupnosti, zgrajeni na spoštovanju in vključenosti.

Hvala, ker še naprej spreminjate izobraževanje v prostor, kjer lahko vsak učenec pripada, odkriva in blesti.

Erasmus+

Partnerji projekta

Colegio Virgen de la Rosa
CAJADEBURGOS

Erasmus+

REFINC

Financira Evropska unija. Vendar so izražena stališča in mnenja izključno stališča avtorjev in ne odražajo nujno stališč Evropske unije ali Izvajalske agencije za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo (EACEA).

Niti Evropska unija niti EACEA ne prevzemata odgovornosti zanje.

Ta dokument je namenjen samo za elektronsko uporabo. Ne sme se tiskati.

© 2024 To delo je na voljo pod licenco CC BY-SA 4.0.

**Co-funded by
the European Union**